

יג.

יד.

טו.

טז.

יז.

יח.

יט.

כ.

כא.

כב.

כג.

כד.

כה.

כו.

כז.

כח.

כט.

ל.

לא.

לב.

לג.

לד.

לה.

לו.

לז.

לח.

לט.

מ.

מא.

מב.

מג.

מד.

מה.

מו.

מז.

מח.

מט.

נ.

נא.

נב.

נג.

נד.

נה.

נו.

נז.

נח.

נט.

ס.

סא.

סב.

סג.

סד.

סה.

סו.

סז.

סח.

סט.

ע.

עא.

עב.

עג.

עד.

עה.

עו.

עז.

עח.

עט.

פ.

פא.

פב.

פג.

פד.

פה.

פו.

פז.

פח.

פט.

צ.

צב.

צג.

צד.

צה.

צו.

צז.

צח.

צט.

ק.

קא.

קב.

קג.

קד.

קה.

קו.

קז.

קח.

קט.

קיא.

קיב.

קיג.

קיד.

קטו.

קטז.

קיז.

קיח.

קיט.

קכ.

קכא.

קכב.

קכג.

קכד.

קכה.

קכו.

קכז.

קכח.

קכט.

קל.

קלא.

קלב.

קלג.

קלד.

קלה.

קלו.

קלז.

קלח.

קלט.

קמ.

[קמא.](#)

[קמב.](#)

[קמג.](#)

[קמד.](#)

[קמה.](#)

אב"י הנחל חלק ב'

ואלה מוסיון על הראשונים, עוד מכתבים וכתבי יד נדירים,

מחדש.

ולוקטו

שנמצאו

[א.](#)

לכבוד ידידי שמחת לבי, שאזר אזור במתניו לחגר את עצמו בהצדיק שינש
לו פח להמשיך כל העולם לה' יתברך.

מאמרות רבנו זצ"ל:

לעתיד יהיה כל העולם אנשי ברסלב.

האש שלי תוקד עד ביאת המשיח.

אני אין לי מה לעשות בזה העולם ככל, כי בשבילי אני צריך לעשות ככל,
רק באתי להעולם לקרב נפשות ישראל לה' יתברך, להמשיך להאיר אורו
של משיח על ישראל, לקרבם לה' יתברך.

הצדיק האמת יכול לקשר ולהמשיך כל העולם להי' יתברך אפלו הרחוקים מן הקדושה מאד מאד.

הצדיק האמת גלה דברים המחיין את כל הנפשות מקטן ועד גדול, מרום כל דרגין עד תכלית מדרגה התחתונה. הט אַזְנִיךָ וּשְׁמַע, פִּקַּח עֵינֵי שְׁכֻלְךָ וּרְאֵה וְהִבֵּן וְהִבֵּט הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ. הִסֵּר מִמֶּךָ עֲקָשׁוֹת לֵב, וְחֻכְמוֹת שֶׁל הַבֵּל הִרְחַק מִמֶּךָ. חוּסָה עַל נַפְשְׁךָ וְהִטָּה דַעְתְּךָ אֶל הָאֱמֶת הָאֱמֵתִי.

תרגיל עצמך לעמוד אצל החכם האמת ושמע והאזן דבריו.

אל תתעצל לבקש חכמה מהחכם האמת שבדורנו ושבכל הדורות, ושמע והאזן דבריו הנפלאים וכו'. יומם ולילה זכרו ממה לא ימוש ותשנהו תמיד לנגד עיניך, ואל תשמע דברים שאין בהם תועלת.

אל תפרד מהגיון חכמה ומוסר, והתאבק בעפר רגלי חכמים אמתיים ותתחכם.

אל תניח דרך האמת אף-על-פי שמלעיגים עליך, ואל תבוש לדבר מצוה.

אל תתרושל במצוה אם באה לידך, ותעשינה לשם שמים בלי אחור.

אל תאמר על מצוה אעשה אותה למחר, פן לא תפנה לעשותה.

אל תתעצל להיות חבר טוב ליראי ה' האמתיים, התחבר בחברתם, ומחברת פועלי שקר הרחק.

אל תגוף ידך לקנות לך חבר נאמן, ושמר אותו ואל תאבדהו.

פֶּלֶס מַעֲגַל רִגְלֶיךָ לַיָּשָׁר אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וּמִדֶּרֶךְ שֶׁקֶר תִּבְרַח וְתִרְחַק.

מִדֶּרֶךְ שֶׁקֶר תִּרְחַק, וּרְדֵף אַחַר הַשָּׁלוֹם.

שִׁים בֵּין עֵינֶיךָ יוֹם הַמּוֹת תָּמִיד, וּמֵאֲכָלִים קְדוֹשִׁים שֶׁל הַצַּדִּיק לְדֶרֶךְ הַכּוֹן, שְׁיִהְיוּ מִזְמָנִים לְךָ לְיוֹם הַפְּרוּד.

קִבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה קִדְּם הַשְּׂכִיבָה.

שְׂמַח בְּשִׂמְעָה תּוֹכַחַת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב.

אל תסמוך בלבבך, ושמע עצה וקבל מוסר, ותהיה זריז לעשות כל מה שמוטל עליך לעשות.

אל תעז מצח שלא לקבל עליך על הצדיק וחכמתו.

כָּל מֵה שֶׁהִשְׁקֵר מִתְגַבֵּר בְּיוֹתֵר עַל-יְדֵי רַבּוּי נְכָלָיו וְעַרְמִימוֹתָיו בְּלִי שְׁעוֹר וּמִסָּפֵר, עַל-יְדֵי כָּל זֶה דִּיקָא נִכְרַח הָאֲמֵת, כִּי סוּף כָּל סוּף מִי שֶׁחִפֵּץ בְּאֲמֵת רוּאָה הָאֲמֵת עַל-יְדֵי זֶה. וְיוֹתֵר מִזֶּה מְבָאָר הָעֲנָן לְהַחֲכֹם הַמְּבִין וְהַחִפֵּץ בְּאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ.

אֲמֵת וְשִׁקְרָה הֵם בְּחִינַת אֹר וְחֹשֶׁךְ. עֵקֶר בִּיאַת הָאָדָם לְזֶה הָעוֹלָם הוּא לְבַרֵּר הָאֲמֵת מִן הַשִּׁקְרָה דִּיקָא, כִּי זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאֲמֵת כְּשֶׁמְבַרְרִין אוֹתוֹ מִתּוֹךְ חֹשֶׁכֶת הַשִּׁקְרָה. סוּף כָּל סוּף יִתְגַלֶּה הָאֲמֵת לְעֵין כָּל עַד שְׁכָל חִלְקַת הַכְּבוֹד יִהְיֶה אֲצֵל הָאֲמֵת, כִּי "שְׁפֵת אֲמֵת תִּכּוֹן לְעַד", וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי הַכָּל יִרְוּצוּ לְעַבְדָּא אֶת ה' בְּאֲמֵת וּלְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֲמֵת.

עֵקֶר הַתְּגַלּוּת הָאֲמֵת, שְׂיִרְאוּ וְיִדְעוּ מֵאוֹר הָאוֹרוֹת הַחֲדָשׁ שֶׁגִּלָּה חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים עַד אֵין חִקֵּר.

כָּל הַדְּבָרִים הֵם עַל הָאֶרֶץ, כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוּאִים בְּחוּשׁ שֶׁהַכֹּל גָּדֵל מִן הָאֶרֶץ, וְכָל הַדְּבָרִים וְהַבְּרִיּוֹת הוֹלְכִים וּמוֹנֵחִים עַל הָאֶרֶץ, וְאִי אֶפְשָׁר שִׁיפְסִיקוּ וְיִתְרַחֲקוּ מִהָאֶרֶץ אִם לֹא עַל-יְדֵי כַח הַמְּכָרִיחַ, הֵינּוּ שְׂיִישׁ מִי שֶׁמְכָרִיחַ הַדְּבָרִים וְנוֹטְלוֹ מִמְּקוֹמוֹ מִהָאֶרֶץ וּמִרְחִיקוֹ מִמֶּנָּה, וּכְפִי כַח הַמְּכָרִיחַ כֵּן נִתְרַחֵק הַדְּבָרִים מִהָאֶרֶץ. וְאַחֵר-כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְּכָרִיחַ - חוֹזֵר הַדְּבָרִים לְהָאֶרֶץ. כְּגוֹן אִם זוֹרֵק אָדָם דְּבָר לְמַעְלָה אִזִּי עַל-יְדֵי כַחוֹ מְכָרִיחַ הַדְּבָרִים וּמִפְסִיקוֹ מִהָאֶרֶץ, וּכְפִי כַחוֹ כֵּן מְכָרִיחַ הַדְּבָרִים וְזוֹרְקוֹ לְמַעְלָה יוֹתֵר, וְאַחֵר-כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּחוֹ שֶׁהוּא כַח הַמְּכָרִיחַ, וְחוֹזֵר הַדְּבָרִים וְנוֹפֵל לְהָאֶרֶץ, כִּי הָאֶרֶץ יֵשׁ לָהּ כַח הַמוֹשֵׁךְ וּמִמְשַׁכֶּת כָּל הַדְּבָרִים לְעֲצָמָהּ. כִּי אִם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עָלֶיהָ, כִּי הִיא רְאוּיָה לִפְלֵ מִמֶּנָּה מִחֲמַת שֶׁהִיא כְּדוּרִית וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבָהּ כִּידוּעַ, אֵד שְׂיִישׁ לָהּ כַח הַמוֹשֵׁךְ כְּנִ"ל. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְּכָרִיחַ חוֹזֵר הַדְּבָרִים וְנוֹפֵל לְמַטָּה לְהָאֶרֶץ, וְכָל מֵה שֶׁמִּתְקַרֵּב יוֹתֵר לְמַטָּה הוּא פוֹרֵחַ וְנוֹפֵל לְמַטָּה בְּמַהִירוֹת יוֹתֵר, וְזֶה מִחֲמַת שֶׁמִּתְקַרֵּב לְהַכֵּחַ הַמוֹשֵׁךְ שֶׁל הָאֶרֶץ, עַל-כֵּן נוֹפֵל בְּמַהִירוֹת יוֹתֵר לְמַטָּה.

וְהַצַּדִּיק הָאֲמֵת הוּא בְּחִינַת עֵפֶר וְכָל הַדְּבָרִים עוֹמְדִים עָלָיו, וְיֵשׁ לוֹ כַח הַמוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ כָּל הַדְּבָרִים אֵלָיו, כִּי זֶה הַצַּדִּיק הוּא רַק יְחִיד בְּעוֹלָם שֶׁהוּא יְסוּד עוֹלָם שְׁכָל הַדְּבָרִים נִמְשָׁכִים מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה הַצַּדִּיק הוּא עָנּוּ וְשָׁפֵל וּמִשִּׁים עֲצוּמוֹ כְּעֵפֶר בְּבְחִינַת "וְאֲנֹכִי עֵפֶר וְאֶפֶר" וְעַל-כֵּן הוּא יְסוּד עוֹלָם, הֵינּוּ בְּחִינַת עֵפֶר שְׁכָל הַדְּבָרִים הֵם עָלָיו. וְהִנֵּה הִיא רְאוּיָה שְׂיִמְשָׁכוּ כָּל בְּנֵי-אָדָם לְזֶה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵפֶר שְׂיִישׁ לוֹ כַח הַמוֹשֵׁךְ, אֵד עַל-יְדֵי כַח הַמְּכָרִיחַ מִפְסִיקוֹ וּמִרְחִיקוֹ מִמֶּנּוּ, הֵינּוּ שְׂיִישׁ בְּנֵי-אָדָם בְּעֵלֵי מַחְלַקַת שְׁעַל-יְדֵי דְבוּרָם וּמַעֲשֵׂיהֶם, שֶׁהֵם מְרַבִּים בְּדְבָרֵי חֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל בְּכַמָּה מִיָּנִי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל שִׁקְרָה וְעַרְמִימִיּוֹת וּמִתְלַבְּשִׁים עֲצָמָם בְּמַצּוֹת וְחֲסִידוֹת כְּאֵלוֹ הֵם רוֹצִים בְּתִקְנָתוֹ, עַל-יְדֵי זֶה הֵם מוֹנְעִים וּמִפְסִיקִים בְּכַמָּה וְכַמָּה מִיָּנִי מְנִיעוֹת מִלְּהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק הָאֲמֵת וּלְהִתְנַחֵם וּלְדַרְךָ הָאֲמֵת. וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאָר עֲצָם רַבּוּי דְרַכֵּי דְבְרֵיהֶם הָרַעִים אֲשֶׁר בָּאִים בְּשְׁלִיחוֹת הַבְּעַל-דְּבָרִים לְהַכְרִיחַ וּלְמַנְעַ וּלְהַפְסִיק וּלְהַרְחִיק לְגַמְרֵי אֶת הַהוֹלֵךְ יֵשֶׁר מִלְּהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבַרֵּךְ וְתוֹרָתוֹ, וּמִלְּהִיּוֹת נִמְשָׁךְ אַחֵר הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת

עָפָר. אוֹלָם הַכַּחַם הַמְכָרִים הַמְפָסִיק הַזֶּה בְּהִכָּרַח שְׂיִפְסֵק וַיִּתְבַּטֵּל, וְאִזּוּ בְסוּר הַמְכָרִים, יָשׁוּב וַיִּתְקַרֵּב בְּמַהֲרָיו גְּדוּל אֶל הַצְדִּיק הָאֲמֵת שְׂיֵשׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרַךְ לְמַטָּה וּלְהַמְשִׁיךְ כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעוֹלָם וְהָעוֹלָמוֹת לְהוֹי יִתְבַּרַךְ.

כַּח הַמְכָרִים הַמְפָסִיק הוּא בְּחִינַת בְּהֵמָה, הָעֵדֶר הַדְּעוּת. וְעַקֵּר הַמְתַּקְתּוֹ הוּא עַל-יַדֵּי זֶה בְּעֶצְמוֹ, שְׂיִדַּע הָאָדָם עַל כָּל פָּנִים שְׂאִין לוֹ שׁוּם דְּעוּת וַיַּעֲשֶׂה עֶצְמוֹ כְּבְהֵמָה. כִּי עַקֵּר כַּחַם שֶׁל הַמוֹנְעִים וְהַחֹלְקִים שֶׁהֵם בְּחִינַת כַּח הַמְכָרִים הוּא עַל-יַדֵּי חֲכָמוֹת שֶׁל הַבַּל שֶׁהַכֶּסֶל רוֹצֵה לְהַתְחַפֵּס, שְׂנֵדָמִים בְּעֵינֵיהֶם כְּאֵלוֹ הֵם חֲכָמִים גְּדוּלִים וַיּוֹדְעִים דְּרָכִים בְּעִבּוּדַת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ וְרוֹצִים בְּחֲכָמוֹת שֶׁל שְׂקֵר לְמַנַּע מֵהַצְדִּיק הָאֲמֵת וּמִדְרָךְ הָאֲמֵת. וְעַל-כֵּן עַל-יַדֵּי שְׂנֵזֶפֶה לִידַע הָאֲמֵת, שְׂאִין לָנוּ שׁוּם דְּעוּת - כְּבְהֵמָה, וַיִּבְטַל עֶצְמוֹ לְגַמְרֵי וַנְּכִיר שְׂפִלוּתָנוּ בְּאֲמֵת, אִזּוּ נִזְכָּה לְהַכִּיר גְּדֻלַּת הַצְדִּיק הָאֲמֵת וּלְהִתְקַרֵּב וּלְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו עַל-יַדֵּי כַּח הַמוֹשֵׁךְ.

וְכַפִּי כַּח הַמְכָרִים כֵּן מְרַחֵק מֵהַצְדִּיק, וְאַחַר-כֵּן כְּשִׂיפְסִיק כַּח הַמְכָרִים יַחְזֹר וַיִּמְשִׁיךְ עֶצְמוֹ הָאָדָם וַיִּתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עָפָר בְּחִינַת מִשָּׁה שֶׁהוּא עָנוּ מִכָּל, כִּי כְּשִׂיפְסִיק כַּח הַמְכָרִים יָשׁוּב לְהַעֲפֹר, לְהַצְדִּיק שְׂיֵשׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁךְ. וְעַל-כֵּן יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁהֵם רְחוּקִים מְאֹד מֵהַצְדִּיק מְחַמַּת שֶׁהֵם עֲדִין בְּכַח הַמְכָרִים הַמְרַחֵק אוֹתָם, אֲבָל אַחַר-כֵּן כְּשִׂיפְסִיק כַּח הַמְכָרִים, יַחְזְרוּ וַיִּתְקַרְבוּ אֵלָיו, אֶל הַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עָפָר בְּחִינַת כַּח הַמוֹשֵׁךְ.

הַכֵּל נִבְרָא בְּשִׁבִיל הַצְדִּיק, וְכָל הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשִׁי וְעַד סוּף הַכֵּל נִמְשָׁךְ רַק עַל-יַדֵּי הַצְדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא עַקֵּר וְשֵׁרֵשׁ הַכֵּל.

כָּל מֵה שֶׁהַחֲשֵׁךְ גְּדוּל בְּיוֹתֵר צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ חֲסֵד גְּדוּל בְּיוֹתֵר לְהַמְתִּיקוֹ וּלְבַטְלוֹ, וְגִדְל הַתְּגַבְרוּת הַחֲשֵׁךְ שֶׁל דוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה אֵי אִפְשָׁר לְבַטֵּל רַק עַל-יַדֵּי רַבּוּי הַחֲסֵד הַנִּמְשָׁךְ עַל-יַדֵּי מַעֲנֵן הַחֲכָמָה שֶׁל הַצְדִּיק הָאֲמֵת, כִּי כָּל הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשִׁי וְעַד סוּף הַכֵּל נִמְשָׁךְ רַק עַל-יַדֵּי הַצְדִּיק הָאֲמֵת דִּיקָא שֶׁהוּא עַקֵּר וְשֵׁרֵשׁ הַכֵּל.

הַצְדִּיק שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִכַּח הַמוֹשֵׁךְ שֶׁבְּעָפָר, הָעֵלָה אוֹתוֹ לְשָׁמַי מְרוֹם כְּדֵי שְׂיִגְדִיל וַיִּבְרָךְ בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוּל בְּכָל הָעוֹלָם שֵׁם הַצְדִּיק הַגְּדוּל בְּיוֹתֵר, הַחֲכָם הָאֲמֵת הַגְּבוּר וּבַעַל כַּח גְּדוּל שְׂיִכְבֵּשׁ כָּל הָעוֹלָם בְּלִי מְלַחְמָה כָּלָל, רַק עַל-יַדֵּי גְדֻל יָם חֲכָמָתוֹ הַנוֹרָאָה שֶׁמְגַלָּה בְּקוֹלְמוֹס שְׁלוֹ.

עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה עַל כָּל הַחֲטָאִים הוּא עֲנָוָה וְשְׂפִלוּת, לְשׁוּב מִגְּדֻלוֹת וּלְהַשְׁפִּיל עֶצְמוֹ, שְׂיִשָּׂים עֶצְמוֹ כְּעָפָר לְדוֹשׁ וַיִּרְגִּישׁ שְׂפִלוּתוֹ וְרַחוּקוֹ מֵהוֹ יִתְבַּרַךְ וַיִּשְׁבֵּר לְבוֹ לְפָנָי הוֹ יִתְבַּרַךְ שְׂעַל-יַדֵּי זֶה מוֹחֵל לוֹ הוֹ יִתְבַּרַךְ, כְּמוֹ שְׂפִתוֹב "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֶלְקִים לֹא תִבְזֶה". כִּי עַל-יַדֵּי הָעֲנָוָה וְהַשְׂפִּלוּת וְעוֹשֶׂה עֶצְמוֹ כְּאִין וְכֹאֲפֵס, עַל-יַדֵּי זֶה נִתְבַּטְלוֹן כָּל הַדֵּינִים שֶׁהֵם בְּחִינַת הַחֲטָאִים.

יָזְרוּ עֲצָמוֹ לְבָרַח וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק הַמִּבְחָר שֵׁישׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁד נִפְלֵא
מְאֹד מְאֹד לְהַמְשִׁיד וּלְקָרֵב כָּל הָעוֹלָם לֵה' יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְקַבֵּל הַכְּבוֹד וּלְהַעֲלוֹתוֹ רַק לְמַלְאֵךְ הַכְּבוֹד, לֵה' צְבָאוֹת שֶׁהוּא מְלַךְ
הַכְּבוֹד.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְבָבִית לוֹ וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו, וּבִרְכַּת בְּרִיאוֹת בְּגוּף וּנְפֶשׁ.

אוֹדָסָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

לְבִי יִקְרִי, הַחֵס עַל הוֹד נִפְשׁוֹ הַיְקָרָה וְהַגְּבוּהָה מְאֹד בְּשֵׁרֶשֶׁה הָעֲלִיּוֹן,
לְנִקּוּתָהּ וּלְצַחְצַחָהּ לְקִשְׁטָהּ וּלְיִפּוּתָהּ, וְהַעֲמִיק מַחְשַׁבְתּוֹ וְהִלְהִיב אֶת לְבוֹ
וְשָׁכְלוֹ וְחִכְמָתוֹ לְהִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וּפְנִימִיּוֹת לְבוֹ בּוֹעֵר וְלוֹהֵט כְּלֵהב אֵשׁ
לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְדַבֵּק בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת שֶׁמְחַזֵּק וּמַעוֹרֵר לְבָנוּ, וּמְאִיר בְּלִבְנוּ
הָאֲרָה נִפְלְאָה כִּי עֵדִין ה' אֶתְנוּ עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ וְקָרוֹב מְאֹד וְאֵין שׁוּם יְאוֹשׁ
בְּעוֹלָם כָּלֵל בְּשׁוּם אֶפְסוֹ אֶפְלוֹ אֵיךְ שֶׁאֲנַחְנוּ, וּמְקִיץ וּמַעוֹרֵר אוֹתָנוּ בְּכָל פַּעַם
שֶׁלֹא נִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם אֶפְסוֹ בְּעוֹלָם כָּלֵל.

כָּל זְמַן שֶׁמְקָרֵב עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק, אֲזִי הַצְדִּיק אוֹחוֹז בְּיָדוֹ וּמוֹדִיעוֹ בְּכָל פַּעַם
כִּי עֵדִין ה' אֶתּוֹ וְאֶצְלוֹ וְכוּ' וּמְקִיץ וּמַעוֹרֵר אוֹתוֹ בְּכָל פַּעַם שֶׁלֹא יִתְיָאֵשׁ
בְּשׁוּם אֶפְסוֹ בְּעוֹלָם, בְּבַחֲיִנַת "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עִפְרָיִם" וְכוּ'. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד
כְּפִי קְרוֹבוֹ לְהַצְדִּיק, כֵּן מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ הַהֲאָרָה הַזֹּאת שֶׁלֹא יִפֹּל וְלֹא
יִתְרַחַק לְעוֹלָם, אֶפְלוֹ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה.

עֵתָה בְּגִלוּת, בַּחֲשׂוֹךְ הַמֵּר הַזֶּה, כָּל תְּקוּנָתְנוּ וְכָל גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ שֶׁאֲנוּ
מְקוּיִם וְעוֹסְקִים לְהַמְשִׁיד עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם, הַכֹּל הוּא בְּכַח הַצְדִּיק הָאֱמֶת
הַזֶּה שֶׁהוּא בַּחֲיִנַת מִשְׁהַ מְשִׁיחַ, וְהוּא גַם עֵתָה בְּגִלוּתְנוּ עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר
וּמְאִיר בָּנוּ כִּי עֵדִין ה' עִמָּנוּ, עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפָרְטִיּוֹת אֵיךְ שֶׁהוּא. אֲבָל
אֲסוּר לְכַנּוֹס בְּקִשְׁיוֹת וְתַרּוּצִים, בְּפָרְט כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּתַחֲלַת הַתְּקָרְבוֹתוֹ
וְכוּ', וְכָל זְמַן שֶׁהוּא אֶצְלוֹ בַּחֲיִנַת הַתְּחִלָּה, כִּי אַחֵר שֶׁחִזַּר וְקִלְקַל כְּפִי מֵהַ
שִׁיּוּדַע בְּנַפְשׁוֹ, עַל-כֵּן בּוֹדָאֵי הוּא צָרִיךְ עֵתָה לְחִזֹּר וּלְהַתְחִיל מִחֲדָשׁ וְכוּ',
כְּמִבְּאֵר בְּדַבְּרֵינוּ הַרְבֵּה בְּזֶה. עַל-כֵּן כְּפִי מְדַרְגָּתוֹ הַשְּׁפֵלָה בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר
לוֹ לִידַע כָּל זֶה, רַק שֶׁמְאִירֵינוּ לוֹ בְּאֶפְסוֹ שִׁיּוּכָל לְהַתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה כִּי עֵדִין ה'
אֶתּוֹ. אֲבָל חֲלִילָה שֶׁיִּכְנַס בְּקִשְׁיוֹת וְתַרּוּצִים שֶׁהֵם לְפִי בַּחֲיִנַתוֹ לְמַעַלָּה
מֵהַזְּמַן שֶׁאֵין הַזְּמַן מְסַפִּיק לְבִאֵר הַקִּשְׁיוֹת וְהַתַּרּוּצִים שֵׁישׁ שֵׁם.

דע אחי, כי באמת על פי חכמות בודאי אי אפשר להשיג את ה' יתברך ולידע ממנו יתברך כלל, כי יוכל לתעות בחכמתו מאד כמו שתעו ונבוכו המחקרים והפילוסופים עד שבאו לאפיקורסות גמור על-ידי טעות חכמתם הנבוכה, ועל-כן העקר היא האמונה, לצמצם את המוח לבלי להתגאות להיות איש חכם בעיניו שירצה להשיג יותר משכלו, רק יצמצם מוחו וישפיל עצמו כאזוב ותולעת ויסמך עצמו על אמונה, כי האמונה היא הפתח והשער לכנס על-ידה בהשגת אלקותו.

אמונה היא בחינת כלי לקבל את אור החכמה בתוכה, כי אור ה' יתברך בעצמו כביכול אי אפשר לקבל מחמת רבוי אור, ואי אפשר לקבלו כי אם על-ידי כמה וכמה כלים, ועקר כלל כל הכלים של הקדשה נעשין רק על-ידי אמונה. כי על-ידי אמונה, שפאמינים בו יתברך בלי שום חכמה ושכל, על-ידי זה נעשה כלי. וכשזוכה להיות חזק ותיקי באמונתו אז זוכה אחר-כך שיתנהג מבחינת האמונה כלי עד שיקבל בתוכו בחינת האור עד שיזכה לאיזה השגה, והכל כפי תקף האמונה שהיה לו, והעקר הוא אמונת חכמים. כי מעצם גדלותו ורוממותו יתברך אי אפשר לזכות אפלו לבחינת אמונה כי אם על-ידי החכם והצדיק האמתי שזכה על-ידי גייעתו ועבודתו ואמונתו השלמה להשיג השגת אלקותו יתברך. וגם מהצדיקים האמתיים אי אפשר לקבל כי אם על-ידי אמונה, דהינו אמונת חכמים, שצריכין להאמין בהם באמונה לבד, כי גם אור הצדיקים האמתיים רחוק וגבוה מאתנו מאד מאד ואין לנו שום השגה ותפיסה בהם, והם יכולים להמשיך לנו מאורו וטובו יתברך להכניס בנו אמונה הקדושה.

אי אפשר לנו להתקרב לה' יתברך כי אם על-ידי אמונה לבד, כי צריכין כמה וכמה כלים דקדשה לקבל בתוכם את אור הקדשה, ועקר הכלים נעשין על-ידי אמונת חכמים בבחינת "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", כי אי אפשר להאמין בה' כי אם כשפאמינים במשה עבדו, דהינו בחינת אמונת חכמים, וזה עקר החלוק וההבדל שבין ישראל לעכו"ם, כי גם חכמי העכו"ם מאמינים בו יתברך, אבל וכו' כנ"ל.

התם אפלו בעת דחקו ושפלותו היה מלא שמחה וחדוה תמיד, והיה מסתפק במה שהיה לו ולא היה חסר לו כלום לעולם, ולבסוף זכה על-ידי תמימותו וצדקתו לעלות במעלות גדולות ורמות מאד עד שעשאו המלך מיניסטער על כל המיניסטארין, וגם נעשה חכם גדול ומחכם מאד, ואף-על-פי כן גם אז לא עזב דרכי התמימות שלו, אבל אצל החכם היה כל זה להפך וכו'.

כל עקר תקון העולם תלוי בזה שיתבטלו כל דרכי החכמות הרעות והמשבשות שמהם נמשכים גם-כן כל מיני כפירות ואפיקורסות, ולהתקשר באמת אל הצדיק האמת, שעקר שלמות קדשת היהדות תלוי בזה.

צָרִיךְ הָאָדָם לְהִסְתַּכֵּל בְּאֵמֶת וּלְהַבִּין הֵיטֵב שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם אֵין שׁוּם תַּעֲנוּג שְׁלֵם כָּלֵל, כִּי כָּל תַּעֲנוּגֵי זֶה הָעוֹלָם הֵם בְּבַחֲיַנֵּת "וְאַחֲרִית שְׂמִיחָה תִּוְגָה", כִּי אֵי אֶפְשָׁר שְׂיִתְנַהֵג לְהָאָדָם הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ, עַל-כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם חַיִּים שְׂיִהְיוּ נִקְרָאִים חַיִּים כִּי אִם כְּשֶׁמִּסְתַּפֵּק בָּמָה שְׂיֵישׁ לוֹ וְשִׂמַּח בְּחֻלְקוֹ אֶפְלוּ אִם אֵין לוֹ רַק לֶחֶם וּמַיִם בְּדַחֵק וְיִוְדַע כִּי אֵין שׁוּם צַעַר וְיִסוּרִים בְּעוֹלָם כִּי אִם עוֹנוֹת שֶׁהֵם הַמְּשָׂאוֹי הַכְּבֵד מִכָּל הַמְּשָׂאוֹת שֶׁל כָּל מִינֵי יִסוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן הוּא מְרַצָּה וְשִׂמַּח גַּם בְּחַיֵּי צַעַר וְכָל מְגַמְתּוֹ רַק לַעֲמֹל בְּדַבְרֵי תוֹרָה וְלִכְסוֹף וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק לְה' יִתְבָּרַךְ לַעֲשׂוֹת רָצוֹנוֹ וּלְהַכְלִיל בּוֹ, וְזֶה הָאִישׁ יֵשׁ לוֹ חַיִּים אֲמִתִּיִּים וְאַשְׁרֵי לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אֹר הַצְּדִיק גָּדוֹל מְאֹד אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים בְּלֵי שְׁעוֹר כְּנֻגַד הָעוֹלָם, וּמֵהָרְאוּי הָזֶה שְׁלֵא יוּכַל הָעוֹלָם לְהַעֲלִים וּלְהִסְתַּתֵּר אֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה מֵאַחַר שֶׁהָעוֹלָם קָטָן מְאֹד מְאֹד כְּנֻגַד הָאֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה, אֵד מִחֲמַת שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד בְּסִמּוּךְ, לִפְנֵי הָעֵינַיִם, עַל-יַדֵּי זֶה הָעוֹלָם חוֹצֵץ וְסוֹתֵם בְּפָנֵי הָעֵינַיִם מִלְּרֵאוֹת אֹר הַגָּדוֹל שֶׁל הַצְּדִיק. אֲבָל מִי שֶׁהוּא חָכֵם מְעַט וּמְטָה עֵינָיו קֶצֶת מִן הָעוֹלָם, יִתְכַּף יוּכַל לְהֵאִיר לוֹ אֹר הַנִּפְלָא שֶׁל הַצְּדִיק וְיִרְאֶה שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּאֶפֶס וְאֵין כְּנֻגַד אֹר הַנִּפְלָא הַזֶּה, כִּי אֵין כַּח בְּהָעוֹלָם הַקָּטָן הַזֶּה לְחַצֵּץ בְּפָנֵי הָאֹר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, כִּי אִם מִחֲמַת שֶׁעוֹמֵד בְּסִמּוּךְ לִפְנֵי הָעֵינַיִם.

הַמִּתְפַּלֵּל עָלָיו תָּמִיד בְּכָל לַב וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְהַצְּלַחְתּוֹ בְּזֶה וּבַבָּא.

אוֹדְעָסָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

לְבִי וּבִשְׂרֵי וְכָל חַיּוֹתַי, הַכּוֹסֵף וְשׁוֹקֵק לְשִׁמְעַ דְּבַר ה' מֵהַמְּנַהֵיג הַחֲכָם הָאֵמֶת הַמְּבַחֵר הַיְחִיד שֶׁבְּכָל הַמְּנַהֵיגִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵיוּ בְּעוֹלָם, מְנַהֵיג דוֹרְנוֹ וְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים. דִּי לָנוּ מְנַהֵיג נְאֻמָּן וְרַחֲמָן שֶׁיְכוּל לְהַנְהִיג וּלְתַקֵּן אוֹתָנוּ וְכָל הַרְחוּקִים לְגַמְרֵי, הַנִּדְחִים וְהָאֲבוּדִים וְכָל הַגּוֹיִים, לְתַכְלִית תַּכְלִית הַמַּעֲלָה הָעֲלִיוֹנָה. אֲשֶׁרִינוּ שֶׁאַנְחָנוּ חַיִּים בְּזָמַן הַזֶּה שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם אֹר אֵמֶת חֲדָשׁ נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה שֶׁעַדִּין לֹא הָיָה מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם.

בְּרוּדְעָר הַרְצִיגְעָר, שְׂרַעַק זֵיךְ נֵיט (אָחֵי לְבָבִי, אֵל תִּתְבַּהֵל). לֹא יִתְבַּהֵל וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, יֵשׁ כְּבָר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם רַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה שְׂיֵישׁ אֲצִלוֹ חֲסָדִים נְעִלְמִים עַד אֵין קֶץ וְתַכְלִית שְׂאִינָם כָּלִים לְעוֹלָם וְשְׁלֵא נִתְגַּלוּ

מימות עולם, כי עדין לא עזב חסדו מאתנו, ושהוא יכול לתקן הכל ועל-ידו נתהפך הכל לטובה ואפלו עוונות נתהפכין לזכויות, והוא קורא וצועק אלינו "גיוואלד, זייט אייך ניט מיאש" (אקה, אל תיאשו עצמכם), אין שום יאוש בעולם כלל, "גאט איז מיט דיר, בייא דיר, ליעבין דיר" (ה' אתך, אצלך, לידך). והוא יכול להעלות ולגדל את האמונה הקדושה בעולם עד שאפלו מי שהוא מלכלך מאד ומטבל בשחת ומטבע ביון מצלה ומלבש בבגדים צואים חס ושלום, גם הוא יכול לנקות עצמו ולרחץ ולטהר עצמו במעיינות עצותיו ותקונו הקדושים של הצדיק, שמטהרין ומנקין מכל הלכלוכים שנכשלנו בהם עד הנה, כדי שיוכלו לבוא נקיים וטהורים להיכל המלך ולקבל רב טוב הצפון שהם כל האצרות מתנת חנם אשר הכין להם המלך, אשרי הזוכה להם.

אלו הבגדים הצואים שיש לכל אדם כל זמן שלא תקן חטאיו ובפרט מי שנתלכלך כמו שנתלכלך רחמנא לצלן, שעל-ידי זה מתעוררין ומתגברין עליו המניעות והמסכים בכל פעם והם משתטחים לפניו ומפסיקין מאד מאד כמו נהר ממש, ומשם באים כל הנפילות וההתרחקות של הרבה בני-אדם מה' יתברך, כי אפלו אם מתעורר לפעמים לשוב לה' יתברך, תכף משתטחים כנגדו הבגדים הצואים ואינם מניחים אותו להתקרב, וכן בכל פעם. ועל זה צעק דוד: "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד" וכו', "הצילני מטיט ואל אטבעה" וכו'. וצריך כל אחד לסבל יגיעות גדולות עד שיפשיט מעצמו הבגדים הצואים ולהלביש את עצמו בבגדים נקיים. וכשהרחוקים חוזרים בתשובה אזי הם מפשיטים מעצמם בגדים הצואים ומלבישים את עצמם בכסות נקייה, ועל-ידי זה נתגדל כבוד ה' מאד.

הצדיק האמת בגדל קדשתו מוריד את עצמו לעמק הנפילות של כל ישראל בכל דור ומאיר בלב כל אחד שאפלו בתכלית החשך הגמור יתחזק גם-כן ברצונות חזקים וכסופים גדולים לשוב לה' יתברך, ואפלו התעוררות כל שהוא כחיט השערה אינו נאבד לעולם, כי הצדיק האמת משגיח על זה ומלקט ומקבץ ומאסף כל הרצונות הטובים והנקדות טובות שיש בהם ובונה מהם בנינים נפלאים.

הצדיק משתדל למצא בכל הרחוקים מאד מאד איזה נקדות טובות להמשיך להם אור קדשת התורה למקומם, ועל-ידי עצם ענותנותו וחקמתו העמקה פשוטה בהם איזה נקדה טובה כל שהיא - אף-על-פי שהם רחוקים מקדשת התורה מאד, הוא מוריד ומשפיל עצמו אליהם למקומם שהם שם, לעוררם ולקררם לה' יתברך. ועל-ידי זה הוא מקרב כל הרחוקים מאד לה' יתברך.

הצדיק מעורר רחמי ה' יתברך שישתפל רק על הנקדות טובות שבישראל ולא יסתפל על הרע שלנו כלל, עד שיכנוס בלבנו רחמיו העצומים עד שיהיה נמשך שמחה עלינו שעל-ידי זה עקר תקון התשובה.

אָפּלוּ כְּשֶׁהָאָדָם נִתְרַחַק מֵה' יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַק, צָרִיךְ אֲזִי דִיקָא לְזַכֵּר
אֶת עֲצֻמוֹ אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה ה' יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ וְכוּ'. גַּם אִם
נֶעֱשָׂה עִמָּנוּ מֵה שֶׁנֶּעֱשָׂה בְּדוֹרוֹת אֱלֹהֵי הָאֲחֵרוֹנִים, אָף-עַל-פִּי כֵן אֲשֶׁרִינוּ אֲשֶׁר
פָּקַח עֵינֵינוּ לְרֵאוֹת אֲמִתּוֹת נִקְדַּת הָאֲמִת.

הַמְזִכִּירָךְ תָּמִיד לְטוֹבָה.

אֲוֹדְעָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

לְבִי יִקְרִי, הַחֵס עַל הוֹד נִפְשׁוֹ הָעֲדִינָה שֶׁנִּמְשָׁכָה מִמְּקוֹם קָדוֹשׁ גְּבוּהָ וְעֲלִיוֹן
מְאֹד, לְקִשְׁטָהּ וְלִיפּוֹתָהּ וְלִצְחָצְחָהּ מִצְחָצְחוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְרִמּוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת
מְאֹד שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמִת שֶׁעַל-יָדוֹ תָּבוֹא הַגְּאֻלָּה לָנוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל וְלְכָל
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, זַכָּאָה חוֹלְקָךְ בְּזָה וּבְבָא. שְׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב.

דַּע אַחִי, כִּי לֹא עַל חֲנָם בָּחַר בְּךָ רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ הַנִּחַל נוֹבֵעַ לְקַרְבְּךָ לֵה' יִתְבָּרַךְ,
כִּי גָדַל מַעֲלַת נִשְׁמַתְךָ גְּבוּהָהּ מְאֹד. וְלָכֵן חִזַּק וְאַמֵּץ לְבָבְךָ אֲפֹלוּ אִיךָ שֶׁהוּא,
אֲפֹלוּ אִיךָ שֶׁנִּפְלָנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ כָּל-כָּךְ מֵה' יִתְבָּרַךְ, וְשָׂמַח תִּשְׂמַח בְּחֻלְקָךְ
שֶׁזָּכִיתָ לֵהִיוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל הַנִּחַל נוֹבֵעַ.

צָרִיךְ לְזַכֵּר הַיֵּטֵב גָּדַל מַעֲלַת אֲצִילוֹת נִפְשׁוֹ הַיִּקְרָה וְלֵהֲאָמִין שֶׁנִּפְשׁוֹ
בְּשֶׁרְשָׁהּ הִיא גְּדוּלָּה וַיִּקְרָה וּגְבוּהָהּ מְאֹד מְאֹד וְאַלְפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
עוֹלָמוֹת בְּלִי שַׁעוֹר תְּלוּיִים בָּהּ, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְרַחֵם עַל עֲצֻמוֹ לְבַל
יֵאָבֵד אוֹצְרוֹת יְקָרוֹת וְחִמּוּדוֹת שֶׁבִּנְפִשׁוֹ, וְלֵהֲצִילָהּ מִן הָעוֹשֵׁק וְהִיכָלִי
הַתְּמוֹרוֹת שֶׁמַּחְלִיפִים וּמְקַלְקְלִים, וְלֵהֲתַנְהֵג בְּנִימוֹס הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁהּ שֶׁל
בֵּן הַמֶּלֶךְ הָאֲמִת שֶׁנִּחַלף שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר לְנֶצַח.

טוֹב לְהוֹדוֹת לֵה' אֲשֶׁר תִּשְׁוִיקְתָּךְ וְנִחַמְתָּךְ הוּא אוֹר הָאֲמִת הַמְּאִיר לְכָל
וְהוּא הַנִּחְמָה שֶׁל הַכָּל, וְעַל כָּל אֵלֶּה הָעֵקֶר דְּעָקֶר הוּא גָּדַל כַּח שֶׁל זָקֵן
דְּקִדְשָׁה סָבָא דְסָבִין שְׂאֵנוּ נִשְׁעָנִים עָלָיו. תִּהְיֶה לָאֵל יֵשׁ לָנוּ עַל מִי לְסַמֵּךְ,
חִזַּק וְחִזַּק, כִּי ה' אֲתָךְ וְעִמָּךְ אֵל תִּיָּרָא וְאֵל תַּחַת, לֵה' הַתְּקוּהָ שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה, ה' יוֹלִיכֵךְ בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר וְהָאֲמִת תָּמִיד.

צָרִיכִין לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אַחֲרֵי אֲבֹדוֹתֵינוּ וְהָאֲבֹדוֹת עַל-פִּי רַב בְּמִקּוֹם
מְדַבֵּר שֶׁמָּמָה, בְּמִקּוֹם תוֹהוֹ וְבוֹהוֹ, וְצָרִיכִין לְחִזַּק אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד
כְּשֶׁצָּרִיכִין לְעַבֵּר בְּמִקּוֹמוֹת כָּאֵלוֹ לְבַקֵּשׁ אֲבֹדוֹת שֶׁנִּאָּבְדוּ מִכַּפָּה וְכַמָּה
שָׁנִים, וְקִשָּׂה לְהַמְלִיט שְׁבִתוֹךְ הַחֲפוּשׁ לֹא יֵאָבֵד עוֹד יוֹתֵר. עַל-כֵּן כָּל מִי

שְׂרוּצָה לְחוּס עַל נַפְשׁוֹ, כַּמָּה וְכַמָּה הִתְחַזְקוֹת הוּא צָרִיךְ לְבַלִּי לֵיאֵשׁ עֲצֻמוֹ מִן הַבִּקְשָׁה וְהַחֲפוּשׁ לְעוֹלָם יְהִיָּה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, אֲפֹלוֹ אִם נִדְמָה לוֹ שְׂאוּבָד חֵס וְשָׁלוֹם בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר, אָף-עַל-פִּי כֵן הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וַיִּחַפֵּשׂ יוֹתֵר עִם רִצּוֹן וַתְּשׁוּקָה וְגִעְגּוּעִים, וְאָף-עַל-פִּי שְׂאִינוֹ מוֹצֵא כָּל־ל - צָרִיךְ לְהֶאֱמִין שְׂבוּדָאֵי מוֹצֵא הַרְבֵּה עַל-יַדֵּי הַבִּקְשָׁה וְהַחֲפוּשׁ לְבַד, כִּי הִיגִיעָה וְהַחֲפוּשׁ לְבַד אֲפֹלוֹ כָּל זְמַן שְׂאִין מוֹצֵאִין הוּא רוּחַ בְּלִי שְׁעוֹר יוֹתֵר מְכַל הוֹן דְּעֵלְמָא, מְכַל שְׁכֹן שְׂאֵנוּ בְּטוּחִים שְׂבוּדָאֵי נִזְכָּה לְמַצָּא הַכֹּל סוּף כָּל סוּף אִם נִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ תַּמִּיד.

צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַשְׁתַּדֵּל לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲבֹדוֹתָיו, הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׂנֵאָבְדוּ וְנִדְחוּ לְמָקוֹם שְׂנֵאָבְדוּ וְנִדְחוּ עַל-יַדֵּי הַתְּאֻוֹת רְעוֹת, וְהִי יִתְבַרֵךְ בְּרַחֲמָיו מְסַבֵּב סְבוֹת בְּתַחֲבוּלוֹתָיו שְׁעַל-יַדֵּי כַח הַצְּדִיק הָאֲמֵת וְהַכְּשָׁרִים הַנְּלוּיִם אֵלָיו שְׂבָכָל דוֹר, שְׁעַל-יַדֵּיהֶם נִתְבַּרְרִים וְנִמְצָאִים בְּכָל עֵת אֲבֹדוֹת הַרְבֵּה מִהָאֲבֹדוֹת הַנִּי"ל.

רַבֵּנוּ ז"ל צֶעַק בְּקוֹל עֵמֶק וְחִזָּק: "אֵלֶּט טָאָהָר מְעַן נִיט זַיִין" אֲסוּר לְהִיּוֹת זָקוּן, רַק לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ כְּאֵלוֹ הַיּוֹם נוֹלָד, כִּי אִין קַץ לְהִתְגַּרְרוֹת הַבַּעַל-דְּבַר שְׂרוּצָה לְהָאֲבִיד וְלַעֲקֹר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

בְּכַח הַצְּדִיק יֵשׁ תִּקְוָה לְכָל הַנוֹפְלִים וְאִין שׁוּם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּל־ל, כִּי אָף-עַל-פִּי שְׂנֵדְמָה לוֹ שְׂמִירִידָה כְּזֹאת אִי אֲפֹשֶׁר לְעֵלוֹת חֵס וְחִלְיָה, אָף-עַל-פִּי כֵן יֵשׁ חֶסֶד כְּזֶה אֲצֵל הִי יִתְבַרֵךְ שְׁגַם מִשָּׁם יְכוּלִים לְעֵלוֹת. וְכֵן אֲפֹלוֹ אִם חֵס וְשָׁלוֹם נִפְל עוֹד כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר, אָף-עַל-פִּי כֵן כָּל תְּנוּעָה שֶׁהוּא רוּצָה לְנִשְׂאוֹת עֲצֻמוֹ בְּכָל פַּעַם לְעֵלוֹת מְנַפִּילָתוֹ אִינוֹ נֵאָבֵד לְעוֹלָם יְהִיָּה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, כִּי הִי יִתְבַרֵךְ וְתוֹרָתוֹ הוּא אִין סוּף וְאִין תַּכְלִית. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא בְּכַח הַצְּדִיק הַזֶּה שֶׁהִשִּׁיג שְׂכָמוֹ שְׂאִין עֲלֵיהָ לְעוֹלָם לְפִי גְדֻלָּתוֹ יִתְבַרֵךְ "כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְבוּהָ" וְכוּ' "וְגְבוּהֵם מֵעֲלֵיהֶם" וְכוּ', כְּמוֹ כֵן אִין יְרִידָה שְׁלֵא יוּכְלוּ לְעֵלוֹת מִשָּׁם, כִּי כָּל מַה שֶׁהַצְּדִיק עוֹלָה לְמִדְרָגָה גְבוּהָה יוֹתֵר הוּא מִשִּׁיג יוֹתֵר חֶסֶדִי הִי שְׁזָה עַקֵּר גְּדֻלָּת הִי יִתְבַרֵךְ. וְעַל-כֵּן הַצְּדִיק שְׂאִינוֹ עוֹמֵד לְעוֹלָם, וְעוֹלָה בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר וַיִּמְשִׁיג בְּכָל פַּעַם בְּיוֹתֵר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבַרֵךְ, הִינּוּ גְדֹל חֶסֶדִיו, עַל-יַדֵּי זֶה זוֹכָה לְהִשִּׁיג שְׂאִין שׁוּם יְרִידָה וְנִפְיָלָה בְּעוֹלָם וְאִין שׁוּם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּל־ל, כִּי מִשִּׁיג בְּכָל פַּעַם חֶסֶדִים כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם עַקֵּר גְּדֻלָּת הַבוּרָא שְׁעַל-יַדֵּי זֶה הַכֹּל יְכוּלִין לְעֵלוֹת. עַל-כֵּן צָרִיכִים דִּיקָא צְדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל מַה שֶׁהַחוֹלָה גְּדוֹל בְּיוֹתֵר הוּא צָרִיךְ רוּפָא גְּדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי כָּל מַה שֶׁהַצְּדִיק גְּדוֹל בְּיוֹתֵר הוּא יְכוּל לְהַגְבִּיחַ בְּיוֹתֵר אֲפֹלוֹ הַנוֹפְלִים מְאֹד, עַד שֶׁבְּכַח הַצְּדִיק הַגְּדוֹל אִין שׁוּם נִפְיָלָה וְיְרִידָה שְׁלֵא יוּכְלוּ לְעֵלוֹת מִשָּׁם בְּכַחוֹ אִם יִזְכָּה לְהֶאֱמִין וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו וּלְהִתְחַזֵּק בְּעַץ הַחַיִּים הָעוֹלָה עַד רוּם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים לְעִילָא לְעִילָא, בְּחִינַת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד הַנִּקְרָא רַעֲיָא מְהִימְנָא.

הִי יִתְבַרֵךְ וְגַמְרֵךְ אֶת שְׁלוֹ בּוּדָאֵי וּלְעוֹלָם יָדוּ עַל הָעֲלִיוֹנָה, וְכָל אֵלוֹ הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה שְׂבָאוּ לְאָדָם בְּיַמֵּי חַיָּיו אִינוֹ נֵאָבֵד שׁוּם אֶחָד מֵהֶם אָף-עַל-פִּי שְׂאִין זוֹכָה עֲדִין לְתְּשׁוּבָה כְּרָאוּי, וְאֲפֹלוֹ אִם הַבַּעַל-דְּבַר מִתְגַּבֵּר עָלָיו אַחֲרֵי-כֵן

ביותר ונופל למטה יותר ויותר חס ושלום, אף-על-פי כן כל מה שנתעורר לפעמים באיזה התעוררות מעט דמעט כחוט השערה - אינו נאבד לעולם וסוף כל סוף יהיה לו תקון על-ידי זה, על-ידי התקבצות ההרהורי תשובה שהיה לו לפעמים בימי חייו בכח הצדיק הגדול שמחזק ומחיה את הכל, דרי מעלה ודרי מטה, ומחיה כל אלו שירדו למטה מאד ומודיעם כי "מלוא כל הארץ כבודו" שזה בחינת "הקיצו ורננו שוכגי עפר".

הצדיק האמת הגדול במעלה שזכה לשמירת הברית בתכלית הקדשה העליונה מאד וכבש את יצרו ועמד בנסיונות רבים וזכה להיות נקי מן החטא לגמרי בתכלית השלמות עד שאין בו שום נדנדוד פגם כל שהוא דק מן הדק אפלו כחוט השערה, כי זכה להכניע ולבטל את הרע לגמרי, הוא יכול לגלות החסד הנם הנעלם בכל מקום ואפלו בכל המקומות הרחוקים מקדשת ישראל, מן התורה.

הבעל-דבר אורב על האדם תמיד והעקר על אחריתו שהוא בחינת אחרית הימים, בשביל זה מתגרה עצמו הבעל-דבר בכל אחד מאד בתאוות וכפירות ואפיקורסות המתפשט עכשו בעולם מה שלא נשמע בזאת מימי קדם, וגם האנשים הפשרים קצת נפלו מאד, וכל זה מחמת שכבר סמוך אל הסוף ואל גמר תקון העולם בתכלית השלמות על-ידי משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו ויגאלנו גאלת עולם שאין אחריה גלות, על-כן מניח עצמו הבעל-דבר לארכו ולרחבו על-ידי המחלקת הגדול שעל הצדיק האמת, וצריך כל אחד להתחזק מאד עד אין תכלית, ואיך שהוא איך שהוא - יתגבר על כל פנים ברצונות טובים וחזקים אליו יתברך, כי מכל המקומות יכולים לשוב אליו יתברך. וכן יאמר לעצמו כי אף-על-פי כן אני רוצה האמת, כי הרצון חפשי תמיד ועל-ידו עקר התגברות המלחמה.

המצפה לראותו בשמחה, יוסף ה' עליך הרבה שנות חיים ושלום ויגרום קרנד למעלה מעלה בהתקרבות אל הנחל נובע.

אודסר

דב

ישראל

חמדת לבי, אשר לגדל גדלת אצילות נשמתו הגבוהה מאד זכה לכנוס בהיכל החכמה והמדע של הנחל נובע שאינו נפסק לדור דור לנצח, להשקות לכל ישראל את מימי חכמתו המטהרים מכל הטמאות ומעלים הכל מכל הירידות והכפירות - לתכלית העליה, לתכלית האמונה

בשְׁלֵמוֹת, וּמֵאִיר וּמִגְלָה לְכֹל הָעוֹלָם אֹר הַדְּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אֶת ה', שֶׁזֶה עֵקֶר הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה שְׁאֲנוּ מְחַפִּים לָהּ. שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה בְּחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכֵּי־יָמִים.

הַצַּדִּיק הָאֱמֵת מְגַלֶּה וּמֵאִיר עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת גַּם בְּתוֹךְ עֵמֶק הַחֲשָׁךְ שֶׁל הַמִּינּוֹת הַכְּפִירוֹת וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוֹת כְּדִי שֶׁנוֹכַח לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹנֵה קוֹמָתָהּ שֶׁל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עַד שֶׁכָּל הָעוֹלָם יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כִּי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְנַהֵיג הַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ.

עֵקֶר הַגְּאֻלָּה הָאֲחֵרוֹנָה שְׁאֲנוּ מְצַפִּים אֵלֶיהָ הוּא רַק עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֵת בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ, שֶׁמִּמְשִׁיחַ אֹר הַדְּעַת לְכֹל אָדָם אֲפֵלוּ אִם עֶבֶר כָּל הַעֲבֵרוֹת שֶׁבִּתְוֹרָה אֲלֵפִים פְּעָמִים חֵס וְשָׁלוֹם, לִידַע וּלְהַפִּיר וּלְהֶאֱמִין בַּה' יִתְבָּרַךְ וְלָשׁוּב אֵלָיו וּלְתַקֵּן פָּגַם כָּל הָעוֹנוֹת בְּשְׁלֵמוֹת, אֲבָל הוּא נִתְעַלֵּם וְנִסְתָּר מְאֹד בְּכַמָּה הַסִּתְרוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַסִּתְרוֹת.

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וּמְשִׁיחַ וַיִּגְלֶה בְּכֹל הָעוֹלָם אֹר הַדְּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת בְּהִתְגַּלּוֹת נִפְלָא וּבְשִׁכּוֹל נִפְלָא וְאֱמֵת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁעַל-יְדֵי זֶה יִלְכוּ כָּל־בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וַיִּשׁוּבוּ לַה' יִתְבָּרַךְ, וְאֲפֵלוּ כָּל הַמִּינִים וְכוֹפְרִים גְּמוּרִים שֶׁיִּצְאוּ מִכָּל־קִדְשׁתּוֹ יִשְׂרָאֵל לְגַמְרֵי יַחֲזִרוּ לַה' יִתְבָּרַךְ וַיִּלְכוּ בְּחֻקוֹתָיו לְנֶצַח.

כָּל תַּקּוּנָנוּ הוּא רַק עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל הַפְּלֵא הַיְחִידִי שֶׁיִּכּוֹל לִירֵד לְעֵמֶק הַנִּפְיֵלָה וְהִירִידָהּ שֶׁל כָּל אֶחָד וּלְהַעֲלוֹתוֹ בְּחֻמְתּוֹ הַנִּפְלְאָה לְתַכְלִית תַּכְלִית הָעֲלִיָּה, וְאִם הָיוּ כָּל הָעוֹלָם מִתְבַּטְּלִים אֵלָיו בְּשְׁלֵמוֹת אֲזִי כִּבֵּר הָיָה הַכֹּל מִתְקַן לְגַמְרֵי. אֲבָל לְדַאֲבוּנָנוּ לֹא דִי שְׁאִינָם מִתְבַּטְּלִים אֵלָיו רַק אֲדַרְבָּא הֵם חוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק וּמְדַבְּרִים חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְלִיצְנוּת וְלָשׁוֹן הָרַע וּשְׂקָרִים עַל הַצַּדִּיק וּכְשָׂרֵי אֱמֵת עַד אֲשֶׁר נִשְׁלַךְ הָאֱמֵת אֶרְצָה וְעַל-יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים כָּל הַקְּלָקוּלִים שֶׁל הָעוֹלָם וּמִזֶּה עֵקֶר אֲרִיכַת הַגְּלוּת. וְעַתָּה כָּל תַּקּוּנוֹתָנוּ הוּא שֶׁיִּתְקַן הַכֹּל עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ שֶׁיִּגְלֶה אֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֵת בְּעוֹלָם וְעַל-יְדֵי זֶה יִתְקַן הַכֹּל וַיִּתְבַּטַּל הַמַּחְלַקַת וַיְהִי שָׁלוֹם נִפְלָא בְּעוֹלָם.

אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק הָאֱמֵת כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁמִבְטָל עֲצֻמוֹ וּכְבוֹדוֹ וּשְׁמוֹ נִגְדָה שֶׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְאִזּוֹכָה לְהַכְלִיל בְּשֵׁם הַצַּדִּיק שֶׁיִּכּוֹל לְקַרְבוֹ לַה' יִתְבָּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ. וּכְפִי מַה שֶׁזוֹכָה הָאָדָם לְשִׁפְלוּת וְעֲנִיָּה אֲמִתִּית, כְּמוֹ כֵּן הוּא זוֹכָה לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק וּלְחִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים אֲמִתִּים וְאַרְכֵּי־יָמִים.

כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לִילָךְ בְּדַרְךְ הָאֱמֵת וְחָס עַל חַיָּו הָאֲמִתִּים בְּאֱמֵת, אֲזִי הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת חָזֵק וְגִבּוֹר חָיִל מְאֹד לְעֵמֶד כְּעֵמוּד בְּרָזֵל כְּנִגְדַת הַמוֹנְעִים הַחוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל, הַרוֹצִים לְהַרְחִיקוֹ מִהַצַּדִּיק הָאֱמֵת שֶׁיִּכּוֹל לִירֵד לְעֵמֶק הַנִּפְיֵלָה וְהִירִידָהּ שֶׁל כָּל אֶחָד וּלְהַעֲלוֹתוֹ מִשָּׁם בְּחֻמְתּוֹ הַנִּפְלְאָה לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

ישא ברכה מאת ה' לכתבהו בספרן של צדיקים לחיים טובים וארפים.

אודסר

דב

ישראל

בת עיני ולבי, שהשקיע כל כחו מחו ולבו וזכה לדבק עצמו בהצדיק האמת שיש לו פח לירד למטה למטה לעמקי עמקים, למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר, ולשבר ולבטל כל הרע הנאחז אפלו בהמינים וכופרים גמורים שיצאו מכלל קדשת ישראל לגמרי, ומחפש ומלקט ומקבץ ומאסף כל הנקדות טובות שיש בהם ומחזק ומעורר אותם שאיך שהם ובמקום שהם, אף-על-פי כן עדין יחפשו ויבקשו את ה', עד אשר בכל זה מעלה אותם משמד לרצון אל הקדשה העליונה ומהפך להם עצם הירידה לתכלית העליה. אשרינו מה טוב חלקנו, יבקע פשח אורך וארוכתך מהרה תצמח, ברכה וחיים ושלום עד העולם, בנחת רוח ושמחה עצומה עד בלי קץ.

שש אנכי בשמחה עצומה עד בלי קץ בכל הדבורים הקדושים שכתבת, בראותי כתב ידך היקר לי מזהב ומפז ואת עצם תבערת לבד אל האמת, אשריך שזכית לשבר המניעות ועפובים וכתבת לי.

אהובי אחי נפשי ולבבי, אנחנו מחיבים להודות ולהלל לה' ותברך תמיד על גדל החסד והישועה אשר עשה עמנו, שסבב בנפלאותיו שזכינו להיות בחלקו של הנחל נובע רבנו אור החדש הקדוש והנורא והנשגב וכו' וכו' שעל-ידו יתקן כל העולם בשלמות. וצריכים אנחנו להרגיל עצמנו בכל יום להעמיק מחשבתנו באמת בעצם החסד והישועה הנפלאה והנוראה הזאת אשר הפליא ה' ותברך עמנו ועם כל ישראל לדורות עולם, ולהרחיב לבנו לפתח פינו ולפרש לפניו ותברך כל אשר עם לבבנו כבן המתחטא לפני אביו ממש, כי אנו רואים בעינינו בכל עת שאנו בנים לה' אלקינו ממש כי הוא גומל עמנו חסדים תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה כרחם אב על בנים. אשרי אֲזַנִּינו שזכינו לשמע נוראות כאלה, ואם היינו רוצים להביא תודה על דבור אחד לא יספיקו כל ימינו להודות ולהלל ולשבח ולפאר ולרום ולהדר ולנצח לברך לעלה ולקלס למי שעשה לנו ולכל ישראל את כל הנסים האלו, שזכינו בדורות הללו לשמע התגלות נסתרות כאלה אשר אין לנו פה וכלים לספר שבח נוראות גדולת כל דבור ודבור מתורה אחת, מפל שפן וכל שפן שזכינו גם זכינו לשמע כמה וכמה תורות שיחות

ומעשיות נוראות. כמה מעלות טובות למקום עלינו, אלמלא לא אתינא להאי לעלמא אלא למשמע דא דיינו.

דע, שהעזי פנים שבדור החולקים על הצדיק האמת הם נקראים כלבים מממש, בבחינת "והכלבים עזי נפש", והם עוקרים את נפשם מן הקדשה ומכניסים עצמם להיות נקראים בשם כלבים מממש וגדול עוונם מנשוא.

הצדיק האמת הוא כלליות של שבעה רועים ונקרא רעיא מהימנא והוא רועה האמונה לתקנה ולהשלימה, ועקר אמונת ישראל ממשיך הוא להדור. ואי אפשר לבוא לזה הצדיק אלא על-ידי עזות כמאמר רבותינו ז"ל "הוי עז כנמר", כמו שכתוב: "נהלת בעזך אל נוה קדשך", הינו על-ידי עזות נכנסין לתוך הקדשה. כי יש רועים של הסטרא אחרא והם מפרסמי הדור של שקר וקופים, ועקר מלכותם הוא על-ידי עזות והם ככלבים בעזותם בבחינת "והכלבים עזי נפש המה רועים" והן "פני הדור כפני הכלב", ועל-כן כדי להנצל מהם מתחת ממשלתם אי אפשר רק על-ידי עזות, לעמד נגד עזותם ואז נכנס לתוך הקדשה.

עקר הגאלה הוא על-ידי בטול דעות חכמי הטבע, והתגלות אור השגחתו יתברך.

בחשך הגדול המר הזה אשר בזמננו אלה שהוא סוף הגלות האחרון שהתגברה הסטרא אחרא והבעל-דבר מאד, עקר הגלות הוא רק מחמת שתולין בטבע חס ושלוש ואז הוא בחינת לילה וחשך, בחינת הסתלקות האור, כי עקר האור הוא אור ה' יתברך, הינו כשיודעים שהכל מתנהג בהשגחתו יתברך, וזה עקר האור.

אלו הנפשות הקדושות שנפלו להטעיות והמבוכות של חכמת הטבע, עקר גמר התקון והעליה של אלו הנפשות הקדושות הוא על-ידי הצדיק.

נתחזק ונתאזר בזריזות גדול לברח ולנוס אל הצדיק שבו תלוי שלמות תקון נפשינו וכל תקנות ישראל. המאיר בנו הארת הרצון בתקף גדול כל-כך עד שיאיר לעולם ולא יפסק בכל מיני חשך שעוברים על כל אדם כפי מה שהוא, שעל-ידי זה מעלה מבחינת שמד לרצון.

עקר התגלות הרצון והקנעת מצח הנחש שהוא שרש חכמת הטבע, הוא על ידי הצדיק.

כשמתחברים יחד נפשות ישראל באחדות ושלוש ואהבה כאיש אחד בלי שום פרוז על-ידי איזה שנאה ומחלקת חס ושלוש, על-ידי זה יש להם כח ביותר לקבל אור השגת אלקותו יתברך ונכללים בדעה אחת ורצון חזק לעשות רצון ה' יתברך.

עקר שלמות התקון הוא על-ידי הצדיק האמת שיכול לירד לשרש נפשנו, לעמקי עמקים, ולקבץ הטוב מכל הרחוקים מאד ולהעלותם אל הקדשה העליונה.

הצדיק האמת בחינת משה משיח - אדון כל הנביאים והחכמים, שכל קיומנו עתה על-ידו, מתקן כל העולם וממשיך האמונה הקדושה ומחזיר ומעלה הכל לשרשו ששם כלו אמת. כי הוא יורד עד תהום להעלות הכל למעלה, מבטן האדמה, מתהומות תחתיות, מתכלית תכלית הרחוק, מתכלית הגשמיות דגשמיות - עד למעלה למעלה מהמקום, עד למעלה למעלה מכל הרוחניות, שבשביל זה נברא האדם, עד שידעו את ה' ויתנו לו פתח המלוכה.

מי שפונתו אל האמת וחוגר עצמו למלחמה בשביל האמת הוא מנצח תמיד.

אסור ליאש עצמו, רק לחפש אחר הפלטין של האמת הקדושה בכל עת, ואפלו אם נדמה לו שכפי מה שיודע בנפשו נגעי לבבו ומכאוביו רחוק מאד שישגי את הקדשה, אף-על-פי כן יעשה את שלו ויחפש אחריה בכל כחו. ואפלו אם נדמה לו שגם אחר החפוש זה כמה וכמה שנים לא מצא עדין ולא השיג עדין שום מדרגת קדשה כלל, אף-על-פי כן יחפש עוד ולא ייעף ולא יגע לעולם ולא יתבלבל משום דבר, עד שאם האדם חזק בזה באמת כל ימי חייו, ואינו שב לאחור ואינו זז ממקומו בשום אופן, ה' יתברך מרחם עליו ועוזר לו לעבר על הכל בשלום ולהוציא הקדשה מהקלפות ולגמור הדבר בשלמות.

בדורות האחרונים האלה שגברה ההסתרה שבתוך הסתרה עד אין קץ, עקר התקון הוא על-ידי הצדיק הגדול שיכול לעורר הנקדות טובות שבישראל, ואפלו בהגרועים המלאים עברות - גם בהם מחפש הצדיק ומוציא בהם נקדות טובות עד שמכניס בהם שגם הם ישמחו נפשותיהם, ועל-ידי זה הוא מוציא אותם מעברות ומפגמים ומחזיר אותם בתשובה.

הצדיק האמת כל עסקו לקרב כל העולם אפלו הרחוקים מאד לה' יתברך על-ידי שהוא זוכה להכיר דרכי רחמיו וטובו יתברך, והוא מודיע זאת לכל שיש לכלם תקנה להתקרב אליו יתברך כי עדין רחמיו וטובו עליהם. ומי שזוכה להתקרב לצדיק הזה שיש לו זה הפח - בודאי יזכה לכל טוב לנצח, אשרי לו, ואפלו אם קלקל ונתרחק מאד מאד, אף-על-פי כן הכל יתקן בודאי על-ידי הצדיק האמת, כי יש לו כח לתקן כל מיני קלקולים שבעולם ולהחזיר הכל בתשובה ולכפר כל העוונות ולהפוך כל העוונות לזכיות, כי הוא ממשיך אורות עליונים פאלו שעל-ידי זה נתקן הכל.

הנחל נובע הצדיק הגדול במעלה מאד שהוא חדוש שבחדושים, חדוש נפלא ונורא מאד מאד, בעצם עמקות חכמתו הרמה מאד בעץ החיים

העולה עד רום גבהי מרומים לעילא לעילא, יכול להאיר אפלו בהרחוק והגריע מאד השגת אלקותו, אפלו אם נפל למקום שנפל.

המעתיק, המתפלל תמיד בעד שלומו וטובתו הנצחי.

אודעסר

דב

ישראל

לידיד לבי, שזכה להבחין ולהבין ולהכיר את האמת האמתית היחידה בעולם שהוא עקר חיות וקיום כל הבריאה וממנו תצמח הגאולה לעם ישראל ולכל העולם.

שוש אשיש בגבורות ה' ונפלאותיו העצומים, שזכית לראות ולהכיר ולהתדייק בהצדיק האמת אור החדש שגלה אורות חדשות נוראות ונפלאות עד אין חקר, ללמד דעת אמתית לכל אדם שבעולם. כן יוסיף ה' חסדו להושיעך לנצח.

דע אחי, שמי שחושק באמת אל האמת בודאי יזכה להבין האמת, אף-על-פי שיש לו הרבה קשיים ועקמומיות וכו'.

עקר מצות נר חנכה הוא להדליק ולהאיר אור האמת בעולם, שיזכו הכל לידיע היכן האמת, ועל-כן צריכין לכוון בהדלקת נר חנכה שזנכה על-ידי זה להמשיך הארת האמת וזנכה להתקרב להצדיק האמת שהוא מבחר האמת שבין הצדיקים האמתיים המבחרים יחידים הדורות, שמדליק ומאיר ומבטל כל החשכות וכל אהבות הנפולין ומקשר לב כל נפשות ישראל לה' ותברך באור גדול בכל מיני חשך ואפלה ומצילם משטף מים רבים המתגברים בכל פעם להחריב את העולם חס ושלום, ומההארה הזאת נדלק ומאיר נר חנכה הקדוש.

בחנכה ממשיך כל אחד בביתו קדשת גרות המנוחה שהם בחינת אור הצדיק האמת שהוא משה משיח, שמדליק ומאיר כל נפשות ישראל באור גדול גם בכל מיני חשך ואפלה, ומצילם משטף מימי המבול של כפירות ואמונות של שקר שמביאים העולם לתוהו ובוהו חס ושלום.

אנו צריכין לכוון בהדלקת נר חנכה שזנכה להמשיך עלינו אורו הגדול של הצדיק האמת שהוא בחינת שלמות הגאולה שתהיה על-ידי משיח צדקנו.

שָׁהִם בְּחִינַת מִימֵי הַמַּבּוּל הַמִּתְגַּבְּרִים לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם, וְהַצְדִּיק הוּא עֹקֵר הָרְפוּאָה וְהַהֲצֵלָה מִזְהֻמָּתָם וְטִמְאָתָם. שְׁלוֹם וְחַיִּים אַרְבָּעִים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים נֶצְחִיִּים.

בְּנֵי יִקְרִי, זָכַר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת כָּל הַחֲסָדִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הִ' יִתְבָּרַךְ, כִּן יוֹסִיף הִ' עִמָּךְ אֶלֶף פְּעָמִים.

כָּל יִשְׁעוֹ וְכָל חֲפָצוֹ וְכָל מְגַמְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ זַצ"ל, שְׁנוֹזְכָה לִילָךְ עִם דְּבָרָיו, הֵינּוּ לְקִיּוֹם כְּפִשׁוּטָם וְלְהַבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְלִמְצֹא לְעֲצוּמוֹ עֲצוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם תְּמִיד בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּכָל עֵת וְזָמַן, בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, בְּשִׁכְבוֹ וּבְקוּמוֹ וּבְלִכְתּוֹ בְּדַרְךְ, בַּיָּמִי נְעוּרָיו וּבַיָּמִי בְּחַרוּתוֹ וּבַיָּמִי זְקֻנוֹתוֹ מִתְחַלְתּוֹ וְעַד סוּפוֹ, הֵן בֵּינוֹ לְבֵין עֲצוּמוֹ הֵן בְּהִנְהָגָתוֹ עִם בֵּיתוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבְנָיו.

בַּיָּמִי חֲנֻכָּה וּפּוּרִים מֵאִיר הָאָרֶז נִפְלְאָה שֶׁהוּא הָאֶרֶת הַצְדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁיְכוּל לְהֵאִיר גַּם בְּהַנוֹפְלִים מְאֹד וְהַחוֹלִים בְּיוֹתֵר.

בְּחֲנֻכָּה מִמְּשִׁיךְ כָּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ בְּחִינַת קְדֻשַׁת נְרוֹת הַמְּנוֹרָה שֶׁהִם בְּחִינַת הָאֶרֶת תִּקְוָה הָרְצוֹן דְּקְדֻשָּׁה, שְׁנִמְשָׁךְ עַל-יְדֵי הַצְדִּיק הָאֲמִתִּי בְּחִינַת מִשָּׁה שְׁמִדְלִיק וּמֵאִיר כָּל נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֹר גְּדוֹל בְּכָל מִינֵי חֲשָׁךְ וְאֶפְלָה, וּמְצִילֵם מִשְׁטָף מִיַּם רַבִּים שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁהִם בְּחִינַת מִימֵי הַמַּבּוּל הַמִּתְגַּבְּרִים לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם.

עֹקֵר הָאֹר שֶׁל כָּל הָאֹרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם נִמְשָׁךְ מִהַצְדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּכָל דּוֹר לְהַעֲלוֹת נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִהִכְלֵי הַתְּמוּרוֹת וְהַקְּלָפוֹת, שֶׁעֹקֵר הַתְּגַבְּרוּתָם עַל-יְדֵי עֲצָבוֹת. וְהַצְדִּיק הַזֶּה מִמְּשִׁיךְ הַשְּׂמִיחָה מִמְּקוֹר הַשְּׂמִיחָה גַּם עַל הַנְּפְשׁוֹת הַחֲלוּשׁוֹת וְהִירוּדוֹת בְּיוֹתֵר, שֶׁזֶה בְּחִינַת הַדְּלָקָת נֵר חֲנֻכָּה לְמַטָּה מֵעֲשָׂרָה טַפְחִים.

יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה, בְּחִינַת שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הַבָּא, וְאִזּוֹ מִמְּשִׁיכֵין הַשְּׂמִיחָה מִקֶּץ הָאֲחֵרוֹן, מִבְּחִינַת שְׁלֵמוֹת הַגְּאֻלָּה שֶׁתְּהִיָּה עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ.

זָכַר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת וְנִסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה הִ' יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ בְּדוֹר הַזֶּה בְּעֲצָם שְׁפִלוּתָנוּ, שְׁזָכִינוּ לְאַחֵז עִמָּנוּ בְּקִשְׁרֵי אֲהֲבָה בְּהַצְדִּיק הָאֲמִתִּי אֲשֶׁר בָּאֵשׁ הַתּוֹרָה וְהַדְּעָת שֶׁמְגַלֶּה בְּרִשְׁפֵי אֵשׁ, בְּבְחִינַת "הֲלֹא כֹה דְבָרֵי כְּאֵשׁ", הוּא שׁוֹרֵף וּמְכַלֶּה כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִם בְּחִינַת הָאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר וְכָל הַכְּפִירוֹת וְהַקְּשָׁיוֹת וְהַמְּבוּכוֹת שֶׁמְכַנְיָסִים הַכּוֹפְרִים עַל הִ' יִתְבָּרַךְ וְעַל תּוֹרָתוֹ וְצְדִיקוֹ הָאֲמִתִּיִּים שֶׁמְשִׂם עֹקֵר אֲרִיכַת הַגְּלוּת.

עֹקֵר אֲרִיכַת הַגְּלוּת עַל-יְדֵי הַמְּחַלְקָת וְשִׁנְאָת חֲנָם, כִּי הַמְּחַלְקָת שְׁחוֹלְקִים עַל הַצְדִּיק הָאֲמִתִּי זֹאת הִיְתָה בְּעֶכְרָנוּ יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹנוֹת. כִּי אָף-עַל-פִּי שֵׁישׁ הַרְבֵּה עוֹנוֹת, בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ כְּמוֹ שֶׁמְצוּי בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה בְּיוֹתֵר, הִ' יִתְבָּרַךְ יִצִּיל לְהַבָּא, אָף-עַל-פִּי כִּן הַכֹּל הִיְתָה נִתְקַן עַל-יְדֵי הַצְדִּיק הָאֲמִתִּי שֶׁמֵאִיר

בְּיִשְׂרָאֵל דְּרָכִים קְדוּשִׁים חֲדָשִׁים לְגַמְרִי, לְהַשִּׁיבָם מִדְּרָכֵיהֶם הָרָעִים וּלְתַקְנָם בְּלֵם. אֲדָ הַבַּעַל-דְּבָר מִתְפַּשֵּׁט לְאַרְפוֹ וּלְרַחְבוֹ לְהַרְחִיק מְאֹד מִהַצְדִּיק הָאֵמֶת שֵׁישׁ לוֹ כַּח הָזֶה, וּמִשְׁתַּדֵּל בְּתַחבּוּלוֹתָיו לְמַנַּע מִלְּהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֵמֶת שָׁבוּ תְלוּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת תִּקּוּן נַפְשׁוֹ וְכָל תִּקּוּת יִשְׂרָאֵל. וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם גָּדוֹל בְּמַעַלָּה בְּיוֹתֵר וַיֵּשׁ בּוֹ מִדְּרָגָה וּבַחֲנִינָה גְבוּהָהּ יוֹתֵר, מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר לְמוֹנְעוֹ מִלְּהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק, כִּי אִם הִיָּה הוּא מִתְקַרֵּב מִי יוֹדֵעַ מֵה הִיָּה נֶצְמַח מִזֶּה טוֹבָה וְתִקּוּן לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָמוֹת.

בְּאַהֲבָה וְגַעְגּוּעִים וּבְרַכַּת שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲמֵתִיִּים.

אוֹדְעָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

ט.

לְכָבוֹד בַּת עֵינֵי וְלִבִּי, שְׁנַתֵּן כָּל חַיּוֹתָיו וּמַחוּ וְלִבּוֹ לְהַבִּין וּלְהַפִּיר הָאֵמֶת הָאֲמֵתִי, וּלְקַשֵּׁר וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת הַגָּנוּז וְצָפוּן מֵעֵין כָּל, שְׁמַעְלָה כָּל הַנְּפֹשׁוֹת מִתְכַּלִּית תְּכַלִּית גְּשָׁמִיּוֹת דְּגִשְׁמִיּוֹת, מִבְּטָן שְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, לְעֵילָא וּלְעֵילָא מִכָּל הַרוּחָנִיּוֹת, וּבַחֲכָמָתוֹ מְכַנִּיס הַכָּל אֶל הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּמְגֵן עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר לְנֶצַח.

אָחִי חֲבִיבִי, זָכֹר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַנְּפֹלְאוֹת שֶׁעָשָׂה ה' יְתַבְרַךְ עִמָּנוּ בְּדוֹר הַזֶּה בְּעֵצָם שְׁפִלוּתֵנוּ, שְׁגָם אֲנַחְנוּ וְזָכִינוּ לְהַמְנוֹת עִם הַנְּפֹשׁוֹת הָאוֹחֲזִים עֲצָמָם בְּצַדִּיק הָאֵמֶת שֶׁעַל-יָדוֹ נִתְבַּטַּל הַשֶּׁקֶר שֶׁל הַחֲלוּף, וְתַחֲזוֹר הַמְּלוּכָה לְמַקוֹמָהּ בַּחֲנִינָת "וְהִיָּתָה לַה' הַמְּלוּכָה".

הַדְּלָקָת נֵר חֲנֻכָּה הוּא בַּחֲנִינָת הַמְּשַׁכַּת הַשְּׂגַת אֱלֹקוֹת עַל-יָדֵי צְמָצוּם שְׁמֵשׁ עֵקֶר הַדְּלָקָת כָּל הָאוֹרוֹת וְהַנְּרוֹת דְּקִדְשָׁה, וְזֶה שְׂאָנוּ מִדְּלִיקוֹן נֵר חֲנֻכָּה כָּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ לְמִטָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים, כִּי הַצְדִּיק הַגָּדוֹל מִמְּשִׁיךְ תִּקּוּנֵים נְפֹלָאִים כְּאֵלָה עַד שְׁמַאִיר בַּחֲנִינָת הַשְּׂגַת אֱלֹקוֹת עַל-יָדֵי הַצְמָצוּמִים גַּם לְמִטָּה בְּדִיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת לְמִטָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים שְׁמַעוּלָם לֹא יֵרְדֵה הַשְּׂכִינָה לָשֵׁם, כִּי בְּגִדְל כָּחוּ יָכוֹל לְהַאִיר אֶפְלוֹ בְּהַרְחוּקִים וְהַגְרוּעִים מְאֹד - אִם הֵם רוֹצִים לְקַבֵּל, בְּבַחֲנִינָת "כִּי אֲשֶׁב בַּחֲשֵׁךְ ה' אֹר לִי".

עֵקֶר מִצּוֹת נֵר חֲנֻכָּה הוּא לְהַדְּלִיק וּלְהַאִיר אֶת אֹר הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, שְׂיִזְכּוּ הַכָּל לִידַע הִיכָן הָאֵמֶת בַּחֲנִינָת "שְׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתֵּךְ", וּלְבַרֵּר נְשְׁמוֹתֵינוּ מִבַּחֲנִינָת הַשֶּׁקֶר שֶׁל הַיְכָלֵי הַתְּמוּרוֹת שְׁמֵשׁ כָּל הַבְּלָבוּלִים שֶׁל הָאָדָם, מֵה שְׁמֵסֶפֶק עַל פִּי רַב וְאִינוּ יוֹדֵעַ הִיכָן הָאֵמֶת מַחֲמַת גְּדֵל הַתְּגַבְּרוּת הַחֲלוּפִים

והתמורות האומרים לרע טוב ולטוב רע, עד שחולקין על הצדיק האמת שהוא מבחר נקדת האמת שבין הצדיקים. עקר הנס של חנכה שנכנע מלכות הרשעה שהוא בחינת עבד, זהמת הנחש, ונתגבר ונתעלה מלכות דקדשה של ישראל שהם בחינת בן המלך בחינת אמת.

אם אתה קטן בעיניך ונדמה לך שאתה רחוק מאד מה' יתברך על-ידי מעשיך, אדרבא, ראוי לך לשמח עוד יותר ויותר, שאף-על-פי כן זכני ה' יתברך להשען על צדיק קדוש כזה אשר גלה נוראות כאלה.

הסטרא אחרא מתקנאת מאד בהתפארות שה' יתברך מתפאר בנו על-ידי קיום התורה והמצוות, ועל-כן מתגברים בכל דור לבטל את התורה חס ושלום, להשכיחם תורתך, בכדי שעל-ידי זה ממילא יתבטל ההתפארות הנ"ל, רק הצדיק האמת העוסק בכל דור לקרב את ישראל לאביהם שבשמים ולהגדיל ולהוסיף בכל פעם אור ההתפארות הזאת, הוא עומד כנגד הסטרא אחרא להכניע אותה, ועל-ידי התגלות ההתפארות נדלקין ומאירין כל הירות והאורות העליונים ומשם אנו ממשיכין אור הנר של חנכה. ומחמת שעקר ההתפארות של ה' יתברך הוא על-ידי התקרבות הרחוקים, שמתחילים להתחנך בעבודת ה', על-כן נקרא חנכה דיקא, מלשון חנוך.

אפלו בתכלית הזקנה צריכים להיות עדין יניק לגמרי כאלו לא התחיל עדין לחיות כלל.

אפלו אם עבר האדם מה שעבר, אפלו אם עבר על כל התורה כלה אלפים פעמים רחמנא ליצלו, אף-על-פי כן אין שום יאוש בעולם כלל, וצריך להתחיל בכל פעם מחדש להתחזק לשוב לה' יתברך ולשמח, כי זהו עקר גדלתו יתברך כשהרחוקים מאד מתקרבים אליו ומודים בו יתברך ומתחזקים באמונה. ועקר בריאת שמים וארץ היו רק בשביל זה, שיתחיל האדם בכל פעם מראשית כאלו נולד היום וכאלו היום הוא ראשית התחלתו, שזה בחינת "בראשית ברא אלקים וכו'", בראשית דיקא, בשביל ראשית הנ"ל. וכן עד עתה ה' יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית והכל רק בשביל זה, בשביל ההתחדשות הנ"ל, שכל אחד כפי מדרגתו יתחיל בכל יום מחדש לכנוס בעבודתו יתברך, והוא דיקא צריך לשמח במעט דמעט הנקודות טובות שיש בו עדין.

הכלל והעקר הוא ההתחזקות. לחזק את עצמו תמיד אף אם הוא כמו שהוא, להאמין באמונה שלמה שאין שום ירידה שבעולם כי בכל מקום אפלו בתכלית תכלית הירידה והנפילה שאין למטה מפנה יכולים למצא את ה' יתברך. ואפלו כשנופל לשאול תחיתות, אף-על-פי כן צריך לחזק את עצמו תמיד ולבלי לנאש עצמו לעולם, כי גם שם ה' יתברך נמצא בחינת "ואציעה שאול הנד". וזה עקר הכלל והיסוד בעבודת ה' שהכל תלוי בו, לבלי לפל בדעתו לעולם אף אם יעבר עליו מה שיעבר.

על-ידי צדקה וחסד מכניעין חכמות חיצוניות וזוכין להשגת אלקות.

על-ידי צדקה זוכה להכניע הגוף לגבי הנפש, החומר לגבי הצורה, הסכלות לגבי השכל, ויוצא מחשך לאור, ממוות לחיים, מבהמה לאדם, ונתבטלן חכמות חיצוניות וכל החכמות של הבל ושקר לגבי חכמות התורה שהיא החכמה האמתית, ונתבטל השכחה וזוכה לזכרון ומבטל הדיו והחשך, וממשיך חסדים בעולם.

הצדקה שנותנים לתלמידי חכמים גדולה ויקרה מאד, ואין עברה יכולה לכבותה.

צדקה מצילה מהרהורי נאוף בחינת סטרא דמותא.

צדקה היא תקון לפגם הברית.

צדקה לעניים הגונים הוא תקון גדול מאד לפגם הברית.

צדקה מציל מעברות.

על-ידי צדקה נמשך דעת.

צריך שיהיה לו רחמנות הרבה לעשות חסד, ועל-ידי זה מעורר למעלה כל הייג מדות של רחמים, ועל-ידי זה מכניע ומבטל המחבלים שנעשו על-ידי עוונותיו, כי הקדוש ברוך הוא מוחל עוונותיו על-ידי זה ומעבירם ראשון ראשון.

על-ידי צדקה לצדיקים אמתיים ולעניים הגונים, על-ידי זה נעשין גרים ובעלי-תשובה, ועל-ידי זה משלימין השכל וזוכין לראות אור הצדיק, ועל-ידי זה זוכין ליראה ואהבה.

על-ידי צדקה נתרום המוחין.

האמת עד לעצמו, ובודאי החפץ באמת לאמתו ומבטל כבוד עצמו לגמרי ואינו רוצה להטעות את עצמו אז יכול לידע ולהבין האמת היטב.

החפץ באמת מוסרין לו מלאך של אמת ואז זוכה לידע האמת.

ישאל עם קדוש, צריכין מנהיג אמת שיהיה לו רחמנות גדול עליהם, ועקר הרחמנות הוא להאיר בהם הדעת ולהוציאם מעוונות הבאים על-ידי הרוח שטות, כי זה עקר הרחמנות. ואפלו כשהנשמה מסתלקת למעלה למעלה עקר שלמותה שתהיה למטה גם-כן, ועל-כן צריך להשתדל להשאיר דעתו אחריו בעולם הזה שיאיר בהם דעתו, וצריך שיהיה לו בחינת כל, שיוכל להאיר הארת הדעת בדרך מעלה ודרי מטה. כי צריך להראות להגדולים, בחינת דרי מעלה, שעדין אינם יודעים כלל

בידיעתו יתברך, בחינת 'איה מקום כבודו', ולהפך, לדרי מטה שהם בחינת בני-אדם השוכנים בשפל המדרגה התחתונה, בתכלית ההסתרה מאד חס ושלום, צריכין לעוררם ולהקיץם שלא יתיאשו חס ושלום ולגלות להם כי ה' יתברך בכל מקום עמם ואצלם וקרוב להם מאד, כי גם נמצא ה' יתברך כי מלא כל הארץ כבודו.

עקר שמחתו ותענוגיו יתברך, כשמחזירין בתשובה את הרחוקים מאד, והצדיק האמת עוסק בזה תמיד לעורר בני-אדם משנתם ולהחזירם בתשובה. וביותר עוסק בתקון זה לאחר הסתלקותו, להמשיך עלינו השכל העליון העמק והגבוה מאד של הצדיק האמת שיכול לרפאות החולה והרחוק ביותר.

ה' יתברך הקדים רפואה למכה, ולמחיה שלח אלקים לפנינו את הצדיק האמת הגדול במעלה מאד שעל-ידו כל החיות והקיום של ישראל עכשו.

דע אחי, שכל דברי רבנו ז"ל הם מעיני הישועה, כמו מעין שאינו נפסק לעולם, כן דבריו חיים וקיימים נחמדים ונאמנים לעד ולעולמי עולמים ועצותיו וישועותיו אינם פלים לעולם, ותמיד תוכל לחזק עצמך בדבריו הנוראים איה שהוא, כי הוא מאיר בנו גדלת הבורא יתברך וחסדיו ורחמיו הגדולים והמרבים אשר בהם נגילה ונשמחה מכל המקומות שאנחנו שם. ואדרבה, כל מה שאני יודע מגריעותי יותר, גדלה ושבגבה השמחה ביותר ויותר, שגרוע כזה ידע מקדשה כזאת מנעימות כזה מנפלאות כאלה, כי לא דבר ריק הוא מה שה' יתברך הפליא עמנו בדורותינו אלה על-ידי הצדיק האמת, מה שאי אפשר לשער ולבאר, כי מאד עמק עמק העסק הזה, ובזה אני רואה חסדו וישועתו גם עלי בעצם פחיתותי, כי הלא היה יכול להיות לפי גריעותי שגם אנכי הייתי חס ושלום עוסק לקרע ולבזות ספריו הקדושים, ועתה אני עוסק ללמד אותם ולידע מנעימות כזאת המחיה גם אותי בכל מקום אשר אני שם. ובדרך זה יכולים להחיות את עצמו ולשמח את עצמו בכל עת אפלו אם יעבר עליו מה חס ושלום.

ה' יתברך יעלה וירומם מזלך והצלחתך למעלה למעלה בזה ובבא. המזכירך תמיד לטובה.

אודסר

דב

ישראל

בַּת עֵינַי וְלִבִּי, הֶחֱפֵץ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ וְחָכְסָם וּמִבִּין הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי הַיְכֹן שׁוֹרָה, וְנִשָּׂא אֶת לִבּוֹ וּמַחֲוֹ אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֶת הַבְּרוּר וְזָד וְצַח, וְסִלַּק מֵעֲצָמוֹ כָּל חֲכָמָתוֹ וְשָׁכְלוֹ נֶגְדֹ אֹרֹחַ הַצְּדִיק הֶחֱכֵם הָאֱמֶת אֲשֶׁר לִפְנֵינוּ וְאַחֲרָיו לֹא קָם כְּמוֹהוּ, שְׁעוֹסֵק לְתַקֵּן כָּל הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת, וּבְעֵצָם גְּדֻלַּת חֲכָמָתוֹ מְבַעֵר וּמְבַטֵּל לְגַמְרֵי כָּל מִינֵי טְעִיּוֹת וּמְבוֹכוֹת וּכְפִירוֹת וְאַמוּנוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וּמְאִיר וּמְכַנִּיס אֹרֹחַ הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וּמְהַפֵּד רְשָׁעִים גְּמוּרִים לְצְדִיקִים גְּמוּרִים.

הַיּוֹם הַשְּׁגִיתִי בְּרִפְתַּי לְבָבְךָ הַחֵם בְּצִרוּף צִיק עַל סֵף מְאָה לִי, רַב תּוֹדוֹת וּתְשׁוּאוֹת חֵן חֵן לְךָ מְקָרֵב יָב עֲמֹק. יִשְׁמַח לִבִּי וְתִגַּל נַפְשִׁי בִישׁוּעַת ה' שְׁעֵשֶׂה עִם נַפְשֶׁךָ פְּלִאֵי פְּלִאוֹת כְּאֵלֶּה, שְׁנַתְקַשְׂרֶת בְּקִשְׂרֵי קִשְׂרִים בְּאַהֲבָה עֲזָה וְעֲצוּמָה בְּלִי קֶץ וּגְבוּל אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֶת וְאַנְשָׁיו הַכְּשָׁרִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁבְּדוֹר, שֶׁזָּהוּ עֵקֶר חַיּוּתֵנוּ וְתַקִּינָנוּ בְּדוֹר הַזֶּה.

הַצְּדִיקָה הַיָּא מְצוּה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד וְהִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל הַתּוֹרָה וְכֹל הַמְצֻאוֹת, וְעַל-יְדָה כָּל נְהִירוֹ וְכָל שְׁלִימוֹ וְכָל חִידוֹ אֲשֶׁתַּכַּח (וְעַל-יְדָה נְשִׁלְמִים כָּל הָאוֹרוֹת וְכָל הַשְּׁלֵמוֹת וְכָל הַשְּׂמֵחָה), וְנִמְתַּקֵּן כָּל הַדִּינִים וְנִתְבַּטְּלִין וְנִמְשָׁכִין חֲסָדִים גְּדוּלִים בְּחִינַת צְדִיקָה וְחֲסֵד.

הַצְּדִיק וְהַצְּדִיקָה יִפְרְשׁוּ בְּנַפְיָהֶם עֲלֶיךָ לְהַצִּילְךָ מִכָּל רָע, חֵן חֵן וְרַב תּוֹדוֹת וּבְרָכוֹת.

כְּמָה וְכְמָה צָרִיךָ זֶה הָאָדָם הָעֵלּוּב לְסַבֵּל בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל יְמֵי חַיָּיו, אִין רַגַע בְּלִי פְּגַע. כְּמָה וְכְמָה מִינֵי יְסוּרִים וְדַחְקוֹת וְדַאָּגוֹת רַבּוֹת שׁוֹנוֹת בְּלִי שְׁעוֹר עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד בְּכָל יוֹם, וְכֵן מִתְנַהֵג מֵעוֹלָם, כִּי אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וּשְׂבַע רִגְזוֹ. אֵד צָרִיכִין לְהֶאֱמִין וּמַעֲט יְכוּלִים לְרְאוֹת כִּי מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה, כִּי אִין שְׁעוֹר לְהַשְׁנוּיִים הַנֶּעֱשִׂים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁנָה וּבְכָל חֹדֶשׁ וּבְכָל עֵת, וְה' יִתְבַּרְךָ עוֹשֵׂה גְּדוּלוֹת עַד אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עֲצוּמוֹת עַד אִין מִסְפָּר בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ.

כָּל אָדָם אֶפְלוֹ אִם עֶבֶר כָּל עֲבָרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה חֵס וְשְׁלוֹם, הוּא גַם-כֵּן יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ קִדְשֵׁת אֹרֹחַ הַדַּעַת לִידַע וּלְהַכִּיר וּלְהֶאֱמִין בֵּה' יִתְבַּרְךָ וּלְשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ וּלְתַקֵּן פָּגַם כָּל הָעוֹנוֹת בְּשִׁלְמוֹת, כִּי הַצְּדִיק הָאֱמֶת מִגּוֹן גַּם עֲתָה עַל כָּל חוּטֵא חֵס וְשְׁלוֹם.

תְּאֲמִין וְתִדַּע בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל מְקוֹם, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ כַח עֲדִין אֵיךְ שֶׁהוּא לְהַתְגַּבֵּר עַל מַה שֶׁצָּרִיךְ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְהַמְּקוֹם דִּיקָא. יֵשׁ יְמֵי הַיְלָדוֹת וְהַבְּחָרוּת, יְמֵי עֲלִיָּה וְיְמֵי עֲמִידָה שֶׁהֵם יְמֵי הַזְּקֵנָה וְהַשִּׁיבָה, וּבְהַכְרַח שְׁיַעֲבֹר עַל הָאָדָם בְּכָל יְמֵי חַיָּיו הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִינֵי עֲתִים שׁוֹנִים, עֲתִים לְטוֹבָה עֲתִים לְרָעָה, פְּעָמִים הוּא בְּבַחֲיַנַּת עֲלִיָּה וּפְעָמִים הוּא בְּבַחֲיַנַּת יְרִידָה, וְהַצְּדִיק הָאֱמֶת מְמַשֵּׁיךְ אֹרֹחַ שֶׁל מְשִׁיחַ עַל יִשְׂרָאֵל וּמְאִיר בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׁיִוְכַל לְהַתְחַזֵּק וּלְשָׂאֵר עַל עֲמָדוֹ בְּכָל הַזְּמַנִּים וְהַעֲתִים הָעוֹבְרִים עָלָיו בְּאִפְסוֹ שֶׁלֹּא יִפֹּל וְלֹא יִתְרַחֵק מֵה' יִתְבַּרְךָ לְעוֹלָם. וּמִי שֶׁאוֹחֵז אֶת עֲצָמוֹ

בכח הצדיק - אין שום מיצר שִׁירְחִיקוּ מֵה' יִתְבָּרַךְ, כִּי מִכֶּלֶם יָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמַּעֲתִיר וּמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל שְׁלוֹמוֹ וְהַצְלָחָתוֹ

אוֹדְעָסָר

יִשְׂרָאֵל

יב.

לְבִי וּבִשְׂרִי, שְׁזַכֶּה לְהִיּוֹת עֶבֶד נְאֻמָּן אֶצֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁמִּגְלָה אֱלֻקוֹתָיו עֵין בְּעֵין לְכֹל בָּאֵי עוֹלָם, וְשׂוֹאֵב מִיָּמֵי חֲכָמָתוֹ לְרוּחוֹת צְמֵאוֹנוֹ וְלִבּוֹ כּוֹסֵף וּבוֹעֵר כְּגַחְלֵי אֵשׁ לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַמִּתְגַּוְּלִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת וְאֵין אִישׁ מֵאֶסֶף אוֹתָם הַבֵּיתָה, כִּי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הוּא עֹקֵר הַרְפוּאָה וְהַהֲצֵלָה מִכָּל מִיָּנִי הַחֲצִים וְסַמִּים אֲרֻסִּים שֶׁל הַמִּינוֹת וְאֻמוֹנוֹת כְּזָבוֹת.

צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׁר הַגּוֹף, לְהַרְאוֹת לוֹ מִכָּל הָאָרֶה וּמִכָּל הַשְּׂגָה שֶׁהַנֶּשְׁמָה מִשְׁגָּת, שֶׁהַגּוֹף גַּם-כֵּן יָדַע מִזֵּאת הַהֲשָׂגָה, בְּבַחֲיִנַת "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", מִבְּשָׂרְךָ דִּיקָא, שֶׁלֹּא תִעֲלִים עֵינֶיךָ מִלְּרַחֵם עַל בְּשָׂרְךָ, הֵינּוּ בֶּשֶׁר גּוֹפֵךְ, כִּי צָרִיכִים לְרַחֵם מְאֹד עַל הַגּוֹף לְרֹאוֹת לְזַכְּכוֹ כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל הַהֲאָרוֹת וְהַהֲשָׁאוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מִשְׁגָּת, כִּי הַנֶּשְׁמָה שֶׁל כָּל אָדָם הִיא רוּאָה וּמִשְׁגָּת תָּמִיד דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, אֲבָל הַגּוֹף אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֶם. עַל-כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׁר הַגּוֹף, לְרֹאוֹת לְזַכְּכוֹ הַגּוֹף, עַד שְׂתֻכַּל הַנֶּשְׁמָה לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל מַה שֶׁהִיא רוּאָה וּמִשְׁגָּת תָּמִיד עַד שְׂגוּפוֹ יִרְאֶה וְיַחֲזֶה הַשְּׂגוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מִשְׁגָּת תָּמִיד. וְזֶה בְּחִינַת "מִבְּשָׂרִי אֲחִזָּה אֱלוֹק", מִבְּשָׂרִי דִּיקָא, הֵינּוּ עַל-יְדֵי בֶּשֶׁר הַגּוֹף, אֲחִזָּה אֱלוֹק, הֵינּוּ הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת, הֵינּוּ שֶׁהָאָדָם בְּגוּפוֹ יִרְאֶה וְיַחֲזֶה הַשְּׂגוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מִשְׁגָּת תָּמִיד. אֲבָל כְּשֵׁישׁ לְגוֹף עֲזוּת, בְּחִינַת "וְהַכְּלָבִים עָזִי נִפְשׁ" שֶׁהוּא עֵז וְחֹזֵק בְּהַתְּאוּוֹת, אֵין הַנֶּשְׁמָה יְכוּלָה לְסַמֵּךְ עֲצָמָה וּלְהִתְקַרֵּב לְהַגּוֹף לְהוֹדִיעַ לוֹ מִהַשְּׂגוֹת שֶׁלָּהּ. וְצָרִיךְ לָזֶה עֲזוּת דְּקִדְשָׁה, הֵינּוּ קוֹלוֹת דְּקִדְשָׁה. וְכָל הַקוֹלוֹת, הֵן שֶׁל צְעָקָה הֵן שֶׁל אֲנַחָה הֵן קוֹל שׁוֹפָר הֵן קוֹל זְמֶרָה, הֵם בְּחִינַת עֲזוּת, בְּבַחֲיִנַת "הֵן יִתְּנוּ בְּקוֹלוֹ קוֹל עֵז". וְזֶה בְּחִינַת "מִקוֹל אֲנַחְתִּי דְּבָקָה עֲצָמִי לְבִשְׂרִי", עֲצָמִי הִיא הַנֶּשְׁמָה שֶׁהִיא עֵצֶם הָאָדָם, כִּי עֹקֵר עֲצָמֵי הָאָדָם מֵהַשְּׂגוֹת אֶצֶל הָאָדָם 'אֲנִי', הוּא הַנֶּשְׁמָה שֶׁהוּא עֵצֶם הַקִּים לְעַד, אֲבָל מִחֲמַת עֲזוּת הַגּוֹף בְּתַאוּוֹתָיו אֲזִי הַנֶּשְׁמָה שֶׁהִיא עֵצֶם הָאָדָם רְחוּקָה מִבְּשָׂרוֹ וְגוּפוֹ, וְעַל-יְדֵי קוֹל אֲנַחָה שֶׁהוּא בְּחִינַת

עזות דקדושה, על-ידי זה נשבר עזות גופו ואז מתקרבת ומתדבקת העצם להבשר, הינו הנשמה להגוף, וזה "מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי".

וכן בכלליות בני-אדם יש בחינת עצם ובשר, הינו שהחכם האמת שהוא בחינת הנשמה להעם שהם למטה ממנו, והעם הם נגדו בחינת בשר. וכשהם בשר כמו בשר הגוף בעצם האדם, הם שומעים הקול אנחה, הינו קולו של החכם, ושוברת גופם בבחינת "אנחה שוברת גופו של אדם", ועל-ידי זה יוכל לסמך להתקרב אליהם שהם בחינת בשר, בבחינת "מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי". אך כשאין בבחינת בשר, אינם שומעים כלל קול האנחה הנזכר לעיל, ואפלו אם שומעים קולו, אינם שומעים הקול בעצמו כי אם קול הברה. כי כשנתעורר קול דקדושה נתעורר כנגדו קול דסטרוא אחרא והוא קול הברה שנתעוררים העוונות וצועקים בקטרוגם, חס ושלום. כי מגדל רחוקו אינו שומע רק קול הברה ואינו זוכה לשבר עזות גופו על-ידי זה, וכן אין נשבר עזות העם על-ידי קול אנחה ותוכחה של החכם האמת כי אין שומעין כי אם קול הברה.

ולבוא לבחינת בשר הוא על-ידי השמוש, על-ידי שמשמש את החכם נעשה בחינת בשר להחכם, וכן על-ידי שמשמש הגוף להנשמה בעשית מצוות מעשיות נעשה הגוף בחינת בשר להנשמה, וכשהבשר בבחינה הזאת אזי זוכין לבוא לאמונה שהוא כלליות הקדושה שמקבלין מהצדיק האמת, שאי אפשר להתקרב אליו כי אם על-ידי עזות דקדושה שהיא בחינת כל הקולות דקדושה שעל-ידי זה משברים עזות דסטרוא אחרא שהוא בחינת עזות הגוף בתאוותיו, וזוכין להתקרב ולהדבק אליו ועל-ידי זה זוכין לאמונה שלמה.

בזכות שמוש הצדיק אדם נצול ממיתה.

קרבת הצדיק טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

כשהצדיק אומר איזה דבור, כל זמן שהדבור לא נתקיים, שעדין לא בא זמנו, הדבור חקוק בעולם העליון אבל אין מאיר בבהירות, וכשמגיע הזמן שמתקיים אזי הדבור מתחיל להאיר בבהירות.

טוב לבלות זמן רב בשביל שעה אחת שיתקרב לצדיק.

דברי הצדיק החכם חביבים מדברי תורה ומדברי נביאים וצריך לשמע ולצית אותו אף-על-פי שאין מראה לך שום מופת.

מהות האדם נפר על-ידי התקרבותו, כשרואין למי הוא מקרב.

לפעמים על-ידי נחת רוח אחד ומעט שעושים להצדיק על-ידי זה זוכין לעולם הבא.

מי שרוצה לעשות טובה להצדיק הקדוש ברוך הוא נותן לו כח לזה.

כָּל הַגְּבִיּוֹת שְׂאֵמוֹת הָעוֹלָם גּוֹבִין מִיִּשְׂרָאֵל אִין זֶה אֵלָּא בְּשִׁבִיל הַפָּגָם
שֶׁפָּגְמוּ בְּכָבוֹד הַצַּדִּיק.

מֵה שְׂדוּבָרִים וְחוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק הוּא כְּבוֹד גָּדוֹל לְהַצַּדִּיק.

הַצַּדִּיק הוּא מְלַמֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹרָתוֹ אִידֵךְ יִתְנַהֵג עִמָּנוּ.

הַשֵּׁבַח שֶׁמְשַׁבְּחִין אֶת הַצַּדִּיק, כְּאֵלוֹ מְשַׁבְּחִין אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקִרְבַּת הַצַּדִּיק.

עַל-יְדֵי שֵׁבַח שֶׁמְשַׁבְּחִין אֶת הַצַּדִּיק מְפִילִים אֶת הַחוֹלְקִים נְפִילָה גְּדוֹלָה.

מִי שֶׁמְבִיא דוֹרוֹן לְהַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ נַחַת רוּחַ וּמְבַטֵּל אֶת
הָרוּחַ רָעָה שְׁשׂוּרָה עַל הָאָדָם.

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ בְּכָל עֵת בְּכָל לֵב בְּאַמֶּת.

אוֹדְעֶסְר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

יג.

לִיקָרִי וְחַבִּיבִי, הַחוֹשֵׁק וְחוֹמֵד וְכוֹסֵף לְדָרֵשׁ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ, לְתוֹר וּלְחֹתֵר
וְלִמְצֹא תַעֲלוּמַת וְהַחֲתָרַת הַמַּיִם עֲמָקִים הַמְּחִיִּים וּמְקַשְׂרִים נִפְשׁוֹתֵינוּ
וְנִפְשׁוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל לְשֶׁרֶשֶׁם, וּמְרַפְּאִים כָּל תַּחֲלוּאֵי הָרְעוֹת וְהַמְּרוֹת שֶׁלָּנוּ
וְשֶׁל הַדוֹר הַזֶּה וְשֶׁל הַדוֹרוֹת הַבָּאִים לְנֶצַח, שְׂאִין לָהֶם רְפוּאָה רַק עַל-יְדֵי
הַמַּיִם חַיִּים אֵלוֹ שֶׁנִּתְגַּלּוּ מִחֲדָשׁ בְּעוֹלָם שֶׁהֵם כָּל נַחֲמָתֵנוּ וְתַקּוּתֵנוּ וְכָל
חַיּוֹתֵנוּ לְדוֹר דוֹר לְנֶצַח.

יֵשׁ שֶׁמְשַׁקְעִים כָּל-כֶּף בְּתַאֲוֹתֵיהֶם עַד שֶׁעוֹשִׂין מַעֲשֵׂה בְּהֵמָה מִמֶּשׁ, וְאִף-
עַל-פִּי כֵן הֵם רוֹצִים לְהַתְחַכֵּם וְהֵם חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדַּד פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים,
וְרוֹצִים לְחַקֵּר חֲקִירוֹת בִּידֵיעַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-פִּי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
חַס וְשָׁלוֹם. גַּם בֵּין הַכְּשָׁרִים קָצַת שֶׁעֲדִין לֹא יָצְאוּ בְּשִׁלְמוֹת מִמַּעֲשֵׂה בְּהֵמָה
נִמְשָׁךְ וְנִשְׁתַּלְשַׁל פָּגָם וְטְעוֹת זֶה, עַד אֲשֶׁר בְּרַבּוּי זְהֻמַּת תַּאֲוֹתֵיהֶם רוֹצִים
לְהַמְצִיא חֲדָשׁוֹת וְאוֹמְרִים דְּעוֹת זְרוֹת וְחֲכָמוֹת שֶׁל שֶׁקֶר בְּדַרְכֵי עֲבוּדַת ה'.

צְרִיכִים יְגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָרֵךְ וּלְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִזְהֻמַּת הַנְּחָשׁ, מַעֲצַת
רְשָׁעִים הַמְּסַתִּירִים הָאֲמֶת בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁל חֲכָמִי

הטבע, ולזכות לתכלית הארת האמת והאמונה בתכלית השלמות, לדעת אמתת אלקותו יתברך.

אנחנו בני ישראל מזהרים מלקבל עצות מהמנהיגים מפרסמים של שקר שהם בחינת מנחשים וקוסמים שמסריחים ומבלבלים את המח, ושעל-ידם נפגמת כל התורה, רק להיות תמים עם ה' ולקבל כל העצות מהחכם האמת ותלמידיו הקדושים, כי עקר שלמות התורה הוא על-ידי החכם האמת.

זה צריכין לידע, שבשביל לזכות לעצה אמתית שעל-ידיה יזכה להצליח לנצח, צריכין לישוב עצמו הרבה ולבקש ולהתחנן הרבה הרבה לה' יתברך שיזכה לעצות שלמות שיזכה על-ידם לאחרית טוב.

עקר תקון העצה הוא כשגומרין עם העצה מה שצריכין. כי מה שבא על עצה במלחמה ומצליח על-ידיה לפי שעה ואחר-כך נתהפך הגלגל ונופל, על-ידי זה בודאי אין זו עצה טובה. ועקר העצה הטובה היא כשזוכה על-ידיה לאחרית טוב. ועל-כן כל עצות העובדי פוכבים ומזלות הם עצות נבערות עצות הפוכות מן האמת, כי אף-על-פי שמצליחים על-ידיה לפי שעה ומושלים על ישראל, אבל אחריתם עדי אובד ועליהם נאמר "ה' הפיר עצת גויים הניא מחשבות עמים", בחינת "עוצו עצה ותופר" וכו'. כי הם מתיעצים בכל פעם לכלות ישראל לגמרי חס ושלום, כמו שכתוב "על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך, אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד", אבל הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם ולא יניחם לגמר עצתם.

עקר הישועה הוא שלמות העצה, כשה' יתברך מאיר עיני האדם ונותן לו עצה איד להנצל ממה שצריך להנצל בגוף ונפש, כמו שכתוב "ותשועה ברב יועץ", וכו' בספרי קבלה נקראים העצות ישועות.

ידע, כי כל עקר הגאולה תלוייה רק בזה שיתגלה ויזרח אור רבנו ולהרים את דגל רבנו בעולם, שיתודע לכל שבהתקרבות אליו ז"ל מאירים כל האורות אשר צריכים להאיר על-ידי משיח צדקנו.

על-ידי הספרים הקדושים של הצדיק זוכין לעצות שלמות, שכל אחד יכול לתת עצה לנפשו בכל מקום אשר הוא שם.

כבר דברתי עמך הרבה בעזרת ה' יתברך מהנחל נובע וכן כל ספריו הקדושים לפניך, מי יתן שתעסק בהם תמיד ותלך בדרכיו הקדושים בכל עת, ואנו צריכים לומר אלפים אלפים פעמים אשרינו על כל תורה ותורה ועל כל חדיש וחדוש שזכינו לקבל ממנו, לילא תורתו שעשועינו - לא היינו יכולים להתקיים עתה באחרית הימים האלה בצוק העתים האלה אשר באו מים עד נפש לכל אחד, ותהלה לאל בחסדו הגדול הפליא לעשות עמנו לגלות תורות פאולה ועצות עמקות פאולה על כל דבר ודבר בדרכים

נפלאים מאד, בדרך תמימות ופשיטות גמור השוים לכל נפש, ואף-על-פי כן הכל נמשך ממעיני השועה ממים עמקים עצה וכוי, עמקים עמקים מאד מאד אשר אפלו מי שבא במעמקי מים ושבילת שטפתהו יכול למצא גם שם את ה' יתברך ולהתקרב אליו מכל מקום שהוא, ולמען ה' לבל יתישנו בעיניך חס ושלוש חס ושלוש דברינו, כי הם מתחדשים בכל יום. אשרי המשים לב להם "מיר האבין זיך מער ניט מחיה צוזיין נאר מיט דעם וואס מיר ווייסין פון אזוי א אמתען רבי זכותו יגן עלינו" (אין לנו עוד במה להחיות את עצמנו כי אם במה שאנו יודעים מרבי כזה אמתית זכותו יגן עלינו) ועל פחו אנו נשענים כי לעולם לא נבוש. ותדע מחדש כי זכינו להיות מזרע ישראל, ובחסדו הנפלא נפשינו כפפור נמלטה מפח יוקשים מהעלמת והסתרת נקדת האמת המאיר עתה בכל העולמות, מכל שכן בעולם הזה, כי מעצם חשכת המעשים וכסילות השכל נחשך האור ונעלם מאד עד שרבים לא די שאינם נהנים מאורו הגדול אף גם הם חולקים ומתנגדים עליו מאד, ואני מזהירך ומזרזך שתזכר זאת בכל יום ויום היטב היטב בכל מה שעובר עליך. ברוך ה' אשר עזרונו עד הנה רחמיו להיות נקרא על שמו הגדול, בן יוסף חסדו עמנו בזה ובבא להיות נכלל עמו ונפשו תהיה נכללת לנצח בתוך כלל כל הנפשות הנקראים על שמו ז"ל.

אוהבך הנאמן, המעתיך בעדך תמיד.

אודסר

דב

ישראל

יד.

לכבוד חמדת לבי השומע לעצת הצדיק החביב עליו המורה לו דרך ישרה, והטה כל רצונו לעשות ולקיים ככל אשר יגיד לו. שלום רב.

עקר קץ הגאלה תלוי בעצות עמקות וגדולות ביותר של החכם האמת, שהן עמקות מאד מאד ואי אפשר לעמוד עליהן שום נביא וחזה, רק הצדיק האמת.

עקר העצה צריכין בעת החשך בעת שאין יודעין לתת עצה לנפשו, אז צריכין לבקש הרבה מה' יתברך שיתקנהו בעצה טובה מלפניו, דהינו שלא תהיה עצתו חלוקה לשתיים, אם לעשות כד או להפך, רק יזכה לאמתיות העצה איך יתנהג. שיזכה לדחות חשכת העצה, חלוקת העצה, דהינו החלק של העצה שאינו אמת שהוא מחשיך העצה האמתית, ויתגלה

וַיֵּאִיר לוֹ הָאֱמֶת (שִׁיְהִי נִדְחָה צַד הָעֲצָה שֶׁל שֶׁקֶר, וַיֵּדַע הַצַּד הָאֱמֶת שֶׁל הָעֲצָה אִיךָ יִתְנַהֵג).

חֲשֻׁכַת לַיְלָה הוּא בְּחִינַת חֲשֻׁכַת הָעֲצָה, וְאוֹר יוֹם זֶה בְּחִינַת מְגִלָּה עֲמֻקּוֹת מִיַּי חֲשֻׁךְ, בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת עֲמֻקּוֹת הָעֲצָה, כִּי עֵקֶר הָעֲצָה צָרִיכִין בְּעֵת הַחֲשֻׁךְ בְּעֵת שֶׁאֵין יוֹדְעִים לְתֵת עֲצָה לְנַפְשׁוֹ, אִזּוֹ צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַיִּתְבַּרֵּךְ שִׁיתְקַנְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנָיו.

כָּל מָה שֶׁהַמְדַרְגָּה נְמוּכָה בְּיוֹתֵר וְכָל מָה שֶׁנוֹפְלִים בְּמִקְוִמוֹת רְחוּקִים יוֹתֵר, שָׁם צָרִיכִים עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת יוֹתֵר וְגִדּוּלוֹת יוֹתֵר לְצֵאת מִשָּׁם, כְּדֵי שִׁישׁוּבוּ מִמִּקְוִמוֹת מְגִנִּים כְּאֵלֶּה.

מִי שְׂרוּצָה לְחוּס עַל עֲצָמוֹ בְּאֱמֶת צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מְאֹד בְּתַחֲנוּנִים רַבִּים אֶת הַיִּתְבַּרֵּךְ וְאֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שִׁישְׁיֵמוּ לָבֶם הֵיטֵב עַל מָה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמּוֹ בְּאִפְסוֹ שִׁיתְנֵנוּ לוֹ עֲצָה אֱמֶתִית וְנִצְחִית שִׁיְצַלִּיחַ עַל-יְדֵהּ לְנִצַּח בְּאֱמֶת, עַד שִׁיִּזְכֶּה בְּכָל פַּעַם לְעֲצָה שְׁלֵמָה הַנִּמְשָׁכַת מֵהַצַּדִּיק הָאֱמֶת, שִׁיּוּכַל לְעַמֵּד עַל-יְדֵהּ כִּנְגַד כָּל מִינֵי עֲצוֹת מְקַלְקְלוֹת שֶׁהַבַּעַל-דָּבָר מְסַבֵּב בְּלִבּוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת.

זֶה עֵקֶר תְּקוּן הַתְּשׁוּבָה, שִׁיתְגַּבֵּר לְשׁוּב לְהַיִּתְבַּרֵּךְ מִכָּל מְקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם אֲפֹלוֹ אִם נִדְמָה לוֹ שֶׁנִּתְעָה מְאֹד מְאֹד בְּעוֹנוֹתָיו הַרְבִּים, כִּי אֵין מְקוֹם בְּעוֹלָם שֶׁאֵין שָׁם עֲצָה וְתִקּוּן לְצֵאת מִשָּׁם, רַק שֶׁנַּעֲלֵם מִמֶּנּוּ הָעֲצָה עַל-יְדֵי קַלְקוּלָיו הַרְבִּים, אֲבָל עַל-יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים בְּהַצַּדִּיק הַגָּדוֹל יֵשׁ עֲצָה בְּכָל מְקוֹם שֶׁבְּעוֹלָם.

הָעֵקֶר הוּא תְּקוּן אֱמוּנַת חֲכָמִים אֱמֶתִיִּים שֶׁעֲצַתְם בְּחִינַת מִים עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ, שֶׁאֵי אֲפֹשֶׁר לְקַלְקֵל אוֹתָם בְּשׁוּם אִפְסוֹ כִּי הֵם עוֹמְדִים כִּנְגַד כָּל מִינֵי קַלְקוּל הָעֲצָה שֶׁל כָּל אֶחָד, כִּי מְאֹד עֲמֻקּוֹ מַחְשְׁבוֹתָיו, כִּי עֲצַתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הִיא עֲצַת הַיִּתְבַּרֵּךְ אֲשֶׁר לְעוֹלָם תַּעֲמֵד "כִּי אֵתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם הַיִּי".

דַּע אַחֲרַי, זֶה עֵקֶר נְפִלְאוֹת מַעֲשֵׂה הַצַּדִּיק, כִּי נוֹרָא הוּא, כִּי יוֹדַע וּמְחַזֵּק כָּל אֶדָם כְּפִי מָה שֶׁהוּא בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּעֲצוֹת עֲמֻקּוֹת אֱמֶתִיּוֹת שֶׁאֵי אֲפֹשֶׁר לְקַלְקֵל אוֹתָם בְּשׁוּם אִפְסוֹ שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁהֵם מְכַוְּנִים מִמֶּשׁ כְּפִי קַלְקוּל הָעֲצָה שְׂרוּצָה הַשְּׁטָן לְהַתְּגַבֵּר עָלָיו בְּתַחֲבוּלוֹתָיו וְעַרְמִיּוֹתָיו.

הָעֵקֶר הוּא לְקַבֵּל עֲצוֹת מֵהַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּאִפְסוֹ שִׁיּוּכַל לְעַמֵּד עַל-יְדָם בְּכָל פַּעַם כִּנְגַד קַלְקוּל וּבְלִבּוֹל הָעֲצוֹת שֶׁל הַסֵּטְרָא אַחֲרָא שֶׁמְתַגַּבֵּר בְּעַרְמִיּוֹתָיו, וְלְשׁוּב וּלְהַתְּחַזֵּק לְשָׂאֵר עַל עַמְדוֹ, לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצַּדִּיק שֶׁעַל-יְדוֹ עֵקֶר הָעֲצָה הַשְּׁלֵמָה.

הַצַּדִּיק הָאֱמֶת מִמְּשִׁיךְ עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת כְּאֵלֶּה לְכָל הַמְדַרְגּוֹת הַתַּחֲתוֹנוֹת מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שִׁיִּחְזִיר הַכָּל בְּתְשׁוּבָה עַל-יְדָם.

עקר ההתגרות של הבעל-דבר הוא להעלים ולהסתיר את אור הצדיק האמת, ואין לנו שום עצה ותחבולה - רק שנתגבר ונתאמץ בכל כחנו לנוס ולפרח להצדיק שדולה ומגלה העצות העמקות שעליהם גדלה האמונה.

אנחנו בני ישראל מזהרים מלקבל עצות מהמנחשים והקוסמים שהם המפרסמים של שקר, רק להיות תמים עם ה' ולקבל כל העצות מהחכם האמת נחל נובע.

על-ידי שאתה נוטל עצה מהצדיק על-ידי זה תזכה לתשובה.

כשאתה עוזר לבני ישראל יועיל לך עצה.

ההולך אחר עצת אשתו נוכל בגיהנום.

כשרואים שהעולם מעזין פניהם כנגד הצדיק ידעו שבודאי מלחמות גדולות יתעוררו על מדינה זאת.

עקר התקון והעצה הוא אמת.

בארץ ישראל ששם הבית המקדש וקדש הקדשים, שם עקר תקון העצה.

עקר התקון של העצה הוא על-ידי ההתחברות והשלוש והאהבה, ועל-ידי זה זוכין לשלמות העצה שעל-ידי זה נתגלה עצות עמקות של הצדיק שנמשכים עד הרגלין לכל המדרגות התחתונות מאד, ועל-ידי זה ישובו ישראל לה' יתברך.

עקר התקון הוא על-ידי השלום שהוא תקון המחלקת שהוא בחינת תקון פגם אמונת חכמים.

מי שרוצה באמת לחשב על תכליתו הנצחי שלא יאבד בחטאיו וכו', כמו שיודע בנפשו מה שנעשה עמו, אין לו תחבולה ועצה - רק על-ידי חכם האמת שיודע עצות עמקות להוציאו.

עקר קץ הגאולה האחרונה שאין אחריה גלות תלוי בעצות עמקות של הנחל נובע שהם עמקים מאד מאד, שיתגלו על-ידי משיח שנקרא פלא יועץ, שעליהם נאמר "ה' צבאות יעץ ומי יפר", שעל-ידו יבוא הקץ.

בודאי מי שאינו חפץ כלל לשוב לה' ואינו מתעורר כלל לחשב על אחריתו ותכליתו הנצחי, בודאי לא יועילו לו שום עצה ותחבולה. אבל מי שיש לו מוח בקדקדו ומשים אל לבו קצת מה שעשה ונעשה בעולם ואיך הוא חולף ועובר ביגון ואנחה וצער וכעס ומכאובות וכו' וסופו לעפר ישוב, ומה יעשה ליום פקדה וכו', רק שנדמה לו שאי אפשר לו עוד לשוב כי יצרו תקפו והמניעות מהפרנסה ומהחולקים והמלעיגים ומאשתו ובניו וכו' רבו מאד מאד - אליהם תטוף מלתי, אליהם דבריני, ועמהם אנו עוסקים

לְדַבֵּר בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים, שְׁעַקֵר הָעֵצָה הַיָּאֲמִין שֶׁהַבְּקָשָׁה וְהַחֲפוּשׁ
בְּעֵצְמוֹ יִקָּר מְאֹד מְאֹד אֲצֵל ה' יִתְבָּרַךְ, דְּהֵינּוּ מֵה שְׂרוּאָה בְּעֵצְמוֹ גְּדֹל רְחוּקוֹ
שֶׁנִּתְרַחַק כָּל-כָּךְ מִקְדָּשְׁתּוֹ יִשְׂרָאֵל לְמִקְוֹמוֹת הָרְחוּקִים הַנִּקְרָאִים מְקוֹמוֹת
הַמְטַנְפִים, שֶׁשָּׁם כְּבִיכּוֹל אֵי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲיִנַת "וַיְכַבֹּדֵי
לְאַחַר לֹא אֵתָּן", אֲבָל אֶף-עַל-פִּי כֵן הוּא שׂוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׂ אֵיִה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ, וְעַל-יְדֵי זֶה הוּא עוֹלָה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

זֶה עֵקֶר הָעֵצָה הָאֲמֵתִית, שֶׁיּוֹדֵה עַל חֲטָאוֹ וְלֹא יִבוֹשׁ וַיִּבְקֵשׁ תְּמִיד מֵה'
יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים שְׁיִמְחַל לוֹ וְיִתְקַנְהוּ בְּעֵצָה טוֹבָה אִיךָ לָשׁוּב אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ.

ה' יִרְחַם עָלֶיךָ וַיִּכְנָסוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק בְּאֲזְנֶיךָ וּבְלִבְךָ הַיָּטִב הַיָּטִב כִּי שְׁמִיעָה
בְּלִבָּא תִּלְיָא (הַשְּׁמִיעָה תְּלוּיָה בְּלֵב), וְתִשָּׂים לְבָבְךָ הַיָּטִב הַיָּטִב מֵה שֶׁנִּעְשָׂה
עִמָּנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְיִתָּן לָנוּ עֵצָה כְּרָאוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּאִפְּן שְׁנוּכָל לְהַצִּיל
עִצְמָנוּ מִמָּה שֶׁצָּרִיךְ לְהִנָּצֵל שֶׁלֹּא תִאֲבֹד תִּקְוֹתֵנוּ חֲלִילָה.

הַמְעַתִּיר לְשִׁלוּמוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּאֵמֶת

אוֹדְעָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

טו.

לְכַבֹּד עִצְמֵי וּבְשָׂרֵי, אֲשֶׁר חָנַן אוֹתוֹ ה' וְנָתַן לוֹ יָב חָכֶם וַיִּמְבִּין לְהִבִּין
וְלִהְפִיר הָאֵמֶת הָאֲמֵתִי הַיְחִידִי בְּעוֹלָם הַגְּנוּז וְצָפוֹן וְנִעְלָם מֵעֵין כָּל,
שְׁמוּרִיד עִצְמוֹ לְמִטָּה לְמִטָּה עַד הַתְּהוֹם וּמַעְלָה כָּל הָעוֹלָם, כָּל הַנִּפְשׁוֹת.
מֵעֲמֻקֵי תְּהוֹמוֹת תַּחְתִּיּוֹת, מִתַּכְלִית תַּכְלִית הָרְחוּק, מִתַּכְלִית הַגְּשָׁמִיּוֹת
דְּגִשְׁמִיּוֹת, עַד לְמַעְלָה מִן הַמְּקוֹם. מִבְּטָן שְׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת - לְמַעְלָה מִכָּל
הָרוּחָנִיּוֹת.

אִם אָמַנְסָם כָּעֵת אֵין דְּעֵתִי צְלוּלָה וְאֵין עִמִּי דְּבָרִים מְחַמֵּת הַיִּסּוּרִים
הָעֲצוּמִים הַקְּשִׁים הָעוֹבְרִים עָלַי, לֹא עָלֶיךָ, אִךְ מֵעֵצָם תְּשׁוּקָתְךָ וְכִסּוּפֶיךָ
הַטּוֹבִים לְהִתְקַרֵּב וְלִהְתַּקְשֵׁר לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּשִׁבִיל שְׁיִקְרַב אוֹתְךָ לַה'
יִתְבָּרַךְ וְלִתְוֹרָתוֹ, כִּי הוּא עֲנִין גְּדוֹל וְעֲצוּם וְנִשְׁגָּב, אֲנִי נִכְסָף וּמְשִׁתּוֹקֵק מְאֹד
מְאֹד לְמַלְאוֹת רְצוֹנָךְ לְכַתֵּב לָךְ דְּבוּרִים אֲמֵתִיִּים, עַל-כֵּן זָרְזֵתִי עִצְמִי
לְמַלְאוֹת רְצוֹנָךְ וְלְכַתֵּב לָךְ דְּבוּרִים אֲמֵתִיִּים, דְּבָרֵי אֵמֶת נִפְלְאִים וְתַמִּימִים.

לֹא דְּבַר קָטָן הוּא מֵה שֶׁכַּתְּבֵתִי עִתָּה כִּי הוּא נִפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת, עֵינֵי מְצַפּוֹת
בְּכָל עֵת לְהִתְקַשֵּׁר אֵתְךָ, בְּטַח בְּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. יְהִי ה' עִמָּךְ וַיִּחַזַּק

את לבבך שתוסיף בכל יום לחקק בלבך אור החסד חנם שמאיר עכשו בעולם, כי חוץ מזה הכל הבל. הזהר לזכר בכל עת שיש לנו כתפים רחבים לסמוך עליהם, כי מה היינו עושים אם לא היה לנו כח כזה ועצות כאלו, היה בלתי אפשרי לסבל מרירותא דעלמא מר ממות שאי אפשר להמתיקו כי אם על-ידי הצדיק האמת. מה נשיב לה' אשר אנו זוכים לידע מהצדיק האמת יסוד העולם שהוא ממתיק המרירות של כל העולם כלו, ובדאי החוסים בצלו ומתקרבים אליו - נמתק מהם המרירות הרבה יותר. אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לזה, ובזה תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת.

מה מאד עצמו נפלאותיו ותברך שדיקא עתה, ברבוי חשכת אפלתנו, אנו רואים צמיחת קרן ישועה, והיה כי יבצע ה' את כל מעשהו, נספר תהלות ה' ועוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו לחיותנו לנצח. אני מצפה בכל עת לישועתך הגדולה ובהכרח שיעבר כמה מיני מניעות ויסורים על כל מי שרוצה ליגע ולהריח בריח דברי ספרי הצדיק.

צריכים להמשיך מהצדיק חכמה והתבוננות גדול עד שיזכה לשאר על עמדו תמיד כל ימי חייו ולא יניח להפיל את עצמו לעולם, כי אף-על-פי שהעקר הוא תמימות ופשיטות גמור, אף-על-פי כן זה התמימות האמתית אי אפשר לקבל כי אם על-ידי שישקד הרבה הרבה על דלתי הבית מדרש של הצדיק האמת שהוא חכם ונבון גדול.

כשרואה אדם שיש לו עקמומיות בלבו, בפרט כשיש לו עקמומיות הרבה בלבו, אזי הוא צריך לשים עצמו כבהמה לסלק דעתו לגמרי כאלו אין לו שום דעת כלל ויסמוך רק על אמונה וילך רק בתמימות ופשיטות לבד, ואזי זוכה אחר-כך לדעת גדול מאוד ולפשט עקמומיות שבלבו.

ה' ישמח נפשך ויחזק רגלך שילכו בדרך הצדיק האמת, ילכו ולא ייעפו ורוצו לעבודת ה' ולא יגעו. המתפלל תמיד לשלומו והצלחתו בזה ובבא.

אודערסר

דב

ישראל

ט.ז.

לכבוד לבי ובשרי, אשר תפארתו ושבחו הולך וגדל מיום ליום ואומרים "אין נבון וחכם כמוהו", על אשר שם את לבו וכל חיותו לבוא למטמון האמת, וכל תאותו ותשוקתו להכניס האמת הזה בעולם, שהוא עקר שלמות הגאולה. ממך תאיר אור האמת לכל הארץ ותשלם נדריך לה' בחיף. ברכה וחיים ושלום.

אחי יקירי, כתבתי כבר כמה פעמים מגדל ההתקשרות והאהבה האמתית אשר עשה ה' ביני ובינך, לבי קרוב אליך מאד ונמשך אחריך בתשוקה גדולה ונגעגועים נמרצים עד שאני רואה אותך תמיד, כי מחמת האהבה החזקה הנפלאה איני יכול לנתק עצמי ממך ולפרד מחשבתך מאתך, כי באמת לא נמצא בכל העולם אנשים אחים אוהבים נאמנים אמתיים כמותנו. מאת ה' היתה זאת מן השמים, ואנחנו צריכים לשמר עצמנו מאד שלא תפגם האהבה חס ושלום אפלו כחוט השערה, כי ראוי לנו לאהב עצמנו ביותר שאת ויתר עז, מחמת שזכינו לידע מאור אמת נורא כזה יותר מכל העולם, ויש לנו חלק בפרסום והתגלות הצדיק האמת בעולם, ויתנו לו כתר מלוכה.

אני מחבק אותך תמיד באמרי פי בתפלות ותחנונות חמות מתוך חמימות ועמקות נשמתית שיתן לך ה' חיים טובים וארכים ויעלה נר הצלחתך לעילא ולעילא בכל אשר תפנה, והעקר שתקשר עצמך באמת לראש מבחר האמת.

הצדיק בחינת משה מאיר בכל ישראל ואפלו בהירודים והרחוקים מאד כי "מלא כל הארץ כבודו" וכו', ומחזקם תמיד עד שמזכם. אשרי שיאחו בו באמת.

אור הצדיק האמת הוא פורח וצומח וגדל תמיד בכל יום ויום בכל דור ודור ואינו עומד כלל על מדרגה אחת, רק הוא צף ופורח ועולה מדרגה לדרגה, ויוצא פרח ויצץ ציץ וכו', עד שסוף סוף יגמר את שלו ויתגלה האמת בשלמות לעיני כל באי עולם עד שכלם ידעו את ה', ויקים "וידע כל פעול כי אתה פעלתו". עקר שלמות התגלות אור הצדיק האמת יהיה נגמר על-ידי מלך המשיח שיוציא את כלם מעוונות הנמשכים מהשקר ויבטל כח יצר הרע שיניקתו מהשקר, ויוציא את כלם משטות וטעות של חכמות חיצוניות וכפירות הנמשכים ויונקים מאמונות של שקר והבל, ועל-ידי זה ישובו ישראל לה' יתברך ותבוא הגאולה האחרונה השלמה שאין אחריה גלות.

אוהבך, המצפה תמיד לישועתך בזה ובבא.

אודסר

דב

ישראל

יְקִירֵי חֲבִיבֵי, הַחֲשׂוֹב וְחֲבִיב בְּעֵינַי הִ' כָּבוֹן יַחִיד בֶּן יֶקֶר, עַל שְׁנַתְּנוּ דַעְתּוֹ וְלָבוּ לְהַבִּין וּלְהַפִּיר הָאֵמֶת הָאֲמִתִּי הַיַּחִיד בְּעוֹלָם הַקִּיָּם לְנֶצַח וּמִגּוֹן עַל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר, הַמַּעֲלָה כָּל הַנְּפֹשׁוֹת מֵעַמְּקֵי עַמְּקֵי הַיְרִידָה מִבְּטָן שְׂאוֹל, וּמִמְּלֵא כָּל הָעוֹלָם אֹר הַדַּעַת וּבּוֹנָה בְּנִינִים נִפְלְאִים לְהַכְנִיס בָּהֶם כָּל הַנְּדָחִים וְהָאוֹבְדִים הַמִּתְגוֹלְלִים בַּחוּצוֹת בְּתוֹךְ שְׁטָף הַמַּיִם הַיְדוֹנִים, וּמְחַזְרִים לֵה' יִתְבָּרַךְ, שֶׁכֵּלָם יִדְעוּ אֵת הִ' וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנוֹ בְּלֵב שָׁלֵם. בַּעַל הַרְחָמִים יַחֲזֵק כַּחַד וּבְרִיאוֹתָי וְיוֹסִיף לָךְ וּבֵיתָי חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.

יְקִירֵי חֲבִיבֵי, אִין אַתָּה יוֹצֵא מִמַּחְשַׁבְּתֵי וְתַמִּיד אָנִי מִתְגַּעְגַּע לִישׁוּעָתָךְ וְהַצְּלַחְתָּךְ הָאֲמִתִּית, וְתַמִּיד אָנִי מְעוֹרָר רַחֲמִים מִבַּעַל הַרְחָמִים שְׂיַחֲוֹס עֲלֶיךָ וַיִּשְׁמַח נִפְשָׁךְ בִּישׁוּעָתוֹ עַד שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

נָא אַחִי, זְכוֹר אֵל תִּשְׁכַּח בְּכָל עֵת עֲצָם הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים הַנִּפְלְאִים שְׁחָמַל עָלֵינוּ הִ' יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל יָמֵינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלְלֵ עַל זֶה שֶׁכָּל תִּשׁוּקָתֵנוּ וְנַחֲמָתֵנוּ הוּא אֹר הַצַּדִּיק הַמְּאִיר לְכָל וְהַנְּחַמָּה שֶׁל הַכֹּל.

אָנִי רוֹאָה שֶׁדַּבְּרֵינוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל מוֹעִילִים לָךְ הַרְבֵּה וּמְחִיין וּמְשִׁיבִין נִפְשָׁךְ מְאֹד, עַל-כֵּן אֲזוֹר נָא כְּגִבּוֹר חֲלָצֶיךָ אַחִי חֲבִיבִי, וְחַגֵּר בְּעַז מִתְּנִיךָ וּבְטַח בְּכַחוֹ שֶׁל זָקֵן דִּקְדָּשָׁה, זָקֵן שְׁבִיזָקִים, כִּי הוּא הוֹלֵךְ לִפְנֵינוּ בְּכָל עֵת בְּזָה וּבְבָא. לְמַעַן הִ' בְּרוּדְעַר הָאֵלֶּט זֶיךָ, לְאִז דִּיךָ נִיט אַפ (אַחִי, אַחֲזוּ עֲצָמָךְ, אֵל תִּתֵּן לְעֲצָמָךְ לִפְלֵ) תִּהְלֶה לְאֵל יֵשׁ לָךְ עַל מִי לְהַשְׁעוֹן בְּחֲסָדוֹ הַגְּדוֹל יִתְבָּרַךְ.

אֲפִלוּ בְּתוֹךְ מְעוֹף צוּקָה וְצָרָה אָנִי מְחִיָּה עֲצָמֵי רַק בְּזָה, בְּהַחֲסָד הַנִּפְלָא שְׁעָשָׂה הִ' יִתְבָּרַךְ עִמָּךְ שְׂאִינְךָ מִתְּנַגֵּד חַס וְשָׁלוֹם, וְהַקְּדִים לָךְ וּלְכַלְנוּ לְנַפְשֵׁנוּ הָאֲנוּשָׁה מְאֹד רְפוּאָה גְּדוֹלָה לְנֶצַח, מֵה שְׁזָכְנוּ לִידַע מְאֹר כְּזָה וּמִתּוֹרוֹת וְשִׁיחוֹת קְדוּשׁוֹת וְנוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה. וְאַף-עַל-פִּי שְׂאֵנִי כְּמוֹ שְׂאֵנִי, אַף-עַל-פִּי כֵּן חֲסָדוֹ גִּבֵּר עָלַי כָּל-כֶּף שְׂאֵנִי יוֹדַע מִמֶּנּוּ ז"ל וְאִינִי מִתְּנַגֵּד עָלָיו וְגַם אָנִי זוֹכֶה לְהִיּוֹת נִכְלָל וְנִמְנָה בֵּין אֲנָשֵׁי הַיְקָרִים בְּפֶרֶט בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ יֶקֶר מְאֹד מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי עַם כָּלָם הִ' יִתְבָּרַךְ מִתְּפָאֵר הַרְבֵּה, וְגַם עִמָּךְ בּוֹדְאֵי הִ' יִתְבָּרַךְ מִתְּפָאֵר הַרְבֵּה, בְּתוֹךְ כָּלִיּוֹת הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ.

אָנִי צָרִיךְ לְעוֹרָר וּלְחַזֵּק אוֹתָךְ בְּכָל כַּחַי בְּדַבְּרֵי אֵמֶת כְּדֵי שְׂתִזְכֶּה לְהַכְנִיס רֵאשָׁךְ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק.

עֵקֶר הַתִּיקוֹן שְׂזוֹכִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא עַל-יְדֵי שְׂמִצְטָרְפִין אֵל הַקְּבוּץ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי הַנִּפְלָא שֶׁהוּא עֵקֶר הַרוּעָה הָאֲמִתִּי שֶׁבוּ כְּלוּלִים כָּל הַרוּעִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהִיוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הָעוֹסֵק תַּמִּיד לְקַבֵּץ אֵת יִשְׂרָאֵל כְּרוּעָה עֲדָרוֹ וְהוּא רַחֲמֵן אֲמִתִּי שְׂמִקְבֵּץ אֵת נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים גְּמוּרִים הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד מֵה' יִתְבָּרַךְ, לְהַשִּׁיבָם אֵל הַקְּדָשָׁה, וּמְאִיר בְּלֵב כָּל אֶחָד בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא שְׂיִתְחַזֵּק אִיךָ שֶׁהוּא לְשׁוֹב מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת רְעִים

שְׂרוּצִים לְדַחֲוֹתוֹ לְשֵׁם וּלְהַצִּילוֹ מֵעוֹנוֹת, וּלְהַכְנִיס בּוֹ קִיּוֹם הַתּוֹרָה כֹּל יְמֵי חַיָּיו בְּכָל מָה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו, שְׂזָהוּ עֶקֶר הַרְחֻמְנוּת עַל יִשְׂרָאֵל.

כָּל הַנְּלוּיִם לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הַיּוֹשֵׁב עַל הַמְשַׁפֵּט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בּוֹדֵאֵי יַעֲלֶה אוֹתָם הַצְדִּיק אֶל הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה לְחַיֵּי עוֹלָם, אֲפֹלוּ אִם יֵשׁ בָּהֶם פְּגָמִים וְקַלְקוּלִים רַבִּים חֵס וְשְׁלוֹם, עִם כָּל זֶה מֵאַחַר שְׁמִתְגַּעְגְּעִים וְחוֹתְרִים לְשׁוֹב אֶל ה' יִתְבָּרַךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֵמֶת וּדְבָקִים וּמִתְקַרְבִּים לְצַדִּיק הָאֵמֶת, עַל-כֵּן גַּם הֵם בְּכָלֵל צְדִיקִים, כִּי הַדְּבוּק לְטָהוֹר טָהוֹר. כִּי עֶקֶר עֶסֶק הַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא לְקַרֵּב הָרְחוּקִים וּרְשָׁעִים גְּמוּרִים בְּפָרֵט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ, עַל-כֵּן עֶקֶר סְמִיכָתָנוּ הוּא רַק עַל הַצְדִּיק הַגָּדוֹל הַיּוֹדֵעַ לַעֲסֹק בְּזֶה כְּרָאוּי.

עֶקֶר זְמַן הָאֲסֻפָּה וְהַקְּבוּץ שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁמִתְקַבְּצִים וּבָאִים אֲצֻלוֹ בְּכַדִּי לְהַכְלִיל בְּכָלֵל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁעוֹסְקִין בְּהַלְמוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֲמוּנָה, שְׂזָהוּ עֶקֶר יְסוּד קִיּוֹם כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.

צְרִיכִים לְהַכִּין עֲצָמָנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ הָאִים וְהַנּוֹרָא מְאֹד. יְמֵי אֵלוֹל כְּבָר הַתְּחִילוֹ, הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוֹשִׁים מִמְשֻׁמְשִׁים לְבֹא, וְצְרִיכִים לְפַשְׁט בְּמַעֲשָׂיו וּלְדַרְשׁ וּלְחַתֵּר דֶּרֶךְ לְתַשׁוּבָה כֹּל אֶחָד מִמְקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם. וְהַעֲקֹר, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכַסּוּפִים טוֹבִים בְּהִתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל וּבְעַקְשָׁנוֹת גְּדוֹל בְּהַרְצוֹן וּלְהִאֲמִין בְּעֲצָמוֹ שְׁעֵדִין הַטּוֹב שְׁבוּ חֲזָק מְאֹד מְאֹד, וְאִף-עַל-פִּי שְׁפָגְמָנוּ כְּמוֹ שְׁפָגְמָנוּ, אִף-עַל-פִּי כֵן מִיִּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְשִׁטֹּף אֶת הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שְׂזָכִינוּ לְחַטֹּף בְּזֶה הַצֵּל עוֹבֵר, כִּי הַכֹּל גָּנוּז וְצָפוֹן חֲתוּם וּמְשֻׁמֵּר אֲצֵל הַצְדִּיק הָאֵמֶת וּבִכְחוֹ הַגָּדוֹל עֵדִין יֵשׁ לָנוּ תִּקְוָה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי.

צְרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לִילֵךְ וּלְבֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל כְּשָׂרִים וִירָאִים אֲמִתִּיִּים הַמְקַשְּׂרִים אֶל הַצְדִּיק הַגָּדוֹל הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשָּׁה שְׁבוּ תְלוּי הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה, שְׁיֵשׁ כַּח בְּקוּלוֹ לְעוֹרֵר וּלְהַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטֵב בְּתַשׁוּבָה.

כָּל יְמֵי חַיָּיו צְרִיךְ לְשִׁים לְבוֹ הַיָּטֵב לְהַרְמִזִּים שְׂיִתְחַזֵּק לְשָׂאֵר קְבוּעַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצְדִּיק וְלֹא יִפְרִיד עֲצָמוֹ מֵהֶם לְעוֹלָם כֹּל יְמֵי חַיָּיו, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ כָּלֵל הַקְּבוּץ שְׁמִקְבָּץ הַרוּעָה הָאֲמִתִּי - יֵשׁ לוֹ תִּקְוָה לְעוֹלָם.

אֲחֵי חֲבִיבִי, יְקִירֵי אַהוּבִי, לְבִי וּבִשְׂרִי, אֵל תִּשְׁמַע לְשׁוֹם דְּחִיָּה שְׁבַעוֹלָם שְׂרוּצִים לְהַפְרִיד מִהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַק תִּתְחַזֵּק יָדְךָ בְּה' וְתַעֲמֹד עַל רַגְלֶיךָ בְּכָל עֹז וְתִאֲחַז עֲצָמְךָ בְּכָל כֹּחְךָ וְתִשְׁלִיךְ נַפְשְׁךָ מִנְּגִיד בְּהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְהַעֲקֹר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כָּל חַיִּיךָ תְלוּי בְּזֶה וְעַל-יְדֵי זֶה לֹא תִמּוֹט לְעוֹלָם.

רַב בְּנֵי הָאֲדָם שְׂאִינָם גְּבוּרֵי כַח כְּרָאוּי קָשָׁה לָהֶם מְאֹד לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה, כִּי מֵאַחַר שֶׁכְּבָר הַתְּגַבֵּר עֲלֵיהֶם יִצְרָם וְלֹא הַתְּגַבְּרוּ לְכַבֵּשׁ אוֹתוֹ, עַל-כֵּן מֵאַחַר

שְׁכַבְר נִלְכְּדוּ בְּמָה שֶׁנִּלְכְּדוּ, בּוֹדְאֵי קֶשֶׁה לָהֶם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וּבִפְרִט שֵׁישׁ שִׁירְדוּ וְנִפְלוּ וְנִתְרַחֲקוּ מְאֹד עַד שֶׁלִּבָּם בְּבַחֲיִנַת "לִבִּי סִתְרַחַר", שֶׁהַקְּלִפָּה שֶׁנִּדְבַק בָּהֶם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם מְעַקְמֵת וּמְסַבֶּבֶת הַלֵּב בְּעִקּוּמִים וְסִבּוּבִים וּבִלְבוּלִים הִרְבָּה. עַל-כֵּן עֲצַתְם וְתִקּוּנְם לְבָלוֹת יָמָיו לְדָרֵשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחַר הָרַבִּי הָאֱמֵתִי וְחֵבֵר אֱמֵתִי שִׁיֹּרְהוּ וּיְלַמְּדוּהוּ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא דָרְכִים וְעֲצוֹת אֱמֵתִיּוֹת עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבַּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, מִכָּל מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים שֶׁנִּפְלוּ. וְהַעֲקֹר דָרֵךְ הַתִּשׁוּבָה, שָׂאָף-עַל-פִּי שֶׁנִּפְלוּ לְמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים שֶׁשֵּׁם נֶעְלַם כְּבוֹדוֹ מְאֹד, אָף-עַל-פִּי כִּן יִחַפְּשׁוּ וּיְבַקְשׁוּ אֶת ה' יִתְבַּרַךְ תָּמִיד וְיִשְׁאַלוּ וְיִדְרְשׁוּ בְּכָל עֵת "אֵיךָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ" וְכוּ', בְּבַחֲיִנַת "וּבִקְשֶׁתֶם מִשָּׁם אֶת ה' אֱלֹקֵיךָ וּמִצֵּאתָ" וְכוּ', מִשָּׁם דִּיקָא, מִכָּל מְקוֹם שִׁירְדוּ וְנִפְלָ לְשָׁם, אֲפֹלוּ לְבַחֲיִנַת מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים, מִשָּׁם דִּיקָא צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ בְּכָל לִבָּבוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ אֶת ה' יִתְבַּרַךְ, וְעַל-יָדֵי זֶה בּוֹדְאֵי סוּף כָּל סוּף יִזְכּוּ לְמִצָּא אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ וְתִתְהַפֵּךְ הִירִידָה הַגְּדוּלָה לְעֲלִיָּה, בְּבַחֲיִנַת יְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה.

חִזַּק וְחִזַּק וְשִׁמַּח נִפְשֶׁךָ בְּכָל עֵת בְּמָה שֶׁאַתָּה חֹפֵץ לִהְיוֹת נִמְנָה עִמָּנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֵלִים וְהַנּוֹרָא מְאֹד, הִבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה. גְּמַר חֲתִימָה טוֹבָה וְחִיִּים אַרְכִּים בְּבְרִיאוֹת וּבְרָכָה וְכָל טוֹב.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדָסָר

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זָכְנוּ לִהְיוֹת בְּכֻלָּל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁמִּתְקַבְּצִין בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׂאֵז עֵקֶר זְמַן הַקְּבוּץ, וְנִזְכָּה עַל-יָדֵי זֶה לְהִתְחַיֵּל לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְשַׁבֵּר אֶת לִבָּנוּ וּלְהַכְנִיעַ אֶת עַצְמָנוּ בְּאֱמֵת לְפָנֵי ה' יִתְבַּרַךְ וּלְשׁוּב עַל כָּל הַחֲטָאִים וְהַעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ הֶרְחַמְנוֹת שֶׁעָלִי אֲשֶׁר בְּאֵתִי בְּיָמִים וְעַדִּין לֹא הִתְחַלַּתִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֱמֵת אֲפֹלוּ בְּיָמִים נוֹרָאִים יָמֵי הַתִּשׁוּבָה.

תִּפְלָה, מִתּוֹךְ הַשְּׂמֻטוֹת לְסַפֵּר 'לְקוּטֵי תִפְלוֹת', שֶׁנִּמְצְאוּ בְּכַתֵּב יָדוֹ שֶׁל רַב מְעַנְדִּיל מְטִשְׁעֵרוֹנוֹבִיץ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, זָכְנוּ לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ מִתּוֹקְעִים הַגּוֹנִים וּיְרָאִים וְחֲרָדִים לְדַבֵּר ה'. וְקוֹל הַשׁוֹפֵר הַקְּדוֹשׁ יִפְגַּע בְּהַמוֹחִין שֶׁלָּנוּ, וְהַקּוֹל הַזֶּה יִהְיֶה בְּחִינַת רַעְמִים, עַד שֶׁעַל-יָדֵי זֶה תִּפְּלָ עֲלֵינוּ אֵימָה וּפְחַד גְּדוֹל מִפְּחַד ה' וּמִהַדָּר גְּאוֹנוֹ, וְנִזְכָּה שִׁיתְּפֹשֵׁט עַל-יָדֵי זֶה כָּל מִינֵי עַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבִלְבָּנוּ, וְנִזְכָּה לִישׁוּרוֹת לֵב וּלְשִׁמְחָה גְּדוּלָה דְּקִדְשָׁה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׁמְחָה", וְקַיִם בָּנוּ מִקֶּרָא שֶׁכָּתוּב "אֲשֶׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, ה' בָּאוֹר פָּנֶיךָ יִהְלִכוּ, בְּשִׂמְחָה יִגִּילוּ כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יְרוּמוּ". וְעַל-יָדֵי שִׁמְיַעַת קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מְאִישׁ יָרָא וְחָרַד תִּשְׁמְרָנוּ וְתִצְלִינוּ בְּכָל הַשָּׁנָה מִכָּל מִינֵי פְחָדִים וּמִכָּל מִינֵי הַזְּקוֹת הַבְּאִים לְפַעְמִים עַל-יָדֵי בְּרָקִים וּרַעְמִים חֵס וְשְׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלִיהֶם נִגְלִית

ית.

לְכַבֹּד בַּת עֵינֵי וְלִבִּי, שֶׁהִשְׁקִיעַ אֶת כָּל כָּחוֹ וְכָל נַפְשׁוֹ לַפְּרֹחַ וְלָשׁוּט וְלַעוֹפֵף בְּתוֹךְ מִימֵי הַדְּעַת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַנוֹשֵׂא אוֹתָנוּ כְּאִשֶּׁר יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק, וּמַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל הַחַצִּים שֶׁהֵם הַטְּעוּתִים וְהַמְּבוּכוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת, וּמַגְלָה וּמַאִיר עֲלֵינוּ הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּדַעַת גְּדוֹל וְנִפְלֵא וּמַגְלָה לָנוּ הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת וְעַל-יָדֵי זֶה בָּאִים גַּם הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד וּמִתְקַרְבִּים לָהּ.

גְּבוּלֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים לְהִתְפַּשֵּׁט, וַיִּמְתַּח וַיִּתְרַחַב וַיִּתְגַּדֵּל הַרְבֵּה מְאֹד עַל-יָדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת.

הַצְּדִיק הָאֵמֶת יֵשׁ לוֹ כֹּחַ לְהִרְחִיב וּלְגַדֵּל גְּבוּלֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ נִמְתַּחֲיוּ וְנִתְרַחְבִּים לְאֶרֶץ וּלְרַחֵב הַרְבֵּה מְאֹד בְּבַחֲיַנֵּת "הִרְחִיבִי מְקוֹם אֲהֲלֶךָ וַיִּרְעוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יָטוּ אֶל תַּחֲשֻׁכֵי", "כִּי יָמִין וּשְׂמָאל תִּפְרוּצֵי", "וּפְרָצְתָּ יָמָה וְקִדְמָה וְצַפּוֹנָה וְנִגְבָּה", בַּחֲיַנֵּת נִחְלָה בְּלֵי מְצָרִים וּגְבוּלִים, כִּי בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת מִמְּשַׁלְתּוֹ וְהַכֹּל שָׁלָנוּ, כִּי הַצְּדִיק מֵהַפֶּדֶךְ כָּל מְקוֹמוֹת הַחִיצוֹנִים וְהַרְחוּקִים מְאֹד אֶל הַקְּדוּשָׁה.

הַרְבֵּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת מְסַתְּפֵל בְּכָל עֵת בְּצַעַר גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּפְלְנוּ לְשֵׁם כְּדֵי לְהַעֲלוֹתָנוּ מִשָּׁם וּלְתַקְּנָנוּ.

הַצְּדִיק הָאֵמֶת, אוֹר הָאוֹרוֹת הַחֲדָשׁ, צַח הַצַּחְצָחוֹת, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים שֶׁל הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ עַד שֶׁמַּגְלָה אֱלֻקוֹתוֹ וּמְלֻכוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ לְכָל בְּרוּאֵי עוֹלָם אֲפֹלוּ לְהַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁזֶה עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁגַם הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד וְאֲפֹלוּ הַעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת יִדְעוּ שֶׁיֵּשׁ אֱלֻקִּים שְׁלִיט וּמוֹשֵׁל.

הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד יֵשׁ לוֹ כֹּחַ לְרַפְּאוֹת חוּלִים מְדַכְּאִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ, וְצָרִיכִים לְהַכְנִיעַ אֶת עַצְמָנוּ כְּאַסְקוּפָה הַנִּדְרָסֶת וְנִרְפָּסֶת לְבִקֵּשׁ בְּכָל תְּמַצִּית כָּחוֹ אֶת הַצְּדִיק הַמְּנַהֵיג הָאֵמֶת, וּלְגַדֵּד שְׂנֵה מְעִינָיו וּמַעֲפֵפָיו תְּנוּמָה, לְשׁוֹטֵט לְבִקֵּשׁ וּלְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים שֶׁיִּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַזֶּה שֶׁיְכוּל לְרַפְּאוֹתוֹ וּלְהַכְנִיס בּוֹ הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת.

כָּל מִי שֶׁחָסַע עַל נַפְשׁוֹ צָרִיךְ לְצַעֵק מְאֹד שְׂיִזְכֶּה גַם עִתָּה לְמִצְאָה רַבִּי וּמְנַהִיג אֲמַתִּי שְׂיִזְכֶּה לְהַכְנִיחַ בּוֹ יְדִיעַת אֱלֻקוֹתָו וְיִתְבַּרְךָ, שְׁעַל-יְדֵי זֶה יִתְמַלְאוּ כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הַצָּרוֹת וְיִתְקַן הַכֹּל.

הַצַּדִּיק הָאֲמֵת מְחִיָּה אוֹתָנוּ וּמַעֲוֹרֵר אוֹתָנוּ לְתִשׁוּבָה, וּמְגַלֶּה וּמְאִיר לָנוּ אֱלֻקוֹתָו וְיִתְבַּרְךָ גַם בְּתִקְוֵי הַתְּגַבְּרוֹת הַחֲשָׁד הַמֵּר שֶׁל עֶכְשָׁו, כְּמוֹ שֶׁאָמַר "אֵיךְ הָאֵב אוֹיֵס גִּיפִירֵט אוֹן וְעַל אוֹיֵס פִּירוֹ" (כֶּבֶד גְּמִרְתִּי וְאֶגְמֹר).

הָעֵקֶר שֶׁתַּחֲזִק עֲצֻמָּה בְּאֲמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה וּבִטְחוֹן בַּה' יִתְבַּרְךָ בְּכָל הָעֲנִינִים, וְלִהְיוֹת כָּל תְּמִיד עַל הַהֲרַחְבוֹת וְהַטּוֹבוֹת שְׁעוֹשֶׂה ה' עִמָּכֶם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וְלִהְרַחֵק מִגְּבוּלֵי הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת בְּכָל מִינֵי הַרְחָקוֹת לְבָלֵי לְהַסְתַּכֵּל עַל הַחֲסָרוֹנוֹת, כִּי חֲסָרוֹנוֹת וּמְרִירוֹת עוֹבְרִים עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם וְאֵינָם יוֹדְעִים בְּמָה לְהַחֲיוֹת עֲצָמָם וְחַיֵּיהֶם אֵינָם חַיִּים כָּלֵל, כִּי הָעֲשִׂירוֹת וְהַתְּאוּוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם הֵם מְרִים מְאֹד, מְרִים מְמוֹת וּמְמַרְרִים חַיֵּי בְּעֲלֵיהֶם, אֲבָל אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן אֲמַתִּי הֵם מְבַטְּלִים אֶת הַמְּרִירוֹת וּמְמַשְׂכִּים חַיֵּי מְנוּחָה וְחַיֵּי שְׁלוֹהַ תְּמִיד.

הָעוֹלָם מְלֵא צַעֲקוֹת וּגְנִיחוֹת וְאֲנָחוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְרוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר וְכֵלָם צוֹעֲקִים "מְמוֹן", וְכָל אֶחָד וְאֶחָד צוֹעֵק בְּקוֹלוֹת מְשֻׁנוֹת כְּאִלוֹ לֹ חֶסֶר יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם, עַד שֶׁכְּמַעַט יוֹצֵאת נַפְשָׁם מֵעַמְקֵי מְרִירוֹתָם, וְאִין לָהֶם בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָם. וְעֵקֶר הַחֲיוּת וְהַהֲמַתְקָה הוּא הַצַּדִּיק יְסוּד עוֹלָם הַמְּמַתֵּק בְּכָל עֵת בְּכָל דּוֹר מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא, וּבּוֹדְאֵי כָּל אֶחָד כְּפִי קְרוּבוֹ לְהַצַּדִּיק וְכְּפִי אֲמוּנָתוֹ בּוֹ - כְּמוֹ כֵּן נִמְתַּק מְרִירוֹתָו יוֹתֵר.

אִם הָיוּ לוֹקְחִים בְּעַל תְּאוּת מְמוֹן שֶׁמְמוֹנוֹ חָבִיב עָלָיו וְחָס עָלָיו יוֹתֵר מִגּוּפוֹ וְהָיוּ מְרַאֲוִין לְפָנָיו הַנְּגוּן שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, הָיָה נִתְבַטֵּל אֲצִלוֹ כָּל תְּאוּתוֹ אֶל הַמְּמוֹן.

עַל-יְדֵי הָרוּחַ נְבוּאָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת זוֹכִין לְאֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם.

עֵקֶר קִיוֵם הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִתְמוּגַג וְלֹא יִחָרֵב וְלֹא יִהְיֶה תְּנוּהוּ וְבוּהוּ שֶׁהֵם כְּפִירוֹת וְאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת, זֶה תְּלוּי רַק בְּרוּחַ נְבוּאָה וְרוּחַ הַקִּדְשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שְׁעַל-יְדוֹ נִתְבַּרֵר הַמְּדַמָּה וְזוֹכִין לְאֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי הוּא עֵקֶר יְסוּד הָעוֹלָם וְקִיוָמוֹ.

צָרִיכִים לְחַפֵּשׂ מְאֹד וְלִהְתַּפַּלֵּל לַה' יִתְבַּרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד שְׂיִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק הָאֲמֵת שְׂיִשׁ לוֹ רוּחַ נְבוּאָה כְּדֵי שְׂיִתְבַּרֵר הַמְּדַמָּה שֶׁלוֹ כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, וְאִזּוֹ זוֹכִין לְאֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, לְהֵאֲמִין שֶׁה' יִתְבַּרְךָ בְּרָא אֶת הָעוֹלָם יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט שֶׁזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג בְּשׁוּם שֶׁכֵּל כִּי אִם עַל-יְדֵי אֲמוּנָה לְבַד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמוֹ וּמְבָרְכוֹ בְּחַיִּים טוֹבִים, חַיִּים שֶׁל אֲמֵת וְאֲמוּנָה בְּרוּרָה טְהוּרָה וְקִדוּשָׁה, חַיִּים שֶׁל שְׂמִחָה אֲמֵתִית. בְּיָמָיךְ תִּנְשַׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וְעִיר הָאֱלֻקִּים עַל תְּלָהּ בְּנוּיָהּ.

י.ט.

לכבוד מחמד עיני עצמי ובשרי המושך עצמו אל הצדיק שהוא הלב של העולם, ושחיד את אזניו לשמע נפלאות נוראות השיר והנגון מכל העשרה מיני נגינה של הצדיק האמת שעל-ידו שורף ומבער ומכלה שרש זיהמת השקר של המינוח ואמונות כזביות, ועל-ידי זה רופא את הבת מלכה שהיא כלליות נפשות ישראל. לעתיד בעת קץ האחרון יבוא המשיח לגאל את ישראל ויעורר וינגן את זה הנגון הנורא בעולם ועל-ידו יגלה לעין כל אלקותו ומלכותו וממשלתו, ויגאל את ישראל ויתקן כל העולם ויקרב כלם לה' יתברך ותורתו.

אחי יקירי, ידעתי כי אהבתך שלמה עמי, וכן אנכי איני זו מחבבו ונפשי קשורה בנפשך בכל עת בכל יום ובכל שעה ובבית אהבתנו ושלומו לא תופר לעולם.

ידעתי כי נפשך כלתה לדברי, על-כן שים לבך וזכר היטב את כל השיחות והדבורים שנדברנו בינינו מסוד גדלת נוראות הצדיק הגנוז והצפון שהוא חיינו ותקוננו. אשריך שזכית למה שזכית, לידע מנפלאות נוראות הצדיק הנשגב מאד המוליך אותנו בדרכי האמת, והעקר, שיתחזק בכל עז לקיים מה שכבר דברנו באריכות.

בדורות הללו, שנפלנו למטה נפילה עמקה מאד מאד עד עמקי תהומות עמקים מאד מאד, עד שהגענו שיתער השיר של חסד של הצדיק האמת שהוא מקור החיות והחיים של כל העולם וישראל.

ה' עזוז וגבור יהיה מעוזך ויחזק לבבך בכל עז ותעצומות לדלג ולקפץ על הכל, כדי להמשיך על ראשך הארה מהנגון והשיר של פלאות למעלה מן הטבע של הצדיק האמת שיתער לעתיד על-ידי משיח צדקנו בעת הקץ האחרון, שעל-ידו יוציא את ישראל מעוונות ויביאם להשגות אלקות שזה עקר התכלית, עקר שעשוע עולם הבא.

זהמת קלפת המן עמלק, שהוא מדת הגאות, ומשם נמשך מדת הגאות שבעולם, הוא מתגבר ביותר להרחיק מהצדיק האמת ורוצה להפריד בין נפשות ישראל ובין הצדיק האמת.

הצדיק האמת מכניע ומבטל בתכלית הבטול שרש הרע והקלפה החזקה וקשה מאד בחינת המן עמלק שהוא הכפירות ואמונות כזביות, שמביאים את העולם לתוהו ובהו, חס וחלילה, חס ושלו.

אנו יתמי דיתמי, אנו צריכין להתגולל ברפש וטיט ולרחש על הארץ בין נחשים ועקרבים עד שנוצה לשאב מרוח הקדש של הצדיק המגלה ומגדל האמונה הקדושה בעולם.

ה' הטוב יפדה אותך מכל רע וימשיך עליך ברכה וחסד ושלו רב, יבקע כשחר שלומו, וארוכתו מהרה תצמח, ויבואי הכל לטובה אפלו כל מה שנעשה בדורות הללו באחרית הימים האלה שישראל נתונים בצרה גדולה בכלליות ובפרטיות, וכל חיותנו הוא על חסדיו המרבים "חסדי ה' כי לא תמנו" וכו'. כי בחינת עמלק התגבר בתקף גדול לכלות את ישראל ואי אפשר לעמד כנגדו כי אם בכח הצדיק האמת שכל עסקו להעלות משמד לרצון, הינו להכניע ולבטל הדעות הרעות והכפירות של חכמי הטבע שהם בחינת שמד ממש, ולהאיר אמונת הרצון בעולם, לידע שהכל מתנהג ברצונו ותברך בלי חיוב הטבע כלל.

הדורש שלומו והצלחתו בזה ובבא לנצח.

אודעסר

דב

ישראל

לפי יקירי, החס על אצילות נפשו העדינה שנחצבה ונמשכה ממקום קדוש ועליון מאד, לקשטה וליפותה ולצחצחה בהצחצחות העליונות ורמות וגבוהות מאד, והלהיב את לבו בהתלהבות גדול כלהב אש לקשר ולדבק עצמו בהצדיק האמת שעל-ידו תבוא הגאולה לישראל ולכל העולם כולו. זכאה חולקך בזה ובבא.

כל עקר יציאת מצרים ומתן תורה וכל האותות והמופתים הנוראים אשר עשה ה' יתברך עם אבותינו ועמנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה בכל דור ודור, הכל בשביל לפרסם אלקותו יתברך, לידע ולהודיע ולהודיע שהוא השליט, הוא היוצר, הוא הבורא יתברך ויתעלה שמו לנצח, שנוצה לאמונה שלמה באמת בהצדיק האמת שהוא עקרן של כל הצדיקי אמת.

שרש כל הבריאה הוא הכבוד, כי כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו אלא לכבודו, ועל-כן כשבא כבוד חדש לאדם צריך להזהר

ולהעלותו לה' צבאות שהוא מלך הכבוד ולמען הצדיק האמת שיהיה לו כל הכבוד והגדלה, שיבואו כל ישראל לכבודו ולהתקרב אליו כדי שיוכל להדריך את ישראל בדרך הקדושה ולהאיר הדעת בעולם, שידעו כלם את ה', וזה עקר שלמות ותקון הכבוד, ובה תלוי עקר הגאולה - לעוררם ולהמשיכם לה' יתברך.

עקר עלית הכבוד הוא על-ידי שמקרבין גרים ובעלי תשובה, את מי שראוי לקרב.

לפי הכבוד שמכבד את הצדיק כן עולה הכבוד לשרשו, ועקר הדבר שיכבד יראי ה' בלב שלם.

צריך להתירא ולפחד מן הכבוד כי כבוד הוא סכנה גדולה סכנת נפשות, על-כן כשמגיע כבוד להאדם צריך לזהר מאד לקבלו כראוי בשביל ה' יתברך לבד, כי אם חס ושלום יפגם בהכבוד כחוט השערה ולא יקבלו כראוי יוכל להסתלק חס ושלום על-ידי זה.

צריך כל אדם למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום, ולא יהיה רוך אחר הכבוד רק ברח מן הכבוד, ואזי הוא זוכה לכבוד אלקי.

כשאחד מישראל בא לו כבוד חדש אזי צריך להתאזר בעז בכת וגבורה כגבור חיל חזק ואמץ לעמוד בזה, לבלי להשתמש עם הכבוד לצרכו ולהנאת עצמו, שלא יהיה הכבוד אצלו כעבד למלאות תאוותו, ולא יקח לעצמו כלל מן הכבוד, רק להעלות כל הכבוד כלו שיש לו לשרשו, לה' יתברך בבחינת "והיתה לה' המלוכה", ולהצדיק האמת שמקרב כל הרחוקים ביותר לה' יתברך, כדי שעל-ידי זה הכבוד שיש לו יתגדל ויתעלה כבוד ה' יתברך וכבוד הצדיק האמת.

שוש אשיש בישועת ה' וחסדיו העצומים שנתת את נפשך לקשר ולדבק את עצמך באור הצדיק האמת, אור החדש שגלה חדשות נפלאות ונוראות עד אין חקר שלא נתגלו מעולם, להחיותנו בדורותינו אלה בתכלית החשך הגמור, בתכלית תכלית שפלותנו אשר נרדנו פלאים, בסוף הגלות האחרון של כל הנסוגים אחר מה' יתברך ותורתו על-ידי כפירות ואמונות כזביות. כי אורו של הצדיק האמת מאיר מקצה ועד קצה בלי גבול כלל, כי בכל מקום אפלו באויר הטמא מאד מאיר האמת שלו לצאת משם.

עתה, עתה הגיע העת שתחזק לבבך החס ויתחדד ותעמיק דעתך ומחשבתך לחשב ולחשק לרחם על עם ישראל ברחמנות האמת, להודיע ולפרסם בכל העולמות שם הצדיק האמת הנמצא עכשו בעולם, שבה תלוי כל עקר גאולתנו, כי הוא עוסק להחזיר כל העולם למוטב וממשיך שלום נפלא אפלו עם אמות העולם עד שעל-ידי רבוי השלום יתהפכו כלם לאמונת ישראל ויכניעו עצמם אלינו מרצונם.

שִׁים לְבָבָהּ הַיָּטִב לְכָל דְּבוּר וְדְבוּר מִדְּבָרֵי הַצְּדִיק שֶׁכָּל הַתּוֹרָה וְכָל תִּקּוּן הָעוֹלָמוֹת תִּלְוִי בּוֹ. מִלֶּדֶת הַמְּשִׁיחַ יִמְשִׁיחַ בְּעוֹלָם הַדְּעוּת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּהַתְּגַלּוּת נִפְלָא וּבִשְׂכָל נִפְלָא וְאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁעַל-יָדֵי זֶה יִלְכוּ כָּלם בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וְיָשׁוּבוּ לַה' יִתְבָּרַךְ, אֲפֹלוּ הָרְחוּקִים בְּתַכְלִית הָרְחוּק.

הַמִּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְשְׁלוֹמוֹ וְהַצְּלָחָתוֹ לְאֶרֶץ יָמִים.

אוֹדְעָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

כ.א.

לְכַבּוֹד עֲטוּרַת רֵאשִׁי, הַחֲבִיב בְּעֵינַי ה' כְּאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ, בְּגִלְל גְּדוֹל תִּקְרָה תִּצְאֹתוֹ שְׁמֵתֵאָוָה בְּכָל לְבוֹ אֵל הַמְּנַהֵיג הַחֲכָם הָאֵמֶת הַמְּשִׁפִּיל גְּאִים וּמַגְבִּיחַ שְׁפִלִים וּמֵאֲסֹף וּמִקְבֵּץ כָּל הָאוֹבְדִים וְהַנִּדְחִים וּמַחְזִירָם לַה' וְלַתּוֹרָתוֹ, שֶׁכָּלם יִכִּירוּ וְיִדְעוּ אֵת ה' וְיִתְּנוּ לוֹ כֶּתֶר מְלוּכָה. יְהִי ה' מִגּוֹן בְּעֵדָה בְּגִין הַצְּדִיק שֶׁמִּמְשִׁיחַ עָלָיו חֲסִדִים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים חֲדָשִׁים לְגַמְרִי, לְהַאַרְיֵה יְמֵיָהּ וּשְׁנוֹתֶיהָ בְּלִי שׁוֹם מִחֲסוֹר.

בְּגִדְל עֲנוּתֵנוּתָהּ בְּטַחְתִּי לְבוֹא וּלְדַבֵּר לְפָנֶיהָ אֵת אֲשֶׁר יָשִׁים ה' תַּחַת הַקּוֹלְמוֹס.

עַל-יָדֵי שְׁנֵזְהָר וְשׁוֹמֵר כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ שִׁיחָהּ בְּשְׁלֵמוֹת, שֶׁהוּא "נְבִיזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס", וְכַבּוֹדוֹ לְאִין נֶגֶד כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ, עַל-יָדֵי זֶה זֹכָה לְדְבוּרִים שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהֵם מְאִירִים לוֹ לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַל-יָדֵי זֶה זֹכָה לְתַבּוּנוֹת הַתּוֹרָה לְעִמְקָהּ.

בְּעֵנָן הָעֲנָנָה יֵשׁ מְשָׁקֵל גְּדוֹל וְדַק מְאֹד, כִּי צָרִיכִין לְהִיּוֹת עֵנָן בְּתַכְלִית הָעֲנָנָה, לְהִיּוֹת אִין מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוֹם טְעוֹת וּפְגָמָה כָּלֵל, וְאֵף-עַל-פִּי כֵן יִהְיֶה גְבוּר חֲזָק וְאִמִּץ מְאֹד וְלְבָלִי לְהַנִּיחַ לְהַפִּיל אֵת עֲצָמוֹ בְּשׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וְצָרִיכִין לְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לַה' יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא בְּרַחֲמָיו יוֹרֵהוּ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ.

אִין זֶה דָּרָךְ הָעֲנָנָה הָאֵמֶתִית לְהַחְזִיק עֲצָמוֹ לְרִשָּׁע גְּמוּר חַס וְשְׁלוֹם וּלְהַקְטִין מַעֲלַת נַפְשׁוֹ הַקְּדוּשָׁה, רַק אֲדַרְבָּהּ, צָרִיךְ לְהַגְבִּיחַ לְבוֹ וְדַעְתּוֹ בְּדַרְכֵי ה', לֹמֵר בְּנַפְשׁוֹ שֶׁאִין נֶאֱחָה לוֹ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים כְּאֵלָה, מַעֲשִׂי בְּהִמָּה, כִּי נַפְשׁוֹ גְבוּהָהּ מְאֹד.

צָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל זְכוֹת וְטוֹב.

תהלים פְּרָקִים : עז', צה', קה'.

מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרָפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק עַל-יָדָי זֶה נִתְבַּטַּל מִמְּנוּ רַבּוֹת רְעוֹת שֶׁהֵיוּ רְאוּיִין לְבוֹא עָלָיו.

כְּשֶׁאָדָם בָּא לְאִיזָה נִסְיוֹן יָדַע כְּשֶׁיַּעֲמַד בְּזֶה הַנִּסְיוֹן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ נֶס.

לִפְעָמִים עַל-יָדָי שְׁפִלוֹת שֶׁאָדָם מְשַׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ אוֹ אַחֲרִים מְשַׁפִּילִין אוֹתוֹ, עַל-יָדָי זֶה מְבַטֵּלִין מֵעָלָיו גְּזֵרַת מִיתָה.

עַל-יָדָי עֲנָה לֹא יִהְיֶה לָךְ פֶּחַד.

עַל-יָדָי אָמַת יִזְכֶּה לְעֲנָה.

עַל-יָדָי עֲנָה תִּתְפַּלֵּךְ נִשְׁמַעַת וְכִמוֹ הַקָּרִיב כָּל הַקָּרְבָּנוֹת.

עַל-יָדָי עֲנָה מוֹסִיפִין לוֹ גְּדֻלָּה עַל גְּדֻלָּתוֹ.

עַל יָדָי עֲנָה בָּא כְּבוֹד.

עַל-יָדָי עֲנָה מְאַרִיךְ יָמִים.

עַל-יָדָי עֲנָה אֵין מְדַקְדָּקִין אַחַר מַעֲשָׂיו.

עַל-יָדָי עֲנָה נִתְבַּטַּל פֶּחַד הָאוֹיְבִים.

עַל-יָדָי עֲנָה נִתְבַּטַּל הַמַּחְלָקַת וְהִיסוּרִין.

עַל-יָדָי עֲנָה הַכֹּל עִמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

עַל-יָדָי עֲנָה בָּא חַן.

עַל-יָדָי עֲנָה נִתְגַּדֵּל, גַּם אֵינוֹ נוֹפֵל מִמַּדְרָגָתוֹ.

עַל-יָדָי עֲנָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵר אוֹתוֹ.

עַל-יָדָי עֲנָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ תַּאֲוָתוֹ.

אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא עַל מִי שֶׁמְשִׁים עַצְמוֹ כְּאֵין.

קוֹלוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁל שְׂבָחִים אֲנֹכִי שׁוֹמַע בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת עַל שְׂזוּכָה לְקַדֵּשׁ אֶת ה' לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם בְּכֹל פֶּעַם בְּכֹל נִסְיֵנוֹתַי וּפְגִישׁוֹתַי. וְדַע וְהֶאֱמֵן, כִּי בִיאַת נִשְׁמַתְךָ לָזֶה הָעוֹלָם הִיְתָה רַק כְּדִי לְפָאֵר וּלְפָרְסָם בְּעוֹלָם אֶת הַצַּדִּיק הָאָמֵן שֶׁבוֹ תִּלְוִי הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, שֶׁמְכַנִּיעַ וּמְבַטֵּל הַדַּעַת שֶׁל חֲכָמֵי הַטֶּבַע

שְׁמֵשׁ נִמְשָׁךְ כָּל הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת, וּמִגְלָה וּמֵאִיר הַדְּעַת הַקְּדוֹשׁ
שֶׁל אֲמוֹנַת הַהִשְׁגָּחָה לְמַעַלָּה מִן הַטֵּבַע וּבִזְוֹנָה קוֹמְתָה שֶׁל הָאֲמוֹנָה עַד
שְׁיִשְׁלִים שְׁעוֹר קוֹמְתָה בְּשַׁלְמוֹת, שֶׁכָּל בְּאֵי עוֹלָם יֵרְאוּ וַיִּדְעוּ אֵת ה', כִּי ה'
הוּא הָאֱלֹקִים הַשְּׁלִיט וּמוֹשֵׁל וּמְנַהֵיג הַכָּל כְּרִצּוֹנוֹ, שֶׁהַכָּל בְּהִשְׁגָּחָתוֹ לְבַד.

גַּם הָעֶקֶר מֵה שְׂזָכִיתָ לֵהִיּוֹת וְכוּ'... הוּא רַק לְטוֹבַת הָעוֹלָם, כִּדִּי שְׂיִהְיֶה לָךְ
כַּח בְּיוֹתֵר לְשִׁמְשׁ אֵת הַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא מְלָךְ יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר הַחַי
וְקַיִם לְנֶצַח, לְגַלוֹת וּלְהוֹדִיעַ גִּדְּל נִפְלְאוֹת כְּחוֹ הַנּוֹרָא וְחִכְמָתוֹ הַנּוֹרָאָה,
שְׁעַל-יְדֵי זֶה יְבוֹא הָעוֹלָם לִידֵי תַקּוּנוֹ בְּשַׁלְמוֹת.

אָחֵי יַקִּירִי, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר עֲצָמֵנוּ מְאֹד מִקְּלֻקּוֹל הָאֵהָבָה וּמִפְּרוּד
לְבָבוֹת חַס וְשָׁלוֹם, רַק לְהוֹסִיף וּלְהַרְבּוֹת אֵהָבָה וְאַחַדוֹת זֶה לָזֶה כְּגוֹף
אַחַד, שֶׁנוֹכַח לְהִתְחַבֵּר וּלְהַצְטָרֵף יַחַד תְּמִיד כִּדִּי שְׁעַל-יְדֵינוּ יִתְגַדֵּל וְיִתְרַבֵּה
מְאֹד מְאֹד עַד אֵין מִסְפֵּר בְּנֵינֵי הַבְּתִים הַנִּפְלְאִים שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, עַד
שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל יִתְקַבְּצוּ וְיִתְאַסְּפוּ יַחַד לְכֶנֶס בְּהֵם, וְאַפְלוּ הַשּׁוֹכְבִים בְּחוּץ
יִתְקַבְּצוּ, וְאַפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם יִתְקַבְּצוּ וַיִּכְנָסוּ לְתוֹךְ הַבְּתִים שָׁלוֹ, שֶׁבְּזֶה
תִּלְוִי כָּל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה שְׁאֵין אַחֲרֶיהָ גְלוֹת.

בְּרוּךְ הַטוֹב וְהַמִּיטִיב בְּרוּךְ רוּפָא חוֹלִים, אוֹדָה ה' בְּכָל לִבִּי, אֲנַחְנוּ תְּיָבִים
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְה' עַל כָּל הַטוֹב אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּךְ אֲשֶׁר שָׂם נַפְשֵׁךְ בְּחַיִּים וְלֹא
נָתַן לְמוֹט רַגְלֶיךָ.

לִבִּי יַקִּירִי, עֵינֵי וְלִבִּי פְּרוֹשׁוֹת לְה' בְּכָל עֵת בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים שְׂיִחַנְנֶךָ בְּחוֹ
וְחֶסֶד וְתִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ בְּכָל דְרָךְ בְּזֶה וּבְבָא, וַיִּמְהַר וַיַּחֲיֵשׁ יְשׁוּעָתְךָ
וּרְפוּאָתְךָ בְּשַׁלְמוֹת, וַיִּצְלִיחַ דְרָךְךָ וַיַּגְדִּיל שְׁלוֹמְךָ וּשְׁלוֹם בֵּיתְךָ לְחַיִּים
טוֹבִים אַרְכִּים בְּרִיאִים וְרַעֲנָנִים.

אוֹהֵבְךָ הַנְּאֻמָּן הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ וּמִתְפַּלֵּל תְּמִיד עַל בְּרִיאוֹתְךָ
וְהַצְּלָחָתְךָ בְּגוּף וּנְפֶשׁ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.

יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדְסָר

כ.ב.

יַקִּירִי חֲבִיבִי גַעְגּוּעֵי, הַמְתַּאֲבָק בְּעַפְרֵי רַגְלֵי הַצְּדִיק לְהֵנוֹת מְנַעֵם זִיוו, וּלְדַשֵּׁן
נַפְשׁוֹ בְּצַחְצָחוֹת אוֹר תּוֹרָתוֹ לְשֵׁאֵב מִשֶּׁם חַיִּים נְצַחִים. ה' יַאֲרִיךְ שְׁנוֹתָיו
כַּרְב טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

דע אחי, כי לא על חנם בחר בך ה' לקרבתך מקדם לרבנו הנורא נחל נובע, ולהודיעך מסוד נראות גדלתו הסתום וחתום מכל העולמות מעין כל, אלא לגדל מעלת נשמתך הגבוהה מאד. ולכן חזק ואמץ לבבך ושמח ותשמח תמיד בשמחה שאין לה קץ שזכית להיות בחלקו. הזהר לשמח נפשך בזה שאתה יודע שמאיר אור כזה בעולם שממתיק ומתקן הכל ועל-ידו יש תקוה לאחרינתנו, כמו שאמר רבנו הקדוש ז"ל קדם הסתלקותו: "אז איך גייע פאר אייך וואס האט איהר צו זארגין" (היות ואני הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג).

תראה לשמח נפשך מאד בכל יום במה שזכית לידע מאור האמת כזה, אלמלא לא אתינא לעלמא אלא לשמע דבור אחד - דיינו, מכל שכן כל תורה ותורה וכל מעשה ומעשה אשר על-ידו יגמר ה' יתברך עמנו כרצונו, כמו שאמר: "גמרתיו ואגמר נצחתי ואנצח", עד אשר נשוב כלנו אל ה' יתברך באמת כי הכל יתהפך לטובה פי גדול ה' ולגדלתו אין חקר.

תזכר היטב היטב בכל יום ויום מה שנעשה עמנו בזה העולם, שבאנו לזה העולם בזה הזמן שיתגלה בו חדוש שבחדושים כזה שלא היה מעולם, ואנחנו נקראים על שמו ז"ל, נבזים ודוויים בין ישראל עם קדוש בעצמו כל-כך כל-כך.

כבר דברתי עמך דברי אמת הרבה בעזרת ה' יתברך, ומהם תוכל להבין דברים הרבה בפרוש וברמז, וכן כבר שמעת וראית בספריו הקדושים ובמה שחדשנו בהם הרבה, אך התגרות הבעל-דבר אין לשער. אבל כל תקותנו על כחו של זקן דקדשה שעולה על הכל ואי אפשר לדבר בזה וכו', חזק ואמץ ושמח נפשך בכל יום מחדש עם מה שזכינו, שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים בכל הבחינות, כי מגדל הרעש והמניעות לגע בנו מבינים כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו שנצלנו מהתנגדות וליצנות שלהם. אלו קרבנו אליו ולבלי להתנגד על אור כזה וכו' ולא קבלנו שום חדוש ממנו - דיינו. ועל כל חדוש ודבור ושיחה שקבלנו ממנו צריכים לומר אלמלא לא אתינן לעלמא אלא לשמע דא - דיינו. על אחת כמה וכמה וכו' וכו'. הזהר לשמח נפשך במה שאתה יודע שמאיר אור כזה בעולם והוא נעלם ונסתר כל-כך מכלם ולנו מתנוצץ בחסדו, ועל כל פנים אין אנו מתנגדים וכו'.

אשרינו אלפים ורבות פעמים עד אין מספר שזכינו לידע מאור קדוש נורא כזה, מתורות ושיחות ומעשיות נראות המחין והמשיבין את כל הנפשות בשבעה משיבי טעם, ובנדאי תוכל להחיות עצמך בהם תמיד אפלו בכל מיני צרות הנפש.

דע, כי כל עקר גאלת נפשנו בפרטיות וגאלת כלליות נפשות ישראל, תלוי אך ורק בזה שיתגלה ויזרח אור הצדיק האמת בכל הארץ, ולהרים את דגל הצדיק בעולם, עד שיתודע לכלם שעל-ידי ההתקרבות אל הצדיק

הָאָמֶת בְּאָמֶת מְאִירִים עַל הָאֵדָם כֹּל הָאוֹרוֹת הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עֵתִידִים לְהֵאִיר עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

עֲכָשׁוּ, בְּסוֹף הַגְּלוּת, שְׂאֲנוּ נְעִים וְנָדִים וּמְטֹלְטָלִים בְּחִשְׁבַּת אֲפִלְתָנוּ, עֶקֶר חֵינָתָנוּ וְתִקְוַתָנוּ וְעֶקֶר קִיּוּמָנוּ הוּא רַק עַל-יְדֵי הַצְּדִיק שֶׁהוּא הַרוֹעֶה שְׁלָנוּ הָאָמֶתִי שְׁמַחִיהָ וּמִתְקֵן וּמְקַרֵב כֹּל הַרְחוּקִים וְהַנִּדְחִים שְׁבַעוּלָם, שְׁכַלְם וְשׁוּבוּ לֵה' יִתְבָּרַךְ בְּאָמֶת וַיַּעֲמְדוּ עַל עַמְדָם, שֶׁלֹּא יִפְּלוּ בְּדַעְתָם מִכֹּל מֵה שְׁעָבַר עֲלֵיהֶם יְהִיֵּה אִיךְ שְׁיִהְיֶה, רַק יִתְחִילוּ בְּכֹל פֶּעַם מִחֲדָשׁ וַיַּחֲיוּ אֶת עַצְמָם בְּהַחֲסֹד חָנָם שֶׁהַמְּשִׁיחַ הַצְּדִיק בַּעוֹלָם.

הַצְּדִיק הָאָמֶת מוֹדִיעַ וּמְגַלֵּה אֲלֵקוּתוֹ וּמְלִכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם, אֲפֹלוּ לְהַרְחוּקִים וְהָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, שְׂיִדְעוּ כֻלָּם גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, שְׂיִשׂ אֲלֵקִים שְׁלִיט וּמוֹשֵׁל וַיִּתְקַרְבוּ אֵלָיו.

עֶקֶר תִּקְוֹן הַתְּשׁוּבָה, שְׂיִתְגַּבֵּר לְשׁוּב לֵה' יִתְבָּרַךְ מִכֹּל מְקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם אֲפֹלוּ אִם נִדְמָה לוֹ שְׁנִתְעָה מְאֹד מְאֹד בְּעוֹנוֹתָיו הַרְבִּים, כִּי אֵין מְקוֹם בְּעוֹלָם שְׂאֵין שָׁם עֲצָה וְתִקְוָה לְצֵאת מִשָּׁם, רַק שְׁנַעֲלֵם מִמֶּנּוּ הַעֲצָה עַל-יְדֵי קְלָקוּלָיו הַרְבִּים, אֲבָל עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חַכְמִים בְּהַצְּדִיק הַגְּדוֹל יֵשׁ עֲצָה בְּכֹל מְקוֹם שְׁבַעוּלָם. גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי ה', גְּדוֹלִים חֲסִדֵי ה' מֵה שְׁהַפְּלִיא עֲמָנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ, לוֹיֵא ה' שְׁהִיָּה לָנוּ שְׁשֻׁלַח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב אֲמַת כְּזֶה - כִּבְרָא אֲבָדָנוּ בְּעֵינָנוּ. חֲסִדָּךְ גְּדוֹל עָלֵינוּ וְהַצְּלַת נַפְשָׁנוּ מִשְׂאוֹל וְכוּ'.

חֲשַׁב דְּרַכִּיךְ וְתִשׁוּב רַגְלִיךְ אֶל דְּבָרֵי הַצְּדִיק הַנִּלְקָחִים מִמְּקוֹם שְׁנִלְקָחִים דְּלִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא תַמָּן, הַמְּחַזֵּק וּמְקַיֵּם וּמְשִׁיב אֶת כֹּל הַנִּפְשׁוֹת אֲפֹלוּ הִירוּדִים מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הִירִידָה בְּכַמָּה מֵינֵי לְשׁוֹנוֹת עַמְקִים וְתַמִּימִים, הַפֶּךְ בָּהֶם וְהַפֶּךְ בָּהֶם וְסִיב וּבִלָּה בָּהֶם וּמָהֶם לֹא תִזְוַע, שְׂאֵין לָךְ מִדָּה טוֹבָה מֵהֶם.

מִי שְׂזָכָה לְהִתְקַרֵב לְהַצְּדִיק הָאָמֶת בְּוִדְאֵי צְרִיךְ לְשַׁמַּח מְאֹד כֹּל יָמָיו לְעוֹלָם, כִּי בְּכַחוֹ עֲדִין יֵשׁ לָנוּ תִקְוָה לְכֹל הַטּוֹבוֹת וּלְכֹל הַיְשׁוּעוֹת וּלְמַחִילַת עוֹנוֹת.

רְצוֹנָךְ הַחֲזֵק וְתִשׁוּקֶתְךָ הַגְּדוֹלָה, הַכֹּל נִרְשָׁם לְמַעַלָּה לְטוֹבָה, וְלִית רַעוּתָא טְבָא דְאִיתְאַבִּיד (וְאֵין רְצוֹן טוֹב נֶאֱבָד). בְּזֶה יִגִּיל וַיִּשְׂשׂ לְבִי, כִּי אֲנִי רוּאָה שְׂיֵשׁ עוֹד תִּקְוָה לְהַשְׁיֵג דְּרַךְ הַחַיִּים, דְּרַךְ הָאָמֶת הָאָמֶתִי, וְהִי יִצְלִיחַ דְּרַכְנוּ בְּהַצְּלָחָה הָאָמֶתִית וְהַנִּצְחִית בְּזֶה וּבְבָא לְנִצַּח.

בְּדְרִישַׁת שְׁלוֹם לְבָבִי מַעֲמָקָא דְלִבָּא וּבְתוֹדוֹת וּבְרַכּוֹת רַבּוֹת.

יִשְׂרָאֵל דְּב אֹדְעָסָר

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן בְּלֵב הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה וּבְלֵב כֹּל הַצְּדִיקִים הָאָמֶתִיִּים לְבַל יִסְתִּירוּ פְּנֵיהֶם מִמֶּנִּי, וַיַּעֲמְדוּ בְּעַדִּי לְמַלְיָצִי יִשָּׁר לְהַפֶּךְ בְּזָכוֹתֵי וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בִּי נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וַיִּמְלִיצוּ טוֹב בְּעַדִּי שְׂתִקְרַבְנִי

אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים. וְתִתֶּן בִּי לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה תִּתֶּן בְּקִרְבִּי, שְׁאֲזַכֶּה
לְהִתְעוֹרֵר מֵעַתָּה בְּאַמֶּת לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. אֵי שָׁמַיִם הַפְּגִינוּ
בְּעַדִּי, כֹּל בְּעֲלֵי רַחֲמִים וְחֻמְלָה חִמְלוּ עָלַי, כֹּל שׁוֹכְנֵי עִפְרָה הֶעֱתִירוּ בְּעַד מִטְּבַע
בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד כְּמוֹנִי.

כג.

לְכַבּוֹד חֻמְדַּת לְבִי וְעֵטְרַת רֵאשִׁי, הַנוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ אֶל הַחֲכֵמָה הַנּוֹרְאָה, אֶל
הַמַּעֲשִׂיּוֹת וְהַתְּפִלוֹת שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכֵמָה שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ
שֶׁעַל-יָדוֹ לֹא תִשָּׁתַכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן בְּשָׁנָה טוֹבָה
וּמְבָרְכָה בְּחַיִּים טוֹבִים, אֲרַכֶּם, בְּרִיאִים וְנַעֲיָמִים.

אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֵּס, אֲנִי כּוֹתֵב וְעֵינַי זׁלְגוֹת
דְּמָעוֹת מִתּוֹךְ רֵב שְׂמֵחָה שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְחַבֵּר וּלְהִתְקַשֵּׁר בְּהַנַּחַל נוֹבֵעַ. בְּמִקּוֹם
קְדוֹשׁ זֶה נִכְתְּבוּ רַב הַמְּכַתְּבִים וַיִּשְׁנֶם כְּמָה עֵינַיִם נִפְלְאִים שֶׁכְּתַבְתִּי שֶׁהֵם
טוֹבָה גְּדוּלָה לְכֻלֵּל יִשְׂרָאֵל.

אֲדַדָּה כֹּל שְׁנוֹתַי עַל מְרִירַת נַפְשִׁי שֶׁאֲנִי מְקַלְקֵל כָּל-כָּךְ וְרוּחוֹק מְקַדְּשֵׁת
הַתּוֹרָה כָּל-כָּךְ וְנִפְלְתִי לְמִקּוֹמוֹת מְגֻנִים וְסִרוּחִים כָּל-כָּךְ, וְאִף-עַל-פִּי כֹן
נַפְשִׁי תִּגִּיל בְּה' תִּשְׂשֵׁשׁ בִּישׁוּעָתוֹ וְחִסְדּוֹ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלָטָה מִמַּחְלוֹקוֹת וְהַתְּנַגְּדוֹת עַל הָאֱמֶת הָאֱמֵתִי, הַצַּדִּיק הָאֱמֶת נַחַל נוֹבֵעַ
אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָנוּ וּבְכַחוֹ הַגְּדוֹל הוּא מְמַתֵּק כֹּל הַמְרִירוֹת
וּמְתַקֵּן הַכֹּל, וַיְכֻלִּים לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל הַכֹּל וּלְרַקֵּד בְּשִׂמְחָה בְּכֹל יוֹם, מִלְּאֲכִי
צְבָאוֹת יִדְדוֹן יִדְדוֹן. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְפָנַי הַסִּתְּלָקוֹתוֹ הַנּוֹרְאָה: "כְּשֶׁאֲנִי
הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם, מֵה יֵשׁ לָכֶם לְדַאגִּי".

חֵיל וְחַלְחָלָה וְרַעְדָה אַחְזָתַנִּי וְנִדְכֵיתִי עַד מְאֹד מְרֵב צַעַר וּכְאֵב לְבִי הִמְרָ
וְהַמְרוֹר בְּיִסּוּרִים קָשִׁים וְעֲצוּמִים, בְּרֵאוֹתַי כִּי אַחֲרֵי כֹל הַטּוֹבוֹת
וְהַנִּפְלְאוֹת הַנּוֹרְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' עִמָּנוּ בְּגִדְל חִסְדּוֹ וְחֻמְלָתוֹ עֲלֵינוּ, חֲדָר
לְתוֹךְ תְּחוּמֵנוּ רוּחַ סֶעֱרָה וְעָנָן גְּדוֹל שֶׁהוּא הוּא הַשֵּׁטָן הַמְּקַטְרֵג שֶׁר
הַטְּבָחִים, שְׁחוֹתֵר וְאוֹרֵב לְטַבַּח וּלְשַׁחֵט אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת חַס
וְשָׁלוֹם, וְרוֹצֵה לְהַפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים בְּהָאֱמֶת הָאֱמֵתִי, בְּהַמְנַהֵג הָאֱמֶת
נַחַל נוֹבֵעַ, וּלְקַלְקֵל וּלְבַטֵּל חַס וְשָׁלוֹם קִשְׁר חֲזָק וְנִצְחִי כְּזֶה שֶׁאִין כְּמוֹהוּ
בְּעוֹלָם, שֶׁכֻּלֵּם מִשְׁתַּאֲמִים וּמִשְׁתוֹמְמִים עַל דְּבַר פְּלֵא כְּזֶה. וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים
רַחֲמִים רַבִּים וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל שֶׁנִּזְכָּה לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ וּלְעַמֵּד עַל נַפְשָׁנוּ
וּלְלַחֵם עִם הַשֵּׁטָן בְּכֹל כַּחֲנוּ לְהַכְנִיעוֹ לְשִׁבְרוֹ וּלְבַטְלוֹ וּלְחַדֵּשׁ וּלְחַזֵּק הַקִּשְׁר
הַבְּרִית שֶׁבִּינֵינוּ בִּיתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עַז. מִי יִתֵּן עֵינַי מִקּוֹר דְּמָעָה וְאַבְכָּה תְּמִיד

בְּקוֹל יִלְלָה עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַרְבִּים שֶׁגָּרְמוּ גְדוֹל הַצָּרָה הַמְרָה הַזֹּאת הַנוֹגֵעַ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁיִתְהַפְּכוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ לְזָכוֹת וְהַתְּרַחֲקוּת יִהְיֶה תַּכְלִית הַהִתְקַרְבוּת וְהַחֲשֵׁף יִהְיֶה סִבַּת הָאוֹר, וְהִי יִהְיֶה בְּעֵזְרֵנוּ שְׁנֹפֶכָה מְחֻדָּשׁ לְהִתְאַחַז וּלְהִתְאַחֵד יַחַד בְּאַהֲבָה בְּלֵב שָׁלֵם בְּהַמְנַהֵיג הָאִמּוֹת נַחֵל נוֹבֵעַ.

עֲבֹדָה וְאוֹהֲבָה אֶהְבֵּת אָמֶת, הַמְתַּפְּלֵל בְּעַד שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָה תָּמִיד בְּזֶה וּבָבָא, בְּבִרְכַת שָׁנָה טוֹבָה וּמְאֻשָּׁרָה.

אוֹדִיסֵר

בְּעַר

יִשְׂרָאֵל

לְכָבוֹד חֲמֻדַּת לֵבִי, שְׁזָכָה לְקִשֵּׁר עֲצָמוֹ אֶל הַצַּדִּיק הָאִמְתִּי שֵׁישׁ לוֹ כַּח לִירֵד לְמַטָּה לְמַטָּה לְעִמְקֵי עִמְקֵי לְמִקְוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהָרַחוּקִים בְּיוֹתֵר, וְלִשְׁבֹּר וּלְבַטֵּל כָּל הָרַע הַנֶּאֱחָז אֶפְלוּ בְּהַמִּינִים וְכוֹפְרִים גְּמוּרִים שֶׁנִּפְלוּ לְעִמְקֵי עִמְקֵי הַתְּהוֹם תַּחְתִּיּוֹת, וְלְהוֹצִיאָם מִשָּׁם וּלְהַעֲלוֹתָם אֶל הַקְּדוּשָׁה וְלְהַפְּיֵא לָהֶם כָּל הִירִידוֹת לְתַכְלִית הָעֲלִיּוֹת. וְכֵן הוּא מְבָרֵר וּמְלַקֵּט וּמְקַבֵּץ כָּל הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם וּמְכַנֵּס בָּהֶם הָרַחוּרֵי תְּשׁוּבָה וּמְחַזֵּק וּמַעֲוָרֵר אוֹתָם שְׂאִידָה שָׁהֶם וּבְמִקְוֹם שָׁהֶם, אֶף-עַל-פִּי כֵן עֲדִין יַחֲפָשׂוּ וַיְבַקְשׁוּ אֶת הִי יַתְּבַרֵּךְ עַד אֲשֶׁר בְּכַח זֶה יִהְיֶה לָהֶם כָּל הִירִידוֹת לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

כָּצֵל יָמֵינוּ עַל הָאָרֶץ, וְהַיּוֹם קֶצֶר וְהַמְלָאכָה מְרַבָּה וְאִם לֹא עֲכָשׂוּ אִימְתִי.

צָרִידָה הָאֵדָם כָּל יָמֵי חַיָּיו לְחֻשֵׁב עַל עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וּלְזָכֹר הַיֵּטֵב בְּכָל יוֹם וְיָמֵינוּ מְנוּיִים וְסִפּוּרִים וְקִצּוּבִים בְּמִסְפָּר וּבְחֻשְׁבוֹן כְּדֵי שֶׁיִּזְדָּרֵז וַיִּמְהַר מֵאֵד לְהַמְלִיט עַל נַפְשׁוֹ, אֲבָל הַבַּעַל-דָּבָר מְתַגַּבֵּר כְּנֶגְדוֹ וְרוֹצֵה לְסַתֵּר יָמֵי סִפּוּרָתוֹ, לֹאמַר לוֹ, מַה לָּךְ וּמַה בָּצַע שֶׁתְּסַפֵּר אֶת יָמֶיךָ בְּכָל עֵת וְתַחֲשֵׁב עַל אַחֲרִיתָךְ בְּכָל יוֹם מֵאַחֵר שֶׁאַתָּה רוֹאֶה שֶׁעַם כָּל זֶה אֵינוֹ עוֹלָה בְּיָדָךְ לְהִיּוֹת כְּרָצוֹן הִי יַתְּבַרֵּךְ בְּאִמְתּוֹ. אֲבָל אִם מִשְׁכִּיל עַל הָאִמְתּוֹ לְאִמְתּוֹ, יֹאמַר וְיִשִּׁיב אֶל לִבּוֹ, וְכִי מִשׁוֹם הָאֵל אֶחָדֵל לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם לְסִפּוּר אֶת יָמֵי, הֲלֹא אֶף-עַל-פִּי כֵן יְבוֹא קֶצֶי וְאֶהְיֶה מְכַרְח לְתַן דִּין וְחֻשְׁבוֹן מִכָּל יוֹם וְיוֹם, עַל-כֵּן אֶף אִם יַעֲבֹר עָלֵי מָה, אֲנִי עַל מִשְׁמֵרְתִּי אֶעֱמֹד לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלַצִּפּוֹת וּלְהַמְתִּין לִישׁוּעַת הִי וּבְתוֹךְ כָּךְ אֶחְטֹף טוֹב כָּל מַה שֶׁאוּכַל בְּכָל יוֹם וְיוֹם מֵעַתָּה אוֹ הַרְבֵּה. וְכִשְׁיִהְיֶה חֶזֶק וְאִמְיָץ בְּדָרְךָ זֶה, שֶׁיִּמְנֶה וְיִסְפֹּר אֶת יָמָיו אֶף-עַל-פִּי שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁאֵינוֹ יוֹצֵא חוֹבַת הַיּוֹם, וְאֶפְלוּ אִם הָאִמְתּוֹ הוּא כָּךְ, אֶף-עַל-פִּי כֵן לֹא יִסְתַּר סִפּוּרָתוֹ בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי-אֶף-עַל-פִּי כֵן יֹאמַר יָמֵי

מְנוּיִים וּסְפוּרִים וְעַל-כֵּן אֲנִי מְחַיֵּב לְשׁוּם כָּל לְבַי וּמְגַמְתִּי וְתַקּוּתִי לְהַמְתִּין
וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעַת ה', כִּי מִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵר וְנוֹצֵר וּמְמַתִּין לִישׁוּעַת ה' בְּיָדָיו
יֵשׁ לוֹ יוֹם, כִּי סוּף כָּל סוּף יִגִּיעַ הַיּוֹם שֶׁהוּא מְצַפֶּה שְׂיִזְכֶּה לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו
יְתַבְרַךְ בְּאַמֶּת.

הָאָדָם צָרִיךְ לְשׁוּם אֶל לְבוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁהַיּוֹם יִפְנֶה וְהַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וְיִפְנֶה, וְכֵן
כָּל יָמָיו הֵם כְּצֶל עוֹבֵר, וּבִפְרָט כְּשֶׁרוֹאֶה וּמִבִּין בְּעֵצְמוֹ מַה שֶּׁנֶּעֱשֶׂה עִמּוֹ
וְרוֹאֶה שֶׁהַדַּעַת שֶׁהוּא בְּחִינַת אֹרֶךְ הַשֶּׁמֶשׁ מְסַתְּלֵק מִמֶּנּוּ עַל-יְדֵי רַבּוּי
עוֹנוֹתָיו וְכוּ', בְּטָרֶם יִפְנֶה הַיּוֹם עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֹׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ כְּשֶׁהַיּוֹם
מִתְחִיל לָעֲרֹב וּלְהִסְתַּלֵּק, צָרִיךְ לְמַהֵר וּלְזָרוּ עֲצָמוֹ בְּתַכְלִית הַזְרִיזוֹת לְשׁוּב
לְה' יְתַבְרַךְ.

צָרִיכִים לְקַבֵּעַ בְּלֵב הַיֵּטֵב זְכוּרֵן יוֹם הַמִּיתָה וְיוֹם הַקְּבוּרָה שֶׁמוֹכְנִים
וְעוֹמְדִים לָזֶה בְּכָל יְעַת וְרִגְעַ, וְכָל הַיָּמִים שֶׁל הָאָדָם מְנוּיִים וּסְפוּרִים
וּקְצוּבִים בְּמִסְפָּר אֶצֶל ה' יְתַבְרַךְ, וְכָל שְׁעָה שֶׁיִּתְבַּטֵּל בְּקִנְיַת הַסְּחוּרָה
הַטּוֹבָה הִיא אֲבֵדָה הַנְּצַחִית, אֲבֵדָה שֶׁאֵינָה חוֹזְרֶת, אֲבֵדָה וְהַפְּסַד רֹחַ נִפְלָא
וְנוֹרָא "עֵין לֹא רָאָתָה" וְכוּ' שֶׁהִיא מְרוֹיַח בְּהַשְׁעוֹת הָאֵלֶּה.

כָּל מִי שֶׁחָסַע עַל נַפְשׁוֹ וְרוּצָה לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה, צָרִיךְ שְׂיִזְרוּ עֲצָמוֹ לְבָרַח אֶל
הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁיְכוּל לְתַקְּנוֹ וּלְהַשִּׁיבוֹ.

אָף-עַל-פִּי שֶׁבְּאַמֶּת צָרִיךְ אָדָם לְזָרוּ וּלְמַהֵר מְאֹד מְאֹד לְהַמְלִיט עַל נַפְשׁוֹ, כִּי
צָרִיךְ לִידַע שֶׁכָּל יָמָיו מְנוּיִים וּסְפוּרִים וּקְצוּבִים בְּמִסְפָּר וּבְחֻשְׁבוֹן וְיִצְטָרֵךְ
לִיתֵן דִּין וְחֻשְׁבוֹן מִכָּל יוֹם וּמִכָּל שְׁעָה. וְעַל-כֵּן בְּיָדָיו צָרִיךְ הָאָדָם לְהִיּוֹת
זָרִיז גָּדוֹל בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהַתְגַּבֵּר לְהַתְקַרֵּב לְה' יְתַבְרַךְ, לְשׁוּב לְה' יְתַבְרַךְ
כְּכֹל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ בְּכַחוֹ לַעֲשׂוֹת, וּבִפְרָט מִי שֶׁכָּבֵר נִכְשֵׁל וְנִלְכַּד בְּמַה
שֶׁנִּלְכַּד רַחֲמָנָא לִי צִלּוֹן, אָף-עַל-פִּי כֵן אֵי אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה וְצָרִיךְ
לְזָהַר בְּנַפְשׁוֹ שֶׁלֹּא יִגְרַם לוֹ הַזְרִיזוֹת חוּץ מִהַמְדָּה הַרִיסָה לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם,
וְצָרִיכִין לְהַמְתִּין וּלְהַמְתִּין הַרְבֵּה לִישׁוּעַת ה' בְּשִׁלְמוֹת עַד יִשְׁקִיף וְיִרְאֵה ה'
מִשְׁמַיִם אָף אִם עוֹבֵר עָלָיו מַה שֶּׁעוֹבֵר. אֲבָל אָף-עַל-פִּי כֵן גַּם בְּתוֹךְ זְמַן
הַהַמְתִּינָה וְהַשְׁהִיָּה אֲסוּר לְשַׁכַּח וּלְהִסִּיחַ הַדַּעַת מִזֶּה, רַק לִיחַל וּלְקוֹנוֹת
וּלְצַפּוֹת וּלְסַפֵּר הַיָּמִים, וְלְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק בְּכָל יְעַת מְתִי יִזְכֶּה לְיוֹם יְשׁוּעַת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁלְמוֹת, כְּמוֹ מִי שֶׁמִּתְגַּעְגַּע וְחוֹשֵׁק לְאִיזָה דְּבָר אֲזִי הַדְרָךְ שֶׁסּוֹפֵר
הַיָּמִים עַד שֶׁיִּשְׁיֵג תְּשׁוּקָתוֹ, עַד שְׂיִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ בְּחִינַת קְדֻשַׁת
הַתּוֹרָה. אֲבָל לֹא כָּל אָדָם זוֹכֵה לָזֶה, לְהִיּוֹת חֲזַק בְּדַעְתּוֹ כָּל-כָּף וּלְהַמְתִּין
וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעַת ה'.

אֵי אֶפְשָׁר לְקַפֵּץ בְּפַעַם אֶחָד אֶל הַקְּדֻשָּׁה בְּשִׁלְמוֹת, כִּי צָרִיךְ לְהַמְתִּין הַרְבֵּה
כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינּוֹ עַד שְׂיִזְכֶּה לְשׁוּב לְה' יְתַבְרַךְ כְּרְאוּי. אֲבָל מִי שֶׁחָפֵץ לְחוּס
עַל חַיָּיו הָאֱמֶתִיִּים בְּאַמֶּת, צָרִיךְ לְקוֹנוֹת וּלְשַׁמֵּר וּלְצַפּוֹת לְה' תְּמִיד בְּקוּוֹי
אַחַר קוּוֹי בְּלִי שְׁעוֹר "כִּי עִם ה' הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת", כִּי יֵשׁ עִמּוֹ יְתַבְרַךְ
כְּמַה מִינֵי פְדוּת שֶׁבְּיָדָיו יִפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל עוֹנוֹתֵינוּ, רַק שֶׁצָּרִיכִין לְקוֹנוֹת
וּלְשַׁמֵּר וּלְצַפּוֹת קוּוֹי אַחַר קוּוֹי בְּלִי שְׁעוֹר עַד יִשְׁקִיף וְיִרְאֵה ה' מִשְׁמַיִם.

אף-על-פי שצריך האדם לזהר מאד בכל יום ויום לצאת חובת היום בכל מה דאפשר, כי צריך לידע שכל ימיו מנויים וספורים ויצטרך לתן דין וחשבון מכל יום ומכל שעה ואין לו בעולמו כי אם אותו היום ואותה השעה, ועל-כן בודאי צריך האדם להיות זריז גדול בכל יום ויום להתחזק להתקרב לה' יתברך ככל אשר תמצא ידו בכחו לעשות, אף-על-פי כן צריך לזהר בנפשו שלא יגרם לו הזריזות חוץ מהמדה הריסה לגמרי חס ושלום. כי זה כולל גדול, שבכל דבר ובכל מדה יש בו טוב ורע, והבעל-דבר אורב על האדם תמיד ללכודו במצודתו חס ושלום בכל מיני תחבולות וערמימיות שבעולם מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב. על-כן צריך האדם להסתכל היטב על דרכיו בכל עת בכדי שלא ילכד ברשת הבעל-דבר חס ושלום, הינו, כי בודאי בתחלה מתגבר הבעל-דבר למנע את האדם לגמרי מדרך החיים ולהטותו אל דרכי מות לגמרי חס ושלום, אף כשרואה שהאדם מתעורר קצת ורוצה לשוב אל ה' וכו', אז הוא מתפשט כנגדו ומונעו בכמה מניעות וחלישות ובבלבולים בלי שעור.

קודם קבלת התורה הזהירו את ישראל "פן יחרסו לעלות אל ה'", כי צריכין לתקן הצמצום של המחין שלא יצא המוח חוץ לגבול הקדשה, שלא יחשב מחשבות רעות וחקמות חיצוניות של הבל וכל מיני מחשבות שהם חוץ לגבול הקדשה, וגם בקדשה לא יצא המוח חוץ לגבול, בחינת "במפלא ממה אל תדרש".

עקר נצחון המלחמה הארצה שצריך כל אדם ללחם בזה העולם הוא על-ידי הדעת הקדוש שמאיר הצדיק האמת גם אחר הסתלקותו בכל הדורות, שעל-ידי זה הוא מציל את ישראל מעוונות, ועקר הדעת הזה אי אפשר להאיר בהם כי אם על-ידי רמזים.

צריכין לשמר את הזכרון בכל יום דיקא ולא לדחות מיום לחברו חס ושלום, כי זה עקר שלמות הזכרון להזכיר עצמו בכל יום דיקא בעלמא דאתי, כי בכל יום יש בו רמזים מיוחדים להתקרב לעבודתו יתברך, רמזים המלפשים במחשבה דבור ומעשה שבאותו היום דיקא.

אין יום דומה לחברו ובכל יום יצרו של אדם מתחדש עליו, אבל מדה טובה מרבה כי "חסדי ה' כי לא תמנונו" וכו' והם מתחדשים בכל בקר, ועל-ידי זה ה' יתברך לא יעזבנו בידו. על-כן צריכין בכל יום מחדש להתחזק ולקוות ולחכות לה' יתברך שיעזרו ויושיעו מחדש ממש בכל עניני התלאות והמצוקות והבלבולים והמניעות וכו' העוברין על כל האדם, אף שנדמה לו בכל יום ובכל עת שעת כזה עוד לא עבר עליו, ולפעמים הוא אמת קצת אבל אין לו דעת להבין שהחסדים המתחדשים עתה הם מרבים יותר, "אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני".

אף-על-פי שצריכין לבכות הרבה לפני ה' יתברך בכל יום על נפשו שיגאלנה מהרה מתאוות עולם הזה והבליו, אף-על-פי כן כשרואה שמתמהמה הדבר הרבה צריך להמתין ולהוחיל הרבה זמנים אחר זמנים

לישועת ה', אולי ירא ה' בעניו. ואף-על-פי שבאמת המניעה מצדנו, מחמת שאין אנו הגונים במעשינו כראוי, ואפלו אם האדם הוא כמו שהוא, אף-על-פי כן כל זמן שתולה עיניו למרום ושומר וממתין ומצפה לישועתו יתברך, יש לו תקנה שעל-ידי זה בעצמו יחוס ויחמל עליו ה' יתברך ויקרבהו לעבודתו באמת ויתהפך הכל לטובה על-ידי הצדיק יסוד עולם שבו תלוי הכל ועל-ידו עקר קיום הארץ.

'לקוטי תפלות', רצון וכסופים: לא, סו, ק, קג, חלק ב': ד, ז.

צריך כל אדם להטות לבו לשמע בקול ה' הקורא בקול גדול בלב האדם בכל יום ויום ובכל עת שישוב אליו, ועל כל פנים יהיו לו רצונות חזקים וכסופים גדולים לה' יתברך שזה יקר מאד.

צריכים להיות עקשן גדול בהרצון והשתוקקות והכסופים, לחפץ ולהשתוקק ברצון חזק תמיד לה' יתברך ולתורתו, יהיה אידו שיהיה ויעבר עלי מה, אף-על-פי כן אני חפץ באמת לאמתו שהוא ה' יתברך ותורתו שהוא עצם האמת.

אפלו מי שהוא רחוק לגמרי מה' יתברך, אף-על-פי כן צריך להתחזק ולהמתין ולצפות לישועתו ולהחיות עצמו בתוך כך בכל מה שיוכל, בפרט ברצון וכסופין והשתוקקות לה' יתברך, שזה העקר.

תזכר היטב היטב חסדי ה' ונפלאותיו אשר עשה עמנו כי אין אנו יודעים עד היכן צריכין להתחזק, כמו שצעק רבנו ז"ל בקול עמק וחזק מאד "גיוואלד זייט אייך ניט מניאש, קיין יאוש איז גאהר ניט פאר האנדין" (אחה, אל תתיאשו, אין שום יאוש בעולם כלל).

הצרה הגדולה מהכל היא מה שיש שנפלו בדעתם מאד ביאוש גמור עד שאי אפשר להם עוד לחשב על התכלית, ואי אפשר להגביהם מפמה טעמים, והעקר מחמת המחלקת הגדולה אשר עלינו וכו', שמחמת זה אינם יכולים לקבל ולניק מצוף דבש תורתו הנוראה של הצדיק האמת שמחיה ומשיב כל הנפשות הנפולות.

דברי רבנו ז"ל יורדים עד עמקי תהום להעלות נפשות מבאר שחת, ועולה מעלה משמי השמים. מי יערך שבחם מי יספר נוראות גדלתם, אין דגמתם.

הצדיק האמת מכניס אל הקדשה גם את כל הנפשות הרחוקים לגמרי, שהיו משלכים בחוץ בראש כל חוצות.

יש הרבה רחוקים שזוכים על-ידי כח הצדיק להתעורר באיזה התעוררות עד שמתחילין להתקרב אליו, ואזי הצדיק מאיר בהרחוקים שאיך שהם עדין - יחפשו ויבקשו את ה' יתברך, ועל-ידי זה הוא מעלה אותם מעמקי עמקי הקלפות בבחינת ריזה תכלית העליה, והכל בכחו ובכח תורתו

וְעֲצוֹתָיו וּרְמֻזָיו הַקְדוּשִׁים הָעֲמֻקִּים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוֹף
וְתַכְלִית, וְאֲשֶׁרֵי שְׂיֵאֲחִז בּוֹ.

הַמְחַלֶּקֶת שֵׁשׁ עַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת זֶה עֶקֶר בְּחִינַת מְלַחֶמֶת עִמְלֶק, וְעֶקֶר
הַתְּקוּן לְזֶה לְהַתְּנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת וּבְאֵמֶת, וְלִזְעַק מְאֹד לְהִי יִתְבָּרַךְ
שְׂיֹרְהוּ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ וְכוּ'. וְהַחֲפֵץ בְּאֵמֶת מוֹסְרִין לוֹ מִלְאָד שֶׁל אֵמֶת וְאִז
זוֹכָה לִידַע הָאֵמֶת.

הַצַּדִּיק מְפִיל וּמְבַטֵּל אֶת הַגְּאוּת שֶׁל הַשְּׂקָרְנִים הַחוֹלְקִים, שֶׁהוּא הוּא
בְּחִינַת קְלַפַּת הָמֶן עִמְלֶק.

עֶקֶר הַתְּרַחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאֲבֵיהֶם שֶׁבְּשָׂמִים וְעֶקֶר כָּלֵל כָּל הַפְּגָמִים וְכָל
הַחֲרָבֻנוֹת וְאֲרִיכַת הַגְּלוּת, הַכֹּל עַל-יַדֵּי הַהַעֲלָמָה הַגְּדוּלָּה שֶׁנִּתְעַלַּם אֹר
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת הָרֵאשׁ בֵּית שֶׁבְּשָׂבִילוֹ הִיְתָה כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה
וְעַל-גֵּדוֹ קִיוִם כָּל הַבְּרִיאָה, וְעַל-גֵּדוֹ יְהִיָּה עֶקֶר גָּמֵר הַתְּקוּן וְהַגְּאֻלָּה
הָאֲחֵרוֹנָה בְּשִׁלְמוֹת.

הַמְצַפָּה לְרֵאוֹת בְּטוֹבֶתֶד הָאֵמֶתִי.

יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדְעֶסֶר

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּעַל הַרְחֻמִּים בְּעַל הַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה, רַחֵם עָלַי וְתֵן לִי עֲצָה
שְׁלֵמָה שְׂאֲזַכֶּה לְקִימָה בְּאֶפֶן שְׂאֲתַחִיל מַעֲתָה לְהַכִּין עֲצָמִי עַל הַדָּרֶךְ הַרְחוֹק
שְׂאֲנִי צָרִיד לִילָד בּוֹ בְּלִי סֶפֶק שֶׁהוּא דָרֶךְ כָּל הָאֲרָץ אֲשֶׁר אֵין אִישׁ נִמְלֹט
מִמֶּנּוּ וְהַדָּרֶךְ רְחוֹק וּמְסַכָּן מְאֹד וְעַדִּין לֹא הִתְחַלַּתִּי לְהַכִּין אֶת עֲצָמִי. אוֹי
מָה אַעֲשֶׂה, לֹא דֵי שְׂאֵין לִי צְדָה לְדָרֶךְ רְחוֹק וְנוֹרָא וּמְאִים כְּזֶה, אִף גַּם אֲנִי
בְּעַל חוֹב גְּדוֹל בְּאוֹתוֹ הַדָּרֶךְ, חוֹבוֹת רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד, וְהַנּוֹגְשִׁים אֲצִים
שֵׁם וְעוֹמְדִים מוֹכְנִים בְּכָל עֵת לְתַבְעַ וְלִנְגֹשׁ אוֹתִי, וְעַל כָּל הַמַּעֲשֶׂה שֵׁם
אֲצַטְרֶךְ לְתֵן דִּין וְחֲשָׁבוֹן, עַל כָּל עֵת וְרַגַע, עַל כָּל דָּבָר קָטָן וְגְדוֹל, עַל כָּל
מַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֶׂה. אוֹי מָה אַעֲשֶׂה, מִי יַעֲמֵד בְּעַדִּי וּמִי יְקוּם בְּפָנָי, אוֹי
אוֹי, מָה אֲמַר וּמָה אֲדַבֵּר מָה אַעֲשֶׂה כִּי יִקָּם אֵל מָה אֲשִׁיבֵנוּ. וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים שְׂתִהְיֶה בְּעִזָּרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזַכֶּה מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים
לְהִיטִיב אֶת מַעֲשֵׂי וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּלְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ
בְּהַתְּקַרְבוֹת גְּדוֹל בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ עַד שְׂאֲזַכֶּה בְּעֵת שְׂיִגִיעַ קִצִּי וְזִמְנִי לְהַפְטֹר
מִן הָעוֹלָם לְהַשִּׁיב נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלֶיךָ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוּלָּה בְּלִי
שׁוּם סִיג וּפְגָם, וְאֲתַקֵּן בְּחַיֵּי כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי וְשַׁחַתְתִּי בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים
וּבַפְּשָׁעֵי הָעֲצוּמִים. יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ הִי צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

עצמי ובשרי, שיש לו כנפים חזקים לפרח ולשוט בתוך מימי הדעת של הצדיק האמת, וחדד את אָזְנוֹ לְשִׁמְעַ נְפִלְאוֹת נוראות השיר והנגון של הצדיק האמת שעל-ידו הוא רופא את הבת מלכה, הינו כְּלִיּוֹת נְפִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, ומגן ומציל מכל החצים דסטרוא אחרא של המינות ואמונות כזביות כשריון, ומגלה לכל אחד דעת גדול ונפלא בגדלת הבורא יתברך.

כשהאדם רואה גדל רחוקו, שרחוק מאד מאד מהי יתברך ומעשיו מלערין מאד, אזי הבעל-דבר רוצה להפילו בדעתו לגמרי, שמזכיר אותו מכל מקום שהוא רבוי עוונותיו ופשעיו העצומים ואיך הוא מלא פגמים וקלקולים בכל עת ואיך שנתרחק כל-כך מהי יתברך עד שנדמה לו שאפס תקוה, ומראה לו בכל פעם כאלו אפס תקוה חס ושלוס, ועל-כן מונע את עצמו מלחתר עוד חתירות לשוב להי יתברך חס ושלוס. וכל זה מעשה הבעל-דבר, כי אין זה דרך עגנה כָּלֵל, רק הבעל-דבר שמתנכל עליו להפילו לגמרי חס ושלוס, ומגדל החשך קשה לו מאד למצא בעצמו הנקדות טובות שבו להחיות עצמו, ועל-כן צריכין יגיעה גדולה ועצומה לברר הטוב, דהינו להזכיר את עצמו בכל נקדה ונקדה טובה שמוצא בעצמו מקדשת ישראל, בפרט להזכיר את עצמו הלא אף-על-פי כן אני מזרע ישראל, שלא עשני גוי וכו', ואני עושה לפעמים איזה מצוה, ואם היא כמו שהיא, הלא על כל פנים יש בה איזה נקדה טובה, אשר נקדה אחת של מצוה קלה של הקל שבקלים אין כל העולם כדאי לה, ואז זוכה לשמח תמיד ומתקרב להי יתברך.

הטוב שלנו עתה בעתים הללו בחשך הזה הוא ממש כתרנגול המנקר באשפה, שמתוך האשפה הוא מוציא איזה חצי גרעין של שעורים או חטים וכיוצא בזה, וחוזר ומחפש כל היום עד שמוצא בכל פעם איזה חלק מפרור לחם המוטל באשפה ובזה מחיה עצמו. והי יתברך ברחמיו העצומים מבקש מישראל עם קרובו שעל כל פנים יחיה עצמו במעט הטוב שהוא, רק כתרנגול המנקר באשפה, שגם זה יקר בעיניו יתברך והוא מצרפו לחשבון גדול.

היצר הרע מעורר את האדם בכל פעם לשטותיו והבליו כאלו הם חדשים עכשו, ועצות התורה הנפלאים הוא רוצה שיתישנו כאלו הם ישנים חס ושלוס, ובאמת הוא להפך, כי התאוות והשטותים והבלבולים הם ישנים מכבר, כי אין כל חדש תחת השמש, אבל למעלה מהשמש שהוא התורה, שם יש חדשות לגמרי בכל עת, כי עצות התורה עמקים מאד והם מתחדשים בכל פעם. ועל-כן צריכין להתחזק מחדש בכל פעם, ובכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים, וכל זה זוכין על-ידי הצדיק האמת.

הריני מסיתו ומזרזו ומחזקו להתגבר ולהתקרב ולהתקשר לאור הצדיק ולקבל דבריו החיים וקיימים לעד טרם שיפרח היום ונסו הצללים.

כִּמָּה וְכִמָּה מִרְחִיק גְּשָׁמִיּוֹת הָאָדָם וְהָעוֹלָם מִקְדָּשׁוֹת נוֹרְאוֹת כְּאֵלוֹ, אוֹלָם
עִם כָּל זֶה עָלִינוּ לְשִׁמּוֹחַ וְלִרְקֹד בְּלֵב שָׁלֵם בְּשִׂמְחָה רַבָּה שְׂזָכִינוּ לִידַע מְזִה
שְׂאִינוּ זֹכֵר כְּלוּם וְהוּא זָקֵן וְיָנִיק.

מֵה גְדֻלוֹ חֲסֵדֵי ה' שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹת אֱלֹה עַל-יְדֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ, שְׂמִמְשִׁיךְ
תְּקוּנִים נוֹרְאִים כְּאֵלֶּה לְרַפְּאוֹת אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת, כִּי הוּא עוֹסֵק בְּתַקּוּן כָּל
נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל. בּוֹדְאֵי רְאוּי לֹו לְשִׁמּוֹחַ כָּל יָמָיו בְּכָל יְעַת וְרָגַע כְּשִׁיזְכִּיר אֶת
עֲצָמוֹ בְּכָל הַחֲסֵד אֲשֶׁר עָשָׂה ה' יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ עַל-יְדֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ. תִּזְכֹּר וְתִדַּע
וְתִאֱמִין בְּגִדְל כַּחוֹ שֶׁל הַזָּקֵן דִּקְדָּשָׁה סַבָּא דְסַבִּין עֲתִיק דְעֲתִיקוּן שְׂמִמְשִׁיךְ
חֲסֵדִים נִפְלְאִים חֲדָשִׁים בְּכָל יְעַת.

זָכֵר הֵיטֵב כָּל מֵה שֶׁדְּבַרְנוּ, שְׂצָרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל נִקְדָּה וְנִקְדָּה
טוֹבָה, וּבִיּוֹתֵר בְּמֵה שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת וְהַצִּילָנוּ מֵהַתְּנַגְדוֹת
עַל עֲצָם הָאֱמֶת וְכוּי, כִּי הַכֹּל אֵינָם דְּבָרִים בְּעֵלְמָא. וְתִאֱמִין וְתִבְטַח שְׂכָמוֹ
שֶׁהַחֵל ה' יִתְבָּרַךְ לְהַרְאוֹת חֲסֵדוֹ עִמָּךְ, כֵּן יִגְמַר בְּעַדְךָ, וּבִיְמֵיךָ תִּנְשַׁע יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַיִם וְיֵאִיר אֹר חֲצִדִּיק בְּכָל הָעוֹלָם.

חֹב מוּטָל עָלֶיךָ לְהַרְגִיל עֲצָמְךָ לְהַרְבוֹת בְּשִׂמְחָה בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא. אֲתָה
צָרִיךְ לְהַרְגִיל עֲצָמְךָ לְהַרְבוֹת בְּשִׂמְחָה מְאֹד בְּכָל הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שְׁלָךְ,
וְכֹלָם יִקְרִים מְאֹד מְאֹד אֶצֶל ה' יִתְבָּרַךְ וְאֲתָה יְכוֹל לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ בָּהֶם
תְּמִיד.

הַעֲקֹר הוּא שְׂצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד לְהִמְשִׁיךְ שִׂמְחָה עַל עֲצָמוֹ לְשִׁמּוֹחַ כָּל יָמָיו
בְּכָל יְעַת וְרָגַע וְכוּי, כִּי רְאוּי לָנוּ לְגִיל וְלִשְׂוֹשׁ בְּחֲסֵדוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּתַפְלָה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, וְלִבְלִי לִפְל מְשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְעוֹלָם יְהִי אֵיךְ שִׂיחָה, רַק לְהִתְחַזֵּק וְלְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יְעַת תְּמִיד, כִּי בְכַח
הַנַּחֵל נוֹבֵעַ יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה וְזִדּוֹנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזִכְיֹוֹת. וְהִזְהַר וְהִזְהַר
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וְאַל תִּנְיַח הַעֲצָבוֹת לְתוֹךְ לְבָבְךָ בְּשׁוּם אִפּוֹ, וְהַעֲקֹר עַל-
יְדֵי שֶׁלֹא עֲשִׂנִי גוֹי.

עֲקֹר הַרְפוּאָה הוּא עַל-יְדֵי הַשִּׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה צָרִיכִין מְרֹאשׁ וְעַד סוּף.
שְׂתַכְּף כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְשׁוּב הוּא עֹבֵרָה גְדוֹלָה כְּשִׁישׁ לֹו עֲצָבוֹת וּמְרָה
שְׁחוּרָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְצָרִיךְ לְשִׁמּוֹחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל יְעַת בְּמֵה שֶׁלֹא
עֲשִׂנִי גוֹי וְכוּי, וְהַעֲקֹר לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אַחַר הַרְבֵּי הָאֱמֶתִי וְחִבְרֵי אֱמֶתִי
שְׂיֹוּרָהוּ וְיִלְמְדֵהוּ דְרָכִים וְעֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת, יְעֲצוֹת עֲמִקּוֹת דְרָכֵי הַתְּשׁוּבָה אֵיךְ
לְהִתְקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ, וְאַזּוּ בּוֹדְאֵי יְזַכֵּה לְאַחֲרִית טוֹב.

הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה גְדוֹלָה לְכָל מֵינֵי חוֹלָאֵת בַּגּוּף וּבַנְּפֶשׁ.

עַל-יְדֵי עֲצָבוֹת אָדָם נִחְלָשׁ.

מִי שִׁישׁ לֹו עֲצָבוֹת יִתֵּן מִתְּנָה לְצַדִּיק תְּדִיר.

על-ידי עצבות נתבזה.

מי שאין לו עצבות והוא תמיד בשמחה בודאי יתנשא.

על-ידי עצבות בא בזיון.

קרבת הצדיק משמח את הלב.

כשאדם מתאווה לדברים שהם נגדיים להקדוש ברוך הוא על-ידי זה בא לו אנחה.

מי שיש לו עצבות מביא על עצמו יסורין.

על-ידי קלקול השמחה בא חלאים עליו.

אשריך אחי יקירי, שבתוך מרירות צעקתך אתה מזכיר עצמך בנראות שלא נשמעו מעולם, ובמה שאתה מחיה עצמך בהכח של הזקן שיש יכול להוציא כל החצים אפלו לאחר שנזרקו וכו', ובכח של העשרה מיני נגינה וכו', הן באלה חפצתי, כי זה כל ישעו וכל חפצו שדבריו הקדושים יכנסו אל הלב כחצים ביד גבור, להחיות עצמו בהם מתוך עמק החשך ואפלה, להפך היגיון ואנחה לששון ולשמחה. תהלה לאל יש ויש לנו על מי לסמוך יהיה אידך שיהיה כי חסדו גבר עלינו מאד, מה שזכינו להנצל מלחלק עליו חס ושלום. מעתה תהיה רגיל לשקוד על הספרים שהעברתי לך ובפרט בספרי 'לקוטי הלכות', ותסתכל בהם בכל יום ובכל עת, ולה' התקנה שיועילו לך הרבה. כבר דברנו וספרנו הרבה מגדל כחו של הזקן דקדשה שהוא בעצמו אמר שאפלו אם היה עובר עברה הגדולה שבתורה לא היה נופל כלל והיה אחר-כך איש פשר כבתחלה, רק אחר-כך היה עושה תשובה. מה יקר חסדך ה' ששמענו המעשה של זה שיש לו כח בידינו לרפאות הבת מלכה ולהוציא ממנה כל החצים וכו' וכל רפואתה הוא שמחה שבא על-ידו, על-ידי עשרה מיני נגינה, אשריך שאין אתה מתנגד על פלא כזה וכו'.

הצדיק האמת יש לו כח בידינו להוציא כל העשרה מיני חצים שנזרקו מעשר כתרין דמסאבותא שהם שטות הכפירות ואמונות כזביות של שקר, ולרפא בשלמות בעשרה מיני נגינה.

אם תעין בעין השכל האמת בנפלאות נוראות גדולות המעשיות הקדושות, תעמד מרעיד ומשתומם מגדלת הבורא ותברך ומגדלת הצדיק האמתי הזקן שבזקנים הגדול במעלה עליונה על כל בחירי הצדיקים, שהתפאר שהוא זקן מאד ועדין הוא זניק מאד ולא התחיל עדין לחיות כלל וכו'.

אחי יקירי, תתחזק הרבה לשמח נפשך בכל עת בבטחון חזק בה' ותברך כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות. נא ונא לבלי לשכח את הנפלאות

הַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' עִמָּנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה שְׁזָכֵנוּ לִידַע מִסּוּד גְּדֻלַּת רַבְּנוּ
הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הָעוֹסֵק בְּתַקּוּנֵנוּ וְתַקּוּן כָּל הָעוֹלָם, אִוֵּר הַחֲדָשׁ הַגָּנוּז
וְהַצָּפוֹן שְׂיָכוֹל לְהוֹצִיא כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי חַצִּים וּלְרַפְּאוֹת הַכֹּל.

אֲשַׁרִּיד אַחִי, שְׁזָכִיתָ לִידַע מִבְּעַל הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר כָּל דְּבָרָיו וּדְרָכָיו
הַתְּמִימִים וְהָעֲמֻקִּים כָּלֵם נִפְלְאִים פְּלְאִי פְּלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, הַמְּחִיִּים
אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם לְדוֹר דוֹר.

ה' יִמְשִׁיד עֲלֶיךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, חַיִּים אַרְכִּים טוֹבִים וּבְרִיאִים, וְיָרִיק לְךָ
בְּרָכָה מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת וְהִישׁוּעוֹת, וְחֲכָמָה וּבִינָה מִמְּקוֹר הַחֲכָמָה וְהַבְּרָכָה.
בִּידִידוֹת וְאַהֲבָה נֶאֱמָנָה לְנֶצַח מִמְּקוֹר הַחֲכָמָה.

אוֹדְעָר

יִשְׂרָאֵל

כ.

עֲצָמִי וּבִשְׂרִי, שֶׁהִקְדִּישׁ אֶת כָּל חַיָּיו וְאֵת לִבּוֹ הָרָחֵב וְכִשְׁרוֹנוֹתָיו הַבְּרוּכִים,
וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עֲמֻקּוֹת וְתַחֲבֹלוֹת עֲצוּמוֹת לְגִדֹל וּלְהַדָּר וּלְפָרֶסֶס אֶת שֵׁם
הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַיְחִיד בְּעוֹלָם הָעוֹלָה לְעִילָא וּלְעִילָא עַל כָּל הַצְּדִיקִים
הָאֵמֶתִּים הַמְּבַחְרִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שֶׁהוּא מְחַסֶּה וּמְגַן לָנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת לְדוֹרוֹת עוֹלָם לְנֶצַח, אֶפְלוּ בְּתוֹךְ כָּל מִיָּנִי חֲשָׁד חֲשָׁכוֹת וְהַתְּרַחֲקוֹת
הָעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה הָאֲחֵרוֹנִים.
אֲשַׁרִּיד אַחִי, אֲשַׁרִּיד אֲלֵפִים פְּעָמִים שְׁפִימִיּוֹת לְבָבְךָ מִבֵּין וּמְרָגִישׁ הָאֵמֶת
הָאֵמֶתִי הַמְּאִיר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם.

יֵשׁ בְּלִבִּי הַרְּבֵה לְכַתֵּב לְךָ, רַק מִחֲמַת רַב עֵינֹפוֹת וְחֲלִישַׁת נַפְשִׁי מֵהַתְּלָאוֹת
הַמְּרוֹת אֲשֶׁר סָבְבוּנִי מִכָּל הַצְּדִידִים לֹא עָלִיד, אֵין לִי דַעַת וְאֵין לִי דְבוּרִים
וְלֹא אוֹכַל לְכַתֵּב כְּלָבִי, אֵד לְמַעַן נַעַם אֶהְבְּתְךָ הַתְּקוּעַ בְּעַמְּק לְבָבִי לֹא
יְכַלְתִּי לְהַתְּאַפֵּק מִלְּכַתְּבִי, וְכַתְּבִתִּי עַל כָּל פָּנִים בְּכָל כַּחֲ. כִּי ה' יוֹדֵעַ וְעַד,
וְגַם לְבָבְךָ יוֹדֵעַ וּמְרָגִישׁ הַיֵּטֵב שֶׁנִּפְשָׁךָ קְשׁוּרָה בְּנַפְשִׁי תְּמִיד, וְאֵינִי מְסִיחַ
דַּעַתִּי מִמֶּךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת תְּמִיד.

ה' יִתְּבַרְךָ וְאֵנִי וְאַתָּה יוֹדְעִים פְּנִימִיּוֹת שְׂאִיפּוֹת נַפְשְׁךָ וַיִּשְׁרוֹת לְבָבְךָ הַטּוֹב
הַכּוֹסֵף וּמִשְׁתוֹקֵק וּמִתְגַּעְגַּע בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְבַטֵּל וּלְסַלֵּק מִחֶד וְדַעַת עֲצָמְךָ
לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְלֵהֲמַשִּׁיד עֲלֶיךָ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אִוֵּר הַדַּעַת שֶׁל
הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּחִינַת מִשָּׁה מְשִׁיחַ הָעוֹסֵק לְתַקּוּן נַפְשָׁנוּ וּמְגַלָּה אֱלֻקוֹתָיו
וְאַחֲדוֹתָיו וּמְשַׁלְתּוֹ יִתְּבַרְךָ לְעֵין כָּל. וּבַעֲבוּר זֶה גְּבַרָה אֶהְבְּתִי אֵלֶיךָ אֶהְבֵּת
אֵמֶת בְּלִי גְבוּל, אֶהְבָּה אֵמֶתִית כְּזֹאת שֶׁאֵין דְּגַמְתָּהּ בְּעוֹלָם, כִּי בְּאֵמֶת אֵינְךָ

זו מלבי וממחשבותי אפלו שעה אחת, ותמיד בכל עת אני מתגעגע בכלות הנפש לישועת נפשך בזכות וכח הצדיק האמת שהוא עקר הגאולה והישועה.

פנימיות לבבך ולבבי יודעים ומרגישים הזכיה אשר זכינו להתקשר לאור האורות צח הצחצחות בחיר מבחירי צדיקיא נחל נובע מקור חכמה, אשר במעינות חכמת תורתו מאיר בנו אמונה אמתית דאמתית קדושה וישרה שהיא מקור החכמה שעל-ידה באים להשגות אלקות. לכן הנני מסיתו לטוב, ולחשב מחשבות עמקות ברצון חזק להתגבר להגות בספריו תמיד בכל יום, לראות ולשמע האורות החדשות שבהם עד שיכנס הריחות הקדושות מהדבורים הקדושים בלבנו לקיום ולמעשה, כי הבעל-דבר אורב על האדם תמיד והעקר על אחריתו בפרט עתה בדורות הללו, ואי אפשר לדלג ולקפץ על הגיהנם שהוא זה העולם כי אם על-ידי כח הצדיק האמת ועצותיו הקדושות העמקות והתמימות והפשוטות מאד לכל אחד ואחד בכל מקום ובכל זמן יהיה אידו שיהיה.

יש לנו אב זקן, זקן שבזקנים, אשר כחו גדול ונורא מאד עד אין סוף ואין תכלית, ואידו שיהיה, ואידו שיהיה יתקן אותך רבנו ז"ל בתקון נפלא, רק חזק ואמץ לקיים דבריו ותכריח עצמך הרבה ללמד ספריו בכל יום מעט או הרבה, על כל פנים לא יעבר עליך שום יום בלי למוד ספריו ואני מקנה שאחרייתך ישגה מאד, והעקר - שלא תהיה התכלית הקריאה לבד.

עין על נפשך והשתדל בכל כחך לרדף אחרי דעת הצדיק ולהשיגו, בודאי יהיה לטובה אמתית ונצחית כל רגע ורגע שתלמד בספריו הקדושים. ה' יאיר עינינו ועיני כל ישראל שיכנסו דברי הצדיק בלבנו, כי הם דברים נפלאים מאד מאד אשר אין לשער.

עקר יסוד תקון העצה שעל-ידו יבוא הקץ הוא אחדות ואהבה ושלוש בין ישראל, שיתקבצו בחביבותא יחד אל הנחל נובע, וכפי השלוש והאחדות - כמו כן יזכו לשלמות העצה.

כשישראל באחדות האמות מתפחדים מהם.

פחד בא על-ידי חנפה.

כששוכחים את ה' יתברך ואינם נשענים עליו על-ידי זה מתפחדים מאמות.

בלילה שיש לך פחד בשעת שנה אל תלך בדרך ביום.

על-ידי אהבה שיש בין נפשות ישראל, שכל אחד אוהב את חברו כנפשו, על-ידי זה נכללים יחד בהצדיק האמת שהוא השכל הכולל, חכמה עלאה, שעל-ידו שרש המתקת כל הצמצומים והדינים.

אֲבִיקָשׁ סְלִיחָתְךָ עַל שְׁלֹא כָּתַבְתִּי לָךְ כָּל-כָּדָר זָמַן כִּי הֵייתִי חוֹלָה עַל שִׁפְעַת
חִזְקָה וְסִבְלַתִּי כְּאֲבִים גְּדוֹלִים בְּלִבִּי וּבִקִּיבָה וּבְכָל הַגּוּף. אֲנִי חָלוּשׁ כַּח
וְסוֹבֵל מִכֹּמֶה מַחְלוֹת לֹא עָלִיכֶם, וְהִי? תִּתְבָּרַךְ בְּעֶזְרִי וְנִתַּן לִי עֲבָדוֹ
בְּכָל לִבִּי וּבְכָל נַפְשִׁי שֶׁזָּהוּ כָּל חַיּוּתִי וּמִגַּמְתִּי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי חַי.

הַגּוּפִים רְחוּקִים וְהַנְּפָשׁוֹת קְרוּבִים וְאֲנַחְנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּשֶׁרֶשׁ נַפְשֵׁינוּ
בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְזֶה כָּל תִּקְוַתְנוּ לְנֹצֶת. יְהִי ה' עִמָּנוּ שֶׁנִּזְכָּה מֵעַתָּה
לְהִתְאַחַז וּלְהִתְאַחַד יַחַד בְּאֱמֶת בְּאַהֲבָה כָּל חַיֵּינוּ וְלַעֲד וּלְנֹצֶחַ נְצָחִים,
וּלְהַכְנִיס בְּלִבֵּנוּ תּוֹרַתוֹ שֶׁל הַנְּחַל נוֹבֵעַ שֶׁזָּה כָּל עֵקֶר תִּקְוַתְנוּ וְתִקּוּן נַפְשֵׁנוּ
וְתִקּוּן כָּל הָעוֹלָם.

אודעסר

דב

ישראל

אֶהוּבִי יִקְרִי, הַזִּכָּר גְּדֹלַת מַעֲלַת נַפְשׁוֹ, שֶׁבְּעֵצָם שָׁרְשׁוֹ הוּא בָּא מִמְּקוֹם
קְדוּשׁ וְעֲלִיוֹן מְאֹד, וּמַחְמַת זֶה הַכְּנִיס כָּל מַחוּ וְלִבּוֹ בְּתוֹךְ מַעֲיָן הַחֲכָמָה,
בְּיָם הַחֲכָמָה שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֶת, לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל נִפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת הַתְּגִלּוֹת
חֲכָמָתוֹ וְתוֹרַתוֹ הַגְּנוּזָה, וְשַׁעַל-יָדוֹ נִכְנָסִין לֵה' יִתְבָּרַךְ וּמְכִירִין אוֹתוֹ.

הַד קוֹל הַסֵּפֶר הַיָּקָר 'אֲבִי הַנְּחַל' בּוֹקֵעַ רְקִיעִים וְנִשְׁמַע בְּעוֹלָם כְּמוֹ קוֹל
רְעָמִים. הוּא רָשׁוּם עֵמֶק עֵמֶק בְּלֵב אֲלִפֵּי בְּחִירֵי חֲמֹד יִקְרִים מִפְּלָגִים
בְּתוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׂמִים, הֵם קוֹרְאִים בּוֹ בְּהִתְעוֹרְרוֹת וְהִתְלַהֲבוּת כְּלֶהַב אֵשׁ,
וְאִפְלוּ קִנְאִים גְּדוֹלִים מִפְּאָרִים וּמִפְּלִיאִים אוֹתוֹ מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְהֵם
שְׂשִׁים וּשְׂמַחִים וְאוֹמְרִים אֲשֶׁרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ שֵׁשׁ לָנוּ אוֹהֵב נֶאֱמָן וְרַחֲמָן כְּזֶה
הַכּוֹסֵף וְחוֹמֵד וְרוֹצֵה לְשַׁדֵּךְ אֶת יִשְׂרָאֵל עִם הַצְּדִיק הָאֱמֶת הַנְּחַל נוֹבֵעַ שֵׁשׁ
לוֹ כַּח לְהַחֲזִיר כָּל בְּאֵי עוֹלָם לֵה' יִתְבָּרַךְ וּלְתִקּוּן כָּלֵם בְּשִׁלְמוֹת אִיךְ שֶׁהֵם
אִיךְ שֶׁהֵם. הַשְּׁדָכָן הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת יִהְיֶה הַמְּלָךְ הַמְּשִׁיחַ שֶׁהוּא יִשְׁדָּךְ וַיִּקְשֶׁר
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עִם ה' יִתְבָּרַךְ בְּקִשְׁר חֲזָק וְאֲמִיץ בַּל יִמוּט לְעוֹלָם, וּבְכַח זֶה
יִמְלֹא כָּל הָאָרֶץ, כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, יִדְעָה אֶת ה'. בְּדוֹרוֹת הַבָּאִים, גַּם אַחֲרֵי
בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, יִדְבְּרוּ הַרְבֵּה מִסֵּפֶר זֶה וַיִּסְפְּרוּ עַל הַקִּשְׁר הַנִּשְׁגָּב אֲשֶׁר שָׁם
ה' בְּיַנְיָנוּ שֶׁהוּא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

נֹא בְּנֵי חֲבִיבֵי כְּנַפְשִׁי, זָכַר הֵיטֵב אֶת כָּל הַדְּבָרִים וְהַסְּבוֹת וְהַחֲסָדִים שֶׁרָאִיתָ
בְּעֵינֶיךָ בְּעַנְיָן הַתְּגִלּוֹת גְּדֹלַת הַצְּדִיק אוֹר הַחֲדָשׁ. חֲזַק וְאֲמִץ בְּכָל כַּחוֹתֶיךָ
לְבַחַר לָךְ אֵיזָה עֵת בְּכָל יוֹם לַעֲיֹן הֵיטֵב בְּכָל פֶּעַם בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ הַנּוֹרָא ז"ל
וּלְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲסֹק בְּכָל עֹז בְּעַנְיָנוּ הַקְּדוּשִׁים, וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אֵימַתִּי, כִּי הַזָּמַן

הולך והומה וימינו כצל עובר ולא ישאר לך רק מה שתחטף אמת בלבך. ואם אמנם האמת משלך ארצה, אל תפל בדעתך משום דבר שבעולם. חזק ואמץ לשמח נפשך בכל מה דאפשר ובטח בה' כי לא יעזב אותך ורחמי ה' יתברך מגיעים גם עליך בכל עת. ה' יתברך עושה נפלאות חדשות, פלאי פלאות בכל עת, ויש צדיק נורא שעל-ידו נתהפך הכל לטובה. ואם אין אתה יכול להבין זאת על כל פנים תאמין בזה, ומעט אתה יודע והשאר תאמין באמונה שלמה, שהוא לנו זכות וישועה רבה לנצח מה שזכינו להיות בחלקו של רבנו הנורא והנשגב מאד מאד וכו'. וברוך אלקינו שהבדילנו מן התועים החולקים על נקדת האמת כזה, זאת נחמתנו בענינו, זאת שמחתנו, ובזה יש לך במה לשמח נפשך בכל אשר עובר עליך. וכבר הבטיחנו בלילה קדם הסתלקותו הנורא שהוא הולך לפנינו ואין לנו לדאג. שים לבך היטב ותסתכל ותתבונן היטב בכל דבור ודבור של רבנו ז"ל כי הם כמו אגרת הנכתב לחברו ותלמידו. אני מקנה לכתב לך בכל פעם דברי אמת, מה שיזמין ה' בידי, כי כל דברי נובעים מרבנו ז"ל הקדוש.

דע אחי, שאנחנו רואים בעינינו שכבר הגיע הזמן שקצף גדול יקצף ה' על שונאינו הרוצים להשמידנו ועומדים עלינו לכולתנו, ויעשה בהם נקמות גדולות לאבד זכרם מן הארץ.

בכח הצדיק עתידים ישראל להיות למעלה מכל האמות ולהכניע כלם תחת רגלינו ויתנו הדין והמשפט על כל האמות כפי מה שאנו רוצים, ולשפט אותם ולדון אותם כרצוננו.

יבוא עת שיתגלה ויאיר אור הדעת האמתית של הצדיק האמת גם בכל הגויים והעמים, ויקהלו ויתקבצו כלם אל הצדיק האמת לשמע דבר ה', ואז כלם ידעו את ה' ויקראו כלם בשם ה'.

עטרת חן וכבוד וגדלה ונצחון יתן ה' לצה"ל ההולכים בתמים בכל לב באש ובמים ומוסרים את נפשם ואת ביתם על עם ישראל וארץ ישראל, אשר ה' יתברך מתפאר בהם ואוהב אותם בכל איבר ואיבר שלהם ומצילם ועושה בשבילם נסים. הראם ה' חסדך וישעך תתן להם להצילם מיד אויביהם.

כל הנסים והמופתים הנוראים שעשה ה' עמנו בששת הימים במצרים וירדן וסוריה ורוסיה וכו', הכל היה בזכותו ומעשיו הטובים.

אסים בברכת שנה טובה, שנת שלום ישועה וגאלה בדרישת שלום לבבית.

ישראל דב אודיסר

כי הנה אויבינו יהמיון ושונאינו נשאו ראש, נועצו לב יחדו על עמך יערימו סוד ויתעצמו עלינו להשמידנו, אמרו לכו ונכחידם מן הארץ ולא יזכר שם ישראל עוד. למה ה' תזנח נפשנו תסתיר פניך ממנו, סבוגי כמים, הקיפו

עלי יחד, עמך ה' ידכאו ונחלתך יענו, לא יטש ה' עמו ונחלתו לא יעזב, יהי ה' לנו למשגב וכי, אל תרחק ממנו לעזרתנו חושה, יבושו יכלו שוטני נפשנו יעטו חרפה וכלימה מבקשי רעתנו וכי. עשה להם כקש לפני רוח, כלהבה תלהט הרים, כן תרדפם בסערך ובגבורתך תבהלם, מלא פניהם קלון ויבושו ויבהלו ויאבדו מהרה עדי עד, ויפירו וידעו כל הגויים כי אתה ה' לבדך עליון על כל הארץ.

עד מתי ה' יחרפו לנו צרינו ומנאצינו אויבינו, למה ה' זנחת צאן מרעיתך, קומה ה' ריבה ריבנו וכל קרני שונאי ישראל הרוצים לכלותנו ולהשמדנו תגדע, ותרומם קרני ישראל. תשלח בם חרון אפך עברה וזעם וצרה וכי תאבד מפנינו צרינו, יפלו ולא יקומו לעולם, השב לשכנינו חרפתם אשר חרפו אותנו, חרפת עולם תתן להם, שפך חמתך על הגויים אשר לא ידעו על ממלכות אשר בשמך לא קראו. אל תזכר לנו עוונותינו מהר יקדמונו רחמך כי בצרה גדולה אנחנו, השב לשכנינו אל חיקם חרפתם אשר חרפו אותנו כי אנחנו עמך אשר בחרת בנו מכל העמים ונתת לנו את תורתך. ה', אל דמי לך, אל תחרש ואל תשקט, עוררה לפנינו את גבורתך והושיענו למענך ולמען הצדיקים האמתיים ובפרט למען אוהבך הנחל נובע, האר לנו פניך ונושעה מהרה. הבט משמים וראה ופקוד אותנו, ונודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך. דורות אחרונים יספרו תהלות ה' ועוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו לעיני כל העמים.

כת.

עטרת ראשי שעטרת האמת עטר לראשו וכרת עמו ברית עולם בל ינתק. אשר נפשו בוערת ולוהטת כשלהבת לשתות מימי החכמה של המנהיג האמת מלך ישראל וגואלו, שהוא חיותנו ותקותנו לדור דור, נחל נובע, להשקות את כל ישראל מימי חכמתו שעל-ידי זה יהיה תקונו העולם בשלמות, ובנדאי יבוא היום אשר יתגלה אורו הגנוז על כל העולם ואפלו כל האמות יתקנו על-ידו וידעו את ה' ויקבלו על מלכותו עליהם ויאמרו ה' מלך העולם, ויהיה ה' למלך על כל הארץ במהרה בימינו.

לבי ובשרי ירננו לה' בתודה וזמרה, בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, על גדל נוראות חסדו ונפלאותיו העצומים שהפליא ופעשה עמדי, אשר נתן לי עטרת חן של אמת ואהבת אמת ורחמים גדולים בלבו החם, ונתן נפשו בעדי לעמד בעזרי וללחם בחרוף נפש מלחמה חזקה וקשה, שיהיה לי בית מקדש לעבד בו עבודת הקדש תורה ותפלה והתבודדות ושיחה ביני לבין קוני. בנדאי יש לו חלק גדול בכל המעשים טובים שאני זוכה

לְעֵסֶק בְּבֵית הַקְדוֹשׁ הַזֶּה. אֱלוֹיָא לֹא בָאתָ לְעֵלְמָא אֲלֵא בְשָׁבִיל זֶה - דִּי. מִי יוּכַל לְמַלְל וּלְבַאֵר גְּדֵל הַפְּלִגְתָּ עֵרְךָ מִצְוָה נְעִימָה וְנַחְמָדָה כְּזֹאת הָעֲצוּמָה בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרְךָ, וּמִי יוּכַל לְשַׁעֵר מֵהַ שְׁנַעֲשֵׂה מְזָה שְׁעֵשׂוּעִים נוֹרָאִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אֲנִי מוֹדֶה לְכָבוֹד מְעַלְתוֹ הָרַם מְעַמְקָא דְלִיבְאֵי עַל זֶה, וְעַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שְׁגוּמַל עָמִי בְּכָל כַּחוֹ בְּכָל פְּעַם וּבְכָל עֵת. יְשָׁלֵם ה' פְּעֻלוֹ הַטּוֹב, וְכֵן יוֹסִיף וְיוֹסִיף לְהַגְדִּיל טוֹבְתוֹ עָמִי וְעַם כָּל נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל לְרַחֵם עֲלֵיהֶם לְהוֹדִיעֵן מְסוּד גְּדֵלָת נוֹרָאוֹת הַנִּחַל נוֹבֵעַ שֶׁהוּא כָּל עֵקֶר חַיּוֹתֵם וְתַקּוּנֵם וְתַקּוּנֵם, וְרַק הוּא יָכוֹל לְתַקְנֵם וּלְהַעֲלוֹתֵם כָּלֵם מִכָּל הִירִידוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּלְתַקְנֵם בְּשָׁלְמוֹת, שְׂיִדְעוּ כָּלֵם אֶת ה', אֲפֹלוֹ אַמּוֹת הָעוֹלָם, וּלְעַבְדוֹ בְּאַמֶּת בְּכָל לְבָבָם.

אוֹהֲבוֹ הַנְּאֻמָּו, הַזּוֹכְרוֹ וּמְזַכְּרֵוֹ תְּמִיד לְפָנַי ה' לְבָרְכָה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים אִין קִצְ.

יִשְׂרָאֵל בְּעַר אוֹדִיסָר

כ.ט.

לְכָבוֹד יְקִירִי וְחַבִּיבִי כְּנַפְשִׁי, ה' יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ חַיִּים אַרְבָּעִים בְּכָל טוֹב אַמְתִּי וְנִצְחִי.

עֵקֶר הַתַּקּוּן הוּא עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׂיִוְדַע שְׂרִשֵׁי כָּל הַנְּפֹשׁוֹת וַיִּוְדַע אֵיךְ לְעֵסֶק עִם כָּל אֶחָד בְּחַיָּו וּבְמוֹתוֹ, אֵיךְ לְתַקְנֵוּ וּלְהַבִּיאוֹ לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת שְׁזָה עֵקֶר הַתְּכַלִּית עֵקֶר שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, עַל-כֵּן הָעֵקֶר כְּשִׁזְכוּיִן לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ.

עֵקֶר תַּקּוּן הָאֵדָם בְּחַיָּו וּלְאַחַר מִיתָתוֹ הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׁאוּחָז עֲצֻמוֹ בְּהַצְּדִיק, וְלַעֲתִיד יִשְׁבּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲלֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת וְאֲנַשְׁיוֹ הָאֵמֶתִּים וַיִּתְקַרְבוּ אֵלֵיהֶם, שְׁזָה עֵקֶר תַּקּוּן הָאֵדָם.

אֲשֶׁרִינוּ אֲשֶׁרִינוּ אֱלֻפִים וּרְבָבוֹת פְּעָמִים אִין מְסַפֵּר שֶׁבְּאֵנוּ לְזָה הָעוֹלָם בְּזָה הַזְּמַן שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אֹר חֲדָשׁ כְּזָה, אֹר הָאוֹרוֹת חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים כְּזָה וְכוּ', שְׁגִלָה תּוֹרוֹת שִׁיחוֹת וּמַעֲשִׂיּוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר אִין דְּגַמְתָּם. אֲשֶׁרִי אֵדָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּכָל יוֹם בְּתוֹרוֹתָיו וּתְפִלוֹתָיו.

ה' יְהִיָה בְּעֵזְרֵנוּ לְבָלוֹת יְמִינוּ בְּאֵלוֹ הַתּוֹרוֹת וְהַתְּפִלוֹת הַנוֹרָאוֹת אֲשֶׁר כְּמוֹהֶם לֹא יְהִיָה בְּעוֹלָם, שְׁיִכּוֹלִים לְהַחֲיֹת כָּל הַחוֹלִים וְהַחֲלוּשִׁים בְּחֻלֵּי הַנְּפֶשׁ מְאֹד, וּלְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִעוֹנוֹת, שְׁזָהוּ עֵקֶר הַרְחַמְנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר אֵין נֶאֱדָה לָהֶם שׁוֹם עׁוֹן כָּלֵל לְפִי רוּחַנִיּוֹתֵם וְדִקּוּתֵם. בְּאַהֲבָה רַבָּה
וְאַהֲבַת עוֹלָם.

הַמַּעֲתִיר תִּמְיֵד בְּעַד יְשׁוּעָתוֹ וְהַצְלָחַתוֹ בְּזָה וּבִבְא.

אוֹדָסָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

נִפְשֵׁי וְלִבֵּי הַנְּעִים, הַשׁוֹאֵב מִיַּם חַיִּים מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה שֶׁהוּא עֶקֶר
הַרְפוּאָה וְהַהֲצָלָה לְהַנְּפְשׁוֹת מִכָּל הַחַצִּים וְסַמִּים אֲרִסְיִים שֶׁל מִינּוֹת
וְאִמוֹנוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וְכָזָב, וְלִבּוֹ בּוֹעֵר בְּקִרְבוֹ וְנִכְסָף וּמְשִׁתּוֹקֵק לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם
נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁעַל-יָדֵי זֶה נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבִשְׂמִים
וְנִתְבַּטַּל הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת מִלֵּב יִשְׂרָאֵל.

רְאוּי לָנוּ לְהַבִּין כִּי לֹא דָבָר רִיק הוּא מֵה שְׁזָכִינוּ בְּדוֹר הַזֶּה לְאוֹר כְּזֶה.

עֲלִינוּ לְהַזְכִּיר עֲצֻמְנוּ בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר
הַפְּלִיא ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, וְחִיבִים אֲנַחְנוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לֵה' תִּמְיֵד שְׁזָכִינוּ
לִישָׂא וּלְתִן בְּדַבְרֵים כְּאֵלֶּה הָעוֹמְדִים בְּרוֹם רוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם עַד אֵין סוּף
הַמְּחִיִּים אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּדוֹר הַחֲשֵׁךְ הַזֶּה, בְּדוֹר הַיְתוֹם הַזֶּה, בְּשֶׁפֶל מַצְבָּנוּ כְּזֶה.

כָּל הָעֲרֻבוּבָיָה שְׁבַעוֹלָם שְׂאִין יוֹדְעִים הֵיכָן הַצְּדִיק הָאֵמֶת, הוּא מְחַמֵּת
שְׁמִתְרַבֶּה וּמְתַגְדֵּל הַשֶּׁקֶר בְּעוֹלָם עַד שְׁמִכְנִיס דְּעוֹת זָרוֹת וְכַפִּירוֹת הַרְבֵּה
בְּעוֹלָם, וַיִּמְקִים מֵהֶם אֲנָשִׁים שְׂאוֹמְרִים שְׂרוּצִים בְּתַקְנַת יִשְׂרָאֵל.

עֶקֶר הַתִּיקוֹן לְמַחְלֶקֶת שְׂיֵשׁ עַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת וְאֲנָשָׁיו בְּכָל דוֹר וְדוֹר שְׂזָה
עֶקֶר בְּחִינַת מְלַחְמַת עֲמָלֵק, עֶקֶר הַתִּיקוֹן לְזֶה הוּא לְהַתְּנַהֵג בְּתַמִּימוֹת
וּבְפְשִׁיטוֹת וּבְאֵמֶת, וּלְזַעַק מְאֹד לֵה' יִתְבַּרֵךְ שִׁיּוֹרְהוּ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. וְהַחֲפֹץ
בְּאֵמֶת מוֹסְרִין לוֹ מְלֶאֶךְ שֶׁל אֵמֶת עִם הַצְּדִיק שֶׁהוּא מְבַחֵר הָאֵמֶת שְׁבִין
הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִיִּים הַמְּבַחְרִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת שְׁגִלָּה אֵמֶת כְּזֶה בְּעוֹלָם
שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְקַלְקְלוֹ בְּשׁוֹם אֲפֹ.

הָעֶקֶר הוּא לְעוֹרֵר הָעָם שְׂיֵשׁוּבוּ עַל פְּגָם הַמַּחְלֶקֶת שְׁעַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת נַחַל
נוֹבֵעַ, שְׁעַל-יָדֵי זֶה נִתְרַחֲקִים מִכָּל הַתּוֹרָה וְנִכְנָעֵת כָּל הַתּוֹרָה.

עֶקֶר שְׁלֵמוֹת קִיּוּם הַתּוֹרָה הוּא עַל-יָדֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ.

אין לנו שום נחמה על הגלות והחשך שעובר עלינו כי אם בזכות וכח תורתנו ושיחתו הקדושה של רבנו הקדוש והנורא זכר צדיק לברכה, "זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון דינו וכו'". גדולים מעשי ה' אשר עשה עמנו בדור הזה, שזכינו להיות בחלקו הקדוש, לבלי להתנגד עליו חס ושלום. חלילה לנו מלשפח חסדיו הנאמנים שעשה עמנו, עצות עמקות ונפלאות כאלה, התגלות התורה כזה, אשרי האזנים השומעות מזה, כי לא נשמע כזאת מעולם וכו'.

כל המחלקת שחולקים על הצדיק האמת, הכל הוא על-ידי גאות של המנהיגים המפרסמים של שקר, ועל-ידי זה הם מרחיקים נפשות ישראל מלהתקרב לצדיק האמת, שעל-ידי זה נטלה המלכות והממשלה מישראל ונתנה לעכו"ם והרשעים שמקבלים המלכות ומושלים עלינו חס ושלום. כל זה נמשך על-ידי המחלקת על הצדיק האמת שעל-ידי זה פוגמים בכבודו שעל-ידי זה עקר הגלות. אבל ה' לא יעזבנו בידם, אדרבא על-ידי זה דיקא מכניע אותם לגמרי ומוציא את ישראל מרשותם, כי כל מה שהקלפה קשה וחזקה ביותר - בהכרח שתירד הקדשה הגבוהה לשם יותר ויותר ותהיה שם בגלות יותר, עד שתתגבר בגדל כחה על-ידי זה דיקא ותכניע אותה ותשפילה, כמו שהפילה אסתר את המן הרשע וסיעתו דיקא על-ידי זה שנלקחה לבית אחשוורוש, שזה בחינת "עת אשר שלט האדם באדם לרע לו".

עקר התגברות היצר הרע הוא על-ידי מחלקת, וזה עקר עסקם והשתדלותם של השדן יהודאין, לבלבל ולעקם לב ישראל, להרבות מחלקת, ולהתלבש עצמן במצוות הרבה שלהם, שמכניסין בלב כל הנוטה אחריהם, שחברו נטה מהאמת ושהוא שונא לו ועל-כן מצוה גדולה להדפוס ולרדפו עד הנפש, וכיוצא באלו הטעיות והסברות המזיפות שלהם. והעקר מתגברין עצמן השדן יהודאין, הלומדים ותלמידי חכמים שאינם שלמים, עד שנתעקם לבם על הפשרים האמתיים ומתירים ומצוים להדפסם ולרדפם, כי חותרים למצא בהם חסרונות ופגמים וכו' עד שנעשה אצלם מצוה לרדפם חנם, וזה "למי מדנים למי ש"ח", ראשי תבות חכם שד יהודי, שממנו כל המדנים והריב והמחלקת.

כשאדם נופל למקום שנופל, אפלו אם נופל לדברים מגנים מאד שהם בחינת מקומות מטנפים, ואפלו מי שנופל חס ושלום לספקות והרהורים ומהרהר אחר ה' יתברך, אף-על-פי כן אין שום יאוש בעולם כלל. אף-על-פי שנדמה לו שבמקומו אין נמצא שם ה' יתברך כלל חס ושלום, מחמת שנופל למקומות מטנפים כאלו רחמנא ליצלו, אף-על-פי כן יחזק ויתאמץ ויתגבר מאד לדרש ולבקש ולחפש אחר כבוד ה' יתברך. וכששואל ודורש ומבקש אחר כבוד ה' יתברך, ומצטער ומתגעגע וצועק לה' יתברך ונכסף לחזר אליו, אף-על-פי שאינו יודע שום דרך ונתיב ועצה ותחבולה איך אפשר לעלות ולחזר ממקומות כאלו הרחוקים מה' יתברך כל-כך, אף-על-פי כן על-ידי הבקשה והחפוש בעצמו שמחפש ומבקש את ה' יתברך איה מקום כבודו, על-ידי זה בעצמו עולה בתכלית העליה

בבחינת ירידה תכלית העליה, וזהו בעצמו תשובתו ותקונו. כי על-ידי הירידה שיש לו, על-ידי זה הוא מחפש ומבקש איה מקום כבודו, ועל-ידי זה פשוטה לבקש ולחפש היטב, אז זוכה לעלות בתכלית העליה לבחינת 'איה', שהוא שרש הכל וממשיך משם חיות חדש. וכל זה בכחו של הצדיק האמת, כי לילא כחו הגדול לא היה לנו כח אפלו לחפש ולבקש כלל, וחס ושלום היינו נטבעין.

כבר הודיע הצדיק שאין שום יאוש בעולם, כי ה' יתברך מלא רחמים וחפץ בתשובתו של כל הרשעים תמיד והוא חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, ועל-כן כל אחד ואחד לפי מעשיו שעשה וירד ונתעה למקום שירד ונתעה, אזי ה' יתברך מצמצם עצמו ומרמז לו רמזים כפי הראוי לו עכשו במקומו ושעתו, ומי שאין לו שכל להעמיק בזה בדעתו צריך על כל פנים להאמין בזה באמונה שלמה ואזי יוכל לזכר את ה' בכל מקום ובכל זמן ובכל המדרגות שבעולם, למעלה או למטה חס ושלום, כי ה' יתברך מצמצם עצמו בכל יום בכל מקום ומרמז רמזים וכו'.

הצדיק הכובש את יצרו ואפלו במה שהותר לו הוא אוהו את תאוותו בידו. בודאי זה אין מת, אלא תמיד חי אפלו לאחר מיתה, ואין חלוק אצלו בין מיתה לחיים, כי תמיד הוא עובד ה'.

כל אחד על-ידי חטאיו גורם להסתלקות אור אלקותו יתברך שעל-ידי זה אין יכולים לידע מה' יתברך חס ושלום, ועקר התקון שלנו ושל חטאי כל הדורות הוא על-ידי הצדיק האמת אשר הוא סותם עיניו מחיזו דהאי עלמא לגמרי ואין לו שום הסתכלות כלל בזה העולם. ולא רק זאת, אלא שהוא גם מקבל על עצמו כל הענויים וכל היסורים קשים בשביל ה' יתברך ובשביל תקונו נפשות ישראל עד שזוכה לבטל עצמו אל התכלית בתכלית הבטול במדרגה גבוהה מאד מאד, עד שזוכה להמשיך תקונים משם לגלות אלקותו יתברך לעין כל, עד שיעורר בתשובה גם את כל הרחוקים מאד מאד. ועקר נפלאות עבודתו הקדשה הנפלאה והנוראה מאד של רבנו הקדוש הוא בראש השנה, כאשר שמענו מפיו הקדוש שאמר שכל ענינו ועסקו הוא ראש השנה.

עקר כבוד ה' יתברך הוא כשהרחוקים ביותר מקרבים את עצמם לה' יתברך כי אז נתיקר ונתגדל כבודו יתברך מאד. גם אין לאדם לומר איך אני יכול להתקרב לה' יתברך ואני רחוק כל-כך על-ידי רבוי מעשי הרעים, כי אדרבא, כל מה שהוא רחוק ביותר יתגדל על-ידו כבוד ה' יתברך ביותר כשישתדל לשוב ולהתקרב אליו יתברך, כי זה עקר כבודו יתברך.

עקר שמחתו ותענוגיו יתברך כשמחזירים בתשובה את הרחוקים מאד, ועקר התקרבות הרחוקים הוא על-ידי הצדיק האמת ותלמידיו שעוסקים בזה תמיד, לעורר בני-אדם משנתם ולהחזירם בתשובה. וביותר עוסק בתקונו זה לאחר הסתלקותו.

הצדיק האמת ברחמיו הוא מקרב כל הרחוקים, גם מרחקים כמונו היום, להעלותם אל הקדשה לה' יתברך ומגלה אלקותו עין בעין לכל באי עולם.

המתפלל תמיד בכל יום בעד שלומו וטובתו בכל לב במסירות נפש, דורש שלומו ושלום הנלוים אליו.

אודעסר

דב

ישראל

לכבוד עיני ולבי, המעדן ומענג את נפשו באורות הצחצחות החדשות העליונות ונראות מאד במעלה שאין למעלה מהם, המחיים ומרפאים את גופו ונפשו ומטהרים מאבי אבות הטמאה של המינות ואמונות כזביות של השקרנים בעלי כבוד וגאווה, ורודפים אחר כבוד עצמן, ולוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את ישראל מהצדיק האמת הרועה האמתי שהוא עקר מקור ושרש חיותם לדורי דורות לנצח, ועל-ידי זה הם מעבדים וגורמים כל הפירות וכל הצרות והחרבנות שבא על ישראל, אבל סוף כל סוף יגמר הצדיק את שלו מה שהתחיל לתקן העולם בשלמות, כמו שהבטיח ואמר: "האני לא גמרת? גמרת? ואגמר נצחתי ונצח".

דבורי לשון הרע שעל-ידם נתרבה מחלקת ושנאה וקנטור בעולם, הם בחינת רוח סערה, שעל-ידי זה נתבלבל האויר ואי אפשר להשמיע קול דבר הצדיק האמת ההולך לפנינו לתור לנו דרך כבושה לשוב לה' יתברך אפלו מכל המקומות הרחוקים מאד מהתורה. ושלום הוא בחינת אויר הנח והנד, שעל-ידי זה נשמע דבור הצדיק למרחוק בכל העולם עד שיפרח הדבור הקדוש להטוב הכבוש בין הסטרא אחרא כמו חץ מהקשת, עד שישמע הטוב ויפלא חץ כבדו של הסטרא אחרא ויצא הטוב משם בשלום.

אנשי ה' אנשי הכבוד, כלם גדולים, כלם ברויים, כלם קדושים וכלם עושים באימה וביראה רצון קונם בקדשה וטהרה, וכלם ענוים פעפר ואפר ממש.

"אמת מארץ תצמח", מאותם הפשרים האמתיים שמונחים עד הארץ, מהם דיקא צמח האמת לכל באי עולם.

הפשרים האמתיים שבדור המקרבים לצדיק האמת והולכים בדרךיו, הם שפלים קטנים ונבזים בעיני עצמם כתולעת ממש, בבחינת "ואנכי

תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם, בחינת "כל רואי ילעיגו ליי וכו', ואף-על-פי כן הן עזים וחזקים בדעתם מאד כעמוד ברזל וכחומת נחשת כנגד החולקים השקרנים ועזי פנים החולקים על הצדיק האמת ואנשיו בגאווה ובזו, הרוצים להעלים ולהסתיר אור הצדיק האמת מעיני ישראל ורוצים למנוע מלהתקרב אל האמת. כי צריכים שלא לשמע כלל לשום בלבול וליצנות שלהם ולבלי להתבייש מהם כלל, ומי שפוגם בזה ואין לו עזות דקדושה ואינו עז כנמר נגד החולקים המלעיגים ומונעים מלהתקרב אל האמת, שעקר התקיפות שלהם הוא על-ידי עזות ושקר, על-ידי זה אינו זוכה להתקרב למנהיג האמת ואינו זוכה לקבל ממנו השגות אלקות, ונפגמה אצלו האמונה עד שבא לידי כפירה גמורה חס ושלום.

כשמדברין לשון הרע על הצדיק והנלוים אליו חס ושלום, על-ידי זה מפרידין בין כלל ישראל שהם בחינת נקדה התחתונה, ובין הצדיק שהוא בחינת נקדה העליונה, שיכול לקרב הכל לה' יתברך, אפלו את הרחוקים ביותר, וזה בחינת "נרנן מפריד אלוף" וענשו גדול מאד.

לפעמים יכול האדם לפל חס ושלום על-ידי האמת דיקא, כי יודע בנפשו שבאמת קלקל ופגם הרבה וגם עתה הוא כמו שהוא, ועל-כן מסיתו הבעל-דבר בהאמת שלו לדחותו לגמרי חס ושלום. אבל כבר גלה לנו הצדיק האמת שהאמת לאמתו אינו כן, כי אפלו בשאול תחתיות סמוכין לה' יתברך ואין שום יאוש בעולם, ואף-על-פי שבודאי צריכין לשמר עצמו מן החטא ואפלו מפגם כל שהוא, אף-על-פי כן אפלו אם נכשל כמו שנכשל אפלו אלפים ורבבות פעמים, אף-על-פי כן בכל עת ורגע חסדי ה' לא תמנו וכו' ויכולים בכל עת לקרב עצמו לה' יתברך מכל מקום שהוא "כי גדול ה' מאד ולגדלתו אין חקר" ויש ענין שיתהפך הכל לטובה, וזה עקר האמת לאמתו. גם כל המחלקת על הצדיק, הן המחלקת של הנקראים חסידים וכשרים, ובפרט המחלקת של כתות המחקרים הנוטים לדרכי הכפירות והאפיקורסות, הכל הוא על-ידי האמת שלהם, כי האמת נעשה עדרים עדרים וכל אחד אומר שאצלו האמת, ועל-כן מי שמביט לפעמים בספריהם של המחקרים יראה שהדבור "אמת" אינו זו מפייהם וצוועקים רק "אמת". אוי להם ולהאמת המזיף שלהם! ועל-כן צריך האמת בעצמו שמירה, והכל בכת הצדיק האמת ותלמידיו שהם בחינת יהושע שעל-ידם עקר הכנסת קיום התורה בישראל ועל-ידם המשכת דרכי התשובה.

כל עקר הגלות שנמשך ונתארך הוא רק מחמת המחלקת ושנאת חנם שעל הצדיק האמת ואנשיו, שזה גרוע מכל העברות. ועצם ותקף ההתגברות הזו גדול ונשגב כל-כך בלי שעור וערך, עד שגם הצדיקים והכשרים אשר הטו שכמם לסבל על תורה ושבירת תאוות, גם בהם נפלה שלהבת הקנאה והמחלקת וקבלת לשון הרע ושנאת חנם. וזה הדבר היה בעברנו להרחיק מהאמת יותר מהכל, ועדין השטן מרקד בינו להגדיל המחלקת והפרוד. ונלכדו כל-כך, עד שלא יוכלו המון יריעות לבאר ענין זה.

כל עקר המחלקת והקטגוריא הגדולה שעל הצדיק האמת הוא מחמת זה שרבו הגדול וצ"ל עוסק להחיות מתים ופגרים ממש שנפלו בדעתם מרובי עוונותיהם העצומים, ובכחו הגדול הוא עוסק בתקונם ובהצלתם. אבל מה לנו בזה, ילד כל אחד בדרכו, ואנחנו בחסדו הגדול והנפלא נקיים "אחזתיו ולא ארפנו" עד וכו'.

על-ידי כל מיני פגם הברית קדש באים לידי כפירות גדולות ולאמונות כזביות, כי מי שפוגם בחטא זה, על-ידי זה נפגם דעתו, ונשבר ונתקלקל האמונה מחמת פגם הברית, פגם טיפי המח והדעת, ומחמת זה באים לידי כפירות בה' יתברך ובהצדיק האמת ונדמה להם שהם חכמים גדולים ואינם רוצים להשליך שכלם העכור והפגום המלכלך בזהמת תאות נאוף, ומקשים חס ושלום על ה' יתברך או על הצדיק האמת והכשרים האמתיים, וכל זה מחמת פגם הברית, ומזה באים כל האפיקורסים והכופרים וכן כל החולקים על הצדיק האמת, וכל מי שרוצה לחוס על נפשו להציל נפשו מן השאול תחתיות ומתחתיו עקר תקונו שישליך ויסלק שכלו לגמרי כאילו אין לו שום שכל ודעת כלל ויתחזק באמונה שלמה בה' יתברך ובצדיק האמת בתכלית הפשיטות בלי חכמות כלל, ואז בודאי יזכה לתקן כל פגמיו ויזכה לתשובה שלמה.

יש כמה בני-אדם שמשקעים כל-כך בתאוותיהם כאשר הם יודעים בעצמן, אשר ברובי זהמת תאוותיהם הם גרועים מבהמות ועושים מעשה בהמה ממש, ואף-על-פי כן הם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים וכו', ורוצים לחקר חקירות בידיעת אלקותו יתברך על-פי חכמות חיצוניות. גם בין הכשרים קצת יש מפרסמים של שקר שעדין לא יצאו לגמרי כלל ממעשה בהמה ואף-על-פי כן הם חכמים בעיניהם ורוצים להנהיג את העולם ואת ישראל בדעות זרות וחכמות של שטות הבל ושקר, ומתלבשים עצמם במצוות ומעקמים לב הרבה מישראל ומרחקים אותם מהצדיק האמת, וקורין את הכשרים והיראים אמתיים שבדור בשם כסילים ופתאים וכו'. ובאמת כלם המה מהבל יחד מחמת שמהפכין האמת ועושים מעשה בהמה ואף-על-פי כן רוצים לידע חכמות והמצאות, ועל-ידי זה אין יכולים לקבל המח והדעת האמתית עד שנתעים ונבוכים בחכמות של שטות והבל.

על-ידי מחלקת על הצדיק שוכחין את התורה.

אשירה ואזמרה לה' על שאתה עומד בעזרי, שזכית גם הפעם להצילני מיד המופתי הירושלמי חוסייני המן עמלק, רוצח אכזרי, שפל שבשפלים בתכלית השפלות, הידוע ומפרסם בשם... שעמד עלי לרצחני ולהשמידני, וה' לא עזבני בידי, ונתן בלבד רחמים לרחם עלי, להצילני מתחת ידו הטמאה והמזהמה.

שנה רעה וארורה בכל הקללות והחרמות ומכות ומחלות רעות ומרות לכל הרשעים הגרועים מכל הרשעים הגמורים הנמצאים בעולם ורוצחים

השפלים וארורים, שחולקים וחוטאים ומחטיאים, שמבזים ומחרפים ומבישים ברבים ומחללים שם ה' יתברך והצדיק האמת ואנשיו האמתיים, ומדברים לשון הרע ושם רע של שקר גמור על צדיקים יראים וכשרים אמתיים. והעקר הרשע הגדול שבהם שהוא... שאין עוד רשע טמא מתעב ושפל כמוהו, איש דמים ומרמה, שקרן רמאי וצבוע, חונף וגונב דעת, מנאף וכופר וכו', ורוצה להתגדל ולהשתרר ולמלך כמו המן הרשע. והרשע המטנף הזה הוא אבי אבות הטמאה, וכל מי שנוגע בו הוא גם-כן אבי אבות הטמאה, ובודאי לא יקומו בתחית המתים. יכרת ה' מהרה כל שפתי שקר של הרשעים הארורים, מחללי שם ה' החוטאים ומחטיאים האלה, ימחו מספר חיים וימח שמם וזכרם מן העולם לעולם ועד.

החוטאים האלה הרשעים אבי אבות הטמאה ימח שמם וזכרם מהרה, בודאי לא יהיה להם חלק לעולם הבא, ולא מועיל להם שום תשובה ואין להם כפרה עולמית. כמה וכמה מהם כבר קבלו קצת ענשם, מאחד לקח ה' את אשת נעוריו בפתע פתאום, היא הייתה בריאה ושלמה בלי שום מחלה ולא היה לה שום מחלה מעולם, פתאום הרגישה ברע ונפלה למשכב ותכף ומיד נפטרה באיזה יום והשאירה הרבה יתומים, יותר מעשר. ועוד אחד, נפטר פתאום באמצע הרחוב ולא היה לו שום מחלה מעולם, פיזוע לכל. עוד שני אנשים נפטרו פתאום על עוון זה גם-כן, וכן היו אנשים שגעשו ונפטרו אחרי שסבלו מאד מאד ממחלות. אני בטוח בגדל כח הצדיק וצ"ל, שכל הרשעים שיש להם איזה חלק בזה, בעוון שקר הזה, בענין השקר הזה, בעוון הגדול הזה הגדול מכל, יהיה סופם רע ומר פקרח ועדתו, כי ה' יתברך מקפיד על כבודו של צדיקים יותר מעל לכבודו, ויבושו ויבהלו מאד לעין כל.

שנה רעה ומרורה ולמלשינים אל תהי תקוה ולא תקומה ולא שום תקנה לנצח נצחים. וכל הכופרים מהרה יכרתו, והדרם ומלכות זדון מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילים ותכניעם ותבערם מן העולם במהרה בימינו. ברוך אתה ה' שובר אויבים ומכניע זדים, אמן.

יכרת ה' מהרה שפתי שקר של רשעים אלו, השקרנים רמאים וצבועים וחונפים וכופרים האלו שהם קלפת המן עמלק, ימח שמם וזכרם לדור דור לנצח. הם וכל אשר להם ימחו מספר חיים מהרה. ימהר ה' לשלם להם את גמולם ויתן להם מהרה ענשם הקשה והמר כמו שמגיע להם, למען כבוד שמו הגדול יתברך, למען דעת כל עמי הארץ כי יש אלקים שליט בארץ, ועל-ידי זה יתגדל ויתקדש כבוד ה' בכל העולמות.

אני מקוה ומיחל לה, כי כבר הגיע זמן מפלתם של הרשעים הללו, להכרית שמם מארץ וזכרם מן העולם, להשמידם עדי עד משני עולמות. כי אתה מרום לעולם ה', ולעולם ידך על העליונה.

אסיים ואמר שלום מעמק הלב.

לב.

לְכַבֹּד בַּת עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁר מָחוּ וְלִבּוֹ נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי הַבַּעֲטָלָר הַנּוֹרָא שֶׁיֵּשׁ לוֹ כְּתַפִּים רְחִיבִים וְנוֹשָׂא אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלְנוּ אֵל בְּחִינַת לְמַעַלָּה מִהַמְּקוֹם. אֲשֶׁרִיךְ שֶׁנִּצְלַת מְרֻשָּׁתוֹת וּמְכַמֹּרוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִינּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל הַבַּעֲלֵי כְבוֹד וְגֵאוּהַ הַלּוֹחֲמִים בְּעִזּוֹת מִצַּח כְּנֶגֶד הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי מוֹשִׁיעַן שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנֶצַח שֶׁהַבְּטִיחַ וְאָמַר: "גַּמְרָתִי וְאֶגְמֶר, נִצַּחְתִּי וְאֶנְצַח", וְסוֹף כָּל סוֹף יִתְקַן כָּל הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עֲלֵיהֶם וְיִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

ה' יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ כְּבִיכּוֹל מְצַמֵּם עֶצְמוֹ מֵאִין סוֹף עַד אִין תְּכַלִּית וּמְרַמֵּז לוֹ רְמִזִּים כְּפִי הָרְאוּי לוֹ בְּמַקְוֵמוֹ וְשִׁעְתּוֹ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. וּמִכָּל זֶה יוֹכֵל לְהַבִּין רְמִזִּים לְבַל יִבְהַלּוּהוּ רַעֲיוֹנָיו מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, רַק מִכָּלֵם יִזְכֹּר בֵּה' יִתְבָּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא, כִּי גַם בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת יְכוֹלִים לְהִיּוֹת סְמוּךְ לֵה' יִתְבָּרַךְ בְּכַח הַצַּדִּיק. וְאֲנִי עֵינֵי צוֹפִיּוֹת וּמִיחֲלוֹת לֵה' שֶׁיִּצְמִיחַ עַל-יָדֵי זֶה יִשׁוּעָתָךְ וְטוֹבְתָךְ הַנִּצְחִית בְּתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

אף-על-פי שֶׁאֲנִי בְּעֶצְמֵנוּ חִיבִים, אף-על-פי כֹּן חֲסִדוֹ יִתְבָּרַךְ גְּדוֹל מֵאֵד עַד אִין חֶקֶר וְאִין מִסְפָּר וּבְחֲסִדוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא יַעֲזֹבֵנוּ, וּמֵה גְדוֹלוֹ חֲסִדֵי ה' שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּדוֹר הַזֶּה עַל-יָדֵי הָאִישׁ תְּבוֹנוֹת הָאֲמִתִּי שֶׁהִמְשִׁיךְ תְּקוּנִים נוֹרָאִים כְּאֵלָה לְהַחֲיוֹת כָּל הַנְּפֻשׁוֹת הַנְּפֻלוֹת אֲשֶׁר רַבּוּ כְּמוֹ רַבּוּ בְּדוֹרוֹת אֵלָה, אִךְ אוֹי לָהֶם לְהַחֲלוֹקִים וְהַמְתַּנְּגָדִים עַל הָעוֹסֵק בְּתַקּוּן נִפְשָׁם בְּכָל עֵת, וְאף-על-פי שֶׁהֵם חוֹלְקִים כְּמוֹ שְׁחוֹלְקִים וּמִתְלוֹצְצִים כְּמוֹ שְׁמֵתְלוֹצְצִים, אף-על-פי כֹּן הוּא עוֹסֵק בְּתַקּוּנָם מִרְחוֹק, כִּי הַמַּעֲנֵן דְּנִפְיָק מְשַׁקֵּה וּמְרַוֵּה אֶת הָאָרֶץ גַּם בְּמַקְוֵם שֶׁהוֹלֵךְ מִתַּחַת לְאָרֶץ בְּמַעֲמָקִים. וּמֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ שֶׁזָּכִינוּ בְּחֲסִדֵי ה' וְיִשׁוּעָתוֹ הַנְּפִלְאָה לִידַע בְּאַמֶּת מִהָעוֹסֵק בְּתַקּוּנָנוּ לְנֶצַח בְּכָל דוֹר.

אַחֲרֵי אֲשֶׁר ה' יִתְבָּרַךְ בְּחֲסִדּוֹ פָּקַח עֵינֵינוּ וְהוֹדִיעָנוּ קֶצֶת אֲמִתַּת גְּדֻלָּתוֹ, וְהִיטִיב עִמָּנוּ כָּל-כֶּד לְהַשְׁמִיעָנוּ כְּאֵלָה וְכְאֵלָה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַעוּ מִעוֹלָם הַמְּחִיין אֶת כָּל הַנְּפֻשׁוֹת מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, בְּוִדְאֵי בְּשִׁבִיל תְּנוּעָה קִלְה לְהִתְקַרֵּב אֵל הַנַּחַל נוֹבַע מִכָּל שֶׁכֶּן לְלַמֵּד סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים וְלִקְיָם אִיזָה דְּבוּר אֲמִתִּי מִדְּבָרָיו, בְּוִדְאֵי בְּשִׁבִיל נִקְדָּה אַחַת כְּדָאֵי וְכְדָאֵי לְסַבֵּל הַכֵּל וּלְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלָה. עַל-כֵּן, יַחֲזֵק לְבָבוֹ בְּכָל עַז וְתַעֲצוּמוֹת וְיִמְסַר נַפְשׁוֹ לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְיִמִּית עֶצְמוֹ בְּשִׁבִיל שִׁיתְקַרֵּב

ויהיה דבוק באהל הצדיק הגדול שיכול לתקן ולרפאות הכל בגדל הארת שכלו, כי בכח הצדיק יכולים לדלג ולקפץ על כל מיני מניעות ועפובים שמעפבים מלהתקרב לה' יתברך.

העלילות והתואנות שהבעל-דבר מוצא לכל אדם לפרש מאחרי המקום חס ושלום רבו מספר כי אין מספר, ולכל אחד מוצא עלילות מיחדות, רבם על-ידי טרדת הפרנסה והממון ומניעות המונעים וכו'.

כל אדם שרוצה לצאת מטמאתו וזהמתו צריך לילך בדרך הזה, לחשב תמיד שהוא רק יחידי בעולם ולא יסתכל על שום מונע ומעכב ומבלבל וכו', וכמו שמובא בהמעשה של החכם והתם (ספורי מעשיות משנים קדמוניות, מעשה ט'), מבאר שם שהתם היה רצון וכו' ולא היה יכול המלאכה כראוי, והנעל שלו שגמר בכמה ימים ביגיעה גדולה היה מלא חסרונות והיה בשלשה קצוות וכו' והוא היה מתפאר בו מאד, כמה נאה ויפה המנעל הזה, כמה מתוק, כמה מתוק כמה סכר המנעל הזה, וואס פאר הדיס, וואס פאר סוכרדיק שיחאלי דאס איז וכו', והיתה שואלת לו אשתו אם כן מדוע ומפני מה שארי בעלי מלאכות נוטלים שלשה זהובים בעד זוג מנעלים ואתה אינך לוקח כי אם זהוב וחצי? השיב לה, מה לי בזה זה מעשה שלו וזה מעשה שלי, דאס איז יענעמס מעשה און דאס איז מיין מעשה, והבן.

הרבה עליות וירידות צריכין לעבר על כל אחד ואחד מה שאי אפשר לבאר בכתב, בפרט מי שכבר נכשל כמו שנכשל, על-כן אם רוצה לחוס על חיו להיטיב אחריתו צריך לילך על ידיו ורגליו להצדיק האמת ותלמידיו ותלמידי תלמידיו וכו'.

הצדיק האמת הוא עקר מקור החיות והקיום של ישראל והעולם, ואפלו מי שיירד כמו שיירד ונתעה בתאוותיו ומדותיו כמו שנתעה חס ושלום, אין שום מקלקל ופגום וחוטא בעולם שלא ימצא תקוה ותקון לנצח על-ידי התקרבות להצדיק האמת באמת לאמתו.

הצדיק האמת יוכל לירד למטה מטה לעמקי עמקים למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר ולקבץ הטוב מכל הרחוקים מאד ולהעלותם אל הקדשה בתכלית העליה.

אפלו כל אדם שבעולם בכל מקום שהוא, אפלו הרחוקים מאד מאד, גם לשם מגיע התקון, דיקא מחמת שיירד למקומות נמוכים ורחוקים מאד, וכל מה שיירד ונתרחק ביותר - כשזוכין להתגבר בכח הצדיק האמת לעלות משם נתקנים פלים נפלאים יותר לקבל אור חדש נפלא ונורא ביותר, כי הצדיק האמת הגדול הנורא שלא טעם טעם שום חטא חס ושלום מעולם כלל וכלל הוא יורד בכונה למקומות הרחוקים ונמוכים מאד מאד בשביל להעלות הנפשות משם להחזירם בתשובה, ובכח זה

הַצְדִּיק יֵשׁ תִּקְוָה לְכָל מִי שֶׁיֵּאָחֵז בּוֹ שְׂיַעֲלֶה מֵעֲמֻק יְרִידָתוֹ לְעֲלִיָּה גְדוּלָּה וְכוּ'.

זְכוֹר הֵיטֵב מִה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל קִדְּם הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקְּדוֹשׁ: "אִזְ אֵיךְ גִּי פָּאָר אֵיךְ וְוֹאֵס הָאֵט אֵיהֶר צוֹ זְאָרְגִין" (הַיּוֹת וְאֲנִי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם מִה יֵשׁ לָכֶם לְדָאָג), וְאָף-עַל-פִּי שְׁאֲנִי מְקַלְקֵל כָּל-כָּךְ אָף-עַל-פִּי כֵן אֵינִי מִתְנַגֵּד עַל זֶה, שְׂזָה כָּל הָאָדָם וְשָׁכַל תִּקְוָתוֹ וְתִקְוֹנוֹ עַל-יָדוֹ. אֵלֶּה בְּרָכָב וְאֵלֶּה בְּסוּסִים וְכוּ', וְנִפְשָׁנוּ תִּגִּיל בְּה' תִּשְׂיֵשׁ בִּישׁוּעָתוֹ, נִפְשָׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלֵטָה מִמַּחְלַקַת כְּזֶה עַל נִקְדַּת הָאֲמֶת.

אוֹהֲבוּ הַקְּשׁוֹר בְּלִבּוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד, הַמַּעֲתִיר לְשְׁלוֹמוֹ וְטוֹבָתוֹ בְּאֲמֶת

אוֹדְעָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

חֲמַדַּת לִבִּי, הַחוֹדֵר אֶל עֲמֻק יַם הַחֲכָמָה שֶׁל הַצְדִּיק הַבַּעַל תִּפְלָה הָעוֹסֵק בְּתִקְוֵנוֹ וּבְתִקְוֹן כָּל הָעוֹלָם וּמַעֲלָה אוֹתָנוּ מִכָּל הַמִּינּוֹת וְהַכְּפִירוֹת, לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, וּמְהִפֵּךְ מִשְׂמַד לְרָצוֹן הָעֲלִיוֹן.

בְּרוּדְעַר, הָאֵלֵט זֵיךְ, לֹאז דִּיךְ נֵיט אָפּ, מֵאִךְ זֵיךְ פְּרִישׁ (אָחִי, אֲחִיז עֲצָמְךְ, אֵל תִּתֵּן לְעֲצָמְךְ לִפְל וְתִתְחַדֵּשׁ עֲצָמְךְ) כְּאֵלוֹ הַיּוֹם נוֹלַדְתָּ. חִזַּק וְאַמְץ וְתִשְׁמַח וְתִגִּיל וּבִטַח בְּכַחוֹ שֶׁל זֵקֵן דִּקְדָּשָׁה זֵקֵן שְׁבִיזְקֵינִים, כִּי הוּא הוֹלֵךְ לִפְנֵינּוּ תְּמִיד בְּכָל עֵת לְנִצַּח בְּזֶה וּבְבָא. וְאִם אֲמַנְסָ כְּבָר נִלְכְּדָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּלְכְּדָנוּ וְנִכְשָׁלָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּכְשָׁלָנוּ, אָף-עַל-פִּי שְׁאֲנוּ בְּעֲצָמֵנוּ חֲיָבִים, אָף-עַל-פִּי כֵן אֲשֶׁרִינוּ אֲשֶׁרִינוּ אֲלָפִים וּרְבָבוֹת פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר שְׂזָכִינוּ לְמָה שְׂזָכִינוּ, שְׂבָאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם בְּזֶה הַזְּמַן שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּעוֹלָם אוֹר חֲדָשׁ כְּזֶה, אוֹר הָאוֹרוֹת כְּזֶה וְכוּ', חֲדוּשׁ שְׂבַחֲדוּשִׁים כְּזֶה וְכוּ', תּוֹרוֹת שִׁיחוֹת וּמַעֲשִׂיּוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר אֵין דְּגַמְתָּם, וְאֵין לָנוּ פֶּה וְכָלִים לְשַׁבַּח נוֹרָאוֹת גְּדוּלָּתָם וּלְבָאָר קִצַּת מִן הַקִּצַּת וְחִלְקָת מִן הַחִלְקָת שֶׁל אֶלְף אֲלָפִים וּרְבִי רְבָבוֹת גְּדוּל מַעֲלַת נִפְלְאוֹתָיו וְעַד לְהִיכֹן הַדְּבָרִים מַגִּיעִים בְּרוּם גְּבֵהִי מְרוֹמִים וְכוּ', אִךְ גַּם בְּפִשְׁטוֹת הֵם מַחֲיִין אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת בְּחַיֵּי עוֹלָם בְּכָל עֵת לְדוֹר דוֹר לְנִצַּח. הַפּוֹד בָּהֶם וְהַפּוֹד בָּהֶם בְּכָל תּוֹרָה וּבְכָל שִׁיחָה, בּוֹדְאֵי תוֹכֵל לְהַחֲיּוֹת וּלְשַׁמַּח עֲצָמְךְ תְּמִיד וּלְהַחֲיּוֹת גַּם אַחֲרֵים.

אֶהוּבִי אָחִי, לִבִּי וְחַיּוּתִי, אַחֲרֵי אֲשֶׁר עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מַעֲשֵׂי ה' הַגְּדוּל וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּךְ גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת לְאֵין שְׁעוֹר, שְׂזָכִיתָ בְּגִדְל רַחֲמָנוֹת וְחַיּוּנוֹת מִהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ לְשִׁמְעַ וְלִטְעַם וּלְהַבִּין וּלְהַכְנִיֵס בְּעֲמֻק לִבְךָ הַחֵם

דְּבָרֵי אֲמֶת וְנִפְלְאִים כְּאֵלֶּה הַמַּאֲוִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִף-עַל-פִּי כֵן הֵם גְּנוּזִים וְצִפּוֹנִים כָּל-כָּךְ מֵעֵינֵי הָעוֹלָם. חֲלִילָה לָךְ לַחְדָּל מִלְהוֹדִיעַ וּלְפָרֶסֶם בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת עַד לֵב הַשָּׁמַיִם אֲמִתַּת הַצְּדִיק הָאֲמֶת לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְהִלְהִיב וּלְחַמֵּם לְבָבָם בְּתַבְעֵרַת אֵשׁ הַקֹּדֶשׁ שְׁלוֹ שְׁלֵא יִכָּבֵה לְנִצַּח עַד שְׁכֻלָם יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ נִפְלְאוֹת גְּבוּרַת כַּחוֹ וְתִקְפוֹ וְתִפְאָרְתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמֶת, שֶׁרַק הוּא דִּיקָא עֶקֶר מְקוֹר וְשָׂרֵשׁ חַיּוּתָם וְתִקְוָתָם וְגוֹאֲלָם לְדוּרֵי דוּרוֹת לְנִצַּח.

כָּל עוֹד נִפְשָׁךְ בָּךְ, כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשִׁמָּה בְּקִרְבְּךָ, אֲתָה מְחַיֵּב לְהַאֲוִיר וּלְהוֹדִיעַ גְּדֹל מַעֲלַת אֲמִתַּת הַצְּדִיק הָאֲמֶת לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהִלְהִיב וּלְחַמֵּם לְבָב יִשְׂרָאֵל בְּתַבְעֵרַת אֵשׁ הַקֹּדֶשׁ שְׁלוֹ, עַד אֲשֶׁר יִתְחַמֵּם לְבָם בְּחַמִּימוֹת וְהִתְלַהֲבוּ גְדוֹל לְשׁוֹב לְהִי יִתְבָּרַךְ בְּאֲמֶת.

הַצְּדִיק בְּעֶצְמוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגוֹ כִּי אֵין בּוֹ שׁוֹם תְּפִיסָה, רַק עַל-יְדֵי אֲנָשִׁיו יְכוּלִין לְהִבִּין עֵצֶם נוֹרְאוֹת גְּדֻלָּתוֹ, כִּי עַל-יְדֵי שְׂרוּאִין שְׂאֲנָשִׁיו הֵם אֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הִי בְּאֲמֶת, עַל-יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְהִבִּין עֵצֶם גְּדֻלַּת הַצְּדִיק.

אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא לְמַדָּן וְחָכֵם מְפֹלֵג וְאֶפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא אֶל הַתְּכַלִּית הַנִּצְחִי כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֶת וְתִלְמִידוֹ וְתִלְמִידֵי תִלְמִידֵיהֶם וְכוּ'.

לוֹא תִלְמִידוֹ הַמְּבַהֵק מוֹרְנוֹ וְרַבְּנוֹ רַבֵּי נֶתָן זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הִזָּה הָאוֹר הַחֲדָשׁ הַפֶּלֶא הִזָּה נֶעְלַם וְנִגְנַז מִן הָעוֹלָם לְגַמְרֵי.

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אָמַר: "לְהִתְקַרֵּב אֵלַי הוּא דְּבַר נִמְנַע וְקִשָּׁה וְכַבֵּד מְאֹד. מִי שִׁיתְקַרֵּב לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִי וְאֶפְלוּ מִי שֶׁרַק יִגַּע בָּהֶם, בְּוַדָּאֵי יִהְיֶה אִישׁ כְּשֶׁר בְּאֲמֶת, וְלֹא אִישׁ כְּשֶׁר בְּלִבָּד כִּי אִם אֶפְלוּ צְדִיק גְּדוֹל מְאֹד יִהְיֶה מִי שִׁיזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְאֲנָשִׁים שְׁלִי".

עֶקֶר כְּבוֹד הִי יִתְבָּרַךְ הוּא עַל-יְדֵי הַצְּדִיק שֶׁמְקַרֵּב כָּל הַרְחוּקִים לְהִי יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עֶקֶר הַגְּדֻלַּת כְּבוֹדוֹ בְּשִׁלְמוֹת.

עֵינֵינוּ זֶה לְקַרֵּב נִפְשׁוֹת לְהִי יִתְבָּרַךְ הוּא דְּבַר קִשָּׁה וְכַבֵּד מְאֹד, אִף אִף-עַל-פִּי כֵן בְּהִכָּרַח לְעֵסֶק בְּזָה כִּי הוּא חַיּוֹב עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְעֵסֶק בְּזָה כְּפִי מְדַרְגָּתוֹ, כִּי זֶה בְּחִינַת יְשׁוּב הָעוֹלָם, שֶׁיִּהְיֶה הָעוֹלָם מְיֻשָּׁב מִבְּנֵי-אָדָם שֶׁהֵם בְּנֵי דַעַה אֲמִתִּית, לְדַעַת אֶת הִי וּלְהוֹצִיאָם מֵעוֹנוֹת וְכוּ'. וְזֶה הָעֵסֶק יִקָּר וְחַשׁוֹב מְאֹד מְאֹד אֶצֶל הִי יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי זֶה עֶקֶר גְּדֻלָּתוֹ וְכְבוֹדוֹ שֶׁל הִי יִתְבָּרַךְ כְּשֶׁהַרְחוּקִים בְּיוֹתֵר נִתְקַרְבִּים אֵלָיו. אֲבָל מִי הוּא זֶה שִׁיֵּדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזָה, אֶת מִי לְקַרֵּב וְאֶת מִי שְׁלֵא לְקַרֵּב. עַל-כֵּן צָרִיכִים לָזֶה תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים הַרְבֵּה, וְגַם זֶה קִשָּׁה לְקִים כְּרָאוּי כִּי מִי יוֹדַע לְסַדֵּר תְּפִלָּתוֹ כְּרָאוּי, בְּפֶרֶט עַל עֵסֶק גְּדוֹל כְּזֶה שֶׁבּוֹ תְּלוּיִים כָּל הָעוֹלָמוֹת. עַל-כֵּן עֵסֶקְנוּ בְּזָה הוּא רַק עַל-יְדֵי כַח הַדַּעַת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמֶת שֶׁעַל-יְדוֹ

דיקא מאיר ה' יתברך את עיני כל החפצים, איך לעסק בענין הקדוש הזה לקרב נפשות לה' יתברך באמת שזה מוטל על כל אחד מישראל הרוצה להתקרב לה' יתברך באמת, שכמו שחיוב עליו לשוב לה' יתברך ולהתקרב אליו יתברך - כמו כן הוא חיוב עליו לדבר עם חבריו ולקרובם אל האמת לאמתו ויקבלו דין מן דין (זה מזה). אבל אי אפשר לעסק בזה כי אם על-ידי הצדיק ועל-ידו יכולין להתפלל תפלתו לפני ה' יתברך שישועו לידע באמת איך לנהג בבנין הזה, איך לגרש הרע מעצמו ומהנפשות המתקרבים אליו.

מי שרוצה לקרב רשעים ומרחקים ביותר לה' יתברך יש עליו סכנות גדולות מאד בלי שעור, וצריך לזה כמה תחבולות בלי שעור עד שיזכה לפעל פעלתו בשלמות.

אותן הרחוקים והגרועים ביותר שכבר הזקינו ברשעתם ונתעבו ונתגשמו מאד, אסור לעסק בתקונם מי שאין כחו חזק וגדול ביותר כי יוכלו להזיק לו מאד, רק הצדיק האמת שהוא הרבי והמנהיג האמת של כל הדורות, שפחו אביר וחזק מאד מאד יכול לתקנם ולהעלותם ולהביאם אל התכלית הטוב. כי זה הצדיק מקשר את עצמו אפלו עם הפחות שבפחותים והקל שבקלים, ומלקט ומברר ומעלה ומקבץ הנקודות טובות שיש בהם, מכל אחד, ומוצא זכות וטוב אפלו ברשע גמור, כי יש אלקות אפלו בדיוטא התחתונה, ועל-ידי זה מעלה הכל לכף זכות באמת ומתקנו ומחזירו בתשובה.

עקר עסק הצדיק האמתי הוא לקרב הרחוקים מאד, על-כן עקר סמיכתנו הוא רק על הצדיק הגדול היודע לעסק בזה כראוי.

אי אפשר לידע ולהודיע ולהגדיל שם ה' כי אם על ידי הצדיק האמת.

על-ידי הצדיק באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך ועל-ידי זה נתרומם ונתעלה כבודו יתברך, כי זה עקר כבודו - שהרחוקים ביותר יתקרבו אליו.

על-ידי התורת חסד של הצדיק החכם האמת באים הרחוקים מאד ומתקרבים לה' יתברך.

החכמים בחכמות חיצוניות, כל חכמתם היא רק מחמת תאוות ומחמת רבוי תאוותם בכל התאוות ובפרט בתאוות ממון, מחמת זה אינם רוצים להודות על האמת על גדל נפלאות אמתת החכמה של הצדיק האמת. וכן הוא בכל החכמים ואפלו הכשרים קצת שלא קדשו את עצמן עדין בשלמות ואינם רוצים להכניע עצמן לחכם האמת, שכל סברותיהם וחכמותיהם בענין ההתנגדות והמחלקות על צדיק האמת, הכל נמשך מחמת תאוות, מחמת שלא זככו עצמם מכל התאוות ובפרט מתאוות ממון כבוד.

אָנוּ שׁוֹמְעִים וְרוֹאִים שְׁהַכֵּל חֲפָצִים וּמִתְגַּעְגְּעִים לְקַדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל סָבָא, וּבִפְנִימִיּוֹת לְבָבָם הַכֵּל צוֹעֵקִין בְּמַר נֶפֶשׁ מְאֹד עַל גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתָם מִהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִי, אֲדָּהֵם כְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפֶּחַח, וְהַשְׁטָף מִיָּם רַבִּים שֶׁל כָּל הַתְּאֻוֹת וְהַמְדוֹת הָרְעוֹת וּבִפְרֵט טְרַדְתַּת הַמָּמוֹן, הוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵת, וְאִם נִתְחִיל לֹאמַר אֱלוֹהֵי וְכוּ' דִּינֵנוּ דִּינֵנוּ, לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל יְמֵינוּ לְהוֹדוֹת לֵה' יִתְבָּרֵךְ עַל אַחַת מִנֵּי אֱלֹהֵי אֱלֹפִי אֱלֹפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת וְכוּ' שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה. מִה נְדַבֵּר וְהוּא אָמַר וְעָשָׂה כְּחִסְדּוֹ כְּטוֹבוֹ כְּרַחֲמָיו כְּנִפְלְאוֹתָיו, לֹא כְּחִטָּאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ מִה טוֹב חֶלְקֵנוּ.

הַמְזַכֵּירוֹ לְטוֹב תְּמִיד וּמַעֲתִיר לְשִׁלּוּמוֹ וְהַצְּלַחְתּוֹ.

אוֹדְעָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

לד.

לְבִי יִקְרִי, הַמְתַּיַחַד וּמִתְעַנֵּג בְּהַאֲרוֹת הַצַּחְצָחוֹת הַחֲדָשׁוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת בְּמַעֲלָה שְׁאִין לְמַעֲלָה מֵהֵם הַמְּחִיִּים וּמְרַפְּאִים אֶת גּוּפּוֹ וְנַפְשׁוֹ, וְזָכָה לְטַהַר עֲצָמוֹ מֵאֲבֵי אֲבוֹת הַטְּמָאָה שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל הַשְּׂקָרְנִים הָרוֹדְפִים אַחַר כְּבוֹד עֲצָמָן וְלוֹחֲמִים בְּעִזּוֹת מִצַּח לְהַרְחִיק וּלְהַפְרִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מִהַצְדִּיק הָרוֹעֶה הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא עֶקֶר מְקוֹר וְשֶׁרֶשׁ חַיּוּתָם, וְעַל-יְדֵי זֶה גּוֹרְמִים כָּל הַכְּפִירוֹת וְהַצְּרוֹת שֶׁבָּא עַל יִשְׂרָאֵל. אֲבָל סוּף סוּף יִגְמֹר הַצְדִּיק אֶת שְׁלוֹ מִה שֶׁהִתְחִיל לְתַקֵּן הָעוֹלָם בְּשָׁלְמוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ וְאָמַר: "גְּמַרְתִּי וְאִגְמֹר, נִצַּחְתִּי וְאִנְצַח!"

ה' יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ תְּעֵלוֹמוֹת לְבָבִי וְיוֹדֵעַ כְּמָה וְכְמָה אֵשׁ אֶהְבֶּתֶךָ תּוֹקֵד בְּלְבִי תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאִנִּי חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן עַל עֶקֶר תְּכַלִּית טוֹבֶתֶךָ וְיִשׁוּעָתֶךָ בְּזָה וּבְבָא, וְעֶקֶר הַיְשׁוּעָה הַיָּהּ שֶׁה' יֵאִיר בְּלִבְךָ אֹר הָאֱמֵת הָאֱמֵתִי שֶׁאַתָּה חֲפָץ בּוֹ וּמִשְׁתַּוֵּקֵק לוֹ כָּל-כָּד, וְתִזְכֶּה לְהַבִּין הַיֵּטֵב דְּבָרֵי תּוֹרָתוֹ, עַד שֶׁתִּדְלַג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת. וְדַע, כִּי אֲנִיחֵנוּ תְּמִיד בְּיַחַד, כִּי הַגּוֹפִים רְחוּקִים אֲבָל הַנְּפְשׁוֹת קְרוּבִים, כִּי אֲנִיחֵנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּיַחְדָּא חֲדָא בְּשֶׁרֶשׁ נְשִׁמַּת הַצְדִּיק הָאֱמֵת, וְזֶה כָּל תְּקוּנָתֵנוּ וְתִקְוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל.

אִי אֶפְשָׁר לְבָאָר כָּל אֲשֶׁר בְּלִבִּי בְּעִנְיֵן הַקְּשֶׁר אֲשֶׁר בְּנִינֵנוּ, וְכָל זֶה כְּדֵי שְׁתּוּכַל לְהוֹצִיא לַפְעַל תְּשׁוּקָתֶךָ הַחֲזָקָה לְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם בְּעוֹלָם אֶת שֵׁם הַצְדִּיק הָאֱמֵת.

אֲתַעְרוּתָא וְהַשְׁתַּוֵּקוֹת אֵל הַטּוֹב הַטְּמוּן בְּעֵמְקֵי לִבְךָ לְשׁוֹב לֵה' יִתְבָּרֵךְ וּלְהַיּוֹת כְּרַצוֹנוֹ, זֶה גְּרַם לְעוֹרֵר בְּלְבִי תִקְוָה אֶהְבֶּתִי הַנְּאֻמָּנָה אֵלֶיךָ, אֶהְבֶּה

אמתית כזאת שאין דגמתה בעולם. כי באמת אינך זו מלבי וממחשבת
ותמיד בכל עת אני מתגעגע לישועתך והצלחתך האמתית, והעקר להאיר
בלבך אור הצדיק האמת שהוא עקר ישועתנו ותקותנו ותקון נפשנו ותקון
כל העולם לדור דור.

אם אמנם אנו בדיוטא התחתונה בשפל המדרגה מאד וכו', אבל הרפואות
שהקדים ה' יתברך בחסדו הם עולים על הכל, כי מעולם לא היו רפואות
הנפש כאלה אפלו לחולים אנושים שבעתים הללו בעקבות משיחא, ודבר
אלקיני יקום לעולם ובודאי יגמר לטובה גם עמך ואל יעזבך ואל יטשך,
כי חסדי ה' לא תמנו ולא כלו רחמיו לעולם.

בעצם חשכת שפלותנו בדור היתום הזה, בדיוטא התחתונה שאנו מונחים
כעת, וגדל עמק תכלית תכלית הירידה בכפירות ואמונות כזביות שהם
עצם קלפת עמלק, אף-על-פי כן סוף כל סוף יתגבר כח הצדיק להעלות
ולהוציא גם את כל הנפשות שנפלו לתוך הזממות והטמאות האלה שהם
הם עצם קלפת עמלק, ואף-על-פי שמעצם האפיקורסות והחשך ואפלה
כמעט עד אין תכלית אשר בימינו אלה כמעט שלא ידעו עוד כלל מהו
האמת, אבל מיד בהגיע העת והשעה שיתגלה הצדיק האמת שלא היה
עוד כמוהו מעולם, אז יגמר הכל כרצונו ויביא הכל אל התכלית הטוב
האמתית הנצחי.

השקר מתגבר ומתפשט עכשו לארץ ולרחב מאד בלי שעור להטעות את
כל העולם חס ושלום מה' יתברך ומתורתו הקדושה, וכבר נתפסו רבים
ונלכדו במה שנלכדו על-ידי השקר, אבל אף-על-פי כן עדין לא השלים
השקר לבוא למרגועו ומנוחתו ועל-כן הוא מתגבר ומתפשט בכל פעם
בשקרים ורמאויות חדשות בלי שעור, כמו שאנו רואין שפת
האפיקורסים והמתנגדים על נקדת האמת חותר תמיד לתפס הכל בכמה
וכמה מיני פתויים והסתות ודברי חלקלקות, כי קדם שבא השקר
לתכלית שלמותו אין לו מרגוע ומנוח ועל-כן הוא מתגבר ומתפשט בכל
פעם בשקרים ורמאות ורמאויות חדשות בלי שעור והוא חותר תמיד
לתפס הכל חס ושלום בשקריו בכמה וכמה מיני פתויים והסתות ודברי
חלקלקות עד שלמותו, אבל על-ידי התפשטות השקר ביותר, כשיגיע העת
והזמן שיתפשט השקר כל-כך במלואו עד שהוא סמוך למרגועו ומנוחתו
חס ושלום, שכמעט יטעו הכל בשקריו ונכלי הבלי, אז דיקא יתגלה
האמת ויתקרבו כלם לה' יתברך באמת "ושפת אמת תכון לעד" וכו'. כי
דיקא על-ידי רבוי השקר כל-כך מאד מאד יתהפך השקר אל האמת,
שיתהפכו כל העמים אל האמת לקרא בשם ה', וזהו "כי אז אהפך אל כל
העמים" וכו'.

אנשי אמת של הצדיק הם אוהבים זה לזה באמת, והעולם ראוי שיתמהו
על האהבה שבינינו אשר כל מימות שבעולם לא יוכלו לכבותה.

בזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה. יצא הצדיק משם, פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה. נפשנו כצפור נמלטה ממחלקת על נקדת האמת כזה העולה על הכל שלא היה כמוהו מעולם ושכל תקותנו ותקוננו על-ידו.

רבנו ז"ל אמר קדם הסתלקותו הקדושה: "אז איך גייע פאר אייך וואס האט איהר צו זארגין" (היות ואני הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג), כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו שנצלנו מהתנגדות וליצנות וערבוביא כזה של החולקים והתועים.

אשריך שזכית לברח ולהמלט מכפירות והתנגדות וחקירות וקשיות על הצדיק החכם האמת, שכל זה נמשך מהבעלי כבוד וגאווה הצבועים והשקרנים המחרבים ומאבדים העולם לגמרי, ומביאין לתוהו ובהו וחשך ואפלה, חס ושלום. ה' יצילנו מהם.

עקר התקון הוא להמשיך אור הדעת של הצדיק לתוך הלב, כי כל זמן שלא נמשך אור הצדיק לתוך הלב היטב עד שלא נשפח אותו לעולם אזי עדן אין יודעים ממנו יתברך כלל, וכלנו כצאן תעינו נעים ונדים ומטלטלים ונשלכנו למקומות הרחוקים מן הקדשה מאד עד שהגענו להקצה והסוף של ישראל וכו'. אוי ואבוי, אוי מה היה לנו בדור היתום הזה בדור העני הזה, אוי לנו על שברים מרים כאלה, אוי לנו כי שודדנו, להיכן נלך להיכן נפנה לעזרה, מי יעזר לנו, מי יעמד בעדנו, מי יחמל עלינו, מי יתקן נפשנו, מי יעורר אותנו משנתנו לשוב לה' יתברך באמת. אבל נגד כל זה חמל עלינו ה' יתברך ושלח לנו מקדם את הצדיק האמת מנהיג אמת שיהוא רחמן גדול באמת ויודע איך לרחם על כל אחד.

עכשו התגברות הסטרא אחרא כל-כך עד שאין פח לבטלו בשום דבר כי אם הצדיק שהוא בחינת משה רבנו בעצמו, שהוא הצדיק המנהיג האמת שבדורנו ושל כל הדורות העומדים לבוא, כי תכף כשנתגלה הצדיק - הוא מכניע ומשבר ומבטל את הכפירות ומחזק ומברר לישראל את האמונה הקדושה כפי היום והשעה של עכשו. ואף-על-פי שכבר זכו ישראל לאמונה על-ידי משה רבנו ואחר כך על-ידי הצדיקים והנביאים שהיו בכל דור שעל-ידם נתבררה האמונה בכל פעם יותר ויותר, אף-על-פי כן אנו צריכים עכשו בדור הזה להתקרב לצדיק האמת כדי שיברר לנו האמונה כפי העת והזמן של עכשו, כי האמונה צריכים לברר בכל יום ויום מחדש.

צריך כל אחד להשתדל מאד להתקרב להצדיק האמת דיקא, שמברר האמונה בכל עת כפי הברור שצריכין בזה הדור בכל יום ויום מחדש, ואין די בהספרים של הנביאים והצדיקים שיש מכבר, רק צריכין להתקרב אליו דיקא. אך הבעל-דבר מתגרה בזה הצדיק מאד ומתגבר בכל דור ודור לרחק את העולם מזה הצדיק על-ידי גדל הקשיות ומחלקת שמרבה עליו, אשר על-כן צריכין לחפש ולבקש מאד את הצדיק האמת.

צריכים לבקש מה' יתברך מאד ולטרח ולהתיגע בכל כחו להתקרב להצדיק האמת, כי הצדיק האמת יש לו רוח נבואה רוח הקדש שעל-ידי זה עקר ברור המדמה, שעל-ידי זה עקר האמונה - שתלויה בברור המדמה. אבל אין הדבר בא בנקל להתקרב להצדיק האמת כי צריכין לחזר אחריו ולבקשו ולחפשו מאד מאד, כי כשמתקרב למנהיג שאינו אמת אזי אדרבא נתקלקל המדמה יותר ויכול לבוא לאמונות פזביות ולכפירות.

כל עקר הנפילות והירידות של הרחוקים מה' יתברך הכל על-ידי בלבול המדמה. וכן להפך, על-ידי ברור ותקון המדמה על-ידו זוכין לאמונה שלמה ולעלות על-ידי זה אל פנימיות השכל והדעת שהוא עצם הנשמה ועל-ידי זה יזכה לרב טוב הצפון "עין לא ראתה" וכו'. על-ידי ההתקרבות לצדיק האמת זוכין לשלמות ברור המדמה ותקון האמונה הקדושה.

עקר התקון הוא על-ידי התקשרות לצדיק האמת שהוא בחינת הראש בית שהוא שרש וחיות הכל, ובכחו וזכותו יכול כל אחד מישראל להוציא ולברר הניצוצות הקדושים מעמקי הקלפות ממקומות החיצונים מהראש כל חוצות, בחינת "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", ולהכניסם בתוך הבית דקדשה שהוא בחינת רשות דקדשה של הצדיק האמת שהוא בחינת ראש בית.

עקר קבלת המחין והדעת שהוא גדר האדם ועקר בחינת קבלת התורה, הוא לזכות להסתכל היטב על אור השכל והחכמה שיש בכל דבר ולהתקרב על-ידי זה לה' יתברך ולהפיר אותו ולעבדו יתברך על-ידי כל הדברים שבעולם, ולהכניע ולבטל הפסילות והבהמיות של חכמות חיצוניות ופילוסופיא וככלל כל התאוות והמדות רעות שהם רוח שטות ושגעון ומעשה בהמה ממש הנמשך מבחינת מלכות הרשעה.

עקר כל הכפירות והאפיקורסות של חכמי הטבע הוא על-ידי פגם אמונת חדוש העולם שעל-ידי פגם זה באים לכל מיני טעותים, ועקר התקון הוא על-ידי רבוי כבוד ה' שנתרבה על-ידי קבוץ כל הנפשות אל הצדיק האמת שעל-ידו זוכין לאמונת חדוש העולם, ולבטל ולעקר דעות חכמי הטבע שכופרים בחדוש העולם.

עקר שלמות ישראל הוא שיהיו נכלליו כלם יחד בתכלית האחדות בצדיק האמת שהוא השכל הכולל העליון שהוא הראש והחכם של כל ישראל, והוא מנשא ומגדל ראש ושכל של כל אחד, ונכלליו כלם בשכל הכולל העליון ועל-ידי זה נמתקים כל הדינים שבעולם, איך שנמצא איזה דין וצמצום - הכל נמתק על-ידי זה, ונתבטל סטרא דמותא. פי שם, בשכל הכולל, בבחינת קדשי קדשים, שם צנה ה' את הברכה.

פלא מעגל רגליך לישר אותם בדרך האמת, ורדף אחר השלום.

מדָרָךְ שְׁקָר תִּרְחַק, וּרְדֹף אַחַר הַשְּׁלוֹם.

עֵינַי זֹלְגוֹת דְּמַעוֹת רוֹתְחוֹת עַל אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתַי הִרְבִּים שָׁלַח ה' עָלַי לְטוֹבְתֵי יְסוּרִים קָשִׁים וּכְאֲבִים גְּדוֹלִים בְּרַגְלֵי וּמַעֵי, לֹא עָלִידָה, וְאֲנִי שׁוֹכֵב בַּמֶּטֶה וּבֹכָה לְפָנָי ה' עַל בְּטוֹל תּוֹרָה וּתְפִלָּה. גַּם אֲנִי זֹכָה לִילָךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלַמְקוֹה כְּדַרְכֵי לְטַבֵּל בַּמְקוֹה בְּכָל יוֹם. אֲבַקֶּשְׁךָ מְאֹד לְהַתְפַּלֵּל עָלַי שֶׁיִּשְׁלַח לִי ה' רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְהִמְרַחֵם יִרְחַם.

אֲשַׁרְיֶךָ אָחִי, אֲשַׁרְיֶךָ אֲלֵפִים פְּעָמִים שְׁפָנִימִיּוֹת לְבַבְךָ מִבֵּין וּמִרְגִּישׁ הָאֲמֶת הָאֲמֶתִי הַמֵּאִיר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם. ה' יַחֲזֵק לְבַבְךָ וַיְגַדִּיל דַּעְתְּךָ לְחֹשֶׁב וְלַחֲשֹׁק לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָנוֹת הָאֲמֶתִי לְהֵאִיר עֵינֵיהֶם בְּאוֹר הַצְּדִיק הָאֲמֶת, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לִישׁוּעָה וְרַחֲמִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּזְכָּה לְצֵאת מִמַּצְלוֹת יָם אֲשֶׁר מִתְפַּשֵּׁט בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ בְּסוֹף הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹן. ה' יִרְחַם שְׁנִזְכָּה לְהוֹסִיף תְּמִיד אֶהְבֶּה עַל אֶהְבְּתָנוּ בְּלִי גָבוּל.

שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲרַפֵּים וְכָל טוֹב, דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְטוֹבְתוֹ בְּאֲמֶת וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹם כָּל הַנְּלוּיִם אֵלָיו.

יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדֶסֶר

לְקוּטֵי תְּפִלוֹת אוֹת מְנַהִיגוֹת, חֶלֶק א': י"ח, כ"ב, מ"ח, ס"א, ס"ז. חֶלֶק ב': א', ה', ז', ח', ט"ז, כ"ד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ שֶׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מַחְלָקוֹת מִן הָעוֹלָם וְתִגְלֶה אֶת הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁה מְגִלוֹתוֹ, וְלֹא יִרְדְּפוּ אַחֲרֵי הַכְּבוֹד, רַק כָּל אֶחָד יִבְרַח מִן הַכְּבוֹד, וַיִּכְבֹּד כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּאֲמֶת בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְשְׁלוֹם גְּדוֹל. וְנִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל חֲבֵרְתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהַשׁוּוֹת דַּעְתָּנוּ יָחַד, וְתִתֵּן לָנוּ לֵב אֶחָד וְדַרְךְ אֶחָד לִירְאָה אוֹתְךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ, וְתַעֲזֹר וְתִגַּן וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל.

לה.

לְבִי יִקְרִי, הַחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת וְתַחֲבוּלוֹת וְעֲצוֹת אֵיךְ לְהַגְדִּיל וּלְפָרֵס בְּעוֹלָם שֵׁם הַצְּדִיק הַגְּדוֹל הָאֲמֶתִי בְּחִינַת מִשָּׁה רַבָּנוּ, הַמְּשַׁבֵּר וּמַכְנִיעַ וּמַכְלֶה וּמִבְטֵל הָאֲמוּנוֹת הַכְּזָבוֹת הַמְּחַשִּׁיכִים עֵינַי הָעוֹלָם וּמַעְלִימִים וּמְסַתִּירִים אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֶתִי וּמְפָרִידִים הַרְגְּלִים מִן הָרֵאשׁ, הֵינּוּ שְׁעוֹשִׂים פְּרוּד בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת רְגְלִים, וּבֵין הַצְּדִיק שֶׁהוּא רֵאשׁ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁעַל-יָדַי זֶה הָעוֹלָם מְחָסֵר אֲמוּנָה, וְעַל-יָדַי זֶה נִתְגַּבְּרוּ
הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְנִתְרַבּוּ סִפְרֵי מִינוֹת וּכְפִירוֹת שְׁמִטִּילִים שֶׁנֶּאֱחָזוּ וְאֵיבָה
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שֶׁבְּשָׂמִים. ה' יֶאֱרִיךְ יָמָיו בְּטוֹב אֲמִתִּי וּבִנְעִימוֹת אֲמִתִּי
וְנִצְחִי.

בְּעֵצָם שֶׁפְּלוֹתָנוּ בְּדוֹר הַיְתוֹם הַזֶּה, שֶׁגִּבְרָה הַהִסְתַּרְתָּה שְׁבִתוֹךְ הַסְתַּרְתָּה עַד
אֵין קֶץ, וְכִלְנוּ כְּצֵאן תְּעִינֵנוּ בֵּין דְּבָיִם וְאַרְיֹת וְחִיּוֹת רְעוֹת רַבִּים מְאֹד,
וְנִשְׁלַכְנוּ לְמִקְוֹמוֹת הָרְחוֹקִים מְאֹד, וְאַנְחָנוּ הוֹלְכִים וּמִתְרַחֲקִים מִהַקְדָּשָׁה,
נָעִים וְנָדִים וּמְטֻטְטִים וְנִשְׁלַכְנוּ לְמִקְוֹמוֹת הָרְחוֹקִים מִן הַקְדָּשָׁה מְאֹד,
אָבֵל נֶגֶד כָּל זֶה חָמַל עָלֵינוּ ה' יִתְבָּרַךְ וְעָשָׂה עִמָּנוּ נִפְלְאוֹת וְנִסִּים גְּדוֹלִים
וְנוֹרָאִים מְאֹד לְבַל נִמוּט לְעוֹלָם, וְשֶׁלַח לָנוּ הַמְנַהֵיג הָאֲמֵת הַנִּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֲכָמָה שֶׁלֹּא הָיָה עוֹד כְּמוֹהוּ מְעוֹלָם, לְהַצִּילָנוּ וּלְאַמְצָנוּ עַל-יָדֵי הַתְּגַלּוֹת
הַתּוֹרוֹת הַנוֹרָאוֹת שֶׁהִמְשִׁיךְ לָנוּ מִמְּקוֹם גְּבוּהָ וְעֲלִיוֹן וְנוֹרָא מְאֹד וְכוּ', שֶׁהֵם
מַעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה הָאֲמִתִּים הַחֲדָשִׁים לְגַמְרֵי אֲשֶׁר כְּמוֹהֶם עַדִּין לֹא הָיָה
בְּעוֹלָם.

הַמַּעֲתִיר בְּעַדְךָ וּמִתְפַּלֵּל תְּמִיד שֶׁתִּזְכֶּה לִיהֲנוֹת מֵאוֹר הָאֲמֵת הַגָּנוּז, לְחִיּוֹת
חִיּוֹת אֲמִתִּי וְנִצְחִי, שֶׁתִּזְכֶּה לִשְׁמַע הַיָּטֵב דְּבָרֵי אֲמֵת וְתַמִּים הַעֲמֻקִּים מְאֹד
הַנוֹבְעִים מִמַּעַן נִשְׁגָּב וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד.

אוֹדְעָסֵר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

לו.

עֲטַרְתָּ רֵאשִׁי אֲשֶׁר כָּתַר הָאֲמֵת עַל רֵאשׁוֹ, הַגְּדוֹל וְחָשׁוּב מְאֹד בְּעֵינַי ה' וּבַחֲר
בוֹ מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְנָתַן לוֹ נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא וְחֲכָמָה עֲלָאָה לְהַבִּין בְּשִׁכְלוֹ הָאֲמֵת
הָאֲמִתִּי, וְכָרַת בְּרִית עוֹלָם עִם הָאֲמֵת, וְחָגַר עֲצָמוֹ לְמַלְחָמָה בְּשִׁבִיל הָאֲמֵת.
בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה ה' פְּלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְסִבָּב סְבוֹת רַבּוֹת עַד שֶׁנִּתְבַּסַּס וְנִתְבַּסַּס
הָאֲהָבָה וְהַיְחוּד הַקְדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ וְנוֹלַד לָנוּ בֶן זִקְנִים, בֶּן אֲמֵת, בֶּן פְּלָא, בֶּן פֶּז
הַנִּקְרָא בְּשֵׁם קְדוֹשׁ 'אֲבִי הַנְּחָל', שֶׁהִכָּל מִתְפַּלְאִים מִשְׁתַּאֲמִים וּמִשְׁתוֹמָמִים
עַל הַיְלָד פְּלָא הַזֶּה, וְכֵלָם מְקַבְּלִין אוֹתוֹ בְּאַנְפֵּין נְהִירִין, בְּחֻבָּה וְחֻדוּהָ רַבָּה,
כִּי הוּא זוֹרֵק עַל יִשְׂרָאֵל מִיָּמֵי אֲמֵת טְהוֹרִים זְכִיִּים וְצַחִים הַמְטַהֲרִים מִכָּל
הַטְּמָאוֹת וְהַזְּהֻמוֹת, הַיּוֹצְאִים מִהַנְּחָל נוֹבֵעַ הַמְּשִׁיךְ אֲמֵת בְּעוֹלָם וּמִשְׁפִּיל
וּמִשְׁבֵּר וּמִבְטֵל כָּל מִיָּנִי שֶׁקָּר וְטָעוֹת וְשִׁמְמוֹנוֹ תִּצְמַח הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה. ה'
יְרַפְּאֵהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רָע, מִכָּל מַחְלָה לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים אָמֵן
וְאָמֵן.

ה' היודע תעלומות הוא יודע כמה וכמה אני מצטער בצערך, ואת התפלות והבקיות מעמקא דלבא אשר אני שופך עליך לפני בעל הרחמים והסליחות שיחוס וירחם עליך וישלח דברו וירפאך ויבריאך בשלמות לחיים טובים וארכים, חיים אמתיים של אמונה ותשובה בלב שלם, בכח וזכות כל הקדושים יחידי הדורות ובראשם המנהיג האמת של דורותינו ושל כל הדורות הבאים, הוא רבנו הפלא עליון הנורא מאד נחל נובע מקור חכמה, רבנו נ נח נחמ נחמן מאומן.

אל יחר אפו בי שלא כתבתי עד הנה, כי זה זמן רב שהתגברו עלי מחלותי וכאבי בכל הגוף במעי וידי ורגלי וכוי, לא עליך, וכחי הולך וחלוש מיום אל יום, והיה כי ירחיב לי ה' בחסדו הגדול והניח לי ממצוקותי, יהיו עיני ולבי תמיד לשמחו בהאוצרות שגלה לנו הנחל נובע.

צריך להתגבר בכל הכחות להרחיק העצבות ולהיות אך שמח תמיד במה שזכה לידע קצת מאור האורות הגנוז ונעלם כל-כך מפל העולם ושהוא רפואה לכל מיני חלאות, כי כל מיני חלאות באין מעצבות ומרה שחורה.

זה עכשו בעת עריכת מכתבי הגיע לי מכתבו בצרוף תרומה על סך מאה ל"י והיה לי מזה שמחה ונחת על שזכה להיות בעזרי לתומכני, והנני נותן לכבוד מעלתו הרם תשואות חן ורב תודות מעמקא דלבאי. ישלם ה' פעלו הטוב ויתן לו רפואה וישועה בגוף ובנפש לארץ ימים ושנים טובים ויזכה לראות התגלות האמת בעולם, שיכירו וידעו כל יושבי תבל כי לה' המלוכה ומלכותו בכל משלה ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונו בלבב שלם. דברי עבדך אהבך אהבת אמת, המתפלל תמיד בעד שלומך וטובתך בזה ובבא, מחכה ומצפה להתראות ביום ערב ראש השנה הקדוש בשמחה, בברכת שנה טובה ומאשרה.

אודסר

דב

ישראל

לכבוד לבי ובשרי, שיש לו נשמה גבוהה מאד, והכניס וחדד חכמתו ושכלו להשיג ולהבין מתיקות אורות הצחצחות העליונות שהם עצות עמקות, עצות חדשות, שלמות ישרות וברורות, שגלה הצדיק הרועה האמתי שמקבץ נדחי ישראל ומכניע ומבטל הרע שלהם ומקרבם לה' יתברך.

אחי יקירי וחביבי, מה מאד נהניתי מאשר כתבת לי אשר אתה בשמחה. אנחנו צריכים להתגבר ולהתחזק בשמחה ביותר אשר זכינו להנצל.

מלהיות בכלל המתנגדים אל נקדת האמת כזה, ברוך ה' אשר הבדילנו מן הטועים האלה והאיר לנו האמת לאמתו. כן יהי ה' עמנו שנזכה לקיים דבריו הקדושים ולילך בדרכיו ועצותיו הקדושות שהם עצות ה' אשר לעולם ועמדו.

קולות של שבחים אנכי שומע על שזוכה לקדש שם ה' לעיני כל העולם בכל נסיעותיו ופגישותיו עם גדולי ושרי ומלכי האמות. ביאת נשמתך לעולם היתה רק להודיע ולפרסם את שם הצדיק האמת שהוא שרש נשמת משיח בכל העולם, והוא מושיען של ישראל עד סוף כל הדורות.

איך יודע כמה גדולה מעלת נשמתך, אם היית מרגיש ויודע גדל ערך נשמתך היית פורח באויר מגדל עצם השמחה. גם העקר מה שזכית להיות וכו'... הוא רק לצרף זה, כדי שיהיה לך פח ביותר לעסק בענין הגדול והנורא הזה שאין למעלה הימנו, כי על-ידי זה יתהפכו כל באי עולם מרע לטוב ויבוא העולם לידי תקונו בשלמות, וככלם יראו ויודעו שהכל בהשגחת ה' יתברך לבד.

אשריך שזכית לטעם נעם האמת האמתית ולהנצל מארס הטמאה והשקר ששרשם בפירות ומינות ואמונות כזביות של נביאי השקר הרודפים אחרי כבוד וגאווה ולוחמים בעזות מצח להעלים ולהסתיר ולהרחיק אור הצדיק האמת שהוא מושיען של ישראל לדורי דורות לנצח, הוא הרועה האמתית שמקבץ כל הרשעים הרחוקים והנדחים. ואוי ואבוי להם, שעל-ידי זה הם עוקרים האמת ואת עצמם ואת ישראל ממקור ושרש חיותם, ועל-ידי זה הם גורמים כל הכפירות וכל הצרות שבאים על ישראל. ה' ירחם עליהם מעתה שיברחו מן השקר וישובו אל האמת מהרה.

עקר קיום העולם שלא יתמוגג ולא יחרב ולא יהיה תוהו ובוהו שהם בפירות ואמונות כזביות, זה תלוי רק בהצדיק האמת שמגלה ומברר בעולם אמונת חדוש העולם.

ה' ישמח נפשו בחיים ארכים, בבריאות והצלחה ושלוש כל ימי חייו.

אודסר

דב

ישראל

לח.

לכבוד מחמד עיני, הנותן את נפשו ומחו ולבו לדרך בנתיבי החכמה והמדע של החכם האמת נחל נובע שגלה חכמה חדשה עלאה דעלאה על

כָּל עֲלֹאִין לְהַאִיר עֵינַי יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת הַפְּתָחִים אִיךָ לְצֹאת מִן הַחֹשֶׁךְ
וְהַשְּׁקֵר וּמִשֶּׁטֶף מִימֵי הַמַּבּוּל שֶׁל כְּפִירָה וְאַמוּנָה שֶׁל שְׁטוּת וְטָעוּת וְשׂוֹא
וְשָׁקֵר וְהֶבֶל שֶׁבְהֶבֶל שֶׁל נְבִיאֵי הַשְּׁקֵר עָזִי פָּנִים כְּכֻלָּבִים הַמְחַרְיָבִים
וּמַאֲבָדִים אֶת הָעוֹלָם.

מֵעַצֵּם אֶהְבְּתִי וּתְשׁוּקָתִי הַחֲזָקָה לְגִלוֹת וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַאִיר בְּלֵב הַחֹפֵץ
בְּרִפּוּאֵת נַפְשׁוֹ בְּאַמֶּת, שְׁמַתִּי אֶל לְבִי לְכַתֵּב לָךְ גַּם בְּעַצֵּם רַבּוּי מְצוּקָתִי
אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְבַאֵר. כְּעֵת אֵין דַּעְתִּי צְלוּלָה וְאֵין עִמִּי דְבָרִים מְחַמֵּת
הַיְסוּרִים הַקְּשִׁים הָעוֹבְרִים עָלַי, אִךְ מֵאַהֲבַתְךָ אֲשֶׁר בְּלִבִּי הַכְּרַחְתִּי עֲצָמִי
לְדַבֵּר עִמָּךְ לְטוֹבַתְךָ הַנִּצְחִית, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁלְבָבְךָ בְּפִנְיָמִיּוּת נִכְסָף מְאֹד
לְהִתְקַרֵּב לְה'. יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת רַק הַבְּלִי הָעוֹלָם מְבַדִּילִים בֵּינֵינוּ וּבֵין הַדֶּרֶךְ
הָאֱמֶת, וְאֲנִי צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵה' יִתְבָּרַךְ שִׁישִׁים מְלִים בְּפִי בְּאִפְּן
שֶׁאֲפַעַל לְמַעַן יִיטִיב לָךְ לְעַד.

ה' יִתְבָּרַךְ בְּרַב מְצַפּוֹנֵי סִתְרֵי דַרְכָּיו וְהַנְּהוּגוֹתָיו הַנִּעְלָמִים מִכָּל רְעִיוֹן וּמִכָּל
חֵקֶר, הַמְטִיר עַל הָאָרֶץ גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף וְזָרֵם מִים שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת
מְאַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר פָּתַח בְּיָמֵים הָאֵלֶּה, עַד אֲשֶׁר נִתְפָּסוּ כָּל הַהָרִים
הַגְּבוּהִים שֶׁהֵם הַנִּכְבָּדִים וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁם, וְעַל כָּל זֶה בְּרַב חֲמֻלָּתוֹ הַקָּדִים
רְפוּאָה לְמַחְלָתָנוּ וְשִׁלַּח לָנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא
יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂינֵנוּ וּמִמַּעֲצָבוֹן יָדֵינוּ, וְצִוָּה לֹו לְבִנוֹת הַתְּבָה שֶׁל הָאֱמֶת
וְהָאֱמוּנָה אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁחֹפֵץ בְּחַיִּים וְרוּצָה לְהַנְצִיל מִהַמַּבּוּל שֶׁל
הָאִפִּיקוֹרְסוֹת, מִחֲבָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, בּוֹא יְבוֹא בְּחֻדְרָיו וְיִסְגֵּר בְּדִלְתוֹתָיו
וְיִחַבֵּא וְיִיחַסֶּה בְּצִלוֹ, בְּצֵל הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת. מִי יִהְיֶה לִּי, מִי יִמְלֵל עֵצָם נִשְׁגָּבוֹת
גְּבוּרוֹתָיו וְנוֹרְאוֹתָיו אֲשֶׁר הַפְּלִיא בְּפִלְאֵי נִפְלְאוֹתָיו לְהִרְאוֹת וּלְגִלוֹת בְּעוֹלָם
הַדָּר תִּפְאָרַת הַתְּגִלוֹת תּוֹרוֹתָיו וּמַעֲשֵׂיוֹתָיו הַנוֹרְאִים הַשְּׁתוּלִים וְנִטּוּעִים
בְּגֵן ה' וְנִמְשָׁכִים וְנוֹבְעִים מִשְׁרָשֵׁי הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתֵּב וּבַעַל-פֶּה, וְנִלְקָחִים
מִשִּׁדְּהַ הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה עֲלֵאָה דַּעְלָאָה דְּאוֹרֵיתָא נִפְקַת מִתְּמוֹן, לְהַכִּין
וּלְהַזְמִין טָרֶף וּמְזוֹן לְכָל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא,
שִׁיתְעַנְגּוּ וְיִתְעַדְנוּ בְּנַעֲיַמַת הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה הַרוּחָנִיּוֹת דְּרוּחָנִיּוֹת הַנְּאֻמָּנִים
וּמוֹעִילִים לְעַד, לְהַצְמִיחַ גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּתֵנוּ נַפְשָׁנוּ.

הַצַּדִּיק הָאֱמֶת מְטַהֵר אוֹתָנוּ מֵאֲבֵי אָבוֹת הַטְּמָאָה שֶׁל כְּפִירוֹת וּמִיּוֹת
וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל הַצְּבוּעִים הַשְּׁקֵרָנִים הַרוֹדְפִים אַחַר כְּבוֹד וְהַתְּנַשְׂאוֹת
וְחוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּגֵאוּהָ וּבוֹז, וְלוֹחֲמִים בְּחֻצְפָּא וְעִזּוֹת מִצַּח
לְהַרְחִיק וּלְהַפְרִיד נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַצַּדִּיק שֶׁהוּא עֶקֶר מְקוֹר וְשֶׁרֶשׁ חַיּוּתָם
וְיִשׁוּעָתָם, שֶׁזֶהוּ עוֹוֹן פְּלִילִי מְאֹד יוֹתֵר מִכָּל עֲבֻרוֹת הַחַמּוּרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה, כִּי
עַל-יְדֵי זֶה הֵם גּוֹרְמִים כָּל הַכְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וּמִשְׁחִירִים וּמַאֲבָדִים
אֶת הָעוֹלָם, וְעַל יָדָם כָּל הַצָּרוֹת וְהַחֲרָבָנוֹת שֶׁבָּא עַל יִשְׂרָאֵל.

עֶקֶר חֲטָא הָעֶגֶל שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּפִירוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבוֹת הוּא עַל-יְדֵי שֶׁפָּגְמוּ
בְּכְבוֹד הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁדְּבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים לְעַד וְצָרִיכִים לְקַיֵּם דְּבָרֵי
תּוֹרָתוֹ לְנִצַּח תָּמִיד, כִּי דְבָרָיו הֵם דְּבָרֵי ה' מִמֶּשׁ אֲשֶׁר הֵם קִיָּמִים לְעוֹלָם,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וּדְבַר אֱלֹקֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם".

אָנִי בּוֹטַח וְסוֹמֵךְ עַצְמִי עַל מִדַּת טוֹבָה הַגְּדוֹל לְבַקֵּשׁ חֲנִינָה וּמְחִילָה, סְלִיחָה וְכַפָּרָה, אוֹלֵי עֲשִׂיתִי אֵיזָה דָּבָר בְּשִׁגְגָה נֶגְדַּ רְצוֹנָה וְגִרְמָתִי לָךְ צֶעַר אוֹ שְׁפָגְמָתִי חֵס וְשָׁלוֹם בְּלִי דַעַת בְּלִי כְּוָנָה בְּכַבּוּדְךָ, חֲמַדַּת לְבִי יִמְחַל לִי עַל זֶה בְּלֵב שָׁלֵם.

בְּעַל הַרְחָמִים יִשְׁמַח וְיִרְפָּא נַפְשְׁךָ וְיַחַזֵּק כַּחַךְ וּבְרִיאוֹתֶיךָ לְאַרְךָ יָמִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְיוֹסֵף לָךְ חַיִּים וְאַרְיֵכַת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים לְרֵאוֹת בְּטוֹב ה' וְנַעַם זִיוו.

אוֹדֶסֶר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

לט.

לְכַבּוֹד מַחְמַד עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁר עָשָׂה מְאַמְצִים כְּבִירִים לְהִיּוֹת רָשׁוּם בְּתוֹךְ בְּנֵי הַיִּכָּל הַמְּלֶכֶת הָאֵמֶת שְׁמַאִיר יְדִיעַת אֱלֻקוֹתוֹ וְתִבְרָךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם שֶׁזָּהוּ כָּל עֵקֶר יְסוּד הַיְהוּדִית וְעוֹלָה עַל כָּל הַמְצוּוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר בְּשִׁבַּח מְצוּהָ זוֹ כִּי אֵין לָךְ מְצוּהָ מְכַל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה כְּמוֹ מְצוּהָ זוֹ שֶׁל הַהֲתַדְבָּקוֹת וְהַתְּקַשְׁרוֹת בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת שְׁיִכּוֹל לְקַרֵּב כָּל הָעוֹלָם לְה' וְתִבְרָךְ, כִּי בְּלִי הַצְדִּיק הָאֵמֶת אֵין יְהוּדִית וְאֵין אֲמוּנָה וְקִיּוּם הַתּוֹרָה בְּאֵמֶת.

הַבַּעַל-דָּבָר אוֹרֵב עַל הָאָדָם תָּמִיד וְהַעֲקָר עַל אַחֲרִיתוֹ וְסוֹפוֹ בְּפֶרֶט בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה, , וְאִי אֶפְשָׁר לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל הַגִּיהֶנֶם שֶׁהוּא זֶה הָעוֹלָם כִּי אִם עַל-יְדֵי כַח הַצְדִּיק הָאֵמֶת וְעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת הָעֵמֶקוֹת וְהַתְּמִימוֹת וּפְשׁוּטוֹת מְאֹד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל דְּרָגָא, יְהִיֶּה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, עַד שֶׁיִּכְנָסוּ הַרְיָחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מֵהַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּלִבְבֵנוּ לְקִיּוּם וּלְמַעֲשֵׂה.

עֵקֶר הָאָרֶת הַדַּעַת בְּחִינַת מִשָּׁה הוּא לְהַצִּיל וּלְשַׁמֵּר וּלְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעֵבְרוֹת הַבָּאִים עַל-יְדֵי רוּחַ שְׁטוּת, שֶׁזֶה עֵקֶר הַרְחָמְנוּת עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשַׁת לְמִי שֶׁיּוֹדֵעַ מֵהִיכָן יִשְׂרָאֵל לְקוֹחִים, אִיךָ הֵם רְחוּקִים לְגִמְרֵי מַעֲוֹנוֹת רְחֵמָא לִיצְלָן. וְלִהְיִיר בְּדָרֵי מַעְלָה וּבְדָרֵי מַטָּה, שְׁמוֹדִיעַ לְהַדְרִי מַטָּה שֶׁהֵם הַיְרוּדִים מְאֹד בְּדִיּוּטָא הַתְּחַתּוֹנָה מְאֹד מְאֹד בְּשָׂאוֹל תְּחַתּוֹנוֹת וְכוּ', שְׁגִם שֶׁם עֲדִין ה' אִתָּם וְאַצְלָם כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמַעֲוֹרָרִים וּמְקִיִּצִים בְּבַחֲחִינַת הַקִּיצוֹ וְרִנְנוֹ שׁוֹכְנֵי עֵפֶר וְכוּ'. וְעַל-יְדֵי זֶה הוּא מְאִיר בְּהֵם הַדַּעַת וּמְגַרֵשׁ מֵהֵם הַרוּחַ שְׁטוּת בְּכָל פַּעַם. כִּי בּוֹדָאֵי הוּא מְלֵאכָה גְדוֹלָה וְאַמְנוֹת נְפֵלָא מְאֹד מְאֹד לְהִאִיר הַדַּעַת בְּאַנְשִׁים כְּאֵלֶּה שֶׁנִּכְשְׁלוּ בַּעֲוֹנוֹת, בְּפֶרֶט

שֵׁשׁ שְׁנֵכְשָׁלוּ כְּמוֹ שְׁנֵכְשָׁלוּ רַחֲמָנָא לִיצְלָן בְּמִזְדִּין גְּמוּרִים בְּעוֹנוֹת
עֲצוּמִים. וְהַצְדִּיק הוּא רַחֲמָן כְּזֶה שְׁאַפְלוּ לָהֶם הוּא מְאִיר בְּטוֹבוֹ וְרַחֲמֵי
הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ, כִּי בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל הוּא מוֹדִיעַ לָהֶם כִּי עֲדִין ה' אִתָּם, כִּי לֵית
אַתָּר פְּנוּי מִיָּנִיָּה, וְעַל-יָדֵי זֶה בְּעֲצָמוֹ הוּא מְגַרֵשׁ מֵהֶם הַרוּחַ שְׁטוּת בְּכָל
פְּעַם. כִּי אֲפְלוּ אִם הָאָדָם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, תִּכְף שְׁמוֹדִיעִים לוֹ כִּי גַם שָׁם
נִמְצָא ה' יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "הַשׁוֹכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טַמְאָתָם", כִּי אֲפְלוּ
בְּעֵשֶׂר כְּתָרִין דְּמִסְאָבוּתָא נִמְצָא ה' יִתְבָּרַךְ, כִּי מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ לְבַד כָּל חַיּוּתָם
וְכוּי' - אֲזִי תִכְף בּוֹרַחַ הַרוּחַ שְׁטוּת מִפְּנֵיו, כִּי מִי הוּא זֶה עָרַב אֶת לְבוֹ לַגִּשְׁת
אֱלִיו יִתְבָּרַךְ. כִּי בְּתוֹךְ רוּחַ שְׁטוּת בְּעֲצָמוֹ נִעְלַם חַיּוּת אֱלֻקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא
מַחִיָּה אֶת כָּלָם, כִּי גַם בְּכָל הַמְּדַרְגּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד שְׁנַפְלוּ לְשָׁם
כָּל הַנְּכַשְׁלִים וְהִירוּדִים כְּנ"ל, גַּם שָׁם בְּתוֹךְ עֵמֶק וְחִזְק הַזְּהֻמָּא וְהַרוּחַ
שְׁטוּת בְּעֲצָמוֹ, נִעְלַם וְנִמְצָא ה' יִתְבָּרַךְ, כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעַל-יָדֵי
זֶה מְגַרֵשׁ הַרוּחַ שְׁטוּת וְהַזְּהֻמָּא.

אף-על-פי שְׁהֵמִים רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם מִתְגַּבְּרִים עַל כָּל אָדָם כָּל-כָּף
כָּל-כָּף, בְּחִינַת "כָּל מְשַׁבְּרֵיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ", אף-על-פי כִּן מִכָּלֶם אֲדִיר
בְּמָרוֹם ה' וְלַעוֹלָם יָדוֹ עַל הָעֲלִיּוֹנָה וְהוּא יֹגֵמֵר הַכָּל כְּרָצוֹנוֹ וַיָּבִיא הַכָּל אֶל
הַתְּכַלִּית הַטּוֹב הָאֱמֵתִי הַנִּצְחִי, כִּי כְּבָר הַקְּדִים וְנָתַן לְיִשְׂרָאֵל קְדֻשַׁת אור
הַצְדִּיק שֶׁעַל-יָדוֹ יִתְגַּלֶּה אֱלֻקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעֵין כָּל וַיִּתְקַן הַכָּל.

כָּל מֵה שֶׁהָדִין גְּדוֹל בְּיוֹתֵר צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ חֶסֶד גְּדוֹל בְּיוֹתֵר לְהַמְתִּיקוֹ
וּלְבַטְלוֹ, וְגַדְל הַדִּינִים וְהַחֲשֵׁךְ שֶׁל דּוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְבַטֵּל כִּי אִם
עַל-יָדֵי רַבּוּי הַחֶסֶד הַנִּמְשָׁךְ בְּכַח הַצְדִּיק הָאֱמֵת.

אִם רַק טוֹעֲמִין טוֹב טַעַם וְדַעַת שֶׁל מַעֲיָנוֹת חֲכָמוֹת הַתּוֹרוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
וְהַנְּעִימוֹת מֵהַצְדִּיק הַחֲכָם הָאֱמֵת, אֲזִי שׁוֹב לֹא יִכָּבֵה נֵרוֹ אֲפְלוּ בְּתוֹךְ כָּל
מִינֵי חֲשֵׁךְ וְהַתְּרַחֲקוּת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אַחַד.

אָחִי יְקִירִי וְחֻבִּיבִי, ה' יוֹדֵעַ אֶת לְבָבִי כִּי נִכְסֵף נִכְסַפְתִּי בְּכָל לְבִי וְנִפְשִׁי לְטַיֵּל
עִמָּךְ בְּגוֹן עֲדוֹן שֶׁל הַצְדִּיק יוֹם יוֹם אֲךָ אֵין לִי כַח וְאֵין דַּעְתִּי גַם צְלוּלָה מִחֲמַת
הַגְּלִים הַקְּשִׁים וְהַעֲצוּמִים, הַהִרְפָּתָקָאוֹת וְהַתְּלָאוֹת הַעוֹבֵר עָלַי בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, אָבֵל אף-על-פי כִּן בְּכָל זֹאת אֵינְנִי מְסִיחַ דַּעְתִּי מִמָּךְ וְאַתָּה צְמוּד
תְּמִיד בְּעַמְקֵי לְבָבִי וְאֵנִי חוֹשֵׁב וְשׁוֹקֵד לִישׁוּעָתְךָ הַנִּצְחִית כִּיְדוּעַ לָךְ זֶה
בְּבִרוֹר גְּמוּר.

אֲשׁ אֶהְבֶּתְךָ תּוֹקֵד בְּקֶרְבִי תְּמִיד וְאֵינְנִי יָכוֹל לְהִזִּיז אֶהְבֶּתִּי מֵאַתָּךְ אֲפְלוּ
שְׁעָה אַחַת. אֶהְבֶּתִּי וְחֶסְדִּי מֵאַתָּךְ לֹא יִתְקַלְקַל וְלֹא יִמוּשׁ לַעוֹלָם כִּי הִיא
רַק אֱמֵת, וְאֱמֵת ה' לַעוֹלָם תְּמִיד, וְעַל-יָדֶהּ יִתְקַנּוּ כָּל הַתְּקוּיִים בְּשִׁלְמוֹת
וְכָל הַזְּדוֹנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזַכִּיּוֹת בְּכַח הַצְדִּיק הָאֱמֵת הַנִּחַל נוֹבֵעַ.

יֵשׁ בְּלִבִּי הַרְּבֵה לְכַתֵּב לָךְ, רַק מִחֲמַת עֵינַיִם נִפְשִׁי לֹא אוֹכַל לְכַתֵּב כְּלָבְבִי,
וְגַם זֹאת כְּתַבְתִּי בְּכָל כַּחִי לְמַעַן נַעַם אֶהְבֶּתְךָ הַתְּקוּעַ בְּלִבִּי. זֹאת נִחְמַתִּי,
אֲשֶׁר יְדַעְתִּי שֶׁמְשַׁרֵּשׁ בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבְךָ נִקְדַּת אֱמֵת וְהָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּה'

וּבְתוֹרָתוֹ וּבְהַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּחִיר מִבְּחִירֵי צְדִיקָא שֶׁהוּא מַעֲיֵן כָּל הַיְשׁוּעוֹת,
אֲשֶׁר נָבֵא לְדוֹרוֹת לְכָל אֶחָד כָּל מָה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו, וּבְדַבְרָיו יְכוּלִין לְהִתְנַחֵם
וּלְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשֵׁנו תְּמִיד, וְאֵין לְהַאַרִיךְ לְנַבּוֹן וְנִלְבָּב כְּמוֹהוּ.

הַכּוֹתֵב בְּעֵינֹת גְּדוּל וּמְצַפֶּה לִישׁוּעָה שְׁלָמָה.

אוֹדֶסָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

מִחֲמַד לְבִי וְעֵינֵי, הַשְּׁזוּר וְקְלוּעַ בְּחַבְלֵי עֲבוֹתוֹת אֶהְבֶּה אֶל הַצְדִּיק שֶׁהוּא
חֲדוּשׁ פְּלֵא נוֹרָא כְּזֶה שְׁלֵא הָיָה וְלֹא יִהְיֶה כְּמוֹהוּ, שְׁיֵשׁ לוֹ כַּח בְּקוֹל תּוֹרָתוֹ
לְהַפְדֵּךְ כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב לְהַעֲלוֹתָם וּלְתַקְנָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְהוּא
עֹקֵר הַחֲדוּשׁ וְהַפְּלֵא שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה, וְהוּא יִגְמַר הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ לְהַבִּיא הַכֹּל
אֶל הַתְּכֵלִית הַטוֹב הָאֵמֶתִי.

אֶהוּבִי, אָחִי, נַפְשִׁי וְלְבִי, מִתְקַף אֶהְבְּתִי אֶלֶיךָ אֶהְבֶּה אֶמְתִּית שְׁאֵין לָהּ
גְּבוּל, אֵינְךָ זֶה מִמַּחְשַׁבְתִּי אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת, וְתַמִּיד אַתָּה נִשְׂרָשׁ בְּלְבִי
לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים עַל יְשׁוּעַת נַפְשֶׁךָ. לְאֲשֶׁר הִ' יִתְבַּרְךָ וְאֲנִי וְאַתָּה
יּוֹדְעִים פְּנִימִיּוֹת לְבָד הַטוֹב וְהַיֶּשֶׁר הַכּוֹסֵף וּמִשְׁתוֹקֵק וּמִתְגַּעְגַּע בְּכֹלֹת
הַנֶּפֶשׁ לְבִטֵּל וְלִסְלַק מִחוֹ וְחֻכְמָתוֹ לְגַמְרִי, וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
רוּחַ חֻכְמָה, רוּחַ נְבוּאָה שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַמְּגַלֶּה אֶלְקוּתוֹ וְאַחֲדוּתוֹ
וּמְשַׁלְתּוֹ יִתְבַּרְךָ לְעֵין כָּל עֵין בְּעֵין.

אָחִי יְקִירִי, עַד עַכְשָׁו הֵייתִי מְצַפֶּה לְבִיאָתְךָ, וּמֵאַלְיָךָ תִּבִּין גְּדוּל הַצַּעַר שֶׁהָיָה
לִי עַל שְׁלֵא הִגַּעְתָּ, אֵד בּוֹדְאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה. אִם אַף שְׁמוֹנְעִים אוֹתוֹ מְדַבְּרִים
שֶׁבִקְדָשָׁה וְגַם אֶפְשָׁר שְׁאֵינוֹ מִתְגַּבֵּר כְּרֵאוּי כְּנֶגֶד הַמְּנִיעוֹת, אֶף-עַל-פִּי כֵן
חֲלִילָה לָךְ אָחִי מִלְּפַל בְּדַעְתְּךָ מַחֲמַת זֶה, כִּי דַרְכֵי הִ' נִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד,
וְכָבֵד הוֹדִיעַ לָנוּ הַצְדִּיק בְּפִרוּשׁ שְׁאֶפְלוֹ כְּשֵׁאֵין מוֹצִיאֵין מִכַּח אֶל הַפּוֹעֵל מָה
שֶׁחֲפָצִים אֵיזָה דָּבָר שֶׁבִקְדָשָׁה, אֶף-עַל-פִּי כֵן הִרְצוֹן בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד,
וְהַלּוֹאֵי שְׁנֵאֲחֵז בְּזֶה, שְׁיִהְיֶה הִרְצוֹן עַל כָּל פְּנִים חֹזֵק מְאֹד לְהִ' יִתְבַּרְךָ
וְתוֹרָתוֹ, כְּאֲשֶׁר כָּבֵד דְּבַרְנוּ בְּזֶה הַרְבֵּה. וְתַהֲלֶה לְאֵל רְצוֹנָךְ טוֹב וְחֹזֵק מְאֹד
לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק וְלִלְכֵת בְּדַרְכֵי עֲצוֹתָיו.

הִ' יוֹדֵעַ הָאֵמֶת, שֶׁקֶשָׁה עָלַי מְאֹד עֲנֵן הַכְּתִיבָה, אוֹלָם שְׁמַתִּי אֶת לְבִי לְכַתֵּב,
בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר הִלְבְּבוּ הוֹלְכִים וְנִתְמַעֲטִים בְּעַצְמָם הַחֲשֵׁךְ הַזֶּה.

דע אחי, כי כל מה שהיה נעשה עמנו כל ימי חיינו וכל מה שנעשה בעולם, הכל מרמוז בתורתו הקדושה של רבנו ז"ל, וכל מי שישים את לבו לזה ישתומם ויתפלא.

צריך לשים לבו להתבונן על דרכי ה' והנהגותיו ונפלאותיו שעושה עמנו בכל יום ובכל עת, חסדים נפלאים ונוראים על-ידי הצדיק האמת שמודיע ומגלה לנו אלקותו יתברך בחדושי תורתו שמחדש בדרכים נפלאים לדור דור.

אסור להיות עצל ורפה ידים, רק להיות איש חיל ומזרז וחזק ואמיץ בדעתו, לראות ולהבין הרמזים שהצדיק מרמוז בלבנו בכל יום ובכל עת ברמזיו הקדושים, כי עדין ה' איתנו ועמנו ואצלנו וכו', ומחזק אותנו בהתחזקות נפלא בלי שעור שלא נירא ולא נחת ולא נפחד כלל, כי ה' איתנו תמיד בכל מה שעובר עלינו, לא יטש ה' את עמו בעבור שמו הגדול.

צריך להגדיל השכל ולהעמיק מחשבתו ולהיות שכלו שט ופורח ומעופף בתוך קדשת הדעת של הצדיק שהוא עקר התקון.

עקר קבלת המחין והדעת שהוא גדר האדם, הוא לזכות להסתכל היטב על אור השכל והחכמה שיש בכל דבר ולהתקרב על-ידי זה לה' יתברך ולהפיר אותו ולעבדו יתברך על-ידי כל הדברים שבעולם, ולהכניע ולבטל הפסילות והבהמיות של חכמות חיצוניות ופילוסופיא וככלל כל התאוות והמדות רעות שהם רוח שטות ושגעון ומעשה בהמה ממש הנמשך מבחינת מלכות הרשעה.

לפעמים מתנפל הבעל-דבר והסטרא אחרא ומעקם לבו בבחינת מחין דקטנות ורוצה לרחקו על-ידי זה מה' יתברך, דהינו שאומר בלבנו, וכי ראוי אני שיעשה ה' יתברך לי נסים כאלה, הלא אני יודע חטאי ופשעי המרבים, ומחמת זה אינו מאמין בדברי הצדיק הרוצה לגאולו ולהשיבו באמת לה' יתברך. כמו שראינו כמה וכמה שנתרחקו על-ידי זה, מחמת שהם יודעים לכלוכם וטנופם בעוונות, רחמנא ליצלו, ואינם מאמינים בכם הצדיק שאפשר לגאולם, ובפרט כשבא עליהם יסורים ומרירות בגשמיות ורוחניות הם אומרים בנפשם, הלא אני רואה שאין ה' יתברך רוצה לקרבני, כי בודאי אי אפשר לקרב פגום כמוני.

כשה' יתברך רוצה לרחם על האדם ולהושיעו, עקר ישועתו על-ידי הצדיק האמתי הגדול במעלה מאד שהוא בחינת דוד משיח, שהוא ממתיק כל המחין דקטנות ותכלית קטנות דקטנות עד קצה האחרון עד אין תכלית, הכל הוא ממתיק בשרשו העליון הגבוה והנורא מאד, משרש העליון של כל המחין שהוא בחינת 'אין', שהוא למעלה מכל המחין דגדלות וקטנות ששם פלא חד והכל נמתק שם. והצדיק הזה דיקא הוא יכול לעזר ולהושיע את כל הדלים והשפלים שבעולם, כמו שכתוב: "יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע". ועקר העניות והדלות הוא העניות מדעת

התורה והמצוות, שהוא רחוק מה' יתברך חס ושלום, וכשזה העני במעשים רואה פחיתותו ושלוליותו, בפרט כשמרגיש חובותיו שהוא חיב לה' יתברך על-ידי עוונותיו ופשעיו הרבים, כשהוא מתחיל להתמרמר לפני ה' יתברך בלב נשבר ונדכא מאד ומפרש צערו ושיחתו לפני ה', בודאי תפלתו יקרה וחשובה מאד מאד לפני ה' יתברך ופוחתת כל תרעין וכו', אבל אף-על-פי כן עדין אין לה כח לפעל פעלתה בשלמות מחמת תקף הדינים שהוא בחינת מחין דקטנות, כי הוא עני מן הדעת, ועל-כן עקר ישועתו על-ידי הצדיק הגדול האמתי שהוא בחינת משיח שהוא משתף עצמו עם אלו העניים אף-על-פי שפגמו מאד ועשו מה שעשו, אף-על-פי כן רחמיו מתגברים עליהם והוא מוריד עצמו אליהם ועושה עצמו כמותם וגרוע מהם, כי הוא ענו מפל האדם אשר על פני האדמה ואף-על-פי כן אינו נופל למחין דקטנות חס ושלום, שזהו בחינת תכלית שלמות העונה של בחינת משה משיח שאין אנו יכולים להבין זאת.

הצדיק בתקף קדשתו וחקמתו הנשגבה והנוראה, הוא מסלק הכל ומתנהג עצמו בתמימות ופשיטות.

אסור ליאש עצמו, רק לחפש אחר הקדשה בכל עת, ואפלו אם נדמה לו שכפי מה שיודע בנפשו נגעי לבבו ומכאוביו - רחוק מאד שישגי את הקדשה, אף-על-פי כן הוא יעשה אל שלו ויחפש אחריה בכל כחו. ואפלו אם נדמה לו שגם אחר החפוש זה כמה וכמה שנים ולא מצא עדין ולא השיג עדין שום מדרגת הקדשה כלל, אף-על-פי כן יחפש עוד ועוד, עד שאם האדם חזק בזה באמת כל ימי חייו, ה' יתברך מרחם עליו ומסיע ועוזר לו למעלה מדרך הטבע ושכל אנושי לגמרי, עד שזוכה לעבר על הכל בשלום ולגמר הדבר להוציא הקדשה מהקלפה.

עקר הדרך לתשובה הוא לידע ולהאמין שה' יתברך בכל מקום ובכל דרגא אפלו בכל הטמאות והזהמות, בבחינת "ואציעה שאול הנד", אפלו בתכלית הירידה וההרחקה שאין ירידה למטה מזו - גם עליהם הגיע רחמיו בדור הזה לעוררם ולהקיצם לתמכם ולסעדם, להחלימם ולרפאותם להחיותם ולשמחם.

הצדיק יש לו כח להוציא את האדם מעברות, שאפלו מי שנלכד במה שנלכד רחמנא ליצלן, יהיה איד שיהיה, יזכה לצאת ממעשיו הרעים על-ידי גדל כח הצדיק ודבוריו הקדושים.

אפלו מי שנתרחק לקצוי ארץ וגם רחוקים ויצא חוץ לתחום וגבול קדשת ישראל והתורה לגמרי, אף-על-פי כן תמיד בכל מקום שהוא, אם ירצה יוכל להחיות את עצמו בהחדושי תורה הנפלאים שגלה לנו הנחל נובע.

הצדיק האמת שהוא בחינת ראש בית, הבעל הבית של העולם, אין לנו שום תפיסה בו ואין אנו יכולים לינק ממנו ולשאב חיות ממחו הקדוש כי

אם דרך פתחי פיו הקדוש שדרך שם יוצא כטפה מן הים מפנימיות מחו אלינו, לעשות עמנו נוראות ונפלאות גדולות עד שנזכה לשבע מטובו.

אהבתך ותשוקתך לשמע דבורים אמתיים אלצוני למלאות רצונך הטוב ולהזכירך ולזרזך שתזכר היטב בכל יום תמיד לעין בספרי רבנו ז"ל ותלמידיו הקדושים התמימים בכל מיני תמימות, ואף-על-פי כן הם עמקים עמקים מאד, מלאים חכמה עמקה אמתית, עמקות לפנים עמקות, עד אין סוף ואין תכלית, ולשום לב עליהם. בודאי תמצא בהם כל מיני מטעמים המשיבין את הנפש ועצות אמתיות להחיות ולחזק כל אחד לפי ערכו, נערים גם זקנים, בריאים וחלשים, בכל מיני עזרה, הכל כאשר לכל יכולים למצא בהם, טוב טעם ודעת אמתית באפן שיוכל כל אחד בכל עת לדלג ולקפץ על כל העומדים עליו להטרידו משני עולמות חס ושלום, כי לא אחד בלבד עומד על כל אדם בכל יום לכלותו לגמרי חס ושלום כי אם רבים מאד רבים רבים מכל צד.

חזק ואמץ יקירי חביבי נפשי ולבבי לדבק עצמך לה' יתברך מכל מקום שהוא בכל מה שתוכל, ושים לבך היטב להסתפל על כל הרמזים שה' יתברך מרמז לך בכל עת להתקרב אליו מכל מקום ובכל מקום שהוא. דברי המזהירך ומזרזך לטובתך הנצחית.

ישראל דב אודעסר

רבנו של עולם אדון השלום מלך השלום שלו, אפה יודע, אשריהם הרגלים שהולכים ונוסעים להצדיק האמת ולהנלוים אליו, כי ההליכה היא ברגליו ועל-ידי זה מגביה בחינת רגליו שהוא בחינת זה העולם העשיה.

מא.

לכבוד עיני ולבי, אשר אהבתו ונאמנותו לעצם האמת שאין כמוהו מקצה העולם ועד קצהו אינו זקוק לדבורים, כי מעשיו ופעליו הנשגבים להצמיח ולגדל אור הצדיק האמת בלב ישראל בעולם צועקים על-כך בקול גדול. אשריך שזכית לכך שנפלת בגורל הצדיק האמת, הפלא הנורא הזה שעושה עמנו פלאי פלאות גם עכשו יותר מבחיינו.

התעוררות והשתוקקות לבך אל האמת האמתית, זה גרם לי לעורר תקף אהבתי אליך בלי גבול, כי היא אהבה אמתית, אהבה נקייה וטהורה בלי פסלת ופנייה של כבוד וממון או שום דבר מעסקי עולם הזה כלל. תאמין

לי, שְׁאִינֶדָּה זֶה מִמַּחְשְׁבֹתַי וּמִלִּבִּי וְתִמְיֵד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק וּמִתְגַּעְגַּע אֵלֶיךָ
וּמִתְפַּלֵּל עַל יְשׁוּעַת נַפְשְׁךָ שֶׁתִּזְכֶּה מִהֲרָה לְהַכְנִיס בְּלִבְךָ אֹרֶחַ הַמְּנַהִיג
הָאֵמֶת, נַחַל נוֹבֵעַ, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת מִחֲדָשׁ כִּי זֶהוּ עֶקֶר הַיְשׁוּעָה וְהַרְפוּאָה
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת לְנֶצַח.

בְּבִרְכָה נֶאֱמָנָה וְעִמְקָה לְרְפוּאָה וְיְשׁוּעָה שְׁלָמָה, אוֹהֲבוֹ אֶהְבֵּת אֶמֶת זָכָה
וְצַחָה.

אוֹדְסָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

מב.

עֲצָמִי וּבִשְׂרִי, שֶׁחֲדָד אֶת אֲזִנֵּי וּלְבָבוֹ לְשִׁמְעַנְפֵּלָאוֹת נוֹרְאוֹת הַשִּׁיר וְהַנְּגוּן
שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁעַל-יָדוֹ הוּא מוֹצִיא כָּל הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּטַעוּתִים
וּמְבוּכוֹת וְקִשְׁיוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת וּכְפִירוֹת גְּדוּלוֹת, וּבְהַשִּׁיר וְהַנְּגוּן הַזֶּה הוּא
רוֹפֵא אוֹתָנוּ, אֶת הַבַּת מִלְכָּה, שֶׁהוּא פְּלִיּוֹת נְפֹשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת. מִלֶּדֶת הַמְּשִׁיחַ יִנְגֵן זֶה הַנְּגוּן לְעֵתִיד וְעַל-יָדוֹ יִגְלֶה נְבוֹעַ אֹרֶחַ ה' לְכָל
בְּאֵי עוֹלָם וְיִתְקַן כָּל הָעוֹלָם בְּשְׁלֵמוֹת בְּתַכְלִית.

קִבַּלְתִּי אֶגְרֵתְךָ הַיָּקָר לִי מִכָּל הוֹן הַמְּלֵא דְבוּרִים קְדוּשִׁים וְדַבְרֵי יְדִידוֹת
וְאֶהְבָּה חֲזָקָה וְאֶמְתִּית, וְאֶקְוֶה כִּי בְּקִרְוֵב נִזְכֶּה לְהַתְרַאוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשִׁבְת
אֲחִים גַּם יַחַד וּלְקַבֵּל דִּין מִן דִּין. זֶה עֲכָשׁוּ בְּעֵת עֲרִיכַת מִכְּתָבִי הַגִּיעַ לִי
תְרוּמָתוֹ מֵאֵה לִּי וְהִיָּה לִי מִזֶּה שִׂמְחָה וְנַחַת גְּדוֹל עַל שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת בְּעֲזָרִי
לְתוֹמְכֵנִי. וְהִנְנִי נוֹתֵן לְכָבוֹד מְעַלְתוֹ הָרַם תְּשׁוּאוֹת חוֹן וְרַב תּוֹדוֹת מֵעִמְקָא
דְּלִבָּאִי, יִשְׁלַם ה' פְּעֻלוֹ הַטּוֹב, רְפוּאָה וְיְשׁוּעָה בְּגוּף וּבְנַפְשׁוֹ לְאַרְךָ יָמִים
וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִזְכֶּה לְרְאוֹת הַתְּגִלוֹת הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, שֶׁיִּכְפִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל
יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לֵה' הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִים, וְיַעֲשׂוּ כָּלם אֶגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם.

אִי אֶפְשֶׁר לְהַתְקַרֵּב וְלִדְעַת מֵה' יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי שׁוֹם חֲכָמָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי
אֱמוּנָה שֶׁהוּא הַשֶּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַתְקַרֵּב וְלִדְעַת מֵה' יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת.

מֵעַן מוֹז דְּעִבְיוּוִין דָּאס וְוַאסָר וְוַאס פּוֹן דָּאָרְט וְוַאקְסָט אֱמוּנָה (צָרִיכִין
לְחַתֵּר הַפִּים שְׁמַהֵם גְּדֻלָּה הָאֱמוּנָה). הָאָדָם צָרִיךְ עֲצוֹת עִמְקוֹת בְּכָל יוֹם,
דְּהִינּוּ לַצֶּעֶק מִמְּעַמְקִים מֵעִמְקָא דְּלִבָּא עַד אֲשֶׁר יַחְתֵּר וְיִמְשִׁיךְ עֲצוֹת
עִמְקוֹת הַמִּתְחַדְּשׁוֹת בְּכָל יוֹם וְעַת בְּבַחֲיַנַּת "גּוֹלָה עִמְקוֹת מִנִּי חֲשָׁד", שֶׁעַל-
יָדָם נִמְשָׁךְ אֱמוּנָה.

רבּונו שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עַל כָּל הָעוֹלָם בְּעֵינֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא יְסוּד הַכֹּל, וּבִפְרָט מַה שְּׁעוֹבֵר עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשַׁת שְׁמֵהּ כָּל־מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים, אֶדְ אֶף-עַל-פִּי כֹן יֵשׁ אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מִדְּרָגוֹת בְּעֵינֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל הַצְּרוּת וְכָל הַגְּלִיּוֹת שְׁעוֹבֵרִים עַל יִשְׂרָאֵל הַכֹּל עַל-יְדֵי פָגַם הָאֱמוּנָה שֶׁהוּא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה כְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ אֶזְנֵנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים (וּבִפְרָט מַה שְּׁעוֹבֵר עִתָּה עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצָא הַקְּצָף מֵאֵתְךָ וְנִגְזְרוּ כְּמָה גְזֵרוֹת רָעוֹת עַל יִשְׂרָאֵל), אוֹי לָנוּ עַל שְׁבָרֵנוּ, נַחֲלָה מִפּוֹתֵינוּ, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ, אוֹי מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ בְּעַת צָרָה מְרָה כְּזֹאת, אוֹי מַה נַעֲשֶׂה לָנוּ, אוֹי אוֹי לְהִיכּוֹ נְבָרַח, לְהִיכּוֹ נָנוּס לְעִזְרָה, וּבִפְרָט שְׁנִשְׁמַע שְׁרוּצִים לְהוֹצִיא עוֹד חֵס וְשְׁלוֹם גְזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרָעוֹת מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלּוּן, וְכָל־כֵּן דַּת יִשְׂרָאֵל, אוֹי אוֹי וְאַבּוּי אוֹי וְמַר אוֹי וְמַר, וְכָל אֵלוֹ הַצְּרוּת כָּל־מֵאֲמִינִים עַל-יְדֵי פָגַם אֱמוּנָה.

אָחִי יַקִּירִי וְחֲבִיבִי כְּנַפְשִׁי, אֵין אַתָּה יוֹצֵא מִלְּבִי וְאֵינִי מְסִיחַ דַּעְתִּי מִמֶּךָ בְּכָל עֵת, אָחִי חֲבִיבִי, דַּע וְהֵאֱמֹן שְׂאֵנִי מוֹכֵן לְהַקְרִיב אֶת חַיֵּי עַל מִזְבֵּחַ אֲהַבְתֵּנוּ הָאֱמֶתִית עַד בְּלִי גְבוּל. הִי יוֹדֵעַ אֶת לְבִי, כִּי נִכְסָף נִכְסַפְתִּי מְאֹד בְּכָל נַפְשִׁי לְטִיֵּל עִמָּךְ יוֹם יוֹם בְּגֹן עֵדֶן שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַהוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ תְּמִיד וְעוֹסֵק עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר לְתַקְנֵנוּ וּלְקַרְבָּנוּ וְלְהַשִּׁיבֵנוּ לְהִי יִתְבַּרְךָ וּלְתוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּאֱמֶת.

כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה וְחַיִּים וְשְׁלוֹם לָךְ וּלְבֵיתְךָ.

אוֹדְעֶסְר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

מ.ג.

לְכָבוֹד אִישׁ בְּרִיתִי לְבִי וּבְשָׂרִי, הַשּׁוֹאֵב רוּחַ חֲכָמָה הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ הַפְּלֵא הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַחֲכָם הָאֱמֶת בְּחִיר מִבְּחִירֵי צַדִּיקִיָּא אֲשֶׁר מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ לֹא קָם כְּמוֹהוּ, הַמְּבַעֵר וּמְבַטֵּל הַשֶּׁקֶר וְרוּחַ שְׁטוּת וְטָעוּת שֶׁל הַמֵּינּוֹת וְאֱמוּנוֹת כְּזָבוּיוֹת הַמְתַּגְּבְּרִים לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם חֵס וְשְׁלוֹם. יְסִיר הִי מִמֶּךָ כָּל מֵינֵי חָלִי וְיִגּוֹן וְאַנְחָה, וְיִהַפֵּךְ הַיִּגּוֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָה, וְיִתֵּן לָךְ הַחַיִּים אֲרָכִים חַיִּים טוֹבִים שְׁבָרְכוּ בְּעֵטְלִירְס אֶת הַזִּיג הַקְּדוּשׁ, וּבְיָמֶיךָ תִּשְׁעַ וְיִהוּדָא וִירוּשָׁלַיִם.

עֲקֹר הַחַיּוֹת הוּא הַחֲכָמָה כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב "הַחֲכָמָה תְּחִיָּה" וְכוּ', וְחַיּוֹת דְּקִדְשָׁה בְּחִינַת חַיּוֹת אֲדָם הוּא בְּחִינַת חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, וְחַיּוֹת בְּהֵמוֹת וְכוּ' הֵם מִבְּחִינַת חֲכָמַת הַטָּבַע.

חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת כְּנֶגֶד חֲכָמַת הַתּוֹרָה הֵם בְּחִינַת בְּהֵמָה כְּנֶגֶד אָדָם, וְעַל-כֵּן יִשְׂרָאֵל הַדְּבוּקִים בַּתּוֹרָה קְרוּיִין אָדָם אֲבָל אֲמוֹת הָעוֹלָם שְׁעוֹסְקִין בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁהוּא חֲכָמַת הַטְּבַע הֵם קְרוּיִין בְּהֵמָה.

כָּל הַחַיּוֹת וּבְהֵמוֹת וְעוֹפוֹת וְכִיּוֹצֵא, שְׂאִין לָהֶם דַּעַת אָדָם, כֻּלָּם הֵם בְּבִחִינַת חֲכָמַת הַטְּבַע שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּהֵמִיּוֹת כְּסִילוֹת. כִּי גֹדֵר הָאָדָם הוּא הַדַּעַת שֶׁהוּא הַתּוֹרָה, כִּי רַק חֲכָמַת הַתּוֹרָה הִיא חֲכָמָה וְדַעַת אֲמִתִּי וְכָל שְׂאֵר הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטְּבַע כֻּלָּם הֵם כְּסִילוֹת גְּמוּר בְּחִינַת בְּהֵמִיּוֹת כְּנֶגֶד חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה.

צָרִיכִים לְהַכְנִיעַ רוּחַ הַבְּהֵמִיּוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲכָמַת הַטְּבַע, שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּסִילוֹת בְּחִינַת בְּהֵמָה שְׂאִין לָהּ דַּעַת כְּנֶגֶד חֲכָמַת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא עֶקֶר הַחֲכָמָה הָאֲמִתִּית שֶׁהוּא בְּחִינַת אָדָם.

צָרִיךְ הָאָדָם לִזְהַר מְאֹד שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּהֵמָה חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי הַדַּעַת שֶׁהוּא גֹדֵר הָאָדָם הוּא בְּהֶפְךָ מִמַּשׁ מִכָּל הַתְּאוּוֹת וְכוּ' שֶׁהֵם בְּחִינַת כְּסִילוֹת וְשִׁטוֹת וְשִׁגְעוֹן מַעֲשֵׂה בְּהֵמָה מִמַּשׁ. וְכַשִּׁזְכָּה עַל-יְדֵי הַדַּעַת לְגַרֵשׁ הַתְּאוּוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת אֲזִי נִתְחַזֵּק וְנִתְרוֹמֵם שְׂכָלוֹ, וְכַפִּי הַכְּנַעַת הַתְּאוּוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת כֵּן נִתְרוֹמֵם שְׂכָלוֹ. וְאֲזִי, כְּשֶׁמִּגִּיעַ אֶל הַשְּׂכָל, אֲזִי צָרִיךְ הוּא לִידַע הָאֲמִתּוֹת שֶׁעֲדִין הוּא רְחוֹק מִחֲכָמָה, בְּבִחִינַת "אֲמִרְתִּי אֲחַכְמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמִּנִּי", כִּי עֶקֶר הַחֲכָמָה שֶׁיִּשְׁכַּח לְשִׁכְחוֹת מִמֶּנּוּ הַחֲכָמָה, וְאֲזִי צָרִיךְ דִּיקָא לַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּבְהֵמָה וְכֹאֲלוֹ אִין בּוֹ שׁוֹם דַּעַת כֻּלָּל כְּמַבְאָר עַל פְּסוּק "אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹקִים חֲכָמָה בְּהֵמָה" (בְּפָרָשַׁת וַיִּקְהַל) שֶׁהוּא חֲכָמָה גְּדוֹלָה לַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּבְהֵמָה. כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ בְּשִׁלְמוֹת הַדַּעַת וְהַמַּחֲוִן הָאֲמִתִּיִּים כִּי אִם עַל-יְדֵי צִמְצוּם הַמַּחֲוִן שֶׁזֶה בְּחִינַת שְׂמִשִּׁים עֲצָמוֹ כְּבְהֵמָה, שְׂמִצְמִצִּים דַּעַתוֹ כֹּאֲלוֹ אִינוֹ יוֹדַע כֻּלָּל, וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל "אִין הַתּוֹרָה מִתְקַיֶּמֶת אֲלֵא בְּמֵי שְׂמִשִּׁים עֲצָמוֹ כֹּאִינוֹ יוֹדַע", וְאֲזִי עַל-יְדֵי זֶה דִּיקָא זֹכָה לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָל וְהַמַּחֲוִן בְּהַדְרָגָה וּבִמְדָה. וְגַם כְּשֶׁמִּקְבֵּל אִיזָה שְׂכָל וְדַעַת צָרִיךְ לִידַע בְּכָל פֶּעַם שֶׁעֲדִין אִינוֹ יוֹדַע כֻּלָּל, וְעַל-יְדֵי זֶה זֹכָה לְקַבֵּל מִחַ וְדַעַת חֲדָשׁ בְּכָל פֶּעַם.

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂיֻצָא מִפִּי רַבֵּנוּ ז"ל עוֹלָיִם עַד אִין סוּף וְיִוִּרְדִים עַד אִין תַּכְלִית וְיִוִּתֵר מִזָּה. עוֹד נִזְכָּה לִידַע לַעֲתִיד בַּעַת שְׂאֲמַת מֵאָרֶץ תִּצְמַח וְתִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם לְכָל הָעוֹלָם.

חִזְק וְאַמֶּץ וְתִשְׁמַח וְתִגִּיל וּבִטַח בְּכַחוֹ שֶׁל זְקוֹ דַּקְדָּשָׁה, זְקוֹ שְׂבִיזְקָנִים, כִּי הוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ בְּכָל עֵת לְנִצּוּחַ בְּזָה וּבְבָא.

חַיִּים אַרְבָּעִים וּבְרָכָה וְכָל טוֹב.

יִשְׂרָאֵל דְּבִי אֲוֹדְעָר

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אָבִי אָבִי, חֲמֵדַת לְבָבִי חַיּוֹתִי וְתַעֲנוּגֵי הַנְּצַחִי, כָּל מִינֵי קִיּוֹנוֹת וְכָל מִינֵי בְּכִיּוֹת וְזַעֲקוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְרוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ כֻּלָּל לְחַטָּא

ועברה אחת שהוא מר ומרור לנפש הישראלי אפלו יותר מפל מיני הרג
ומות ומפל מיני גיהנם שבעולם.

מד.

מחמד עיני ולבי, ה' עזוז וגבור יהיה מעוז ויחזק לבבך בכל עז ותעצומות
למסר נפשך ולדלג על הכל, כדי שתוכל להמשיך על מחד וחכמתך ודעתך
הארה מהננין והשיר של חסד של הצדיק האמת שיתגלה לעתיד בעת קץ
האחרון על-ידי משיח צדקנו, שעל-ידו יתפד כל העולם מרע לטוב ויגלה
לכלם אלקותו יתברך.

העסק של זה האדם העלוב בזה העולם עמק מאד מאד, עמק עמק מי
ימצאנו. ימי חיינו הם הבל, והזמן הולך וימת בכל רגע ורגע כי השעה
והרגע שהיה לא יהיו עוד, והאדם חושב בכל יום ובכל עת מה יעשה למחר
ולאחר זמן, עד שעל-ידי זה נוכל לעבודות גמור ומיגע ומטריח את עצמו
ביגיעות גדולות ועבודות קשות בשביל עמל העולם הזה אשר כל הזמן של
העולם הזה הוא הבל, כי הזמן רץ ופורח מאד בלי שום קביעות כלל ובכל
רגע האדם מת.

חזק והתחזק וזכר את בוראך בכל עת בכל מה שעובר עליך ולדבק
בהתכלית האמת כי הכל הבל הבלים הבל נדף. ראה כמה הפליא ה'
יתברך חסדו הגדול עמנו שהודיענו ברחמינו תורות נוראות ונפלאות
ונשגבות כאשר לא נשמעו מעולם, שהם רפואות נפלאות למפותינינו
האנושות כאלה גם באחרית הימים האלו.

צריך לזכר היטב היטב כל ימי חיינו בכל יום ויום גדל חסדי המקום ונסים
ונפלאות שעשה עמו, שהוציאנו וקרבו להצדיק האמת שמודיע לו כי עדין
ה' עמו ולא יעזב את חסדו ממנו לנצח, ואף-על-פי שעובר עליו מה שעובר,
אף-על-פי כן בודאי החסד והטובה שעשה עמו ה' יתברך בודאי אינו לריק
חס ושלום, וסוף כל סוף יגמור ה' יתברך את שלו, ויזכה לשוב למקורו
להתקרב לעבודתו יתברך ולמצא אבדותיו בשלמות, כי דבר אלקינו יקום
לעולם.

חזק ואמץ ובטח בה' כי לא יעזב אותך, כי ה' אתך ואצלך, אל תירא ואל
תחת. אנחנו חייבים לחזק עצמנו ולשים לבנו היטב לכל החסדים
והטובות נצחיות נפלאות ונוראות אשר גמל עלינו ברחמינו ורב חסדיו על-
ידי הצדיק נחל נובע מקור חכמה.

כָּל יְמֵינוּ פּוֹרְחִים וְהוֹלְכִים כְּצֵל עוֹבֵר וְכַעֲנַן כְּלֵה וְכוּ'. נָא בְּנֵי חַמְדַּת לְבִי, הִסְתַּכַּל הֵיטֵב עַל תַּכְלִיתֶךָ וְהַחֲזֵק בְּתוֹרַת ה' לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, וְתִזְכֹּר הֵיטֵב אֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁל קִדְשַׁת הַתּוֹרָה וְתַפְלָה, נְגוּנִים וְרְקוּדִים בְּשִׂמְחָה בְּפִרְט בְּשֶׁבֶת וְיוֹם טוֹב שְׂרָאִית מִמֵּנִי בְּבֵיתִי, וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אִימָתִי, כִּי יְמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְהַזְמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה וְלֹא יִשָּׁאֵר לָךְ רַק מָה שֶׁתַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. אֵל תַּפַּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, אֲזִי תַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֲזִי תִשְׁפִּיל.

מִי שְׂרוּצָה לְחוּס עַל עֲצָמוֹ כְּשֶׁרוּצָה לְעַצֵּם מְרִירַת נַפְשׁוֹ שֶׁהוּא כְּמוֹ תוֹעָה בַּמִּדְבָּר מִמֶּשׁ בְּמִקוֹם תּוֹהוֹ וְבוֹהוֹ וְחֹשֶׁךְ, כְּאִשֶּׁר יָכוֹל כָּל אֶחָד לְהִבִּין בְּעֲצָמוֹ, כָּל זֶה אִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק יְסוּד עוֹלָם בְּחִינַת מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ. חֲזַק וְאַמֶּץ בְּכָל כַּחַד לְאַחוֹז עֲצָמְךָ בְּהַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַנִּחַל נוֹבֵעַ שֶׁהוּא חַיִּיד וְאַרְךָ יְמֵיךָ בְּזֶה וּבְבָא, מָה טוֹב חֲלָקֶךָ וּמָה נְעִים גּוֹרְלֶךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

קְלַפַּת הַמֶּן עֲמֶלֶק אֹרֵב לְעַקֵּר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי מְשִׁנֵי עוֹלָמוֹת חַס וְשְׁלוֹם חַס וְשְׁלוֹם, וְכָל מְלַחֲמָתוֹ שֶׁל עֲמֶלֶק יִמַּח שְׁמוֹ הוּא שְׁמִינִיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְכּוֹ וּלְרַחֲבוֹ בְּהַתְגַּבְּרוֹת גְּדוֹל וּבְתַחֲבֻלוֹת עֲצוּמוֹת לְהַרְבּוֹת מַחְלַקַת עַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַגָּבוֹר כַּח מְאֹד, עַל-יְדֵי שְׁמִיכְנִיס בְּלֵב קִשְׁיוֹת הַרְבֵּה עָלָיו, עַד שֶׁעַל-יְדֵי זֶה נִתְרַחֲקִין מִמֶּנּוּ וְזֶה גְרוּעַ מִן הַכָּל.

עַקֵּר הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁאֲנִי מְקוּיִם וּמְצַפִּים אֵלֶיהָ הוּא רַק עַל-יְדֵי הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ שְׁמִינִיחַ הַדַּעַת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְדוֹרוֹת עוֹלָם, אֲבָל הוּא נִתְעַלֵּם וְנִסְתָּר בְּכַמָּה הַסְתָּרוֹת שֶׁבְּתוֹךְ הַסְתָּרוֹת, וְאֶף-עַל-פִּי שֶׁהַדַּעַת לִפְנֵי הַעֵינַיִם, אֶף-עַל-פִּי כֹן אֵין רוּאִים אוֹתוֹ מִרְבּוּי הַהַסְתָּרוֹת וְהַהַעֲלָמוֹת וְהַעֲקָר עַל-יְדֵי עֲצֵם הַמַּחְלַקַת וְהַקְטָנוֹת שֶׁעַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְאַנְשֵׁי הַכְּשָׁרִים הָאֵמֶתִיִּים שֶׁבְּדוֹר. כִּידוּעַ כָּאֵב נִגַע הַמְסַפַּחַת הַזֵּאת שֶׁל רְבּוּי הַמַּחְלַקַת וְקִשְׁיוֹת וּמְבוּכוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְאַנְשֵׁי, שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִחֲסָרוֹן הַדַּעַת מַחֲמַת קְלָקוּלִים וּפְגָמִים וְכוּ' שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הָרֵאשִׁית בֵּית הָאֵמֶתִי, אֵין לָנוּ שׁוּם תַּפְיִסָּה בּוֹ וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לִינֵק וְלִשְׂאֵב חֵיוֹת מִמּוֹחַ הַקְדוּשָׁה כִּי אִם דָּרָךְ פְּתִיחֵי פִּי הַקְדוּשָׁה שֶׁדָּרָךְ שֶׁם הוּא מְגַלֶּה לָנוּ אֲלֻקוֹתוֹ וְתַבְרָךְ וּגְדֻלָּתוֹ וְתַבְרָךְ עַל-יְדֵי הַחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שֶׁמְגַלֶּה לָנוּ. כִּי הַצַּדִּיק הוּא מְשִׁיחַ וּמְגַלֶּה הַחֲדוּשִׁים שֶׁלּוֹ בְּשֶׁכַל כְּזֶה עַד שֶׁיְהִי נִמְשָׁכִין לְכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם בְּכָל מַדְרָגָה שֶׁהוּא, בֵּין בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה בֵּין בְּתַכְלִית הַיְרִידָה חַס וְשְׁלוֹם, וְכַלְמֵם יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָם בְּהֵם תְּמִיד אִם יִרְצוּ לְקַבֵּל. וְכֹן אֶפְלוּ אַחַר הַסְתַּלְקוֹת הַצַּדִּיק אֲזִי גַם-כֹּן עַקֵּר נַחֲמָתָנוּ וְתַקְוָתָנוּ עַל-יְדֵי הַחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה שֶׁהִשְׁאִיר לָנוּ, שֶׁבְּהֵם אָנוּ יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֵד, בְּכָל זְמַן וּבְכָל מְקוֹם וּבְכָל דְּרָגָא שֶׁבְּעוֹלָם, לְהַבְחִין וּלְהִבִּין בְּהִבְנָה בְּרוּרָה גְמוּרָה הָאֵמֶת הָאֵמֶתִי כְּדִי לְהַשְׁלִים לְרַפָּא וּלְתַקֵּן שְׁבָרֵי נַפְשׁוֹ וְנַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַמִּתְגוֹלְלִים וְטוֹבְעִים

וּמְשַׁקְעִים בְּתוֹךְ שֵׁטֶף מִיַּם הַיַּדְוָנִים שֶׁהֵם הַכְּפִירוֹת וּמִיָּנוֹת וְאֻמוֹנוֹת
כְּזָבוֹת שֶׁל שָׁטוֹת וְהֶבֶל.

אֲשֶׁרִיד, אֲשֶׁר בְּגִדְל רַחֲמָנוֹת וְחֲנִינוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ נִפְלְתָּ בְּגוֹרֵל הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת שְׁעוֹסֵק עִמָּךְ בְּדַרְכֵי פְּלָאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת לְחִיּוֹתֶךָ וּלְקַרְבֶּךָ לְהִי
יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת.

הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הֵם אוֹר וְנֵר לְהַאֲוִיר לָנוּ הַדְרָךְ לְבִקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּמַדְרָגָה גְּבוּהָה כָּל-כָּךְ עַד שֶׁהוּא זוֹכֵה לְקוֹל הַנְּגוּן שֶׁיִּתְעַר
לְעֵתִיד שְׁעַל-יָדֶי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר קוֹל תּוֹכְחָתוֹ הוּא
בְּחִינַת קוֹל הַנְּגוּן שֶׁיִּתְעַר לְעֵתִיד עַל-יָדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

בְּשָׁבוֹעַ שְׁעֵבְרָה קִבַּלְתִּי בְּשׁוֹרֵת שְׁלוֹמְכֶם הַטּוֹב בְּצִירוֹף הַסֵּף מֵאָה לִי, וְהִיָּה
לִי לְמַשִּׁיבַת נֶפֶשׁ שְׁזָכִיתָ לְמִצְוָה כְּזוֹ שְׁאִין לָהּ שְׁעוֹר, אֵךְ בְּאֵמֶת הִי יוֹדֵעַ אֶת
לְבִי, כִּי עֲדִין אִין שְׁמַחְתִּי בְּשְׁלֵמוֹת כִּי אוֹלִי אֶתָּה עוֹשֶׂה מֵאֲמָץ יוֹתֵר מִכְּחָד.
אֲנִי מִתְפַּלֵּל שֶׁתִּזְכֶּה לְקַיֵּם הַמִּצְוָה מֵעַשָׂר וְכָל טוֹב וְהִי יִתְבָּרַךְ יְרוּמָם מִזֶּלְךָ
וְקָרוֹ הַצְּלָחָתֶךָ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה בְּזֶה וּבְבָא.

הַהֲתַעוֹרְרוֹת וְהַשְׁתַּוְקוֹת אֵל עֵצֶם הָאֵמֶת הַטָּמוֹן וְצָפוֹן בְּעִמְקֵי לִבְךָ, זֶה
גֵּרֵם לְעוֹרֵר בְּלִבִּי תִקְוָה אֶהְבֵּתִי אֶלְיֶךָ בְּלִי קֶץ וּגְבוּל, אֶהְבֵּה אֶמְתִּית כְּזֹאת
שְׁאִין עוֹד דְּגִמְתָּה בְּעוֹלָם, אֶהְבֵּה נִקְיָה וְטְהוֹרָה בְּלִי שׁוּם פְּגִיָּה שֶׁל כְּבוֹד
וְלֹא שׁוּם דְּבַר שֶׁל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. וּמֵעַצֶּם הָאֶהְבֵּה אֵינְךָ זֶה
מִמַּחְשְׁבֹתֵי וּמַלְבִּי אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת וְתִמְיֵד אֲנִי מִשְׁתַּוְקֶךָ וּמִתְגַּעְגַּע וּמִתְפַּלֵּל
לִישׁוּעַת נַפְשֶׁךָ, לְהַכְנִיס בְּלִבְךָ אוֹר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁזָּהוּ עֶקֶר הַיְשׁוּעָה
וְהַרְפוּאָה בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ בְּזֶה וּבְבָא.

עֵינֵי הַקֶּשֶׁר שְׁלָנוּ הוּא פְּלֵא נוֹרָא אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם וְהַדּוֹר מִתְפַּלְאִים וְתַמְהִים
וּמְסַפְרִים מְזֶה הַרְבֵּה, מֵעֲשֶׂה זֹאת רְאוּ מַה רָם, מֵאֵת הִי הִיָּתָה זֹאת הִיא
נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ, אֲשֶׁר בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם הַבִּיָּרָה וּבְנֵי בְּרַק וְתַל-אָבִיב וּבְנֵי כְּרֵךְ
טְבָרְיָא מִתְפַּלְאִים וְתַמְהִים מֵאֵד עַל זֶה.

כָּל כְּוִנְתִּי וְכָל מְגַמְתִּי מִן הַיּוֹם שֶׁנִּתְקַשְׁרָנוּ יַחַד בְּאֶהְבֵּת אֵמֶת בְּהַצַּדִּיק, הִיוּ
אֵךְ וְרַק בְּשִׁבִיל לְגִדְל אוֹתֶךָ לְגִדְלָה נְצַחִית לְזַכּוֹתֶךָ לְחַיֵּי עוֹלָם. הִי יֶאֱרִיךְ
יָמֵי חַיֶּיךָ בְּזֶה הָעוֹלָם עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְכָל אֲשֶׁר אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לְזַכּוֹת,
לְתַקּוֹת חוּט זֶהר הָאִין סוּף בְּדַעַת לְמַעַלָּה מִדַּעַת עַד בְּלִי תַכְלִית.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדָסֵר

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, חוּס וְחַמֵּל עָלֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזָרְנִי לְחַזֵּק אֶת
לְבָבִי שֶׁאֶתְחִיל מֵעַתָּה לְהַרְגִיל עֲצָמִי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁאִמְשִׁיךְ
וְאֲשַׁמֵּיט אֶת עֲצָמֵי מִתְאַוּת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, רַק אֲרַגִּיל אֶת עֲצָמֵי כְּמוֹ
בְּעוֹלָם הַבָּא שְׁשֵׁם אִין שׁוּם תְּאַוָּה מִתְאַוּת עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. כִּי כְּבָר כְּלוֹ
בְּגוֹן חַיֵּי וְעָבְרוּ הַרְבֵּה מִשְׁנוֹתֵי וּכְבָר בְּאֵתֵי בַיָּמִים וַיְמִי הַחֲלִיפּוֹת הוֹלְכִים
וּבָאִים וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְקַרְבִּים לַיּוֹם הַמֵּיָתָה וּבְהַכְרַח לֵילְךָ בְּדַרְךָ הַזֶּה

בְּדַרְךָ כָּל הָאָרֶץ. זָפְנִי שְׂאֵתְחִיל לְהִתְנַהֵג אֶת עֲצָמִי בְּמִנְהַג הַמָּקוֹם הַהוּא שְׂאֲנִי עֲתִיד לִילֵךְ לְשֵׁם בְּלִי סֶפֶק, אִם קְרוֹב וְאִם רְחוֹק, אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה אַחִיהָ עוֹד, אֲבָל עַל כָּל פְּנִים הַכֹּל יַעֲבֹר כְּצֵל עוֹבֵר וְאֲנִי מִכָּרַח לִילֵךְ לְשֵׁם אֲשֶׁר שָׁם אֵין שׁוֹם תְּאֵוָה וּמִדָּה רְעָה וְלֹא מִנְהַג מִמְּנַהֲגֵי עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא שׁוֹם כְּבוֹד וְהִתְנַשְּׂאוֹת שֶׁל שֶׁקֶר, אֲשֶׁר שָׁם עֲלָמָא דְקִשׁוּט, עוֹלָם הָאֱמֶת, אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא שׁוֹם תְּאֵוָה וְכְבוֹד שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, אֲדַרְבָּא, אֵי אֲפֹשֶׁר לְזָכוֹת וּלְהִצְלִיחַ שָׁם כִּי אִם כְּשִׁנְקִיִּים וְזָכִים מְכַל הַתְּאֵוּוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, וְכַמָּה אֲנִי רְחוֹק מִזֶּה. וְאִם כָּבֵר עֲבַר עָלַי מֵה שֶׁעֲבַר וְעִשִׂיתִי מֵה שֶׁעִשִׂיתִי, זָפְנִי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה שְׂאֵתְחִיל לְחַוֵּס וּלְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמָנוֹת אֱמֶתִי וְאֵתְחִיל לְהַכִּין צְעָדִי וּפְעָמִי אֶל עֲלָמָא דְאֱתִי אֲשֶׁר אֲנִי מִכָּרַח לְבוֹא לְשֵׁם בְּלִי סֶפֶק, וְאִם אֶלְף שְׁנַיִם אַחִיהָ אֵינוֹ מִסְפִּיק לְהַכִּין צִידָה לְדַרְךָ רְחוֹק כָּל-כָּךְ אֲפֹלוֹ אִם לֹא הֵייתִי פּוֹגֵם כָּל יְמֵי שׁוֹם פְּגָם כָּלֵל, מְכַל שֶׁכֶן וְכָל שֶׁכֶן שֶׁפְּגַמְתִּי כָל-כָּךְ וְאֲנִי מְלֵא חֲטָאִים וְעוֹוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְתְאֵוּוֹת רְעוֹת וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְקַלְקוּלִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמְסַפֵּר. רַחֵם עָלַי וְזָפְנִי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה שְׂאֲזַכֶּה לְרַחֵם עָלַי בְּאֱמֶת וְאֵתְהַ תְּרַחֵם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל רָגַע, בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא אֶשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה רַק אֲזַכֶּה לְהִתְחִיל מֵעַתָּה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמִי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמִי לְהִיּוֹת בְּלֵא אֲכִילָה וְשִׁתִּיהָ וּמִשְׁגָּל וּשְׂאֵר תְּאֵוּוֹת. יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

מה.

בְּרוּךְ ה', צוֹם גְּדוֹלָה.

לְכָבוֹד יְדִידִי שְׂמַחַת לְבִי מִחֲמַד עֵינֵי הַשׁוֹכֵן בְּלְבִי תָמִיד, שְׂהִתְחַזֵּק לְקַבֵּל חֲכָמָה וְאֲזוֹר אֲזוֹר מְתַנָּיו לְחַגֵּר עֲצָמוֹ בַּיָּם הַחֲכָמָה בְּאֱמוּנָה בְּרוּרָה, וְחַפֵּץ לְדַרְךָ בְּנִתְיָבִי הַחֲכָמָה שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ אֲב לְכָל הַחֲכָמִים (וְכָרַת עִמּוֹ בְּרִית בַּל יִנְתַּק לְעוֹלָם) שֶׁיִּכּוֹל לִירֹד לְעֵמֶק הַנְּפִילָה וְהִירִידָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּמֵאִיר עֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֵיךְ לְצֵאת מִשְׁטָף מִימֵי הַמַּבּוּל שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֱמוּנוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהַבֵּל וְשׂוֹא וְשֶׁקֶר, בְּעֵבּוֹר זֶה חַפֵּץ בּוֹ ה' וְסַבֵּב סַבּוֹת נִפְלְאוֹת עַד שְׁנַתְּבַסֵּס וְנִתְבַסֵּס הַחֲבוּר וְהִיחִיד שְׁלֵנוֹ אֲשֶׁר מִזֶּה נוֹלַד הַסֵּפֶר 'אֲבִי הַנַּחַל'. ה' יִרְפָּאֵהוּ בְּשִׁלְמוֹת וְיִשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רַע וּמִכָּל מַחֲלָה וְיַכְאֵב, אָמֵן וְאָמֵן.

חֲמַדַּת לְבָבִי, אֵיכָכָה תִּתְאַפֵּק, עוֹרָה אֶהְבֶּתְךָ הַיְשָׁנָה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתִּי בְּכָל חֶבֶה וְאַחֲוָה. מִן הַמִּצָּר וּמֵעַמְקֵי עַמְקֵי רוּחִי וְנִפְשִׁי שׁוֹפְכִים מִיָּם. הַרִימוֹתִי קוֹלִי וְאֶקְרָא אֵלֶיךָ בְּקוֹל מֵר, אֶהֱהָ אֶהֱהָ! לְבִי נָמַס וְשָׁבוּר בְּקַרְבִּי וְכָל עֲצָמוֹתַי צוֹעֲקִים וְרוֹעֲשִׁים בְּקַרְבִּי, אֶהֱהָ אֶהֱהָ! בְּלֵב מֵר וְנָמַס וְנִשְׁבָּר

אֲבִיכָה וְאֶאֱנִין עַל גְּדֹל הַצָּרָה וְהַשְּׁבֵר וְהַחֲרָבֹן הַקָּשָׁה כְּחֲרָבֹן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
כִּי בַעֲוֹנוֹתַי הִרְבִּים וְהַעֲצוּמִים הַצְּלִיחַ מַעֲשֵׂה שְׁטוֹן לְשִׁבְרִי וְלִקְלָקֶל
וְלַחֲרִיב חֵס וְשְׁלוֹם אֶת הַהֵיכָל הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּבְנָה עַל-יְדֵי הַקָּשָׁר הָאֵמֶת אֲשֶׁר
עָשָׂה ה' בֵּינֵינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת, שְׁעַל-יָדוֹ נִתְגַּדֵּל וְנִתְקַדֵּשׁ וְנִתְעַלָּה בְּכָל
הַעוֹלָמוֹת כְּבוֹד ה' וְכְבוֹד עַבְדּוֹ הַנְּאֻמָּן הַנּוֹרָא מְאֹד, מְלֻדְּ יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת
עוֹלָם, גּוֹאֲלָם וּמוֹשִׁיעַם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנֶצַח, הַנִּחַל נוֹבֵעַ, שְׁעָקֵר הַגְּאֻלָּה
הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁל עֲכָשׁוֹ תְלוּי בּוֹ, שֶׁיִּתְגַּלֶּה חֲכָמְתוֹ בְּעוֹלָם, לְדַעַת כִּי ה' הוּא
הָאֱלֹקִים.

קִלְפַת עֲמֻלָּה הוּא הַשּׁוֹנֵא הַגְּדוֹל שְׁאִינוֹ חִפֵּץ בְּשְׁלוֹם, וְהוּא אוֹרֵב תְּמִיד
לְקִלְקֵל הַשְּׁלוֹם וְלַעֲזוֹר מַחְלֶקֶת בְּפָרֵט עַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת וְאֶנְשֵׁי הַכְּשָׁרִים
שְׁעַל-יָדוֹ הָיוּ יְכוּלִים כָּל הָעוֹלָם לְהַתְּקֵן וְלָשׁוּב לְה' יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹת, אֲדָּ
מִחֲמַת הַמַּחְלֶקֶת אֵינָם שׁוֹמְעִים דְּבָרָיו כָּלֵל, וְאֶפְלוּ כְּשִׁשׁוּמְעִים דְּבָרָיו
אֵינָם נִכְנָסִים בְּלִבָּם כְּרָאוּי, רַק אֲדַרְבָּא חוֹתְרִים לְסוֹתְרָם וְלִדְחוֹתָם
מִלְּבָם.

הַשְּׁקָר אֵינוֹ מִמִּדַּת יִשְׂרָאֵל כְּלָל אֶלָּא מִמִּדַּת עֲשׂוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וַיִּשְׁטֵם עֲשׂוֹ
אֶת יַעֲקֹב", וְכֵשֶׁם שֶׁמִּדַּת הַשְּׁקָר מְרַעָה מְאֹד כִּי הוּא גּוֹרֵם צָרוֹת רַבּוֹת
וְרַעוֹת וְכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, כֵּן מִדַּת הָאֵמֶת מְשַׁבַּחַת מְאֹד. עָקֵר הַגְּלוּת
הוּא שְׁקָר וּמַחְלֶקֶת, וְעָקֵר הַגְּאֻלָּה תְלוּי בְּאֵמֶת וְשְׁלוֹם.

עָקֵר הַשְּׁלוֹם הָאֵמֶתִי שֶׁהוּא רְפוּאָה הַגּוֹף וְרְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ לְנֶצַח הוּא כְּשֶׁאֵין
חוֹלְקִים עַל נִקְדַּת הָאֵמֶת, אוֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁאֵנוֹ חוֹסִים בּוֹ לְנֶצַח, כִּי
חוּץ מִזֶּה אֵין שׁוֹם שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וְכֵן גַּלְה לָנוּ רַבֵּנוּ שֶׁהַהֲכָרַח לְסַבֵּל מְרִירוֹת
בְּשִׁבִיל הַשְּׁלוֹם הָאֵמֶתִי, וְאִם הַמְרִירוֹת נוֹגְעַ עַד הַנֶּפֶשׁ וְכוּי, אֲבָל שְׁלוֹם
וְרְפוּאָה וַיִּשְׁעוֹת נִפְלְאוֹת וְכָל הַבְּרָכוֹת וְכוּי הַנִּמְשָׁכִין עַל-יְדֵי אִישׁ שְׁלֵם כְּזֶה
- מִמִּתִּיק וּמִתְקֵן הַכֹּל וּבְכָל הַעוֹלָמוֹת.

עָקֵר הָאֵמוּנָה תְלוּיָהּ בְּשְׁלוֹם.

כְּשִׁישׁ אֵמֶת יֵשׁ שְׁלוֹם.

מוֹטֵב לְקָרֵב אֶת עֲצָמוֹ לְצְדִיק שֶׁהוּא רַחֲמָן.

טוֹב לְבַלּוֹת זְמַן רַב בְּשִׁבִיל שְׁעָה אַחַת שֶׁיִּתְקַרֵּב לְצְדִיק.

יֵשׁ נְאֻה דוֹרֵשׁ וְאֶף-עַל-פִּי כֵן אֵינוֹ מְכוּן אֶל הָאֵמֶת.

עַל-יְדֵי מַחְלֶקֶת עַל הַצְּדִיק שׁוֹכְחִין אֶת הַתּוֹרָה.

הַתְּקַשְׁרוֹת לְצְדִיק הוּא רְפוּאָה גְדוֹלָה.

עֲזוּז נּוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת גְּדֹלַת כַּח הַצְּדִיק - זֶהוּ עָקֵר מִהַדְרָשִׁים הַנִּיֵּל.

המתפלל עליו תמיד בכל לב ודורש שלומו והצלחתו בזה ובבא.

ישראל דב אודסר

לקוטי תפלות אות שלום: יד, כב, כז, לג, לט, מ, מא, מו, נו, סב, צד, צה, צו, קז, קט, חלק, ב': מד.

מו.

לבי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות להגדיל לפאר ולפרסם את שם הצדיק האמת שהוא בחינת רוחו של משיח, המכניע ומשבר ומבטל האמונות כזביות שמעלימים ומסתירים אור הצדיק ומחשיכים עיני העולם ומפרידים את הרגלים מן הראש, הינו שעושים פרוד בין כלל ישראל בחינת רגליו, ובין הצדיק שהוא ראש בני ישראל. ועל-ידי זה העולם מחסר אמונה, ועל-ידי זה ונתגברו החכמות חיצוניות ונתרבו ספרי מינות וכפירות שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים. שלום וישע רב.

בעצם שפלותנו בסוף הגלות, בדור היתום הזה, בגדל עמק תכלית תכלית הירידה, בדעות שטות של כפירות ואמונות כזביות, וכלנו כצאן תעינו עד שבאנו אצל הקצה והסוף של ישראל, שישאל עומדים במקום שגבול ישראל כלה, ששם מסים קדשת ישראל, שמשם ולהלאה אין מתפשט קדשת ישראל, נגד זה חמל עלינו ה' ותברך ושלח לנו מקדם את הצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה להצילנו על-ידי התגלות תורתו הקדושה שהמשיח ממקום גבוה ועליון ונורא מאד וכו', שהם מעיני הישועה האמתיים החדשים לגמרי אשר כמוהם עדין לא היו מעולם, ועקר וגמר הגאולה האחרונה תלוי בזה, שיתקבצו וישמעו כל ישראל יחד באחדות אחד אל הצדיק האמת שיודע בעמקות חכמתו לקרב נפשות ישראל וכל העולם לה' ותברך בכל דור אידך שהם בכל מקום שהם.

אנו צריכים לישועה ורחמים רבים מאד מאד שנוזקה להיות כרצונו ותברך באמת ולצאת ממצלות ים מיון מצלה ואין מעמד אשר מתפשט בזה העולם בפרט בדורות הללו באחרית הימים בסוף הגלות האחרון. זאת נחמתי בעיני, זה חלקי מכל עמלי, מה שפבר הכנסת בך מעט אור כזה, אור הצדיק האמת אור האורות אור צח ומצחצח דלא אית מאן דקיימא ביה, אשרי החוסה בצלו. עלינו להזכיר עצמנו בכל פעם את כל הטוב אשר גמל עמנו שזכינו להסתופף בצל קדוש ונורא ונשגב כזה.

כָּל עֵקֶר הַקְּיּוּם וְהַמַּעֲמָד שֶׁלָּנוּ בְּעֵצֶם הַתְּגַבְרוּת הַחֲשָׁד אֲשֶׁר בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה הוּא רַק עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת, כִּי אִין לָךְ לֵב אָבֹן בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּיכְלָתוֹ לְהוֹפְכוֹ לְלֵב בֶּשֶׂר, וְאִין לָךְ נְבוּדָה בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּיכְלָתוֹ לְעַקֵּר מֵאֲתוֹ כָּל הַמְּבוּכוֹת וּלְהַפְּכוֹ לְלֵב יֵשֶׁר, עַד שֶׁסּוּף כָּל סוּף יִגְמַר מִה שְׁחָפֵץ.

הָעֵקֶר דְּעַקֵּר הוּא גְּדֹל כַּח שֶׁל זָקֵן דְּקִדְשָׁה סְבֵא דְסָבִין שְׂאָנוּ נִשְׁעָנִים עָלָיו. חֲזַק אַחֵי חֲזַק, כִּי ה' אֲתֵּךְ עִמָּךְ וְאַצְלֵךְ. אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת.

יְהִי רְצוֹן כִּי יִתֵּן ה' שְׂנֹזְכָה מְהֵרָה לְתַשׁוּבָה בְּאֲמֵת. ה' יִרְחַם עָלֵינוּ וַיּוֹרֵנוּ הַדְרָךְ הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ מְהֵרָה, אָמֵן וְאָמֵן.

יִשְׂרָאֵל דַּב אֲוֹדְעֵסֶר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאַלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַבְּרֵנִי וְתִקְשְׁרֵנִי וְתִיַּחֲדָנִי וְתִאֲמַצְנֵי בְּחִגּוּרֵי מִתְּנֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שֶׁאֲזַכֶּה שְׂיִתְקַן נַפְשִׁי, שֶׁאֲזַכֶּה עַל-יְדוֹ לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

מז.

לְבִי יִקְרִי, אֲשֶׁר חָס לְבוֹ בְּקִרְבוֹ, וּבּוֹעֵר וְלוֹהֵט לְהַתְּקֶשֶׁר וּלְהַתְּדַבֵּק בְּהַצְּדִיק שִׁישׁ לוֹ כַּח לְקָרֵב כָּל הָעוֹלָם לְה' יִתְבָּרַךְ.

שָׁמַע וְתַחִי נִפְשֶׁךָ וּלְבָבְךָ, הִט אֲזַנֶּיךָ וּלְבָבְךָ מִחֲדָשׁ בְּכָל עֵת אֶל דְּבָרֵי הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' עִמָּנוּ, אֲשֶׁר שָׁלַח לָנוּ אֶת הַנִּחַל נוֹבֵעַ לְהַשְׁמִיעֵנוּ כְּאֵלֶּה וְכְאֵלֶּה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַעוּ מֵעוֹלָם. אוֹדָה ה' מְאֹד בְּפִי אֲשֶׁר חֲזַקְנוּ וְאִמְצָנוּ לְלַקֵּט סִגְלוֹת נִפְלְאוֹת וּרְפוּאוֹת יְקָרוֹת נִצְחִיּוֹת חֲיֵי נַפְשׁוֹת. הַמְּסַתְּפָל בָּהֶם בְּעֵין הָאֲמֵת יִרְאֶה בְּעֵצְמוֹ אֶת יְקָר תַּפְאֲרָת גְּדֻלַּתְּם, וְהָאֲמֵת עַד לְעֶצְמוֹ.

כָּל דְּבָרֵי אֲמֵת שֶׁמִּתְיַגְעִין לְמַצֵּא בְּדְבָרֵי הַצְּדִיק הַחֲכָם הָאֲמֵת, זֹכִין לְמַצֵּא בָּהֶם כָּל אֶחָד כְּפִי דַעְתּוֹ.

כָּל דְּבָרֵי הַצְּדִיק הַחֲכָם הָאֲמֵת הֵם נֶאֱמָרִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָה וְנִשְׁגָּבָה מְאֹד.

אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאָנוּ זֹכִים לִידַע מִבְּעַל הַנִּפְלְאוֹת שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ יְרֵשָׁה טוֹבָה כְּזֹאת, הַשְׂאָרָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה כְּזֹאת שֶׁרַק בְּזֶה אָנוּ מִנְּחַמִּים עֲצָמֵנוּ. ה' יִשְׁלַח לָנוּ

אורו ואמתו וינחנו תמיד בדרך האמת, ויטה לבנו לעבדו כל ימי חיננו באמת, לאהב את השלום והאמת.

מה מאד עצמו נפלאותיו ותברך שדיקא עתה, ברבוי חשכת אפלתנו, אנו רואים צמיחת קרן ישועה. והיה כי יבצע ה' את כל מעשהו, נספר תהלות ה' ויעזוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו לחיותנו לנצח.

עדין ה' עמנו ומאיר לנו ברחמי אור גדול מאור החדש, אור הצדיק הפלא הנורא לדורות עד שגם אנחנו עתה בתקף החשך של התועים, בתקף עצם חשכת אפלת התהום, אנו זוכין לאור נפלא ונורא שיש לו פח נורא כזה להאיר למטה למטה בתוך חשכת אפלתנו, אפלת התהום. כי כל מה שהאור גבוה יותר - יכול להאיר למטה למטה יותר.

דע, כי כל דבור ודבור שיצא מפי רבנו ז"ל עולים עד אין סוף ויורדים עד תהום אין תכלית, להרים ולהגביה כל העולם לה' ותברך, אפלו הרחוקים שנתרחקו מקדשת התורה לגמרי וירדו פלאים עד שאין ירידה למטה ממנה, גם עליהם הגיעו רחמי בדור העני הזה, לעוררם ולהקיצם ולהעלותם לתכלית העליה. אשרינו, אשרי אזננו ואשרי עינינו ולבנו שראינו ושמענו והבנו כל זה. לפי התנוצצות מעט מהאמת שבלבך היה ראוי לך לדלג על ההרים ולרוץ אל מקור האמת כזה, ואם היה מעבר לים היה ראוי לך לעבר הים בשבילו, מכל שכן כי לא רחוקה ממך הדרך, והנה יש הרבה לדבר בזה אף אין הזמן מספיק. שום לבך היטב לדברי הצדיק האמת כי האמת הוא אחד, "ושפת אמת תכון לעד".

צריך להתחזק שלא יפל בדעתו בשום אפן, כי כמו שהאדם צריך לעמוד בנסיון לבלי לילך אחר תאוותיו בהתר או באסור חס ושלום, כמו כן צריך להתחזק לעמוד בנסיון אם כבר נכשל במה שנכשל חס ושלום, לבל יפל על-ידי זה כלל, כי כל הנפילות שנופל הם רק מעשי בעל דבר שרוצה לקדו ברשתו חס ושלום, על-ידי זה דיקא.

דרכי התשובה הוא שבתחלה מקרבים אותו מלמעלה ומעוררים את לבו בהתעוררות נפלא להתקרב לה' ותברך, ואחר-כך מרחיקין אותו ויש לו ירידה ונופל למקומות הרחוקים, ואז צריך להתחזק את עצמו בכל מה שיוכל ולא יניח עצמו לפל לגמרי חס ושלום, ואזי הירידה היא תכלית העליה, כי זוכה להעלות דברים אבודים שמלבשים שם במדרגות הנמוכות שנפל לשם, וזוכה לחזר ולעלות אל הקדשה במעלה יתרה.

גם במקומות המטנפים יכולים לחפש ולבקש את ה' ותברך עד שיהפך הירידה לתכלית העליה.

הצדיק הגדול מחזק נפשות ישראל אפלו בתכלית הירידה והקטנות, ומחיה אותם ומשיב את נפשם בכל מיני ריחין ובוסמין של חדושי תורתו הגבוהה והנפלאה מאד.

נעם אהבתך תקוע בלבי כי ידעתי אשר משרש בפנימיות לבבך נקדת
אמונה אמתית בה' ובתורתו ובהצדיק בחיר הצדיקים האמתיים מקור
החכמה והאמונה. מי יתן שנזכה לעסק כל ימינו בדבריו הקדושים, ללמד
על מנת לקיים דבריו הקדושים ועצותיו העמקות מאד מאד, התמימות
מאד המסגלים לכל אדם שבעולם בכל דרגא בעליה ובירידה. תביט
ותראה ותבין נפלאות והתחזקות נפלא עד אין קץ, כי בלתה עיני
לישועתך וחפץ אנכי להטעימך מנעם קדשת אור הצדיק האמת אשר הוא
כל תקותך, אף-על-פי שקשה עלי מאד לעת זקנתי. ה' יחזק לבבך לשקד
על דרך החיים שהוא הדעת הצדיק, לראותך נטוע במקום אשר הוא כל
תקונך - בגן הדעת האמתית, ולהחיותך בחיות אמתית שהוא התגלות
והתנוצצות אלקות. ה' יאיר עיניך וישמח לבך בישועתו וטובו לארך
ימים.

אודעסר

דב

ישראל

מח.

עיני ולבי, המשתוקק ומתגעגע אחר הבעטלר הנורא בעל כתפים רחבות
הלוחם מלחמותינו ונושא אותנו מכל מקומותינו לבחינת למעלה מן
המקום.

עלינו להודות ולהלל לה' בקול רנה ותודה על גדל החסד הנפלא והנורא
עד אין סוף ואין תכלית שעשה ה' יתברך עמך ועם כל ישראל, לקרבנו
לאור קדוש ונורא כזה שאי אפשר לדבר בזה כלל, שמקבץ כל הנדחים
ואבודים כמונו היום בדור החשך הזה ומכניסם בתוך הקדשה העליונה
עלמה דעלמה. אשריך וטוב לך שזכית לזה.

מט.

לאהובי אחי יקירי וחביבי, אשר ה' משתעשע בו ומתפאר בו וחבבו
בחביבותא סגיא, וכתר מלכות חכמה נתן בראשו כדי שירחם על ישראל
וישתדל בתחבולות גדולות רבות ויגיעות עצומות בכל כחו שישדך ויחבר

את ישראל עם המנהיג החכם האמת נחל נובע אור החדש שהוא יכול להוציאם מהירידה העמקה והנוראה ולהעלותם לתכלית העליה העליונה, ולהאיר בלבם אור האלקות בהארה ובהתגלות גדול ונשגב שלא היה כזאת מעולם.

בסוף הגלות הארץ המר הזה בדורותינו אלה, שהוא סוף קץ האחרון אשר ירדנו פלאים וכל אחד ואחד ירד ונפל למקום שנפל, כמו שיודע כל אחד בנפשו, לולא הי' שהיה לנו שהוא ממשיך עלינו גם עכשו בתקף עמק נפיתנו וגלותנו הארה נפלאה הנמשכת בהעלם גדול מהצדיק האמת שהוא רוחו של משיח, שהוא עקר תקוה העולם בסוף קץ האחרון, לולא זאת כבר אבדנו בעינינו.

אין לנו להשען עתה בדור הזה באחרית הימים האלה כי אם על כחו של זקן שבזקנים דקדשה, אשר העמיק מאד לחשב על אחריתנו. לולא תורתו שעשוענו
כמעט -

לבי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות להודיע לפרסם בעולם גדל כח הצדיק האמת המאיר עינינו גם במחשכים מרוזים שבדור החשף הזה, והוא עקר נחמתנו וכל חיותנו ותקונתנו לדור דור.

עתה, אחרי אשר האיר הי' עינינו במחשכים כאלה לחיותנו כיום הזה בדורות הללו, יש לנו עצה גדולה וביית מנוס נפלא, לנוס ולפרח להצדיק וכו'. הבורא יתברך ואני ואתה יודעים פנימיות שאיפות לבך הטוב והישר, הכוסף וחושק ומתגעגע לבטל ולסלק מוחך בתכלית הבטול, ולהמשיך עליך ועל כל ישראל רוח חכמה רוח נבואה של הצדיק האמת היחיד בעולם, היורד עד עמקי תהום להעלות נפשות מבאר שחת ומעלה אותם למעלה משמי השמים, ומאיר ומגלה אלקותו ואחדותו וממשלתו לעיני כל באי עולם עין בעין. מי יערך שבחו, מי יספר נוראות גדלתו, אין דגמתו!

נְפֹשֵׁי וְלִבִּי, אֲשֶׁר ה' שָׁמַח בּוֹ וּמִתְפָּאֵר בּוֹ וְנָתַן כְּתָר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ בְּשִׁבְלִי
שְׁיַרְחֵם עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל כּוֹחַ בְּמִסְיָרוֹת נְפֹשׁ לְשִׁדְדָהּ וּלְחַבֵּר אֶת עַם
יִשְׂרָאֵל עִם הַנַּחֲל נוֹבֵעַ, אֹר הַחֲדָשׁ, הַפְּלֵא הַנּוֹרָא שְׁמוֹרִיד עֲצָמוֹ עַד עַמְקֵי
תְּהוֹם לְהַצִּיל וּלְהוֹצִיא כָּל הַנְּפֹשׁוֹת מִשָּׁם, וּמַעֲלָה אוֹתָם לְמַעְלָה מִשְׁמַי
שָׁמַיִם. שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבָרְכָה בְּחַיִּים וּבְרָכָה וְשָׁלוֹם וּרְפוּאָה, אָמֵן.

עֲקַר הַתְּקוּוֹן, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שְׁנוֹפְלִים לְשָׁם, אֲפִלוּ לְמְקוֹמוֹת הַרְחוֹקִים מְאֹד,
אֵל יִתְיַאֲשֶׁר אֶת עֲצָמוֹ, וַיַּחֲפֹשׂ וַיִּדְרֹשׁ מִשָּׁם אַחַר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֵין שׁוּם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וּמְכַל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת יְכוּלִים לַעֲלוֹת
וְהִירִידָה תְּהִיָּה תַכְלִית הָעֲלִיָּה, וְהַכֵּל בְּכַח הַצְּדִיק שֶׁהוּא בַעַל כַּח גְּדוֹל
שֶׁהוּא עוֹמֵד לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא בְּבֵית הַבְּלִיעָה שְׁלָה, וְאֲזִי לֹא דִי שְׁמַקִּיאָה
הַסְטֵרָא אַחֲרָא כָּל מָה שֶׁבְּלָעָה מִן הַקְּדָשָׁה, אֲף גַם עֲצָמוֹת חַיּוֹתָהּ הִיא
מְכַרְחַת לְהַקִּיא. וְזֶה בְּחִינַת גְּרִים שֶׁמִּתְגַּיְרִים שֶׁהֵם הִיוּ בְּתַחֲלָה מֵעֲצָמוֹת
הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְעַכְשָׁו בְּכַח הַצְּדִיק חוֹזְרִים אֶל הַקְּדָשָׁה, וְעַל-יַדֵּי זֶה
נִתְרַבֵּה כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יַדֵּי זֶה נִמְשָׁךְ נְבוּאָה שְׁעַל-יָדָהּ נִתְבָּרַר הַמְּדַמָּה
וְזוֹכִין לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה.

כָּל דְּבָרֵי הַנַּחֲל נוֹבֵעַ יוֹרְדִים עַד עַמְקֵי תְּהוֹם לְהַעֲלוֹת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת מִשָּׁם,
וּמַעֲלָה אוֹתָם לְמַעְלָה לְמַעְלָה מִשְׁמַי הַשָּׁמַיִם. מִי יַעֲרֹךְ שְׁבָחָם מִי יִסְפֹּר
נוֹרָאוֹת גְּדוֹלָתָם אֵין דְּגִמְתָּם.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, חוֹסֵה עָלַי כָּרַב רַחֲמִיךָ, יִהְיֶמוּ מַעֲיָד וְרַחֲמִיךָ
עָלַי, עַל פְּגוּם הָרוּס וְנִשְׁחַת כְּמוֹנִי, לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְּכָה כְּמוֹנִי, נִבְזָה בְּעֵינָיו
וְנִמְאָס כְּמוֹנִי, וְעַדִּין אֲנִי רַחוּק מִהַתְּכַלִּית מְאֹד מְאֹד וְעַדִּין לֹא יִצְאֵתִי מִחוּל
אֶל הַקְּדָשׁ כְּמֵלֵא הַחוּט, וְאַתָּה אֶת עַבְדְּךָ יַדְעֵת אֶת כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלַי וְכָל
מָה שֶׁעָבַרְתִּי עַד הַנָּה. וְעַתָּה, אַחֲרֵי כָּל אֵלֶּה, עַדִּין אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמֶּת שְׁאִין
שׁוּם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל וְעַל זֶה אֲנִי סוֹמֵךְ עַדִּין בְּכַחַם הַגְּדוֹל שֶׁל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים לְחַתֵּר חֲתִירוֹת עַדִּין אוֹלֵי אֲמָצָא פֶּתַח תְּקוּנָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ,
לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֵי וּלְמַלֵּט אֶת נְפֹשֵׁי מִמָּה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל וּלְהַמְלִט. אֵל
תַּעֲזֹבֵנִי ה' אֱלֹקָי, אֵל תִּרְחַק מִמּוֹנִי, חוֹשָׁה לְעִזְרָתִי ה' תִּשׁוּעָתִי.

לְבִי וּבִשְׂרִי, שֶׁנֶחְצַב מִמְּקוֹם גְּבוּהָ וְקָדוֹשׁ מְאֹד וְשׂוֹאֵב מִיְמֵי חֲכָמָתוֹ וְתוֹרָתוֹ
שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת לְרוּחַ צְמָאוֹן נִפְשׁוֹ, וּבוֹעֵר וְחוֹתֵר לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם כָּל
נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַיְקָרִים וְחַמוּדִים מִפִּי הַמְּשַׁלְכִים וּמִתְגוֹלְלִים בְּרֹאשׁ כָּל
חוֹצוֹת, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר הַרְפוּאָה וְהַהֲצֵלָה מִרוּחַ שְׂטוּת וְטְעוּת שֶׁל הַמִּינּוֹת
וְאִמוּנוֹת כְּזָבוֹת שְׂגוּרִים מֵהַשְׂגוּרִים, עַד שֶׁמְבִיאִים אֶת הָעוֹלָם לְתוֹהוֹ
וְבוֹהוֹ. שְׁלוֹם רַב.

כְּשֶׁאָדָם גּוֹלָה וּמְטַלְטֵל מִקִּדְשָׁת יִשְׂרָאֵל בְּמִקְוֹמוֹת רְחוֹקִים מְאֹד מֵהַיְ
יְתִבְרָךְ וְאִין לוֹ מְנוּחַ לְכַף רַגְלָיו, אֲזִי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּאִמוּנַת חֲכָמִים,
כִּי עֲכָשׁוּ עֵקֶר הַתְּקוּן הוּא רַק בְּכַח הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁמְאַמֵּן בּוֹ שֶׁהוּא
בְּחִינַת שְׁכַל הַכּוֹלֵל חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, שְׁעַל-יָדֵי שֶׁנִּכְלָלִין בּוֹ בְּאֵמֶת נִמְתָּקִים כָּל
הַגְּבוּלִים וְכָל הַצְּמָצוּמִים וְנִתְקַן הַכֹּל.

נג.

מִחֲמַד עֵינַי, אֲשֶׁרִיךְ שְׂזָכִיתָ לְהַשְׁרִישׁ בְּלֵב יִשְׂרָאֵל שֶׁרַשׁ רֹאשׁ מִבְּחַר הָאֵמֶת,
הַפְּלֵא הַנוֹרָא הָעֲלִיּוֹן עַל כָּל פְּלֵאוֹת הַבוֹרָא, נַחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה.

כָּל מֵה שֶׁמִּתְרַחֲקִים מִקִּדְשָׁת קִיּוּם הַתּוֹרָה בְּיוֹתֵר - צָרִיכִים עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת
וְגִדּוּלוֹת בְּיוֹתֵר שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ כְּדֵי שֶׁיִּשְׁוּבוּ מִמִּקְוֹמוֹת מְגֻנִים כְּאֵלֶּה,
וְכִשְׂזוֹכִין לְזֶה מַעֲלֵתֶם יְקָרָה וְשֹׁגְבָה מְאֹד אֶצֶל ה' יְתִבְרָךְ יוֹתֵר מִצַּדִּיקִים
גְּמוּרִים.

שִׂים לְבָבְךָ הַיָּטִב לְכָל דְּבוּר וְדְבוּר מִדְּבָרֵינוּ. מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ יִמְשִׁיךְ וַיְגַלֶּה בְּכָל
הָעוֹלָם הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּהִתְגַּלּוֹת נִפְלְאָה וּבִשְׁכָּל נִפְלְאָה וְאֵמֶת
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּזֶה, שְׁעַל-יָדֵי זֶה יִלְכוּ כָּלֶם בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וְיִשְׁוּבוּ לַה'
יְתִבְרָךְ אֶפְלוֹ הַרְחוֹקִים בְּיוֹתֵר, וְכָל הַמִּינִים וְכוּפְרִים יַחְזְרוּ לַה' יְתִבְרָךְ
וְיִלְכוּ בְּתוֹרָתוֹ, אָמֵן

נד.

לְבִי וְחַיּוּתִי, אֲשֶׁר מָצָא חוֹ בְּעֵינַי הִ' וְנָתַן לִי לֵב חָכָם וּמִבֵּין לְהַבִּין וּלְהַפִּיר
הָאֲמֹת הָאֲמֹתֵי הַצַּח וְצָלוּל בְּלִי שׁוּם דָּפִי כָּלֵל, שֶׁהוּא מְקוֹר רְפוּאָתֵנוּ
וְחַיּוּתֵנוּ. הִ' יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ וְעַל בֵּיתְךָ יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים.

הִ' יִתְבָּרַךְ הַקָּדִים רְפוּאָה לַמַּכָּה, וּלְמַחֲיָה שְׁלַח אֱלֹקִים לְפָנֵינוּ אֶת הַצַּדִּיק
הָאֲמֹת הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד, שֶׁעַל-יָדוֹ כָּל הַחַיּוּת וְהַקִּיּוּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ.

נה.

לְכַבּוֹד עֲטֻרַת רֹאשִׁי, שֶׁהָעִיר אֶת רוּחוֹ וְהִבְעִיר אֶת לְבָבוֹ כְּאִשׁ בּוֹעֶרֶת
לְהַבְעִיר וּלְהַדְלִיק לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל לְמַלְכָּא עֲלָאָה דְעֲלָאָה אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ
הַנַּחֲל הַנוֹבֵעַ, שֶׁהוּא לְבָדוֹ דִּיקָא כָּל עֶקֶר שְׂרֵשׁ הַחַיּוּת וְהַקִּיּוּם וְהַתְקוּן שֶׁלָּנוּ
וְשֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַהֲתַקְרָבוֹת לְהַצַּדִּיק הָאֲמֹת מְבִיא אֶת הָאָדָם לִיְדֵי מַעֲשָׂה וּלְקִיּוּם הַתּוֹרָה
שֶׁזֶה הָעֶקֶר, כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֶקֶר אֲלָא הַמַּעֲשָׂה, כִּי עֶקֶר הַלְמוּד הוּא
לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְכוּ', וּמַחֲמַת שֶׁהַלְמוּד הַזֶּה לְהַכְנִיס קִיּוּם
הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם הוּא עֲמוּק עֲמוּק מְאֹד מִי יִמְצְאוּנוּ - לְזֶה צְרִיכִין לְלַקֵּט וּלְקַבֵּץ
יַחַד כָּל דְּבָרֵי הַצַּדִּיק וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵי דִיקָא, וְלֹא עַל-פִּי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת חֵס
וְשְׁלוֹם, אֲפֹלוֹ לֹא עַל פִּי דַרְכֵי הַמוֹסֵר שְׁלָהֶם, כִּי אֵין לָהֶם כַּח לְהַבִּיא אֶת
הָאָדָם לְקִיּוּם הַתּוֹרָה, רַק גַּם לְהַפִּיךְ חֵס וְשְׁלוֹם, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ.

דְּבוּרֵי הַצַּדִּיק מְחַזְקִים וּמְעוֹרְרִים וּמְלַהֲבִים אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְאֹד
לְקִים אֶת הַמַּצּוֹת כְּפִשׁוּטוֹן כְּדָת וְכַדִּין כְּמוֹ שֶׁמְסֻרוֹ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, שֶׁכָּל
פְּרוּשֵׁיהֶם וּבִאִוְרֵיהֶם הוּא מְשַׁרְשׁ הַתּוֹרָה שֶׁבְכָתָב.

צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהַתְקַרֵּב דִּיקָא לְהַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה בְּיֹתֵר שֶׁיֵּשׁ לוֹ
כַּח לִירֵד לְמִטָּה מִטָּה בְּיֹתֵר, לְמַקּוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהַרְחוּקִים מִהַקְדָּשָׁה
בְּיֹתֵר, וּלְבַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא הַנֶּאֱחָזִין אֲפֹלוֹ בְּהַמִּינִים
וְכוֹפְרִים גְּמוּרִים וְלְהוֹצִיא כָּל הַנְּפֻשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשֵׁם לְעַמְּקֵי עַמְּקֵי הַקְּלָפוֹת
בְּיֹתֵר וּלְהַעֲלוֹתָם לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

נו.

לבי יקירי, הכוסף ובוער פֿלֿבֿת אש אל הצדיק האמת המחזק ומאמץ נפש הישראלי ומגלה כל הטוב שנמצא בו עדין גם בעצם שפלותו ושחרותו, בתוך עמק החשך של רבוי הרע החופה עליו, ומאיר בו התנוצצות אלקות ותברך עד שיזכה גם הגרוע שבגרועים למצא עצה ותחבולה ודרך ושביל ונתיב לשוב לה' ותברך מכל מקום שהוא, אשרי חלקך. כתיבה וחתומה טובה לחיים טובים וארבים.

כל דבור ודבור שיצא מפי רבנו הנורא ז"ל, נחל נובע, עולים עד אין סוף ויורדים עד אין תכלית להרים ולהגביה גם כל הרחוקים שנתרחקו וירדו לגמרי מהתורה עד שאין ירידה למטה מזו, גם עליהם הגיעו רחמיו בדור הזה לעוררם ולהקיצם ולשמחם. אשרינו, אשרי אִזְנֵינו ואשרי עינינו ולבנו שראינו ושמענו והבנו כל זה, כי עדין יש גם לנו כל טוב אמת ונצח בזה ובבא.

"בה' חסיתי איך תאמרו לנפשי נוֹדֵי הַרְכָּס צָפוֹר, שְׁקֵדְתִּי וְאֵהִיָּה כְּצָפוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג, כָּל הַיּוֹם חֲרַפּוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבְּעוּ, כִּי אֶפֶר כְּלָחֶם אֲכַלְתִּי וְשָׁקוּי בְּבִכֵי מִסְכְּתִי, מִפְּנֵי זַעֲמָךְ וְקִצְפֶּךָ כִּי נִשְׁאַתַּנִּי וּתְשַׁלִּיכֵנִי", כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם נֶעַ וְנָד בְּאֶרֶץ וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּחָה וְהִשְׁקֵט, כִּי הָרוּחַ סָעָרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר וְאֲנִי מְבַלְבֵּל וּמְטָרָף מְאֹד יוֹתֵר מִסְפִּינָה הַתּוֹעָה בְּלֵב יָם, אֶת מְרִירוֹת עַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע טַעֲמֹתַי וְנִתְעַרַב בִּי מְאֹד הַטּוֹב וְהָרַע יַחַד וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּחָה וְהִשְׁקֵט, לְפַעֲמִים מִתְעוֹרֵר בִּי הַטּוֹב וּמִגִּיעַ לִי הַרְהוּר תְּשׁוּבָה וְאֲנִי מִתְחִיל לְהִרְגִיל עֲצָמִי בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְלִכְסוֹף לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, אֵךְ הוּא לְמַצֵּר מְאֹד, וּבְתוֹךְ כֵּךְ מִתְעוֹרֵר חֵס וְשְׁלוֹם אֵשׁ הַתְּאוּוֹת וְאֲנִי הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, עוֹלָה וְיוֹרֵד, יוֹרֵד וְעוֹלָה, וְהִשְׁקֵט לֹא אוֹכֵל. אוֹי לִי מִיִּצְרֵי אוֹי לִי מִיּוֹצְרֵי, כְּאֲבֹן הַנֶּתוּן בְּתוֹךְ כֶּף הַקְּלַע כֹּן נִפְשֵׁי מְטַרְפֵּת בִּיוֹן מְצֻלוֹת טִיט עֲכִירַת תְּאוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, וּבְאֵמֶת אִין לִי שׁוֹם מְשַׁל וְדַמְיוֹן לְכַנּוֹת וְלַהֲדָמוֹת לְעַם הַרְחֻמָּנוֹת שְׁעֲלֵי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, לֹא נַחֲתִי וְלֹא שְׁלוֹתִי וְלֹא שְׁקֵטִי וְיָבוֹא רְגוֹ.

נז.

לכבוד מחמד עיני ולבי, אשר נשאו ה' והעלה אותנו לשמי מרום כְּדִי לְזַכּוֹתוֹ לְתַכְלִית הַמַּעֲלָה שְׁאִין לְמַעֲלָה הַיְמָנָה, שִׁינְשָׂא וַיַּגְדִּיל וַיֵּאֲדִיר בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אֶת שֵׁם הַצְּדִיק הַמְּלֹךְ הָאֵמֶת הַחַי וְקַיִם שִׁיכְבֵּשׁ

כָּל הָעוֹלָם בְּלִי מְלַחְמָה כָּלֵל, רַק עַל-יַדֵּי גְדֹל הַחֲכָמָה הַנוֹרָאָה שְׁמַגְלָה בְּקוֹלְמוֹס שְׁלוֹ, שְׁעַל-יַדֵּי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ וּמְאִיר אֶלְקוּתוֹ וּמְלִכּוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם עַד שֶׁכָּל הָרְחוּקִים וְאֲמוֹת הָעוֹלָם יָבוֹאוּ וְיִתְגַּיְרוּ וְיִתְנוּ לָהּ כֶּתֶר מְלוּכָה, וְיִקְבְּלוּ עַל מְלִכּוּתוֹ עֲלֵיהֶם לְעַבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד.

אָנָּה, מְלִךְ רַחוּם וְחַנוּן, זַכְנוּ לְעַסֵּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְנִזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמָּה, הִינּוּ שְׂיֵהִיָּה לְמוֹדֵנוּ רַק לְמַעַן נִזְכֶּה לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִּלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְנִזְכֶּה שְׁכָל אוֹתוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׂיִצְאוּ מִפִּינוּ שֶׁהֵם בְּחִינַת נִיצוּצֵי נִשְׁמוֹת - כֻּלָּם יָבוֹאוּ וְיִכְלְלוּ וְיִתְלַבְּשוּ בְּתוֹךְ הַתְּפִלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וְיִתְחַדְּשׁוּ שֶׁם לְטוֹבָה בְּבַחֲיַנַּת עֲבוּר, וְעַל-יַדֵּי זֶה תִּשְׁלַם הָאֶרֶץ הַתְּפִלָּה בְּיוֹתֵר, כִּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל-יַדֵּי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים ז"ל. וְנִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּעַבּוּדַת הַתְּפִלָּה תָּמִיד, וְלִבְלִי לֵאשׁוּר עֲצִמְנוּ חֵס וְשָׁלוֹם מִצְעָקָה וְזַעֲקָה וְתִפְלָה לְעוֹלָם, רַק נִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאֵף-עַל-פִּי שְׂאֵרְךָ עֲלִינוּ הַגְּלוּת כָּל-כָּף וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל צוֹעֲקִים אֵלֶיךָ בְּכָל יוֹם וּמֵרַבִּים בְּתִפְלוֹת וְזַעֲקוֹת שְׂתֵאִיר פְּנֶיךָ אֵלֵינוּ וְתִבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִגְאָלְנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְעַדִּין לֹא נוֹשַׁעְנוּ, אֵף-עַל-פִּי כִּן נִדַע וְנֶאֱמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וְחִזְקָה שְׂאִין שׁוֹם תְּפִלָּה נֶאֱבַדְתָּ וְהוֹלַכְתָּ לְרִיק חֵס וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא, כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ בּוֹדָאֵי הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר מַעֲלִין אוֹתָם וּמְקִימִין אוֹתָם וּבוֹנִין מֵהֶם קוֹמַת הַשְּׂכִינָה, כְּבִיכּוֹל, עַד שְׂיִשְׁתַּלֵּם שְׁעוֹר קוֹמַתָּה, וְאִזּוּ יָבוֹא מְשִׁיחַ וְיִשְׁלַם אוֹתָהּ וְיִקַּם אוֹתָהּ בְּשְׁלֵמוֹת. וְהִנְנוּ מְקַשְּׂרִים אֶת כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ וְעֹסֵק הַתּוֹרָה שְׁלָנוּ לְכָל הַצְּדִיקִים בְּדוֹרֵנוּ. (מִתּוֹךְ הַשְּׂמֻטוֹת לְסַפֵּר 'לְקוּטֵי תְּפִלוֹת' מֵרַב מְעַנְדִּיל מִטְּשֶׁעְרוֹנוֹבִיץ)

נח.

לְכַבּוֹד אִישׁ בְּרִיתִי, שֶׁהוּא הַגִּבּוֹר הַמְּיֻחָד שֶׁזָּכָה לְהַקְרִיב אֶת חַיָּיו וּמוֹסֵר עַצְמוֹ לְמִיתָה עַל מִזְבֵּחַ הָאֵהָבָה וְהַגְּעֻגוּעִים וְהַהֲתַקְשְׁרוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, אוֹר הַחֲדָשׁ הַצַּח וּמִצְחָצַח שְׁמֵמָרְק וּמִצְחָצַח הַעֵינַיִם לְרֵאוֹת הַתְּתַחִים אִיךָ לְצֵאת מִכָּל מִינֵי חֲשָׁד וְעַל-יַדֵּי זֶה חוֹזְרִים לְמוֹטָב.

הַצְּדִיק מַצִּיל נַפְשׁוֹת הַעֲשׂוֹקוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִן הַחַיּוֹת רְעוֹת שֶׁלֹּא יֵהְיוּ נְצוּדִים בָּהֶם חֵס וְשָׁלוֹם כְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפַּח וּכְדָגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים בְּמַצּוּדָה, שֶׁהִיָּה בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי לְעַמֵּד כְּנִגְדָם, אֲבָל ה' יִתְבָּרַךְ גְּבוּר עַל הַכָּל וְעָשָׂה עִמָּנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת וְעֶזֶר וְהוֹשִׁיעַ לְהַצְּדִיק לְהַכְנִיעַ קְלַפַּת הַמֶּן הַרְשָׁע וְכָל זֶרַע עַמְלָק, וְלַהֲפִיל אוֹתוֹ וְזָרְעוֹ.

נט.

לבי יקירי, האוחז עצמו בהצדיק שהוא עקר החדוש והפלא של כל הבריאה, שלא היה כמותו ולא יהיו כמוהו, שיש לו נגון ושיר של חסד כזה שמקיץ ומעורר כל העולם משנתם ומתקן הכל בתכלית התקון, ויכול להפך כל העולם מרע לטוב ולקרב פלם לה' יתברך ולתורתו.

'לקויטי הלכות': אבן העזר, פריה ורביה הלכה ה'.

אבן העזר, אישות הלכה ב'.

חשן משפט חלק א, נזקי שכנים הלכה ד'.

חשן משפט חלק א, שתפים בקרקע הלכה ד'.

חשן משפט חלק א, שלוהין הלכה ה'.

ס.

עצמי ובשרי, שדעתו ומחו חזקים בהאמת לאמתו ויש לו לב חזק ותקיף ללבש רוח גבורה ללחם מלחמת ה', ושעל-ידו יתפרסם תורת רבנו הקדוש בעולם, להודיע לבני-אדם גדלת תורתו הנוראה, לקרב על-ידי זה אנשים רבים לה' יתברך ורבים מעמי הארץ יהיו מתיהדים.

כשאוחזין הפלי מלחמה ללחם עם המונעים אותו מנקדת האמת, בזה בעצמו כבר נצח הרבה, כי כל עבדא ותנועה קלה שהאדם מתגבר לעשות בשביל התקרבות לצדיק הוא יקר מאד בעיני ה' יתברך, ותכף הוא מנצח הרבה נצחון אמתי ונצחי שישאר קיים לנצח, ובודאי אינה נאבדת כל פסיעה ופסיעה וכל תנועה ותנועה בשביל להתקרב להנחל נובע הנורא והנשגב, והכל נזכר לך לטובה. חזק וחזק ובטח בה' כי לא יעזב אותך בכם הצדיק המהפך הכל לטובה. עיני ורעיוני פלות תלויות וצופיות לישועתך בכל עת תמיד בכם התפלות והתחנות שאני מתפלל בעדך בכל

סא.

אחי יקירי, אשר אהבתו ונאמנותו החזקה אל עצם האמת שאין כמוהו מקצה העולם ועד קצהו, ועל-כן אינו זקוק לדבורים, כי מעשיו ופעליו הנשגבים להצמיח ולגדל אור הצדיק בעולם צועקים על-כך בקול גדול אדיר וחזק.

אשריך שזכית לכך, אשריך שנפלת בגורל הצדיק שהוא עקר הפלא הנורא הזה שעושה עמנו פלאות נוראות לתקון נפשנו גם עכשו ביותר מבחיינו, חסדי ה' מאתך לא ימושו לעולם.

אודעסר

דב

ישראל

סב.

לבי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות לרוץ ולפרח בכל כחו להצדיק שהוא כל נחמתנו וכל חיותנו ותקוננו לדור דורים, ומאיר עינינו גם במחשכים מרורים מרים כאלה אשר בדור העני הזה, ולולא זאת כבר אבדנו בענינו. יצוה ה' את הברכה והחיים עד עולם.

כל אדם, יצר לבו רע מנעוריו.

בכל מקום שהסטרא אחרא מתגבר ביותר בודאי יש שם קדשה טמונה וצפונה ונסתרת, קדשה גבוהה מאד מאד, להכניע הסטרא אחרא והקלפה והיא.

ס.ג.

נִפְשֵׁי וּלְבָבֵי, הַכּוֹסֶף וּמִתְגַּעְגַּע בְּפָנִימִיּוֹת לִבּוֹ לְהִתְקַשֵּׁר בְּקִשְׁרִים חֲזָקִים לְהִצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַמְּנַהֵיג עַל כָּל הַמְּנַהֲיָגִים הָעוֹסֵק לְהִבְיֵא וּלְהַכְנִיֵס בְּלִבְנוֹ הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת, וְכָל עֵקֶר הַקִּיּוּם וְהַמְעַמָּד שֶׁלְנוּ עִכְשׁוֹ בִּיּוֹן מְצֻלוֹת הַמְּבוּכוֹת וְהַטְעִיּוֹת, בְּעֶצֶם הַתְּגַבְרוֹת הַחֲשָׁד שֶׁל הַכְּפִירוֹת וְאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת, הוּא רַק עַל-יָדוֹ. כִּי אֵין לֵב אֲבוֹ בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּיכְלָתוֹ לְהוֹפְכוֹ לְלֵב בָּשָׂר, וְאֵין לֵב נְבוֹדָה בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּיכְלָתוֹ לְעַקֵּר מֵאִתּוֹ כָּל הַמְּבוּכוֹת וּלְהַפְּכוֹ לְלֵב יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁסּוּף כָּל סוּף יִגְמַר מֵה שְׁחָפֵץ.

כָּל דְּבַר עֵב וְגִשְׁמִי כְּשֶׁעוֹמֵד נֶגֶד דְּבַר רוּחָנִי עוֹשֶׂה צֶל.

דְּבַר הַמְּגַבֵּל אֵף אִם הוּא גָדוֹל כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְאֲפֹלוּ דְּבַר גָּדוֹל נֶגֶד הַדְּבַר שֶׁאֵינוֹ מְגַבֵּל, הוּא כְּאֵין וְכֹאֲפֵס מִמֶּשׁ נֶחֱשֵׁב (כְּנֶגֶד הַדְּבַר שֶׁאֵינוֹ מְגַבֵּל).

עֵקֶר הַטְּהָרָה מִהַדְּמִים הָרְעִים שֶׁהֵם הַתְּאֻוֹת רְעוֹת זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ הַנֶּאֱחָז בְּנוֹ, הוּא עַל-יְדֵי שְׂיִסְבַּל בְּזִיוּנוֹת וְשִׁפְיכוֹת דְּמִים הַרְבֵּה וְיִדָּם וְיִשְׁתַּק בְּשִׁבִיל שְׂיִזְכָּה לְתִשׁוּבָה וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּאֵמֶת, שְׁעַל-יְדֵי זֶה יִהְפֹּךְ דָּם לְדָם, עַל-יְדֵי שְׂמֻקִּים דָּם לְהִי וְכוּ'.

ס.ד.

עֵינֵי וּלְבָבֵי, הַמְּשִׁתְּוֹקֵק וּמִתְגַּעְגַּע אַחַר הַבְּעֻטְלָר הַנּוֹרָא בְּעַל כְּתִפִּים רְחֻבוֹת הַלּוֹחֵם מִלְּחָמוֹתֵינוּ וְנוֹשֵׂא אוֹתָנוּ מִכָּל מְקוֹמוֹתֵינוּ לְבַחֲיַנְתָּ לְמַעְלָה מִן הַמְּקוֹם.

הַתְּאֻוֹת רְעוֹת הֵם אוֹרְבִים עַל נֶפֶשׁ הָאָדָם תָּמִיד, וְכָל מֵה שֶׁהַנֶּפֶשׁ יִקְרָה וְגִדּוּלָה בְּיֹתֵר - הֵם מִתְּגַבְּרִים עָלָיו בְּיֹתֵר וְיֹתֵר, וְצָרִיף רְחֻמִים רַבִּים וְהַתְּגַבְרוֹת גָּדוֹל לְהַנְצִל מֵהֶם. הָרָשָׁע יוֹדֵה בְּעֶצְמוֹ שֶׁרַע וּמֵר דָּרְכוֹ, אֵף שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְפָרֵשׁ, כִּי הַהֲרַגַל עַל כָּל דְּבַר שֶׁלְטוֹן.

סה.

לְבִי יִקְרִי, שֶׁהִבְעִיר וְהִלְהִיב אֶת לְבֹו כְּלֵב אִשׁ לְעֵלוֹת יַחַד עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל
אֶל הַצְּדִיק הַמְּנִהֵג הָאֲמֵת, נֶחַל הַנוֹבֵעַ רְפוּאוֹת חֲדָשׁוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת
פְּלִאֵי פְּלִאוֹת עַד אֵין סוֹף שֶׁעֲדִין לֹא נִתְּגַלוּ מִימּוֹת עוֹלָם, שְׁמוֹעִילִים לְכָל,
אֲפֹלוּ לְחוּלִים אֲבוּדִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּחֶשֶׁד הַמָּר הַזֶּה. בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים.

הָאָדָם הַבֵּר שֶׁכָּל כְּשֵׁרוֹאָה שֶׁהֵיֶצֶר הָרַע וְהַתְּאוּוֹת מִתְּגַבְּרִים עָלָיו מְאֹד מְאֹד
בְּיוֹתֵר וְנִדְמָה לוֹ שֶׁקֵּשָׁה לְשִׁבְרָם, צָרִיךְ לִידַע וּלְהֶאֱמִין שֶׁבּוֹדָאֵי נִפְשׁוֹ
בְּשִׁרְשָׁה הִיא גְדוּלָה וִיקָרָה וְגִבּוֹהָה מְאֹד מְאֹד וְאֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
עוֹלָמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר תְּלוּיִים בָּהּ, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר לְרַחֵם עָלֶיהָ לְבַל יֵאָבֵד
אוֹצְרוֹת וְסִגְלוֹת יְקָרוֹת מְאֹד הַתְּלוּיִים בְּנִפְשׁוֹ, וְיִתְגַּבֵּר בְּכָל עֹז לְהַצִּיל נִפְשׁוֹ
מִן הָעֶשֶׂק, וְהַעֲקֹר עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֲמֵת.

הִסֵּר כַּעַס מִלְּבָבְךָ. – (להעביר למקום אחר).

סו.

לְבִי יִקְרִי, אֲשֶׁר נָשָׂא אֶת נִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, אֶת לְבֹו וְשִׁכְלוֹ אֶל הַצְּדִיק, וְסִלַּק כָּל
חֲכָמָתוֹ וְדַעְתּוֹ לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַצְּדִיק אֲשֶׁר לְפָנָיו וְאַחֲרָיו לֹא קָם כְּמוֹהוּ, כְּאֵלוֹ
אֵין לוֹ שׁוֹם שֶׁכָּל כָּלֵל.

גּוּף וְנִפְשׁ זֶה בְּחִינַת חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְחֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, כִּי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
חֲכָמַת הַטְּבַע הוּא בְּחִינַת גּוּף, בְּהֶמָּה, כְּסִילוֹת, כְּנֶגֶד חֲכָמַת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא
בְּחִינַת נִפְשׁ, בְּחִינַת אָדָם, בְּחִינַת דַּעַת אֲמֵתִי. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַכְנִיעַ הַגּוּף
וְהַחֲמָר לְגַבֵּי הַנִּפְשׁ, דְּהֵינּוּ לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל חֲכָמַת הַטְּבַע כְּנֶגֶד חֲכָמַת
הַתּוֹרָה, וּלְקַשֵּׁר הַכָּל אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הָאָדָם, יֵשׁ לוֹ בְּכַחוֹ לְבַטֵּל הַסִּטְרָא דְּמוֹתָא מַעֲצָמוֹ, לְהַכְנִיעַ הַגּוּף וְהַחֲמָר
שֶׁהוּא בְּחִינַת מִיתָה.

צָרִיכִין לְדַבֵּר הַרְּבִה לְפָנֵי ה' יִתְבָּרַךְ עַד שֶׁיְהִיָּה הַגּוּף בְּטֵל לְגַמְרֵי כְּאֵין
וּכְאֵפֶס.

קַבֵּל תַּעֲנִית.

רבון העולמים, הריני לפניך על תנאי בתענית נדבה למחר מעלות השחר עד אחר תפלת ערבית, ואם לא אוכל או לא ארצה, כשאומר "מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר" וכי, אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עוון. אבל יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שתתן בי כח ובריאות ואזכה להתענות למחר ותקבלה באהבה וברצון, ותזכני לשוב בתשובה שלמה ותענה עתירתי ותשמע תפילתי כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה.

סז.

לבי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות להודיע לפאר ולפרסם ולהאיר אור האמת בעולם, שהוא הצדיק האמת, אור האורות, המאיר עינינו באור אלקותו גם במחשכים המרוזים שיש עכשו בעולם.

האדם צריך תמיד למסור רוחו ונפשו עם כל תנועותיו וחייתו לה' יתברך, שעל-ידי זה ה' יתברך מתגלגל עמו ברחמיו ומודיעו מהצדיק האמת שמציל נפשו מיצר הרע העושק את הבריות, שרוצה לגזל ולעשק חס ושלום מעט הטוב של נפשו שיש בו עדיו, כי הוא אורב על נפש האדם תמיד, וצריך רחמים רבים והתגברות גדול עד שימלט נפשו מיד שאול וישוב נפשו למקומה ומנוחתה.

סח.

אחי יקירי, החפץ ומשתוקק ומתגעגע ומשתדל בכל כחו שיתגלה ויתגדל ויתפשט ויתפרסם בעולם גדל נפלאות גדלת נוראות שם הצדיק האמת נחל נובע שמחה כל מקומות הרחוקים מאד מה' יתברך ומגלה אלקותו יתברך, ובחכמתו מכניס כל באי עולם אל הקדשה ואפלו את הרחוקים לגמרי בתכלית הרחוק - אל ה' יתברך, כל זמן ששם ישראל נקרא עליהם עדין.

צריכין להתחזק מאד בתורת ה' ולקיים משפטי התורה בכל השלמות ולשמר עצמו אפלו מפגם כלשהו חס ושלום, רק אפלו אם חס ושלום

פגמיו מרבים מאד רחמנא ליצלן, צריכין להתחזק בדעתו מאד ולבטח בצדקות ה' וחסדיו המרבים עד אין סוף, שעל-ידי זה יוכל גם הוא להתקרב ולשוב אליו באמת.

אוי לי כי חטאתי, אוי מה עשיתי, אוי לי איך לא חסתי על נפשי היקרה מאד, איך הייתי אכזר על נפשי יותר מכל מיני רוצחים ואכזרים שבעולם, ואלו היו מתקבצים עלי יחד כל הרוצחים והגזלנים והאכזרים שבעולם, לא היו יכולים לעשות לי באלף שנים מה שאנכי עשיתי לי בעצמי על-ידי חטא ופגם אחד שחטאתי נגדך, מכל שכן כי חטאי רבו מספר. אוי אוי ואבוי, אוי לי וי ואללי, מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה על חללי, כי חללתי את קדשתי וטרפתי את נפשי באפי ועניתי את נפשי בכל מיני ענויים מרים וקשים שבעולם. הריני לפניך מלא רחמים, עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמת בחיי חס ושלום, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת.

ט.ט.

המטה לבו לשמע בקול ה' הקורא אותו בקול גדול בכל יום שיברח אל הצדיק האמת שיכול לתקן הכל ולהשיבו לדרך הישן שדרכו בו אבותינו הקדושים.

מי שחפץ באמת לרחם על עצמו ולהתחיל בכל פעם לחשב על תכליתו וסופו להיטיב אחריתו, עקר תקנתו הוא על-ידי שיחה בינו לבין קונו בכל יום, לדבר דבורים חמים כגחלי אש בהשתוקקות וגעגועים. ועקר תקונו הדבור הוא על-ידי שחשים ושותקים ותחלה, כאדם לא יפתח פיו, רק משתוקקים ברצון חזק לה' יתברך, ומרחמין על עצמו ברחמנות גדול כאשר כל אחד יודע בנפשו גדל הרחמנות שעליו בכל עת, ועל-ידי זה דיקא נתעוררין רחמי ה' יתברך עד שמתחילים לצפצף ולדבר קצת, עד שברחמיו יתברך המרבים נכמר לב העליון עד שממשיך משם דבורים חמים כגחלי אש, ועל-ידי זה יוכל לינק ולקבל מהתורה שממשיך לנו הצדיק.

המשפיל יבין בעצמו לפי העת והזמן איך לרחם על עצמו בכל עת, כי אסור לדחק את השעה, ואף-על-פי כן צריכין למהר להמלט על נפשו.

יְקִירֵי הַטּוֹב, הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁ הַמַּאֲמִינִים וְהַמְקַשְּׁרִים בְּהַצְדִּיק הָאֲמִתִּי
הַשְּׁלִיט וּמוֹשֵׁל עַל כָּל הַנְּפֹשׁוֹת, וְשׁוֹפֵף עֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת בְּכָל דּוֹר מִיָּמֵי
חֲכָמָתוֹ שֶׁהֵם רְפוּאוֹת וְתַחֲבוּשׁוֹת יְקָרוֹת וְנִפְלְאוֹת שֶׁלֹּא נִתְגַּלוּ עַד יוֹן מַעוֹלָם.

צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת יָמָיו בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִיָּמֵי חַיָּיו. עַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה זֹכִין
לְאַרְיכוֹת יָמִים, כִּי עַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה קוֹרִין אֶת חַי הַחַיִּים יִתְבָּרֵךְ שָׂמוֹ,
בְּבִיכּוֹל, וּמְשִׁיכִין מִמֶּנּוּ חַיִּים וְאַרְיכוֹת יָמִים. וְצָרִיכִין לְעֵסֶק בְּתוֹרָה בְּפֶה
דְּוָקָא, לְהוֹצִיא דְבָרֵי תּוֹרָה מִפִּיו, וְאִזּוֹ זֹכִין לְקָרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַמְשִׁיךְ
מִמֶּנּוּ חַיִּים וְאַרְיכוֹת יָמִים.

לְכָבוֹד אֱהוּבֵי חֲבִיבֵי וַיְדִידֵי הַנְּחֻמָּד, שֶׁזָּכָה לְמִשְׁרָה גְבוּהָה וְשֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת
פְּקִיד בְּכִיר בְּמִשְׁרַד הָאוֹצָר שֶׁל הַצְּדִיק הַחֲכָם הָאֲמִתִּי, וְחוֹתֵר בִּיגִיעוֹת
עֲצוּמוֹת וְתַחֲבוּלוֹת רַבּוֹת לְפָרֶסֶם וּלְפֹאֵר וּלְגַדֵּל וּלְכַבֵּד אֶת שֵׁם הַצְּדִיק,
לְהוֹדִיעַ וּלְגַלוֹת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב לְכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שֶׁיִּדְעוּ כֻּלָּם אֶת ה'.

אֲפֹלוּ מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֵסָקִים וְטִרְדוֹת רַבּוֹת, אָף-עַל-פִּי כֵן אֵי אֲפֹשֶׁר שֶׁלֹּא יוֹכֵל
לְחַטֵּף וּלְגַזֵּל לְעַצְמוֹ אֵיזָה שְׁעָה בְּיוֹם לְעֵסֶק בְּתוֹרָה. הָעֶקֶר שֶׁתִּתְגַּבֵּר בְּכָל
כַּחַד לְחַטֵּף וּלְגַזֵּל לְעַצְמֹה אֵיזָה שְׁעָה בְּכָל יוֹם לְעֵסֶק בְּסִפְרֵי הַצְּדִיק בְּתוֹךְ
כָּל הָעֵסָקִים וְטִרְדוֹת רַבּוֹת שֶׁיֵּשׁ לָהּ.

יְקִירֵי וְחֲבִיבֵי הַמְצֻטֵּינִי בַּחֲרִיפוֹת שְׂכָלוֹ הַיָּשָׁר, תַּעֲמִיק אֶת מַחְשְׁבֹתְךָ בַּהֲבִנָּה
עֲמֻקָּה וַיִּתְּרָה בְּיֹתֵר לְהִיטִיב אַחֲרֵי־ךָ בְּכַח הַצַּדִּיק הָאֱמֵת.

עֲקֹר הַנְּחֻמָּה וְהַתְּקוּהָ הוּא הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק, וְזֶהוּ "נְחֻמוֹ נְחֻמוֹ עִמִּי",
כְּלוּמַר שְׂמִזְהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעֲצָמָם שֶׁיִּנְחֻמוּ זֶה אֶת זֶה כְּאוֹמֵר אַתֶּם, בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עִמִּי, נְחֻמוֹ נְחֻמוֹ עֲצָמְכֶם זֶה אֶת זֶה, הֵינּוּ שְׂיַעֲסֻקוּ בְּלִמּוּד הַדַּעַת
הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַרְבֵּי הָאֱמֵת בְּחִינַת מְשָׁה, וְכָל אֶחָד יִדְבֹּר עִם חֵבְרוֹ וַיִּכְנִיס בּוֹ
הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ, וְזֶה עֲקֹר הַנְּחֻמָּה וְהַתְּקוּהָ.

עג.

מַחְמַד עֵינֵי וְלִבִּי, אֲשֶׁר לְגַדֵּל גְּדֻלַּת רוּמְמוֹת נִשְׁמָתוֹ הַיְקָרָה זָכָה לְכַנֵּס
בְּהֵיכַל הַחֲכָמָה וְהַמְדַּע דְּקִדְשָׁהּ, וְזָכָה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֵת.

על-יְדֵי הַתְּגִלוֹת שֵׁם הַצַּדִּיק בְּמַלְיָם וּסְפָרָיו הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם נִגְלִים
וּמְחַזְּקִים הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, נִתְבַּטַּל מִמִּילָא הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שֶׁל
סְפָרֵי הָאֲפִיקוֹרְסִים הָרָעִים וְהַטְּמָאִים בְּמַלְיָם.

אֲנִי אֲפָתַח לָכֶם שְׂבִילֵי הַשָּׁכֵל בְּעֵינֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה וְתִלְכוּ וְתִטְוִלוּ
בְּהַפְלֻטִּין שֶׁל הָאֱמוּנָה כְּדֶרֶךְ הַהוֹלָךְ וּמְטִיל בְּהִיכְלוֹת וּבְנִינִים נְאֻמִּים נִפְלְאִים
וְנוֹרָאִים מְאֹד, וְתִכְף כְּשֶׁנִּכְנָסִים בְּחֶדֶר אֶחָד וּמִתְחִילִים לְהַסְתַּפֵּל בּוֹ
וְלַהֲתַפְלֵא עַל נִפְלְאוֹת הַחֲדוֹשִׁים אֲשֶׁר בּוֹ, בְּתוֹךְ כֶּף רוּאִים שֶׁנִּפְתַּח לוֹ פֶּתַח
נִפְלָא לְחֶדֶר אַחֵר, וְכֵן מִחֶדֶר זֶה לְחֶדֶר אַחֵר, וְכֵן מִחֶדֶר לְחֶדֶר וּמִחֶדֶר
לְעֻלְיָה, וְכֻלָּם פְּתוּחִים מְזֵה לְזֵה בְּפִתְחֵיהֶם וְחִלּוֹנוֹת וּמְקֻשָּׁרִים וּמְשֻׁלְּבִים זֶה
בְּזֶה בְּסֹדֶר נִפְלָא וּבְחֲכָמָה עֲמֻקָּה וּבְתַכְלִית הַיָּפִי וְהַנּוֹי. אֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה לְטַעַם
נְעִם מְתִיקוֹת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה.

עד.

בְּבַת עֵינֵי וְלִבִּי, שְׂאֵזֶר אֲזוֹר מְתַנְּיוֹ לְחַגֵּר עֲצָמוֹ לְכַנֵּס בְּיָם הַחֲכָמָה שֶׁל
הַצַּדִּיק הַחֲכָם הָאֱמֵת הַפְּלָא הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁהוּא אָב לְכָל הַחֲכָמִים
וְהַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר לֹא נִשְׁמַע וְלֹא נִרְאָה כְּמוֹהוּ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ,

המחזיר כל מיני רע לטוב ומהפך רשעים גמורים לצדיקים גמורים והעולם נעשה מישב וממלא מבני-אדם ומבעלי חכמה ודעה אמתית, לדעת ולהכיר את ה', שעקר הגאולה תלויה בזה.

קלפת המן עמלק עומד בכל דור ודור בכל עת ובכל יום על כל אחד ואחד להפילו חס ושלום ולהחליש דעתו מאד, והי' יתברך בעצמו לוחם עמו על-ידי הצדיק האמת אשר גם בדורותינו אלה מהפך הכל לטובה, ומאיר עינינו בחדושי תורות כאלו עד שגם אנחנו יכולים למצא ולהבין עצם חסדו יתברך בלי שעור, ועדן חביבותיה גבן, לשמר דרך ה' ולהתעורר ולהתקרב להי' יתברך מכל מקום שהוא מכל מה שעובר על האדם בכל עת.

עה.

יקירי חביבי, שנתנו את נפשו והשקיע כל כחו לשוט ולעופף במימי הדעת של הצדיק האמת שיש לו כח לירד למטה למטה לעמקי עמקים, למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר, ולשבר ולבטל כל הקלפות והסטרא אחרא הנאחזין אפלו בהמינים וכופרים גמורים שנפלו לעמקי עמקי הקלפות, ולקבץ הטוב מכלם ולהוציאם משם ולהעלותם אל הקדשה בתכלית העליה.

מי שכבר נתרחק על-ידי עוונותיו בודאי קשה לו לשוב, ובפרט אם כבר חס ושלום הרבה לפשע, אזי עקר תקונו, אם רוצה לחוס על עצמו ולמלט נפשו מיני שחת, הוא רק על-ידי התקרבות להצדיק האמת, ויסתכל רק על האמת לאמתו ויבחר רק באמת ולא יטעה את עצמו חס ושלום, ועל-ידי האמת יזכה לידע שגם שם במקומו מאירה השגחתו יתברך, ועל-ידי אמונת ההשגחה יכולין לשוב להי' יתברך מכל מקום שהוא, אפלו המתגוללים וטובעים בתוך שטף מים הזידונים שהם השטותים והטעותים של כפירות ומינות ואמונות כזביות.

זה שבא כבר למקומות נמוכים ורחוקים מאד ונפרד מהי' יתברך, כשזוכה אחר-כך לשוב בתשובה שלמה להי' יתברך אזי חוזר ומשיב ומעלה הכל להי' יתברך, כל המקומות, שזה עקר השלמות, ועל-כן מעלתו גדולה יותר מצדיק גמור.

עו.

למחמד עיני, שזכה להמשיך על עצמו הארת השכל של הצדיק האמת העמק והגבוה מאד שיכול להאיר גם בהנופלים מאד והרחוקים ביותר.

לפעמים השכחה היא טובה גדולה מאד, כי יש הרבה דברים שצריכים לשכחם ולהעבירם מדעתו, כדי שלא יתבלבל ושללא יפל בדעתו על-ידם לגמרי חס ושלום, וזהו עצה עמקה לזכר את התורה ולקיימה.

עז.

לבי ובשרי, המוכן לבוא באש ובמים על האמת האמתית האהוב עליו אהבה ללא גבול בעבודות אהבה בל ינתק לעולם, וזכה להיות עבד נאמן בבית גנזיו של הצדיק, האוצר האמת, שמגלה אלקותו ותברך לכל באי עולם, ושואב מימי תורתו ורמזיו לריות צמאון נפשו ולהשקות בהם נפשות ישראל היקרים המשלכים ומתגוללים בראש כל חוצות, שזהו עקר הרפואה וההצלה מכל מיני חצים וסמים ארסיים, מרוח שטות וטעות של המינות ואמונות כזביות שמביאים את העולם לתוהו ובוהו. אשרי חלקך אצל הצדיק שגלה אורות חדשות נפלאות ונוראות שמגלים אלקותו ותברך לכל באי עולם.

צריך לשמר בשר הגוף שלא לקלקלו, שלא לקלקל צלם דמות האדם שכלול מכל העולמות ויש לו כח בכל אבר ואבר מראשו ועד רגליו ובכל חלק מבשר גופו להמשיך העולם לה' ותברך, כי כל חלק מחלקי גופו מיחד כנגד חלק מחלקי עולם וכנגד כמה נפשות, כי אין שום שעה באדם וכן אין בו שום גיד ושום חתיכה מחלקי בשרו ועורו שאין תלויין בו כמה וכמה נפשות ועולמות, ויכולין להחזיר כל העולם לה' ותברך כפי מה שזוכה להאיר האמת באורי התורה בגופו וכו'.

כל אחד מישראל יש לו כח להחזיר כל העולם בתשובה ולקשר ולהעלות כל העולמות לה' ותברך, כי הוא כלול מכל העולמות, כי נשמתו מן העליונים וגופו מן התחתונים, ועל-ידי התקשרות נפשו בגופו הוא יכול לקשר כל העולמות לקרבם לה' ותברך. וכשנסתלק, ונפשו עולה למעלה וגופו נשאר למטה בתוך הארץ, זה בחינת קלקול השלום שהיה בין

נשמתו וגופו בחיים חיותו, כי התחברות הנשמה והגוף זה בחינת שלום, כי עקר השלום הוא בין שני הפכים, והנשמה והגוף הם שני הפכים, וכשהם מקשרים יחד בחיים חיותם זה בחינת שלום וכשנסתלק הנשמה מהגוף זה בחינת קלקול השלום.

אבי אב הרחמן, אב החסד, הושיעני ועזרני מהרה וחמל עלי בחמלתך הגדולה ובחנינותיך האמתיים, ולמדני והורני באיזה דרך באיזה אפן באיזה זכות באיזה עצה ותחבולה אזכה אנכי גם-כן להשיג השגת אלקותיך אשר לך נוצרתי, כאשר אתה ידעת כי לא נבראתי בעולם השפל הזה אלא כדי לרדף אחר התכלית הטוב הזה, להשיג השגת אלקותיך יתברך.

רבונו של עולם, אתה ידעת גדל התרחקותי מהשגת אלקות, כי לא די שלא נזהרתי לקיים כל דברי תורתך ומצוותיך אשר על-ידם זוכין להשיג אותך, אף גם עשיתי מה שעשיתי ופגמתי מה שפגמתי וקלקלתי מה שקלקלתי והרע בעיניך עשיתי בשאט נפש בזדון ובמעל עד אשר נתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי בתכלית תכלית הרחוק, כי על-ידי כל חטא ועון ופגם קלקלתי צנור ושביל ונתיב של החכמה והבינה אשר על-ידם הייתי יכול להשיג השגת אלקותיך, עד אשר ברב עוונותי המרבים מאד בלי שעור וערך ומספר וכבדו מחול ימים ורבו מעפר הארץ, על-ידי זה קלקלתי והרסתי והחרבתי כל מיני צנורות ושבילים ונתיבות החכמה הקדושה והחרבתי הדרכים אשר על-ידם משיגין אותך.

עת.

ידידי כנפשי המשפיל והנערץ, החושב מחשבות ותחבולות להגדיל ולפרסם את שם הצדיק שהוא בחינת רוחו של משיח, המשבר ומכניע ומשפיל ומבטל כל הגאווה והממשלה של המנהיגים המפרסמים של שקר המדברים לשון הרע על הצדיק והנלוים אליו ומסתירים ומעלימים אור הצדיק האמת ומפרידים בין כנסת ישראל ובין הצדיק, ועל-ידי זה העולם מחסר אמונה ונתרבים כל ספרי המינים והמחקרים הנוטים לצד מינות וכפירות שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים.

כל הטעותים והשקרים נמשכים מבחינת קלפת עמלק שהוא עקר בחינת השקר והרע והטמאה והשטן והיצר הרע, והוא שרש ההטעאות שבעולם, ועל-כן נצטוינו לזכר מעשה עמלק ולמחות שמו וזכרו מן העולם, כי זה

עקר הגאולה השלמה, הגדלת שמו ותברך על-ידי בטול השקר והטעות והתגלות האמת בעולם.

אנחנו עתה בדור הזה אצל הקצה והסוף של ישראל, במקום שגבול ישראל כלה, ששם מסים קדשת ישראל, שמשם ולהלאה אין מתפשט קדשת ישראל, ועל-כן צריכין שמירה גדולה שלא נפשל חס ושלוש. אבל אף-על-פי כן לא יוכלו להזיז אותנו חס ושלוש מקדשתנו כי אנו תקיפין בדעתנו, ובדעה בודאי לא יוכלו להזיז אותנו, לבלבל דעתנו בדעות שטות שלהם, כלל כלל לא. כי מצד הנשמה, הינו מצד הדעת, בודאי אנו תקיפים ולא יזיקו לנו כלל, חס ושלוש.

ע.ט.

לכבוד לבי ובשרי, אשר גזר עליו ה' מעת תחלת הויתו בבטן אמו שירים את דגל רבנו זצ"ל בעולם, ויפתח עיניהם ולבם של ישראל ויודיע ויגלה לכל העם שבזה תלוי כל עקר גאולתנו ופדות נפשנו, וככלם יראו ויבינו את האמת המאיר עכשו בעולם.

אי אפשר להאדם להבין שום דבר כי מאד עמקו מחשבותיו ותברך.

הפסילים והבערים אינם יודעים ומבינים ענין זה, מה זה עשה ה' "בפרח רשעים כמו עשב ויצו כל פעלי און להשמדם עדי עד", למה לו להפריחם ולהשמדם עדי עד. אבל באמת ישירים דרכי ה' ולא עולתה בו, רק שאי אפשר להבין זאת בשום שכל אנושי. חזק מתנים ואמץ כח לחזר אל קדשת הנהדות.

פ.

לאהובי אחי, לבי ונשמת, הקדוש ברוך הוא משתעשע ומתפאר בו ונתן לו וכו'... בשביל שירחם על ישראל, לעורר ולהלהיב לבם כלהב אש אל המנהיג והמלך האמת של כל ישראל בדורות אלו, הנחל נובע, ותהיה היכלת בידו להמשיך כל נפשות ישראל אל הנחל נובע, ולהפליא ולהאהיב

על ישראל נוראות חכמתו, חכמה העולה על כל החכמות של כל החכמים האמתיים שהיו מיום בריאת העולם, כי רק הוא לבדו בלבו הנורא מאד מאד יכול להוציא אותנו מתוך החשך והירידה העמקה של עכשו ולהאיר עיני ישראל שכלם יראו אור ה' עין בעין שזהו עקר הגאולה.

יקר בעיני כל דבריך, אגילה ואשמחה בהם מכל הון ובהם תשעשע נפשי, ותמיד כל מחשבותי ותשוקתי אליך ולישועתך תמיד בכל עת.

פ.א.

נעימת לבי וחיותי, שנשא אותו ה' והעלהו לשמי מרום כדי לזכותו למעלה עליונה שאין מעלה אחריו, שיגדל ויקדש בכל העולמות את שם הצדיק הרועה נאמן ורחמן אמתי שמקבץ כל הנדחים והאבודים מכל המקומות שתעו לשם ומכניסם תחת כנפי השכינה, ואשר שלחו ה' אלקים להחיותנו בדורותינו אלה יותר מבחיינו, לגאלנו גאלת עולם שאין אחריה גלות. אשריך אשר עשה ה' אתך גדולות ונוראות כאלה, ה' יאריך ימך ויאר בלבך אורות הצחצחות העליונות הגנוזות, אורייתא דעתיקא סתימאה.

יקר קומתך ואמץ ידך וכחך להתגבר כגבור מלחמה, ועוררה אהבתך הישנה אשר היא למען טובתך וישועתך הנצחית ולמען אהבת ישראל הנמצא בלבך, תעמד לישועתם וגאלתם מהחשך האים והנורא אשר בדורותינו אלה.

פ.ב.

ידיד לבי, המושל בגנזי המדע והחכמה עלאה דעלאה על כל עלאין שגלה רבנו הנחל נובע החכם האמת אב החכמים שהיו ושיהיו, אשר בחכמתו הנוראה יכבש כל העולם ויוציאם מחשך לאור ויאר בלבם אור ה'.

אחי חביבי, לבי ונשמת, הקדוש ברוך הוא נתן לו וכי... כדי שירחם על ישראל, להמשיכם אל המנהיג והמלך האמת הנורא של דורותינו האלה,

הנחל נובע, השליט בהכמת הי על כל באי עולם, להוציאם מהחשך והירידה העמקה ולהאיר בלבם אור הי, שפלים יפירו וידעו את הי עין בעין.

פג.

לכבוד מחמד עיני, אשר לגדל גדלת רוממות נשמתו זכה לכנס בשערי החכמה והמדע דקדשה ולחפש ולמצא הצדיק האמת שהוא שרש נשמת משיח, שמשבר ומבטל הדעת של חכמת הטבע, ומגלה ומאיר הדעת של אמונת ההשגחה, למעלה מן הטבע. שלומות וברכות רבות לארץ ימים.

שוש אשיש בישועת הי וחסדיו העצומים שנשא הי, אולם לא ירום לבבו מאחיו, ויזכה לעבד עבודתו ולהתנהג בסבלנות בישר צדק ומשפט ומישרים עם הבנה והנהגה טובה ישרה וסבלנות. בחייו תבנה ציון וירושלים בגאולה האמתית התלויה רק בהתגלות אור הצדיק הנסתר והנעלם בתכלית ההעלמה וההסתרה.

פד.

אחי יקירי, הגודל וצומח מימי הדעת של הצדיק.

כשבא כבוד חדש לאדם צריך לזהר מאד שלא להיות רודף אחר הכבוד ולא יקבל הכבוד ולא ישתמש עם הכבוד לצרכו, לצורך עצמו חס ושלום, רק יברח מכבוד עצמו לגמרי בתכלית, כי על-ידי שחפץ בכבוד עצמו הוא פוגם בבחינת "מלא כל הארץ כבודי", כי "אין אני והוא יכולים לדור במקום אחד". על-כן ישתדל באמת לקבל הכבוד רק למען כבוד הי ותבואה, להעלותו למלך הכבוד.

אנא הי, מלא רחמים, רחם עלינו וחוס וחמול על ימינו ושנותינו ותשמרנו ותצילנו מהתמנות, שלא יהיה לנו שום תאוה וחמדה לשום התמנות כלל, לא התמנות גדול ולא התמנות קטן, רק נזכה לעבדך באמת ביראה ואהבה בתמימות גדול ובפשטות למענה ולשמך לבד בלי שום פניות

ומחשבות זרות כָּל, וְנִבְרַח מִן הַכְּבוֹד וְהַהֲתַמְנוּת בְּתַכְלִית וְנִתְרַחַק
מֵהַהֲתַמְנוּת עַד קֶצֶה הָאֲחֵרוֹן בְּאַמֶּת לְאַמֶּת. וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ וְתִתְּנוּ לָנוּ
דַּעַת שְׂנִיזָכָה לְאַחֵז עֲצָמֵנוּ בְּהַצְדִּיק הָאַמֶּת שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אֲנֵא
מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

פה.

יְקִירִי, הַחֹתֵר בִּיגִיעוֹת עֲצוּמוֹת וְתַחֲבוּלוֹת רַבּוֹת לְהוֹדִיעַ וּלְגַלוֹת אוֹצְרוֹ
הַטּוֹב לְכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שֶׁיִּדְעוּ כָּלֵם אֶת ה'. חַיִּים וְשְׁלוֹם רַב.

הַדְּבוּר הוּא קוֹלְמוֹס הַלֵּב, וְכָל אֶחָד כְּפִי רְצוֹנוֹ שְׂיֵשׁ לוֹ, אִם לְטוֹב אִם לְהַפְּדָה,
כְּמוֹ כֵן יְכוּלִים לְהַבִּין וְלִשְׁמַע מִדְּבוּרָיו אֶת הַתְּגִלוֹת הַנִּפְשׁ, שֶׁהוּא הַרְצוֹן.

דַּע אָחִי, כִּי גַעְגּוּעֶיךָ וְכִסּוּפֶיךָ הָעֲצוּמִים אֶל הָאַמֶּת גָּרְמוּ לָךְ לְהִתְחַבֵּר
בְּחַבּוּרָא חֲדָא וְנִשְׁמַתָּא עִם הַנֶּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, וּבַעֲבוּר זֶה
זְכִיתָ לְהִיּוֹת וְכוּ'... וּבְכַחוֹ וּבְזָכוּתוֹ הַנּוֹרָא הַגְּנוּז וְסִתּוּם מְכַל הָעוֹלָמוֹת שֶׁל
הַנֶּחַל נוֹבֵעַ, רַבְּנוּ נַח נַחֵם נַחֵם מֵאוּמָן אֲשֶׁר אֶתָּה דְּבוּק בּוֹ בְּכָל לְבָבְךָ,
עֲשֵׂה ה' עִמָּנוּ נְסִים נִפְלְאִים וְנִרְאִים לְעֵינֵי כָל הָעוֹלָם וְנִתְגַּדֵּל וְנִתְקַדֵּשׁ שֵׁם
ה' בְּעוֹלָם. וְעַכְשָׁו אֶתָּה זוֹכֵה וְעוֹמֵד לְנִסְעַ וְלְהַפְּגֵשׁ וְכוּ'... עֲלֵה אֶל עַל וּפְרַח
וּרְכַב וְהַצְלַח, יְהִיָּה ה' עִמָּךְ וְיֵאָר עֲלֶיךָ חַח וְהִיפִי שֶׁל הַצְדִּיק הַנֶּחַל נוֹבֵעַ,
וְיִתֵּן בְּפִיךָ דְּבוּרֵי חֵן וְיַעֲשׂוּ רִשְׁם בְּלֵב לְקַבְּלֵם, וְתִזְכָּה לְפַעַל בְּשִׁלְמוֹת טוֹבוֹת
עִמָּנוּ וְאַרְצָנוּ כְּרָצוֹנְךָ כִּי זֶהוּ עֵקֶר נְסִיעַתְךָ, וְה' יִבְרַךְ צֵאתְךָ וּבּוֹאְךָ בְּחַיִּים
וְשְׁלוֹם וְחֶסֶד וְרַחֲמִים גְּדוּלִים.

פו.

לְבִי יְקִירִי, הַחוּשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עֲמֻקּוֹת וְתַחֲבוּלוֹת עֲצוּמוֹת וְהַקְדִּישׁ אֶת לְבָבוֹ
הַרְחֵב וְכִשְׂרוֹנוֹתָיו הַבְּרוּכִים לְגַדֵּל לְהַדָּר וּלְפָרְסֵם אֶת שֵׁם הַצְדִּיק הָאַמֶּת,
שֶׁהוּא מַחֲסֵה וּמְגִן לָנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לְדוֹרוֹת עוֹלָם לְנִצְחָ אֶפְלוּ בְּתוֹךְ
כָּל מִיַּי חֲשָׁד וְהִתְרַחֲקוֹת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת.

דע אחי, כי געגועיך וכסופיך הטובים להיטיב כל ימי חייך ולעזר לעם ישראל, גרמו שתזכה לידע ולהתקרב ולהתחבר להנחל נובע, ורק בעבור זה זכית להיות וכי... ה' יתברך יודע תעלומות לבבי כי אש אהבתך תוקד בלבי עד אין סוף, ויומם ולילה אני חושב מחשבות עליך על טובתך וישועתך האמתית בזה ובבא, ומתפלל ומתחנן שיאיר ה' בלבך אור האמת אור החדש, פלא הפלאות, אור האורות, הנורא ונשגב מאד, נחל נובע, אשר אתה חפץ בו ומשתוקק וחומד בכלות הנפש שיתגלה ויתפרסם בעולם, שעל-ידי זה יתקן כל העולם בתכלית השלמות.

פז.

ידיד לבי הנעים, הגדל והצומח מבארות מים חיים ממעיני הישועה הנובעים מהצדיק האמת שממרק ומצחצח העינים של ישראל לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות השקר והטמאה של המינוח ואמונות כזביות, ולכנוס בהיכל הקדש של החכמה והשכל האמת, להפיר גדלת הבורא ולהתקרב אליו באמת.

אחי חביבי, חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי, אינני יכול להזיז אהבתי ותישוקתי וגעגועי מאתך אפלו שעה אחת כי תלוי בזה דברים עליונים נעלמים ונוראים מאד שהם ישועת ישראל.

גדל ובהירות אור נשמתך הגבוהה והעליונה נמשכה ממקור עליון לפדות ולגאל את ישראל.

פת.

עצמי ובשרי, שהקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים ואת כל חיותו לגדל ולהדר ולפרסם את שם הצדיק האמת היחיד בעולם העולה לעילא ולעילא על כל הצדיקים האמתיים המבחרים יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו לדורות עולם אפלו בתוך כל מיני חשך חשכות וההתרחקות העובר על כל אחד ואחד בדורותינו אלה האחרונים.

לגדל ההתקשרות והאהבה האמתית שיש בינינו, איך אוכל לנתק עצמי ממך ולפרד מחשבותי מאתך ולשכח אותך חס ושלום, כי בני איש אחד אנחנו ומקשרים יחד בשרש מבחר האמת שהוא עקר חיותנו גאלתנו ופדות נפשנו.

פ.ט.

לבי יקירי, המשתוקק לשבח ולפאר ולכבוד ולגדל ולפרסם את שם הצדיק.

מאת ה' היתה זאת, לכתב לך דבורי אמת אלו המחייני גם אותי עתה מאד, אם נשים לב להם תסמר שערות בשרנו. אחי חביבי, חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי, אשרי אֲזַנִּיךָ ואשרי עֵינֶיךָ ולבך שזכית לראות ולשמע ולהבין כל זה, ועלינו החיוב להתחזק לדרש ולתור להשתוקק ולחתר בהסתרות עמקות כל-כך, ולקשר עצמנו להוציא לאור האמת לעיני כל ישראל עם תעלומת והסתרת אור הצדיק האמת הנחל נובע, הנסתר בהסתרות עמקות כל-כך.

אודעסר

דב

ישראל

צ.

לבי יקירי, המטה לבו לשמע בקול ה' הקורא אותו בקול גדול בכל יום ובכל עת שיזרו עצמו לברח אל הצדיק האמת שיכול לתקנו בשלמות ולהשיבו לדרך הישן שדרכו בה אבותינו הקדושים זצ"ל. שלום רב.

חזק ואמץ, יקירי נפשי ולבבי ואל תפל בדעתך משום דבר שבעולם, ותתחיל בכל פעם מחדש בכל מה שתוכל, כי יש תקווה לאחריהך, ואל תשכח כל גמוליו, רק בכל שעה ושעה תהיה בעיניך כבריך חדשה ממש. זה כמה שנים אשר כבר גמל ה' עמך חסד ואמת נצחי כזה שזכית להיות נמנה בראש השנה בין אנשי אמת של הצדיק המנהיג האמת, קוה קויתי לה' שיוסיף חסדו עמך ולהיטיב אחריהך מראשיתך, ובנדיאי גם השנה

תזכה להשתדל לבוא על ראש השנה אז תצליח את דרכך ואז תשכיל.
אשרינו מה טוב חלקנו על כל דבור ודבור שזכינו לקבל ממעיני הישועה
היוצאים ונובעים מהנחל נובע מקור חכמה המטהרין מכל הטמאות
שבעולם.

@ צא.

שנה טובה ומברכה לכבוד בת עיני ולבי, אשר נשא את לבו לקשר ולדבק
עצמו בהחכם האמת אשר לפניו ולאחריו לא קם כמוהו, המבער ומבטל
כל מיני טעיות ומבוכות של כפירות ואמונות כזביות ומכניס האמת
בעולם ומאיר ידיעת אלקותו יתברך לכל באי עולם. בעל החסד והרחמים
יוליך בדרך הישר אל נקדת האמת לאמתו שהוא המנוחה והנחלה בלי
קץ וסוף.

כל ימות השנה צריכים להכין את עצמו על ראש השנה שהוא יום הדין.

שוש תשיש בחלקך הטוב שתהלה לאל כבד היית על ראש השנה בתוך
הקבוץ הקדוש של הצדיק האמת, ותהלה לאל כבד זכית לטעם מעט
מצוף דבש אמריו הנעימים המחייב את הנפש לנצח, ברוך ה' כי רחמיו
לא כלים. קנה לה' ויושע לך בכל ענייך.

צב.

לכבוד מחמד עיני, אשר נתן את לבו אל המעשיות והתורות והתפללות של
הנחל נובע מקור חכמה שהבטיח לנו שעל-ידו לא תשתכח התורה
מישראל. יברך ה' מציון בשנה טובה ומברכה ומאשרה בנחיים טובים
וארפים, ויערה עליך רוח חכמה ובינה איד למלט נפשך מן השטן
המקטרג.

לידיד לבי היקר, אודיעך כי ברוך ה' זכיתי להיות בראש השנה בירושלים
עיר הקדש בין הקבוץ הקדוש.

אודעסר

דב

ישראל

צג.

עיני ולבי, העומד בראש המאמינים והמקשרים בהצדיק האמת השליט ומושל על כל נפשות ישראל, ועל-ידי זה זכה להשמר ולהנצל מהתנגדות וקשיות וחקירות על עצם האמת המאיר עכשו בעולם ולהנצל מרוח שקר וטמאה ולהמלט מהשקר של אמונות כזביות וכפירות.

אשריך מה טוב חלקך ומה נעים גורלך שזכית בגדל רחמנות וחנינות הבורא יתברך לברח ולהמלט מרוח שקר ושטות ושגגון של המינות כפירות ואמונות כזביות שהם בחינת מימי המבול המרחיקים את העולם מהצדיק האמת, ועל-ידי זה מחריבים ומאבדים את העולם לגמרי ומביאים ומחזירים העולם לתוהו ובוהו וחשך ואפלה.

צד.

נפשי ולבי הנעים, השואב אדים ואוירים מחכמת הצדיק החכם האמת אשר מסוף העולם ועד סופו לא קם כמוהו, כדי לריות צמאון נפשו העדינה, וחותר בעצות ותחבולות רבות שישאבו מאדים אלו כל בני ישראל המתגוללים בראש כל חוצות ומשלכים בזהמת הרוח שטות וטעות של המינות ואמונות כזביות של שקר והבל המתגבר, שהם בחינת מימי המבול המתגברים להחריב את העולם. ועקר הרפואה וההצלה מזהמתם היא רק על-ידי הצדיק האמת.

דיקא עכשו, בדורותינו אלה, שהתגבר כל-כך אבי אבות הטמאה של כפירות ומינות ואמונות כזביות, עד שהגיעו ישראל לתכלית הירידה וההסתרה, אזי תכף לעמת זה כבר התחיל לצמח אור הצדיק.

צה.

עצמי ובשרי, הקשור בקשרים חזקים בהאילן הנפלא הקדוש והנורא מאד שהוא הצדיק האמת ההולך לפנינו ועומד לנו למחסה ומגן ממינות

וכפירות של החיות רעות הדורסים וטורפים נפשות ישראל בכל דור, ומחיה ומחזק את נפשנו בכל מיני ריחין ובוסמין של נוראות חדושי תורתו הגבוהה והנפלאה מאד וכו' אפלו בתכלית החשד וההתרחקות.

כל החכמים להרע והמחקרים פרוכים אחר כל התאוות רעות וכו', ובכל זאת רוצים להבין ולהתחכם בחכמות וחקירות שאין להם רשות להסתכל בהם.

צו.

לכבוד עטרת ראשי ועטרת האמת עטר לראשו וכרת עמו ברית עולם, אשר בו פחר ה' מפל ישראל והעיר את רוחו והבעיר את לבבו פאש בוערת להבעיר ולהדליק ולהלהיב לבבות ישראל אל הנחל נובע, שהוא גואל ומושיע ישראל בדור הזה ודורי דורות.

ה' יתברך מתהדר ומתפאר בו בכל נקדויותיו הטובות והעקר בהנקדה העליונה, שמתאנה בכל לבו לחסות תחת כנפי הצדיק החכם המנהיג האמת שהוא עקר חיותו וחיות ושרש כל הבריאה לדורות.

על-ידי התקרבות לצדיק האמת אנו מבטלין בזה דעת הכופרים והאפיקורסים שרוצים להשוות תורתנו הקדושה פשאר למודי הדתות חס ושלוש שהם רק בשכל האנושי, ועל-כן אומרים טעמים של הבל על מצוות תורתנו הקדושה פאלו כלם על פי שכל אנושי חס ושלוש, והבל יפצה פיהם כי דתנו לא ישוה לדתיהם. כי תורתנו הקדושה היא אחדות אחד עמו יתברך אשר אין חקר לתבונתו, ודבריו חיים וקיימים לעד ומחיון כל העולמות בכל עת ורגע, והם מתחדשים בכל יום ובכל עת על-ידי הצדיק האמת שמכניס קיום התורה שזה העקר.

צו.

מחמד עיני, החושק ולוהב ולוהט להלהיב את לבו ואת לבבות ישראל אל המנהיג האמת, פלא חדש ונורא מאד, רם ועליון על כל פלאות הבורא,

השופד עלינו מימי חכמתו ורפואותיו החדשים פלאי פלאות כדי לטהרנו מטמאת וזהמת שני קלפות החזקות והמרות של אפיקורסות ואמונות כזביות, של שטות וטעות והבל ושקר גמור ועבודה זרה, שמתגברים בהתגברות גדול ועצום מאד, המחבלים משחיתים ומחריבים העולם. ה' יציל עמו ישראל מהם ומטמאתם, ויקים "אז אהפך אל כל העמים שפה ברוחה, לקרא כלם בשם ה'".

בחינת קלפת עמלק רוצה להפך חכמת התורה לחכמתם, ודרכיהם הרעים שהם החכמות חיצוניות מביאים לאפיקורסות חס ושלום ומפסיקים ומרחיקים את העולם מהתורה ומהצדיק שיש לו כח המושך להמשיך אלקותו ותברך למטה ולהמשיך את העולם לקרבם לה' ותברך. ואי אפשר לקבל את התורה כי אם כשמתרחקים מדרכיהם הרעים בכל מיני התרחקות, כי הם מפסיקים ומעכבים ואינם מניחים להתקרב כלל להצדיק האמת. ועקר תקונם להחזירם למוטב ולקרבם לה' ותברך הוא רק על-ידי החסד שנתגלה על-ידי התוכחה של הצדיק האמת.

צח.

עצמי ובשרי, גבור חיל שיש לו לב חזק ותקיף ללבש רוח גבורה ללחם מלחמת ה', להכניע ולכלות שרש זהמת השקר של המינות ואמונות כזביות, ולהעלות ולפרסם בכל העולמות אור הצדיק האמת, שעל-ידו באים הרחוקים מאד מאד ומתקרבים לה' ותברך, שזה עקר כבודו, שהרחוקים ביותר יתקרבו אליו.

המליצים הפושעים דרכם לדבר על-פי רב בלשון מליצה וחיצה שהוא דבר נסתר בחינת גנבה, כי הם גונבי נפשות ישראל על-ידי מליצתם ומוכרים ומוסרים אותם לרשות הסטרא אחרא שהוא קלפת עמלק שהוא בחינת כפירות.

צט.

אחי יקירי, שהטה דעתו ולבו אל האמת הזך הצח והמצחצח, וממעט ומבטל כבוד עצמו ומרבה בכבוד ה' יתברך, ומוסר ונותן עצמו למיתה על האהבה וההתקשרות אל הצדיק האמת מושיעו של ישראל, שממרק ומצחצח עיניהם לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות הטמאה והחשך של המינות וכפירות ואמונות כזביות שמחשיכים עיני ישראל ומעלימים ומסתירים אור הצדיק שמגלה ומודיע ידיעת אלקותו ומלכותו לכל בני העולם, אפלו להרחוקים והעפויים, שכלם יכירו ויראו עין בעין שיש אלקים שליט ומושל, ויתגירו וישובו אליו יתברך. שלום וחיים וכל טוב.

האפיקורסים בחלקלקות דבריהם הם פוללים אמונתנו הקדושה והטהורה עם שאר אמונות כזביות של שטות והבל, ומתגברים כנגד האמונה הקדושה על-ידי האמת שלהם שהוא שקר וממיתים העולם על-ידי חכמתם הרעה. והצדיק האמת מכניע ומבטל האמונות כזביות והחכמות חיצוניות והכפירות והפילוסופיה והאפיקורסות של שטות והבל של חכמי הטבע האורבים להתפשט מאד בעולם, ומכניס האמת בעולם, להתרחק מאמונות כזביות ומכפירות ואפיקורסות וכו', ומגלה שהכל מתנהג רק ברצון ה' יתברך, בלי שום חיוב הטבעי כלל.

עצמי ובשרי, הקשור ודבוק בהאילן הקדוש שיש לו שלשה שרשים שהם אמונה ויראה וענוה, ואמת הוא גוף האילן שהוא הצדיק האמת ההולך לפנינו ונושא אותנו כאשר ישא האומן את היונק. אשריך שזכית לידע מבעל הנפלאות שכל דבריו הם נפלאות פלאי פלאות עד אין חקר, לבער ולבטל החיות רעות הדורסים וטורפים את ישראל, שהם האמונות כזביות כפירות ומינות של חכמי הטבע, וממשיך ומקרב כל העולם לה' יתברך בכל דור ודור לנצח. ה' יריק עליך ברכות וישועות נפלאות מהצדיק שהוא מקור הברכות והישועות.

הצדיק האמת העוסק לתקן העולם, מכניע ומבטל זהמת השקר והטמאה של אמונות כזביות ומינות וכפירות, ומכניס חכמת והשגת אלקות ואמונה הקדושה האמתית לכל בני העולם לדור דור.

לבי ובשרי, השואב מימי דעת התורה של הצדיק האמת שגלה אורות חדשות נפלאות נוראות ונשגבות מאד מאד, אשר אין לשון בעולם שיוכל לספר תקף רום מעלתם וגבהם וקדשתם וכחם, שהם עקר הרפואה וההצלה מכל העשרה מיני חצים וסמים ארסיים של מינות ואמונות כזביות, ועל-ידי זה נעשה שלום וממשיכים ומגלים האמונה הקדושה לכל באי עולם. אשריך שזכית להמשיך על עצמך הארה מהשיר שיתער לעתיד שהוא מקור כל השמחות, שעל-ידי זה נעשין גרים ובעלי תשובה.

הצדיק שהוא בעל כח גדול שמכניע קלפת עמלק, הוא בחינת מטה עז והסטרא אחרא רוצה לבלע אותו, ואזי הוא עומד בבית הבליעה שלו בבחינת "בצוארו יליו עז", הינו הצדיק הבעל כח שהוא בחינת מטה עז הוא עומד לו בצוארו בבית הבליעה שלו, ואזי הוא מכרח לתן הקאות. הינו שהסטרא אחרא מכרח להקיא ולהוציא כל הקדשות של הדעת והרחמנות וכל מימי הדעת שבלע מן הקדשה, בבחינת "חיל בלע ויקאנו", ולא די שהוא מקיא ומוציא כל הקדשה והתפלות שבלע, אף גם הוא מכרח להקיא ולהוציא עצמות החיות שלו ממש. וזה בחינת גרים שמתגירין, שהם היו תחלה מעצמות הסטרא אחרא ממש ועכשו חוזרים אל הקדשה, כי הסטרא אחרא מכרח להקיא ולהוציא עצם חיותו ממש שזהו בחינת גרים, כי כח הצדיק הוא יורד בקרבו ממש ועל-ידו הוא מוציא ומקיא עצמות חיותו ממש מקרבו ובטנו, והוא משבר ראשי הסטרא אחרא והנחש שהיתה יונקת מן הרחמנות והדעת.

על-ידי הגרים שנעשין על-ידי כח הצדיק הבעל כח, על-ידי שהסטרא אחרא מכרחת להחזיר כל הקדשה כל הדעת וכל הנפשות שבלעה וגם עצמות חיותה, על-ידי זה נתרבה ונתגדל כבודו יתברך בבחינת "הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועז", ונעשה רעש ופרסום, שנתפרסם כבודו יתברך על-ידי הגרים. כי בתחלה כשהיו אלו הנפשות נבלעים בין הסטרא אחרא בודאי היו רחוקים מאד מה' יתברך, ועכשו כשהוציא אותם הבעל כח מהסטרא אחרא אזי הם מתקרבים אל הקדשה ונתוספים אל הקבוץ הקדוש של הצדיק העוסקים בתפלה והתבודדות בכונה, ונעשים שכנים אליהם, שעל-ידי זה מתרבים הבתים עד אין חקר, עד שעל-ידי זה נכנסין ונתכנסין לתוך אלו הבתים כל שאר הנפשות הנדחים הרחוקים מאד מאד.

נפשי ולבי הנעים, השואב מימי התורה של הצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה, שגלה עשרה מיני נגינה שהם עקר הרפואה וההצלה מעשרה מיני חצים וסמים ארסיים של מינות ואמונות כזביות, ועל-ידי זה נעשה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים ונתבטל הכפירות והאפיקורסות מלבם.

יש שני מיני אפיקורסות, יש אפיקורסות שבא מחכמות חיצוניות ועליו נאמר "ודע מה שתשיב לאפיקורס", כי האפיקורסות הזאת יש עליה תשובה, ועל-כן מי שנופל לאפיקורסות הזאת אף שבודאי צריך לברח ולהמלט משם, אך אף-על-פי כן מי שנופל לשם אפטר לו למצא הצלה לצאת משם כי יוכל למצא שם את ה' יתברך אם יבקשהו וידרשהו שם, כי יש שם חיות אלקות, הינו שכל מאותיות שנשברו ונפלו לשם, ועל-כן על האפיקורסות הזאת יש עליה תשובה. אבל יש עוד מין אפיקורסות והם החכמות שאינם חכמות אלא מחמת שהם עמקים ואינם משיגים אותם נראים כחכמות, כמו למשל כשאחד אומר סברא שקר בגמרא פוסקים תוספות ומחמת שאין למדן לישוב הקשיא שבא על-ידי סברא זו, על-ידי זה נדמה לו שאמר סברא וחכמה גדולה אף שבאמת אינו סברא כלל. כן יש כמה מבוכות וקשיות אצל המחקרים שבאמת אינם שום חכמה והקשיות בטלים מעקרא, אך מחמת שאין בשכל אנושי לישובם על-ידי זה נדמים לחכמות וקשיות, ובאמת אי אפשר לישוב אלו הקשיות כי אלו הקשיות של אפיקורסות הזאת הם באים מבחינת חלל הפנוי, אשר שם בתוך החלל הפנוי אין שום אלקות, כביכול, ועל-כן אי אפשר בשום אופן למצא להם תשובה, הינו למצא שם את ה' יתברך, מחמת שאין שכל ואותיות לישובם, כי אלו היה מוצא שם גם-כן את ה' יתברך - אם כן לא היה פנוי והיה הכל אין סוף. ועל-כן על האפיקורסות הזאת נאמר "כל באיה לא ישובו", כי אין שום תשובה על האפיקורסות הזאת מאחר שבא מחלל הפנוי שממש צמצם דבור אלקותו כביכול, רק אין שם שכל ואותיות לישובם. ועל-כן מזה האפיקורסות השנית בודאי צריך לזהר יותר ויותר לברח ולהמלט משם, לבלי לעין ולהביט בדבריהם כלל, כי חס ושלום בודאי ישקע שם, כי עליו נאמר "כל באיה לא ישובו", כי אין עליו שום תשובה כנ"ל. אך הצדיק הגדול שהוא בחינת משה הוא צריך דוקא לעין בדברי האפיקורסות האלו, כי על-ידי עיונו שם הוא מעלה משם כמה נשמות שנפלו ונשקעו בתוך האפיקורסות הזאת.

כאשר רצה ה' יתברך לברא את העולם לא היה מקום לבוראו מחמת שהיה הכל אין סוף, על-כן צמצם את האור לצדדיו ועל-ידי הצמצום הזה נעשה חלל הפנוי ובתוך החלל הפנוי הזה נתהווה הימים והמדות שהם בריאת העולם, וזה החלל הפנוי היה מכרח לבריאת העולם כי בלתי החלל הפנוי לא היה שום מקום לבריאת העולם, וזה הצמצום של החלל הפנוי אי אפשר להבין ולהשיג כי צריך לומר בו שני הפכים: יש ואין, כי החלל הפנוי הוא על-ידי הצמצום שכביכול צמצם אלקותו משם ואין שם

אֱלֹקִים כְּבִיכּוֹל, כִּי אִם לֹא כֵן אֵינוֹ פְּנוּי וְהַכֵּל אֵין סוּף וְאֵין מְקוֹם לְבְרִיאת
הָעוֹלָם כֻּלָּל, אֲבָל בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ בְּוַדַּאי אֶף-עַל-פִּי כֵן יֵשׁ בּוֹ גַּם-כֵּן אֱלֹקִים
כִּי בְּוַדַּאי אֵין שׁוֹם דְּבַר בְּלַעֲדֵי חַיּוּתוֹ, וְעַל-כֵּן אֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג כֻּלָּל בְּחִינַת
חֻלָּל הַפְּנוּי עַד לְעֵתִיד לְבוֹא.

מַעֲנֵן חֲקִירוֹת וְקִשּׁוֹת, עֵין לְקוּטֵי הַלְכוֹת, אוֹרַח חַיִּים חֶלֶק א' עֲמוּד קִי"ג
אוֹת ל"ו.

זֶה הַלְשׁוֹן: וּבְאֵמֶת כָּל אֱלוֹ הַמְּכַשׁוֹלוֹת הַנִּמְצָאִים לְהַמְעִינִים בְּכִמָּה
סְפָרִים הוּא מְחַמֵּת שְׁנִמְצָאִים כִּמָּה סְפָרִים שְׂרוּצִים לִישֵׁב כִּמָּה קִשּׁוֹת
עֲמֻקּוֹת בְּדַרְכֵי הַנְּהַגוֹתָיו יִתְבַּרַךְ, וּבְאֵמֶת הַתְּרוּצִים אֵינָם כְּלוּם לְמַבִּין
מַעֲט. עַל-כֵּן יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל עַל-יְדֵי הַתְּרוּצִים יוֹתֵר, אֲבָל בְּאֵמֶת עַל כָּל
הַקִּשּׁוֹת הָאֵלוֹ שֶׁבְּדַרְכֵי הַנְּהַגוֹתָיו יִתְבַּרַךְ וְכוּי' אֵין שׁוֹם תְּרוּץ בְּזֶה הָעוֹלָם,
רַק לְעֵתִיד יִתְגַּלֶּה כָּל הַתְּרוּצִים, אֲבָל בְּזֶה הָעוֹלָם אֲסוּר לְחַקֵּר כֻּלָּל, רַק
לְסַמֵּךְ עַל אֱמוּנָה לְבַד, וְכִמוֹ שֶׁהָאֲרִיז רַבֵּנוּ ז"ל בְּזֶה הַרְבֵּה בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת.
וְעַל-כֵּן רַבֵּנוּ ז"ל בְּגִדְל עֲמֻקּוֹת חֲכָמָתוֹ הָעוֹלָה עַל הַכֵּל אֵינוֹ מֵישֵׁב שׁוֹם
קִשּׁוֹת, רַק בְּגִדְל חֲכָמָתוֹ גָּלָה לָנוּ תּוֹרוֹת נִפְלְאוֹת עֲמֻקּוֹת וּרְחִבוֹת, וְגָלָה לָנוּ
בְּהֵם וְהַסְבִּיר לָנוּ עַל-יְדָם שֶׁקִּשּׁוֹת כָּאֵלוֹ אֵי אֶפְשֶׁר לִישֵׁב בְּשׁוֹם אֲפֹן רַק
לְסַמֵּךְ עַל אֱמוּנָה. וְהַכְּנִיס בְּנוֹ דַעַת לְהַבִּין שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לִישֵׁב אֱלוֹ הַקִּשּׁוֹת,
כִּי הוּא בְּגִדְל עֵצֶם הַשְּׂגָתוֹ גָּלָה לָנוּ מֵאֵין וּמֵהֵיכָן נִמְשָׁכִין אֱלוֹ הַקִּשּׁוֹת
שְׁנִמְשָׁכִין מִמְּקוֹם גְּבוּהָ כִּי שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לִישֵׁב בְּזֶה הָעוֹלָם בְּזֶה הַגּוֹף
בְּשׁוֹם אֲפֹן. כִּמוֹ בְּהַתּוֹרָה עַל פְּרָקָא רַבִּיעָא דְּסִפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן סִימָן כ"א) עַל מֵאֵמֶר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (בְּרִכּוֹת י"ז): "לְעֵתִיד לְבוֹא
צְדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשֵׁיהֶם", שְׂגָלָה וּבְאֵר לָנוּ שֶׁם דָּרָךְ נִפְלָא
וְהַסְבִּיר לָנוּ שֶׁם שֶׁקִּשּׁוֹת כָּאֵלוֹ שְׁנִבּוֹכִין בְּהֵם נִמְשָׁכִין מִשְׁכְּלִיִּים הַמְּקִיפִים,
שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג בְּזֶה הָעוֹלָם בְּשׁוֹם אֲפֹן, וְאֵמֶר שֶׁם תּוֹרָה נִפְלָא עַל
זֶה בְּהַתְּגַלוֹת נִפְלָא. וְכֵן בְּהַתּוֹרָה 'בֵּא אֶל פְּרַעֲה' (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן סִימָן
ס"ד), שְׂגָלָה שֶׁם שֶׁקִּשּׁוֹת כָּאֵלוֹ נִמְשָׁכִין מִסוּד הַצְּמָצוּם שֶׁל הַחֻלָּל הַפְּנוּי
וְכוּי', שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג זֹאת כִּי אִם לְעֵתִיד לְבוֹא. וְכֵן בְּהַתּוֹרָה "כִּי
מִרְחֻמִּים יִנְהַגְם" (בְּלִקוּטֵי תַנְיִנָא סִימָן ז') בְּאֵר שֶׁם שֵׁישׁ קִשּׁוֹת שְׁהֵם
נִמְשָׁכִין מִמְּקִיפִים שְׁהֵם לְמַעְלָה מֵהַזְּמַן, שְׂאֵין הַזְּמַן מִסְפִּיק לְבְּאֵר
הַקִּשּׁוֹת וְהַתְּרוּצִים שֵׁישׁ שֶׁם וְכוּי', עֵין שֶׁם בְּכָל אֱלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וּבְשָׂאֵר
מְקוֹמוֹת כָּאֵלֶּה בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל. וְאִם בְּעַל שְׂכָל אֵמֶת אֲתָה, תִּרְאֶה וְתִבִּין
וְתִשְׁכִּיל מִן מוֹצֵא דְּבַר, מֵהַ מְאֹד עֲמֻקּוֹ מַחְשְׁבוֹתָיו וְהַשְּׂגוֹתָיו הָאֵמֶתִיּוֹת
שֶׁהוּא הַשִּׁיג הָאֵמֶת שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לִישֵׁב אֱלוֹ הַקִּשּׁוֹת כֻּלָּל, רַק בְּחֲכָמָתוֹ
הָעֲמֻקָּה וְהַשְּׂגָתוֹ הָעֲצוּמָה גָּלָה לָנוּ בְּדָרָךְ שְׂכָל נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד שְׂאֵי אֶפְשֶׁר
לָנוּ לִישֵׁב כֻּלָּל, לְבַל נְהַרֵס לְעֵלוֹת אֶל ה', לְרִצּוֹת לְחַקֵּר בְּזֶה חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי
אֵי אֶפְשֶׁר לִישֵׁב כֻּלָּל, רַק לְסַמֵּךְ עַל אֱמוּנָה לְבַד שֶׁהוּא יְסוּד הַכֵּל. אֲבָל כָּל
מִי שְׂרוּצָה לִישֵׁב אֵיזָה קִשּׁוֹת מֵאֵלוֹ הַקִּשּׁוֹת שֶׁל הַמְּחַקְרִים, אֶפְלוֹ כְּשֶׁרוּצָה
לִישֵׁב עַל-פִּי דַרְכֵי הַקְּבִלָּה - אֵינוֹ עוֹלָה בְּיָדוֹ שׁוֹם תְּרוּץ כֻּלָּל. וְאֵזִי יְכוּל
לְגַרֵם מְכַשׁוֹל יוֹתֵר חֵס וְשְׁלוֹם לְהַמְעִין שִׁירְצָה שִׁיתִּישֵׁב אֶצְלוֹ הַדְּבַר.
וּבְאֵמֶת עֲדִין אֵינוֹ מֵישֵׁב כֻּלָּל, וּבִקֵּל יְכוּלִין לְסַתֵּר הַתְּרוּץ וְהַדְּרָא קִשּׁוֹת
לְדוּכְתָא בְּיָתֵר עֵז. עַל-כֵּן צְרִיכִין לְבַלִּי לְהַתְּחִיל לִישֵׁב קִשּׁוֹת כָּאֵלוֹ כִּי גְבוּהוֹ

מדעתנו, כנזכר לעיל, וכמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי, כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם". ועין עוד במקום אחר מזה (לקויטי הלכות, ברכות השחר ג', לו').

קג.

מחמד עיני ולבי, ה' עזוז וגבור יהיה מעזך ויחזק את לבבך בכל עז ותעצומות להמשיך על עצמך אור הצדיק האמת ולשאב חכמה ודעת מהנחל נובע שגלה נפלאות גדולות חדשות לגמרי, ישועות וחסדים חדשים נפלאים ונוראים אשר לא נתגלו מעולם, הקוראים ומכריזים ומגלים אלקותו בכל דור לכל אחד בכל מקום שהוא.

על-ידי אמונה שלמה שכל העולמות נמשכין ומתנהגין ומתקיימין רק על-ידי סתימא דכל סתימין, שמאמינים שאפלו בכל המקומות הרחוקים מהקדשה מאד הנמשכים מבחינת חלל הפנוי גם שם נעלם חיות אלקותו יתברך, וכאשר מחפשין מבקשין גם משם 'איה מקום כבודו', על-ידי זה נעשה יחוד גדול ונפלא בכל העולמות ונתחברין ונתיחדין כל העולמות בשרש חיותם, הינו בה' יתברך שמחיה את כלם. ועל-כן באמת אפלו מי שלא זכה להיטיב מעשיו בשלמות בחייו אבל זכה על כל פנים לחפש ולדרש תמיד אחרי ה' יתברך, הוא גם-כן טובה נפלאה ונוראה לנפשו וגופו, כי על-ידי זה זוכה גם לאחר מיתתו לחפש ולבקש את ה' יתברך ולא יוכלו להטעותו על-ידי עולם התוהו, מאחר שגם שם הוא מבקש את ה' יתברך, על-כן בקל יוכל לשוב למקום מנוחתו, והכל בכח הצדיק האמת שביטל גופו בחייו וזכה לעלות בחייו בעודו בגופו לבחינת 'איה', בחינת המאמר סתום דבראשית, בתכלית המעלה לעילא וכוי פדי שימשיך משם חיות חדש ונפלא לתקן כל הנפשות כלם.

קד.

לְכַבֹּד עֵטְרָת רֵאשִׁי אֲשֶׁר עֵטְרַת הָאֵמֶת עֵטַר לְרֵאשׁוֹ, וְהַעִיר אֶת רוּחוֹ
וְהַבְּעִיר אֶת לִבּוֹ לְהַבְּעִיר וּלְהַדְלִיק לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַנַּחַל נוֹבֵעַ, שֶׁרַק
הוּא יָכוֹל לְהַעֲלוֹת הַכֹּל מִכָּל הַיְרִידוֹת וְהַחֲשִׁכוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּלְתַקְּנָם.

אִחַ יָקָר, רֵאָה גַם רֵאָה כַּמָּה הַפְּלִיא הִי יְתִבְרָךְ חֶסֶדוֹ הַגָּדוֹל עִמָּךְ שֶׁנִּתְּתָ אֶת
נַפְשְׁךָ וְהַשְׁקַעְתָּ כָּל מַחְדָּךְ וְלִבְךָ לְהַפְּיִיר וּלְהַתְּדַבֵּק בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא אֹר הַחֲדָשׁ, שֶׁמִּגְלָה חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת עַד אִין חֶקֶר אֲשֶׁר
לֹא נִשְׁמְעוּ מֵעוֹלָם לְהַחֲיוֹתֵנוּ בָּהֶם אֶפְלוּ בְּתַכְלִית הַחֲשָׁךְ הַגָּמוּר שֶׁבְּאַחֲרֵית
הַיָּמִים הָאֵלּוּ שֶׁיִּשְׂרָאֵל תּוֹעִים עֲכָשׁוּ מְאֹד בְּהַטְעִיּוֹת שֶׁל כָּל הַנְּסוּגִים אַחוֹר
מֵהִי יְתִבְרָךְ אַחֲרֵי הַהֶבֶל שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת. אֵינְךָ יוֹדֵעַ אַחֲרֵי
חֲבִיבִי עַד הֵיכָן מִגִּיעַ הַחֶסֶד הַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁזָּכִינוּ לְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁהוּא גָּלָה
שֶׁהוּא כָּל תְּקוּנָתֵנוּ וְכָל חֲיוֹתֵנוּ וְחֲיוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. נוֹדָה לְהִי בְּשִׁכְבְּנוּ
וּבְקוּמָנוּ שֶׁזָּכִינוּ לְהֵיוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ, הִי יַעֲזֹר לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
שֶׁהַצְּדִיק יַעֲבִיר הַחֲשָׁךְ מֵעֵינֵינוּ וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת נִפְלְאוֹת הַחֶסֶד אֲשֶׁר הַפְּלִיא
עִמָּנוּ.

אוֹדְעֶסָר

דָּב

יִשְׂרָאֵל

ק.ה.

נַפְשִׁי וְלִבִּי, הַכּוֹסֶף לְשִׁתּוֹת בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵי הָאֵמֶת, דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וַיִּרְאֵת
הִי הַנוֹבֵעִים מִהַצְּדִיק הָאֵמֶת נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה הַמוֹצִיא אוֹתֵנוּ מִכָּל
הַטְּעוּיֹתִים וּמְבוֹכוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת.

פְּנִימִיּוֹת לְבָבְךָ וְלִבִּי יוֹדְעִים וּמְרַגִּישִׁים קֶצֶת נִקְדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה
וְהַיְשָׁרָה, אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב לְאוֹר הָאוֹרוֹת בְּחִיר מִבְּחִירֵי צְדִיקָא מְקוֹר
הַחֲכָמָה.

לְבִי אוֹמֵר לִי וְאֲנִי בְּטוֹחַ כִּי בְּפְנִימִיּוֹת לְבוֹ מְרַגִּישׁ אֲדָם הַכָּאֵב שֶׁל הַצָּרָה
הַזֹּאת מִן הַמִּצָּר וּמֵעֲמָקֵי עֲמָקִים, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים בְּעֵצָם
הַצָּרָה שֶׁבְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שֶׁמִּתְגַּבְּרִים חֲכָמֵי הַטֵּבַע וּמְרַבִּים סִפְרִים שֶׁל הֶבֶל
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁהֵם כֹּנְגָד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְכֹנְגָד הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה
וּמִתְלוֹצְצִים מִכָּל סִפְרֵי אֵמֶת, מִכָּל חֲכָמַת הַתְּלַמוּד וְהַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וְכוּ',
וְרוֹצִים לְהַפְּדֵךְ מִהַפְּדֵךְ אֶל הַפְּדֵךְ, לְהַשְׁפִּיחַ וּלְבַטֵּל הַתּוֹרָה. וְעַקֵּר הַמְּשַׁכֵּת
הַיְשׁוּעָה הוּא עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא עֹקֵרן שֶׁל כָּל הַצְּדִיקֵי אֵמֶת אֲשֶׁר
סִפְרֵיו הַקְּדוֹשִׁים עוֹקְרִים דְּעוּתֵיהֶם הַרְעוֹת וְנִמְחִין מִלֵּב יִשְׂרָאֵל וּמֵאִירִין
בְּיוֹתֵר אוֹר הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה עַל-יְדֵי רַבּוּי סִפְרֵיו הַקְּדוֹשִׁים וְתִלְמִידָיו

קו.

יְקִירִי, הַחוֹתֵר וְחוֹפֵר בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת בְּלִבּוֹ לְמִצָּא הַמִּים חַיִּים עִמָּקִים
אֲשֶׁר חָפַר וּמִצָּא הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, בְּאֵרוֹת מִים חַיִּים לְרַפְאוֹת תַּחֲלוּאֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁחָמַל עָלֵינוּ בְּדוֹר הַחֲלָשׁ הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל דוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי נֶאֱמַר
"וַיִּתְרַד פְּלָאִים אֵין עוֹזֵר לָהּ", כְּאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, אֶת
הַמַּעֲשֶׂה הַרַע הַנַּעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ בְּעֵתֵים הַלְלוּ. עָלֵינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלְלֵל
וּלְשַׁבַּח לָהּ יְתִבְרַךְ תַּמִּיד שְׁחָמַל עָלֵינוּ וְנָתַן אֹר קְדוֹשׁ וְחֲדָשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָב
כְּזֶה שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה. אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזָכֵינוּ לְחִסוֹת
וּלְהַסְתוֹפֵף בְּצֶל כְּנָפֵי הַצַּדִּיק, לֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ. בְּוַדָּאֵי עֵצָם
אֶהְבֶּתָּ וַיִּתְּשׁוּקֶתָּ הַחֲזָקָה אֶל הָאֵמֶת גְּרָמוֹ לָךְ שְׁתִּזְכֶּה לִידַע מֵהַצַּדִּיק.

קז.

אֶהוּבֵי כְּנַפְשֵׁי, שֶׁהַכְּנִיס בְּלִבּוֹ וּמַחוֹ זִיו נַעַם מְתִיקוֹת וְעֲרֵבוֹת אֹר הָאֵמֶת
הַזֶּה שֶׁעַל-זֶדוֹ נִכְנָסוֹן לָהּ יְתִבְרַךְ וּמִכִּירִים אוֹתוֹ. שְׁלוֹם וְחַיִּים אֵמֶתִים.

עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה זֹכִין עַל-יְדֵי אֵמֶת, גַּם עֵקֶר הַהֲתַעֲוֹרָרוֹת וְהַתְּחַזְקוֹת
לְתְּשׁוּבָה הוּא גַם-כֵּן רַק עַל-יְדֵי אֵמֶת. חֲזַק בְּנֵי וְאַמֶּץ בְּכָל כַּחַד לִילָךְ בְּדַרְךְ
הַיָּשָׁר וְהָאֵמֶת.

קח.

לבי יקירי, אֶשֶׁר אֶהְבֶּתוּ וְנֶאֱמַנּוּתוֹ לְהַצְדִּיק שֶׁהוּא עֵצָם הָאֵמֶת עֵצָם הַטּוֹב שָׁאִין כְּמוֹהוּ מְקַצֶּה הָעוֹלָם וְעַד קֶצֶהוּ אֵינּוּ זְקוּק לְדַבּוּרִים, כִּי מַעֲשָׂיו וּפְעֻלָּיו הַכְּפִירִים לְטוֹבַת יִשְׂרָאֵל לְזֹרַע לְהַצְמִיחַ וּלְהַזְרִיחַ בְּלִבָּם אֹרֶחַ הַצְדִּיק צוֹעֲקִים עַל זֶה בְּקוֹל גְּדוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם. אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְדָּה הַנְּעִים שְׂזָכִיתָ לְכָד.

הַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא מְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם וּמְמַשִּׁיךְ אֶמוּנָה בְּעוֹלָם וּמוֹרָה בְּדוֹרוֹת אֱלוֹ וּבְכָל הַדּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְבוֹא אֶת הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ, וּמְזַכֶּךְ וּמְבַרֵּר אֶת הָעוֹלָם בְּכָל פֶּעַם מִהַסְיָגִים וְהַפְסָלֶת עַד שְׂיִגְמַר הַבְּרוּר בְּבַהֲרֵי נִפְלָא בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, כְּמוֹ שְׂיִהְיֶה לְעֵתִיד בְּאֵמֶת בְּעֵת שְׂיִגְלָה ה' יִתְבַּרֵּךְ אֶת הַתּוֹרָה עֲתִיקָא סְתִימָאָה שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּעֵת קֶץ הָאֲחֵרוֹן עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, שְׁעַל-יְדֵי זֶה לֹא יִפְרוּ וְלֹא יַעֲבֹרוּ עוֹד עַל הַתּוֹרָה לְעוֹלָם וְיִתְקַן הָעוֹלָם בְּשְׁלֵמוֹת.

אִין לְעוֹלָם שׁוּם תְּקֵנָה וְתִקּוּהַ בְּשׁוּם פְּנִים כִּי אִם עַל-יְדֵי הַהֲתַקְרָבוֹת וְהַהֲתַקְשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת, אֲבָל הַשְּׂקָר מִתְגַּבֵּר וּמְחַשִּׁיךְ כָּל-כָּד עַד שָׁאִין רוֹאִין הָאֵמֶת כָּלֵל כְּאֵלוֹ לֹא הִיָּה בְּעוֹלָם.

ק.ט.

לבי יקירי, החושב מחשבות ועצות ותחבולות איך להגדיל לפאר ולפרסם את שם הצדיק הגדול האמתי בחינת משה רבנו, המכלה ומכניע ומשבר ומבטל האמונות כזביות המחשיכים עיני העולם ומעלימים ומסתירים אור הצדיק האמת, ומפרידים את הרגלים מן הראש, הינו שעושים פרוז בין כלל ישראל שהם בחינת רגליו, ובין הצדיק שהוא ראש בני ישראל. שעל-ידי זה העולם מחסר אמונה, ועל-ידי זה נתרבנו ספרי מינות וכפירות שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים. שלום וישע רב.

רבנו של עולם, מלא רחמים, מלך גואל ומושיע, רחם וחוס וחמל עלינו למענך ולמען הצדיקים האמתיים הגדולים, ולמדנו והורנו בלח וזכות הצדיק הגדול היחיד בעולם שהוא בבחינת משה רבנו שיש לו כח לעשות פדיון, לבטל כל הגזרות והדינים שנגזרו בכל עשרים וארבע בתי דיניך הקדושים, ותעורר רחמיך הגדולים וחסדיך המרבים ותשבר ותמגר ותכניע ותעקר ותבטל כל הכפירות מכל העולם כלו ובפרט מכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, וברחמיך הרבים תעורר ותמשיך את רצון בעולם תמיד, ותהפך השמד לרצון בלח וזכות הצדיק האמת בחינת משה שהוא עומד בין שמד לרצון, אשר מסר נפשו כל ימי חייו לבטל כל המינות

והכפירות מן העולם ולהעלות משמד לרצון, וגם עתה אחר הסתלקותו
עדן הוא עוסק בכל דור ודור לעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם
להוציאם משמד וכפירות ולהעלותם ולקשרם לרצון העליון ולהמשיך
אמונה גדולה בעולם. אגא ה', רחמן מלא רחמים חסדן מלא חסדים,
חושב מחשבות לבל ידח ממד נדח אשר מחשבות לבד לכל דור ודור, רחם
עלינו למענך בכתו וזכותו הגדול וחוסה עלינו בעת צרה הגדולה הזאת
אשר המינות והכפירות מתפשטים בעולם חס ושלוש מאד מאד אשר אין
דרך לנטות ימין ושמאל, וכמעט בכל יום נתפסין כמה נפשות ברשת
הכופרים המתנכים נערים בלמודם הרע ללמד חכמות ולשונות וכו', ואין
לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים ועל כח וזכות משה רבנו וכל
הצדיקים האמתיים הגדולים שיודעים להמשיך עת רצון ולהמתיק כל
הדינים שבעולם ולהפך משמד לרצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך ה' צורי וגואלי.

ישראל דב אודעסר

קי.

לבי יקירי, הבוער ולוהט בתמימות לבו אל הצדיק האמת הגבור ובעל כח
גדול שמכניע ומכלה ומבטל תקף הרע בשרשו ומגלה ומברר הטוב
שנסתר שם, ומתפך עצם הרע לטוב גמור, שעל-ידי זה הוא מקרב כל
הרחוקים מאד לה' ותברך. ה' יאריך ימים ויאיר בלבבך אורות הצחצחות
דאורייתא דעתיקא סתימאה, אשר שלחו אלקים לפננו לתקן העולם
בתכלית השלמות. יהי רצון שיתפרסם ויתגלה בעולם במהרה בימינו,
אזי יהיה העולם חדש לגמרי.

הצדיק האמת - כמוהו לא היה בעולם.

כשרואין שהעולם מעיזין פניהם כנגד הצדיק, ידעו שבודאי מלקחות
גדולות יתעוררו על מדינה זאת.

בלילה שיש לך פחד בשעת שנה אל תלך בדרך ביום.

כששוכחין את ה' ותברך ואינם נשענים עליו, על-ידי זה מתפחדים
מהאמות.

כשישראל באחדות, האמות מתפחדים מהם.

על-ידי שאתה נוטל עצה מהצדיק, על-ידי זה תזכה לתשובה.

קיא.

אחי יקירי, החס על עצמו ונתן את נפשו והשקיע כל מחו ולבו לדבק עצמו בהצדיק האמת שעוסק תמיד להחזיר כל העולם למוטב, אפלו המינים וכופרים גמורים ואפלו אמות העולם, וממשיך שלום נפלא וגדול ביותר בעולם, עד שעל-ידי רבוי השלום ישובו ויתהפכו כלם לאמונת ישראל ויכניעו עצמם אלינו ואנחנו נשלט בהם מרצונם.

אהובי, אחי, שמחת לבי, עיני תלויית למרום ומצפות ומקוות ומיחלות עד שיפתח ה' ברחמי את שפתי לפרש שיחתי לפניו יתברך על כל הצרות והתלאות העובר עלינו מיד שונאינו, למענו ולמען נאמן ביתו אשר אנו סמוכים עליו ועשה ברחמי ונציל את עמו ישראל מידם, ויעשה עמנו חסדים נפלאים וישועות חדשות להכניעם ולשברם כחרס הנשבר ונגילה ונשמחה בישועתו.

ה' יתברך יחזק לבנו לבטח בה' ולא יוכלו להפחיד אותנו עוד בעת צרה הזמנית, כי ה' אתנו והודיע לנו על-ידי הצדיק האמת שאפלו כמו שאנחנו בדורותינו אלה, עדין ה' עמנו ולא יזנח אותנו לעולם. בכל יום ויום עומדים עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם. בטח בה' כי לא יעזב אותנו לעולם. בחסדו הגדול הצילנו עד הנה, ולחסדו אנו מקוים שיצילנו תמיד. לה' הישועה והתקוה שיתחיל מעתה להושיענו ישועה שלמה.

קיב.

לבי ובשרי, אשר מצא חן בעיני ה' ונשא אותו על כנפי נשר ונתן לו לב חכם ומבין, להבין ולראות עין בעין האמת האמתית אשר נתן ה' ברב רחמי לעמו ישראל בדורותינו אלה, שהוא מקור רפואתנו וחיותנו, תקוננו ותקונתנו.

אין מקום לנוס מהפגעים ומכל החסרונות כי אם לה' יתברך, אל התורה ואל התפלה. חזק בני וחזק, כי עדין ה' עמך וחושב על תקונך ויבנדי לא יעזב אותך, ותהיה רגיל מאד בספרי רבנו זצ"ל.

כל הצרות והיסורים והרעות שעוברים על האדם חס ושלום, אם יסתכל על התכלית בודאי אינם רעות כלל, רק טובות גדולות, כי בודאי כל היסורים באים בכונה מה' יתברך לטובתו, אם להזכירו שישוב בתשובה,

אם למרק עוונותיו. ואם כן כל היסורים הם טובות גדולות כי פונת ה' יתברך הוא בודאי רק לטובה. נמצא שבכל הרעות והיסורים שיש לאדם חס ושלום, אם יסתכל על התכלית, הינו פונת ה' יתברך, לא יהיה לו יסורים כלל, רק אדרבא יתמלא שמחה מגדל רב הטובה, כשמסתכל שיש תכלית ביסורים הללו. כי התכלית הוא כלו טוב פלו אחד, וכשיש לו דעת ומסתכל על התכלית אינו מרגיש כלל צער היסורים.

ה' יודע האמת, כי מעיני תדמע דמעות על גדל צערך. ה' יהיה מעזך לדלג על הכל בשלום וייתהפך הכל לטובה.

ק"ג.

עצמי ובשרי, האוחז בכל כחו בהצדיק האמת שעוסק עדין עמנו לתקננו לנצח.

דע אחי, כי כל היסורים והצרות ששולח ה' יתברך על האדם חס ושלום, הכל הוא רק בכדי לשבר עזות הגוף ולעוררו בתשובה, בכדי שתוכל הנשמה להתקרב אל הגוף ולהאיר לו אור הצדיק שיש לו כח לתקן הכל בשלמות ולקרב הכל לה' יתברך באמת.

ה' יתברך ירחם מהרה, שאזכה לכתב לך דברי אמת שהם יקרים ונפלאים אשר אין ערוך אליהם, שהם עצות ורפואת הנפש והגוף והצלחות נצחיות לכל אחד.

ק"ד.

לבי יקירי, אשר נבער לבו כאש בוערת בחמימות והתלהבות גדול לאין שעור וקח להודיע ולפרסם באהבה רבה ובשמחה גדולה בכל המקומות לכל ישראל מסוד נוראות גדלת הנחל נובע, שידעו כלם אשר רק הוא לבדו יכול להוציאנו מהחשך ולגאל ולפדות אותנו מכל הרעות והחשכות העובר עלינו בדורותינו אלה שהוא סוף וקץ הגלות.

לְעַמֵּד בְּעִזְרֵי וּלְלַחֵם בְּעַדֵי בְּחֵרוֹף נֶפֶשׁ מִלְחָמָה חֲזָקָה וְקִשָּׁה כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לִי בַיִת מִקְדָּשׁ לְעַבְדֵי בּוֹ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ תּוֹרָה וְתִפְלָה וְהַתְּבוּדָּה וְשִׂיחָה בֵּינֵינוּ לְבֵין קוֹנֵי וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּ'. מִי יוֹכַל לְמַלֵּל וּלְהַלֵּל גְּדֹל הַפְּלִאָת וְהַפְּלִגָּת עֲרֹךְ הַמִּצְוָה נְעִימָה וְנִחְמָדָה הַזֹּאת הָעֲצוּמָה בְּלִי שְׁעוֹר וְעֲרֹךְ, וּמִי יוֹכַל לְשַׁעֵר מַה שֶּׁנֶּעֱשֶׂה מִזֶּה שְׁעֲשׂוּעִים נוֹרָאִים וְנִחַת לֵה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. אֲלֵמָּלָה לֹא בָּאתָ לְעֵלְמָא אֱלָא בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד - דִּי. מַה טוֹב חֲלָקָךְ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָךְ בְּזֶה וּבְבָא. אֲשֶׁרִיךְ שְׂזָכִיתָ לְכָךְ. הַדְּבַר הַפְּלִאָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה עֲשֵׂה רָשָׁם וְרַעַשׂ גְּדוֹל בְּכָל הָעִיר טְבָרְיָא, בְּכָל הַיְשִׁיבוֹת וּבִתְּי כְּנִסְיוֹת מְדַבְּרִים וּמְפָאֲרִים הַדְּבַר הַפְּלִאָה הַזֶּה בְּלִי שְׁעוֹר, וְכֵלָם מְבָרְכִים אוֹתְךָ מֵעַמְּקֵי לְבָבָם שְׂתֵאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וּבְרִיאִים וּמְתוֹקִים.

קִיּוּ.

לְכַבּוֹד עֲטָרַת רֵאשִׁי אֲשֶׁר עֲטָרַת הָאֲמֶת עָטַר לְרֵאשׁוֹ וְהָעִיר אֶת רוּחוֹ וְהַבְּעִיר אֶת לְבָבוֹ לְהַבְּעִיר וּלְהַדְּלִיק לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַנִּחַל נוֹבֵעַ, שֶׁרַק הוּא יְכוּל לְהַעֲלוֹת הַכֹּל מִכָּל הַיְרִידוֹת וְהַחֲשִׁכוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּלְתַקְּנָם.

מִחֲמַת רַבּוּי וְעֶצֶם אֶהְבֵּתְךָ הַחֲזָקָה הַחֲקוּקָה בְּעַמְּקֵי לְבָבִי תִמְיֵד, לֹא יִכְלָתִי לְהַתְּאַפֵּק לְעֲשׂוֹת חוֹבְתֵי הַמּוֹטָל עָלַי וְכַתְּבֵתִי בְּכָל כַּחֲוִי.

עֲקַר הַנְּפִילָה הַגְּדוֹלָה וְכָל הַנְּפִילוֹת שֶׁהֵם מְרִירוֹת הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְכַפִּירוֹת שֶׁהַתְּפִשְׁטוּ עֲכָשׁוּ כָּל-כָּךְ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְּבִים, הֵם עַל-יְדֵי רַבּוּי הַמַּחְלָקָת שֶׁחוֹלְקִין עַל הַצְּדִיק הָאֲמֶת. וְעַל-כֵּן עֲקַר הַתְּקוּן תְּלוּי עַל-יְדֵי שְׂתִיתְחַבְּרוּ כָּל יִשְׂרָאֵל יַחַד בְּאַהֲבָה וְשְׁלוֹם, כִּי עַל-יְדֵי הָאַהֲבָה וְהַשְׁלוֹם יֵשׁ לָהֶם כְּלִים שְׁלֵמִים בְּיוֹתֵר לְקַבֵּל הָאֲרַת הַשִּׁיר שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמֶת יִסוֹד עוֹלָם שֶׁעַל-יָדוֹ זוֹכִין לְצִאת מִיּוֹן מְצֻלוֹת תְּאֻוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַחֲכָמָה וְהַדְּעַת שְׁמַאִיר הַצְּדִיק הָאֲמֶת בְּבָנָיו וְתַלְמִידָיו.

קִיּוּ.

לְבִי וּבְשָׂרִי, הַמוֹכֵן לְבוֹא בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל הָאֲמֶת הָאֲמֶתִי הָאֲהוּבָ עָלָיו בְּעֲבוֹתוֹת אֶהְבֶּה לְלֹא גְבוּל בַּל יִנְתַּק לְעוֹלָם, וְזָכָה לְהִיּוֹת עַבְדֵי נְאֻמָּן בְּבֵית

אוֹצְרוּ שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁר הַשְּׁלוֹם, שְׁמִקְבָּץ וּמְכַנִּיס כָּל הַרְחוֹקִים וְהַנִּדְחִים וְרַשְׁעִים גְּמוּרִים לֵה' יִתְבָּרַךְ, וּמַגִּלָּה אֱלֻקוּתוֹ וּמְלֻכוּתוֹ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֶגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. מַה טוֹב וּמַה נְּעִים גּוֹרְלָךְ.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר עֲצֻמְנוּ מְאֹד מְאֹד מִקְלָקוּל הָאֵהָבָה וּמִפְרוּד לְבָבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁעַל-יְדֵי זֶה אֵין יְכוּלִין לְהִתְחַבֵּר וּלְהִצְטָרֵף יַחַד כְּאֲחִים וְרַעִים זֶה לְזֶה, רַק לְהוֹסִיף וּלְהוֹסִיף לְהַרְבּוֹת אֵהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּינֵינוּ כְּאֲחִים וְרַעִים אֲמִתִּיִּים זֶה לְזֶה, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִתְחַבֵּר וּלְהִצְטָרֵף יַחַד תְּמִיד שְׁעַל-יְדֵי זֶה יִתְגַּדֵּל וְיִתְרַבֵּה מְאֹד מְאֹד בְּנֵינִי הַבְּתִים הַנִּפְלְאִים וְהַקְדוּשִׁים שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּלִי מִסְפָּר, עַד שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶפְלוּ הַשׁוֹכְבִּים בְּחוּץ יִתְקַבְּצוּ וְיִתְאַסְּפוּ יַחַד לְכַנֵּס בָּהֶם, וְאֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם יִתְוַסְּפוּ עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְשֶׁכָּל הַתְּקַרְבוֹת גְּאֻלַּת וּישׁוּעַת כָּל יִשְׂרָאֵל תִּלְוִי בְּזֶה.

קִיט.

לְבִי וּבִשְׂרִי, שְׁנַחֲצָב מִמְּקוֹם גְּבוּהָ וְקְדוּשָׁה מְאֹד וְזָכָה לְהִיּוֹת עֶבֶד נְאֻמָּן אֶצֶל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וּמְקַבֵּל דְּבָרֵי אֵמֶת וְשֵׁם אוֹתָם לְעִמָּק לְבוֹ וּמוֹכֵן לְבוֹא בְּאִשׁ וּבְמִים עַל הַהִתְקַשְׁרוֹת אֶל הַצְדִּיק הָאֵמֶת הָאֲמִתִּי דְאֲמִתִּי הָאֵהוּב עֲלָיו בְּעִבּוֹתוֹת אֵהָבָה לְלֹא גְבוּל בַּל יִנְתַּק לְעוֹלָם. שְׁלוֹם וְחַיִּים אֲרַכֶּם.

כְּשִׁמוּצָא מוּם בְּיִשְׂרָאֵל וּמְקַטְרָג עֲלָיו, עַל-יְדֵי זֶה יוּכַל לְהִרְחִיקוֹ מִן הַקְדָּשָׁה.

כְּשִׁלּוּמֵד בְּאֵמֶת בְּסִפְרִים שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת צְרִיף לְשׁוּם לְבוֹ וְעֵינָיו הֵיטֵב לְהִבִּין נִפְלְאוֹת אוֹרָם הַצַּח וְהַנִּפְלָא וְעֵצִם הַעֲמִיקוּת וְהַמְתִּיקוּת שְׁנַעְעֵלִם וְנִסְתֵּר בָּהֶם, וְזֶהוּ הַעֲקָר - לְזַכּוֹת וּלְהַרְגִּישׁ הַמְתִּיקוּת וְהַנְּעִימוּת, וְאֵז יְכוּל לְרַאוֹת חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם, וְזֶה זֹכִין עַל-יְדֵי תִקּוּן הַכְּבוֹד, שֶׁלֹּא יִקְבַּל שׁוּם כְּבוֹד לְעַצְמוֹ רַק כָּל הַכְּבוֹד יַעֲלֶה לֵה' יִתְבָּרַךְ. גַּם יִזְהַר שֶׁלֹּא לְדַבֵּר עַל שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, רַק אֲדַרְבֵּא יִשְׁתַּדֵּל בְּכָל כַּחוֹ לְמַצֵּא זְכוֹת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְאֶפְלוּ אִם נִדְמָה חֵס וְשְׁלוֹם לְרַשָּׁע גְּמוּר יִשְׁתַּדֵּל לְמַצֵּא בּוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁשֵׁם אֵינוֹ רַשָּׁע, עַד שֶׁיְהִיָּה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יִפְהַ וְנִאָּה בְּעֵינָיו. גַּם עַל-יְדֵי שְׁמִרְגִּישִׁים מְתִיקוֹת דְּבָרֵי הַצְדִּיק נְצוּלִין מְלֵהוּת אֶלְמוֹ.

ק.כ.

לְכַבֹּד אֱהוּב וְנֶחֱמַד בְּעֵינַי ה', אֲשֶׁר בּוֹ בָחַר ה' וְהַעִיר אֶת רוּחוֹ וְהַבְעִיר אֶת לְבָבוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת לְהַבְעִיר וּלְהַדְלִיק לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַנֶּחֱל נוֹבֵעַ שֶׁהוּא אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַחַי גַּם עִכְשָׁו בְּדוֹרוֹתֵינוּ וּלְכָל הַדּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְבוֹא, לְהוֹצִיאֵם מֵעַמְּקֵי עַמְּקֵי הַיְרִידָה וְהַחֲשֹׁךְ שֶׁל הַתְּהוֹם תַּחֲתוֹת, וּלְהַעֲלוֹתָם מֵעֵלָה מֵעֵלָה לְתַכְלִית הָעֲלִיָּה, שְׂיִדְעוּ כֻלָּם אֶת ה' וּלְעַבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד.

אָחִי יִקְרִי, כִּכָּר כְּתַבְתִּי כִּמָּה פְּעָמִים מְגֹדֵל הַהֲתַקְשְׁרוֹת וְהַאֲהָבָה הָאֲמִתִּית אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בִּינִי וּבֵינְךָ, לְבִי קָרוֹב אֵלֶיךָ מְאֹד וְנִמְשָׁךְ אַחֲרֶיךָ בְּתִשׁוּקָה גְדוֹלָה וְגַעְגּוּעִים נִמְרָצִים עַד שֶׁאֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ תַּמִּיד, כִּי מִחֲמַת הָאֲהָבָה הַחֲזָקָה הַנִּפְלְאָה אֵינִי יָכוֹל לְנַתֵּק עֲצָמֵי מִמֶּךָ וּלְפָרֵד מִחֲשַׁבְתִּי מְאֹדְךָ, כִּי בְּאֲמַת לֹא נִמְצָא בְּכָל הָעוֹלָם אֲנָשִׁים אֲחִים אוֹהֲבִים נְאֻמָּנִים אֲמִתִּיִּים כְּמוֹתֵנוּ. מֵאֵת ה' הֵיטָה זֹאת מִן הַשָּׁמַיִם. וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲצָמֵנוּ מְאֹד שֶׁלֹּא תִפְגַּם הָאֲהָבָה חֵס וְשְׁלוֹם אֶפְלוּ כַּחוּט הַשְּׁעָרָה, כִּי רְאוּי לָנוּ לְאָהֵב עֲצָמֵנוּ בִּיתֵר שְׂאֵת וְיִתֵּר עַל מִחֲמַת שְׂזָכֵנוּ לִידַע מְאֹד אֲמַת נוֹרָא כְּזֶה יוֹתֵר מְכָל הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ לָנוּ חֵלֶק בְּפִרְסוּם וְהַתְּגַלוֹת הַצְּדִיק הָאֲמַת בְּעוֹלָם, שְׂמִמְנוּ תַצְמַח הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה לְעַם יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם, שְׂכַלְכֵם יִדְעוּ אֶת ה' וְיִתְּנוּ לוֹ כֶּתֶר מְלוּכָה.

אֲנִי מִחֲבֵק אוֹתְךָ תַּמִּיד בְּאִמְרֵי פִי בְּתַפְלוֹת וְתַחֲנוּת חַמוּת מִתּוֹךְ חֲמִימוֹת וְעַמְּקוֹת נִשְׁמַתִּי, שְׂיִתֵּן לְךָ ה' חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, וְיַעֲלֶה נֵר הַצְּלָחָתְךָ לְעִילָא וְלְעִילָא בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, וְהַעֲקֹר שְׂתַקְשֹׁר עֲצָמְךָ בְּאֲמַת לְרֹאשׁ מְבַחֵר הָאֲמַת.

אודעסר

דב

ישראל

קכא.

לְבִי יִקְרִי, שְׂזָכָה לְהַתְּאֵמֵץ וּלְבוֹא לְעִזְרָה בְּרוּחַ נְדִיבָה וְלָתֵת יָד נְאֻמָּנָה בְּהַקְמַת בְּנֵי חֹדֶשׁ וּמִפְאָר לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל שֶׁל רַבְּנֵנוּ זצ"ל, שְׁלוֹם וַיֵּשׁ עִלָּה.

היום יום חמשי בבקר, שצריכין להכין על שבת קדש, הגיעני מכתבו הנעים וחמוד לי מכל הון בצרוף ציק על סד חמשה ליי. היה לי שמחה ומשיבת נפש שראיתי שזכה למצנה גדולה כזו, וביותר גדלה שמחתי מזה שזכיתי לשמע משלומי. יוסיף ה' עליך תמיד ברכה וחיים ושלוש עד העולם. ישלם ה' פעלו הטוב ומשפחתו תהיה שלמה מאת ה'. התפללתי עבור נשמת חותנו ז"ל, שיזכה לפנות ולדרש בכל כח את הצדיק האמת הנחל נובע מקור חכמה, שיכול לתקן אותו בשלמות.

ק.כב.

לשים פתיחה

ישמח לבי בקרבי ויתענג בתענוגים גדולים על ברכתך הנאמנה ועל אהבת לבך ועל גדל חסדך שהוספת עלי כל-כך בהסד 300 ליי, תשואות חן חן לך. עיני ולבי אל אבינו שבשמים נשואות בתפלה ובקשה שיחנך ויצליחך וישמר וינצר ויציל אותך ואת ביתך מכל מיני חלאים וגזרות קשות, ויבריא וירפא אתכם בגוף ובנפש לארץ ימים ושנים טובים ובריאים.

ק.כג.

לכבוד בני יקירי, המתנהג בחסד בעונה ואהבה עם כל אדם.

בני יקירי, תתן שבח והודיה לה' ותברך אשר עד כה עזרונו רחמי ותברך, ואהבתו חקוק בלבי ולא אוכל לשכחו כלל. הצטערנו מאד על שעשית מאמץ גדול כזה שהוא למעלה מכתך, עכשו האמא וכן גם אני מבקשים ממך שלא תשלח לנו כסף, עד שירחם ה' ויברך אותך וירחיב את גבולך, ונר הצלחתך יעלה לעילא ולעילא בגוף ונפש.

קכד.

לְכָבוֹד וְקִירֵי חֲמֻדַּת לְבַי, הָעֶסְקוֹן הַחֲרָדִי וְרַב פְּעָלִים בְּתוֹרָה וְיִרְאַת ה' הַדְּגוּל בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת, הַנְּכַבֵּד וְהַנְּעִים, הַנְּחַמֵּד וְחַבִּיב לְכָל, וְלַרְעִיתוֹ הַנְּכַבֵּדָה מְאֹד, אִשָּׁה יִרְאַת ה' הִיא תִתְהַלָּל.

הֲרִינִי שׁוֹלַח לָכֶם בְּזֶה אֶת בְּרַכְתֵּנוּ הַחַס וְהַלְבָּבִי בְּשֵׁמִי וּבְשֵׁם כָּל מְשַׁפְּחָתִי, בְּרַכַּת 'מִזֵּל טוֹב' לְשִׁמְחַת כָּלִילוֹת בְּתַכֶּם הַנְּכַבֵּדָה וְהַמְהַלְלָה. יְהִי רָצוֹן לְפָנַי אֲבִינוּ שֶׁבְּשֵׁמִים שִׁיְהִיָּה זְוֹגָם עוֹלָה יָפָה בְּגִשְׁמֵי וְרוּחֵנִי, וַיִּזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָת, בֵּית יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וַיִּצְאוּ מֵהֶם דְּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל וּכְשָׁרִים כְּרָצוֹנְכֶם הַטּוֹב, וְתִרְוּ רַב עֲנָג וְנַחַת מֵהֶם וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

ה' יִזְכְּנוּ לְרֵאוֹת בְּשִׁמְחַתְכֶם שִׁמְחַת עוֹלָם, שֶׁתִּזְכּוּ לִילְדָה בְּדָרְךָ הַיָּשָׁר בְּדָרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

קכה.

לְכָבוֹד לְבַי וּבְשָׂרִי, שֶׁהִשְׁקִיעַ אֶת מְלוֹא כָחוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק.

חֲסִדֵי ה' אֲזַכִּיר עַל כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ בְּרַב רַחֲמָיו, אֲשֶׁר הוֹסִיף שָׁנוֹת חַיִּים לְאִמָּא בְּדָרְךָ נֶס נִפְלָא, וּבְרוּךְ ה' מִצָּבָה הוֹלֵךְ וְטוֹב, כֵּן בְּרַחֲמָיו יוֹשִׁיעֵנו וַיִּגְמַר רַפּוּאֲתָהּ מִן הַשָּׁמַיִם לְאַרְךָ יָמִים.

הִיא נִמְצְאָת עֲדִין בְּבֵית חוֹלִים לְכַמָּה יָמִים, וְכָל הַיְלָדִים מִתַּל-אֲבִיב וְטַבְרָיָה מְבַקְרִים אוֹתָהּ כְּמַעַט בְּכָל יוֹם בְּשִׁמְחַת לְבָם.

קכו.

לְכָבוֹד עֲצָמֵי וּבְשָׂרִי, הַקָּשׁוּר בְּקִשְׁרֵי חֲזָקִים בְּהַאִילָן הַנִּפְלָא הַקְּדוּשׁ וְנוֹרָא מְאֹד. שְׁלוֹם וְחַיִּים וְיִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת.

אין לתאר ואין לשער גדל עצם שמחת לבי שקבלתי ממכתבך הנעים לי, המתוק מדבש לפי, וזכיתי לשמע משלומכם פי טוב. יתן ה' גם לעתיד שאזכה לשמע תמיד מכם אף טוב וחסד כל ימי חיי. גם היה לי רב ענג ונחת רוח בלי שעור שראיתי שיש לך זכות לקיים המצוה המיוחדת של עשרת הדברות כבוד אב "למען יאריכון ימיה".

קבו.

בבת עיני ולבי, אשר חס לבו בקרבו ובוער פאש להדליק אור הצדיק האמת בעולם.

אחי יקירי, נפשי ולבי, אל תתירשל בהמצוה ששלח ה' ליך ותעשנה לשם שמים בלי אחור כלל, ותהיה זריז לעשות כל מה שמוטל עליך לעשות. אל תאמר אעשה אותה למחר, שפא לא תפנה.

קבת.

שלום לאהובי וחביבי כנפשי החפץ בנקדת האמת האמתית.

כלתה נפשי אחריך לראות בשבע שמחות את פניך המאירים והנעימים, ולבי תמיד עמך ואוחז ביך להכניסך בעת ההתבודדות ושפיכת לבי לפני ה' יתברך בתחנונות ובקשות וצעקות.

באתי כמה פעמים להיכלו החדש לקבל פניו הנעים ולא נתנו לי בשום אפן.

קכט.

אחי יקירי, הגודל וצומח ממימי הדעת של הצדיק.

לבי ובשרי היקר, קבלתי מכתבך הנעים והשמח, תשואות חן מעמקי לבבי על כל דבור ודבור שיצא מלבך הכשר והישר באמת לאמתו.

אתמול התקשרתי למקום עבודתך, ונאמר לי שכבר עברת לפנסיה מתחלת החדש. ושמחתי מאוד מהבשורה טובה שכזו בשמעי זאת, כי עכשו תהיה בן-חורין לעבד ה' בתורה ותפלה.

קל.

לכבוד ידידי כנפשי, אשר גבורתו הפליאה פלאים להאיר בעולם נתיבות גנזי חכמתו של הצדיק האמת.

ביום ח' כסלו באת לפה עיר הקדש טבריא, המקום הקדוש שזכינו להתחבר ולהתקשר אל הנחל נובע בשנת תשי"ז ט"ו בשבט. הקשר אשר עשה ה' בינינו וכל דברי האמת ששמעת ממני מנעם סוד נוראות גדלת הצדיק האמת - לא דבר קטן הוא, ומכלם תוכל להבין שהוא מעשה גדולה עמקה ונוראה מה שאי אפשר לשער במח, ואם יאמר החכם לדעת - לא יוכל למצא. ובזה תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת ובכל מקום, כי עוד לא אבדה תקותנו בחסדי ה' וחמלתו הגדולה.

חזק ואמץ בכל הדברים ששמעת מכבר, ותזכר בכל פעם עצם גדולות ונוראות כחו של זקן שבזקנים דקדשה שאנו חוסים בו, שבעצם כחו בודאי יתקן הכל בעזרת ה' יתברך. ה' יחזק לבך ברצון חזק וכסופים גדולים לכסף שיהיה לך חלק גדול בעסק זכות הרבים לדורות.

אודערסר

דב

ישראל

קלא.

הַחֲבִיב לְפָנַי ה' כָּבוֹד יַחֲדָה, כָּבוֹד יָקִיר, וּמִתְפָּאֵר בּוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּכָל נִקְדוּתוֹ הַטּוֹבוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, וְהַעֲקָר בְּהִנְקָדָה הָעֲלִיוֹנָה הָעוֹלָה עַל הַכֹּל וְשָׂרֵשׁ הַכֹּל, שֶׁהִיא אֲהַבְתּוֹ וְתֵאֵוָה שְׂמֵתָאוּהָ בְּכָל לְבוֹ אֵל הַמְּנַהִיג הַחֲכָם הָאֱמֶת שֶׁהוּא כָּל חַיּוֹת וְחַיּוֹת וְשָׂרֵשׁ כָּל הַבְּרִיאָה לְדוֹרוֹת עוֹלָם. ה' יָרַחֵם עַל עַמּוֹ וַיִּשְׁמַח וַיִּרְפָּא נַפְשֵׁךָ, וַיַּחֲזֵק כַּחֲדָ וַיְבָרֵא וַיִּתֵּן לְךָ חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, לְרֵאוֹת בְּנֵעַם ה'.

אֲשָׁרֶיךָ שְׂאֵתָה זֹכֵר מַעֲלַת נַפְשֵׁךָ הַיָּקָרָה לְרַחֵם עָלֶיךָ לְחַסוֹת תַּחַת כַּנְּפִי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת. הִיָּה לִי לְעִנֵּג וְשַׁעֲשׂוּעִים מְלֵהֵט הַהִשְׁתַּוְקָאוֹת וְהַאֲהָבָה הַחֲזָקָה שֶׁלְּךָ אֵל הַצַּדִּיק שֶׁעַל-יָדוֹ נִדְחָה וְנִתְבַּטַּל הַחֲשֵׁךְ וְסִכְלוֹת שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאַמוֹנוֹת קְזָבוֹת.

קלב.

לְכַבּוֹד יָקָר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְאוֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַמְּאִיר עָלֵינוּ אוֹר הַתְּגִלוֹת אֱלֹקוֹתוֹ וְתִבְרָךְ גַּם בְּמַחְשָׁפִים מְרִים וּמְרוֹרִים כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּדוֹר הַחֲשֵׁךְ הִזָּה. שְׁלוֹם רַב.

בְּנֵי יַקִּירִי, מַחֲמַד עֵינַי, שִׁים לְבָךָ שׁוֹב וְתִסְתַּכַּל וְתִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב עַל גְּדֹל חֲסָדֶי ה' אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּךָ עַד הַנְּהָ. פָּקַח עֵינֶיךָ וְלִבְךָ וְהִבֵּט בָּהֶם בְּאֵמֶת וּבִתְמִימוֹת וְתוֹכַל לְהַבִּין אֱמֶת דְּבָרֵנוּ, וַיֵּשֶׁב דַּעְתְּךָ הֵיטֵב כִּי לֹא דָבָר רִיק הוּא, כִּי הוּא חַיִּיךָ. כָּל דְּבוֹר וְדְבוֹר שֶׁתִּשְׁמַע מֵאִתְּנוּ יִהְיֶה לְךָ לְטוֹבָה אֱמֶתִית. וְאִם הָאֱמֶת מְשֻׁלָּךְ אֲרָצָה וְאֲסוּר לְגִלוֹת דְּבוֹרִים כְּאֵלֶּה לְמִי שֶׁלְּבוֹ חֵלֶק מִזֶּה שֶׁלֹּא יַחֲלַק יוֹתֵר, שִׁים לְבָךָ הֵיטֵב לְהַדְּבִירִים וַיֵּשֶׁב דַּעְתְּךָ הֵיטֵב. בְּעַל הַרְחָמִים יוֹלִיכֶךָ בְּדֶרֶךְ הַיֶּשֶׁר וַיִּשְׁיבֶךָ בְּכָל עֵת אֵל נִקְדַּת הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ.

קלג.

עיני ולבי, אשריך שזכית לזה, שהצלחת ונצלת מהתנגדות וחקירות וקשיות על הצדיק האמת, עצם האמת. זכר זאת והתאווש והתחזק והיה לאיש חיל, כי לא דבר ריק הוא, ואנו מחיבים להודות ולהלל לה' יתברך שהצילנו מטעות ומבוכה כזאת וכו'. במקום תנושע יהודה וירושלים.

להיות נודע לדורות, כי בשנת תקצ"ה, בזאת השנה היתה מחלקת גדולה עד למאד והתחילה אחרי ראש השנה ונמשכה כל השנה, וגם בשנת תקצ"ו גם-כן לא נשקט המחלקת עד שנת תקצ"ח שמתו במיתה מגנה ומיתה משנה הבעלי לשון הרע ורכילות אשר דרכו לשונם "לירות במסתרים תם" וכו', וביניהם היה הנגיד משה מכפר שערעועץ אשר שלם רעה תחת טובה.

קלד.

המעדן ומענג את נפשו בפלאי אורות הצחצחות העליונות מאד המחיים ומרפאים את גופו ונפשו, ומטהרים מאבי אבות הטמאה של המינות ואמונות כזביות של השקרנים בעלי כבוד וגאווה הלוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את ישראל מהצדיק האמת שהוא עקר מקור ושרש חיותם לדורי דורות לנצח, ועל-ידי זה הם מעכבים את הגאולה וגורמים כל הכפירות וכל הצרות והחרבנות שבא על ישראל. אבל הצדיק בודאי יגמר הכל כרצונו לתקן העולם בשלמות כמו שהבטיח ואמר: "האני לא גמרתי! גמרתי ואגמר!"

ה' יתברך ראה שבעונותינו הרבים מתגברים בכל דור ודור העזי פנים שבדור.

לפעמים צדיק גדול נתהפך לאיש אחר מחמת שנאהז בו נשמת אדם רשע ועל-ידי זה נופל לעברות ופגמים חס ושלום, ולפעמים נתעבר ברשע נשמה קדושה שעל-ידי זה מתעורר בתשובה, וכל אדם כפי בחירתו וכפי כסופיו והתחזקותו ואמונתו בה' יתברך כמו כן ה' יתברך מתגלגל עמו ברחמיו.

קלה.

לבי יקירי, החותר למצא המים טהורים שמטהרים מטמאת מת שהוא מינות ואמונות כזביות, ומגדלים אמונה שלמה צחה וברורה, שעל-ידה יכירו וידעו כלם את ה'.

על פי רב הפוגמים בברית קדש באים לידי כפירות גדולות ולאמונות כזביות ומזה באים כל האפיקורסים והכופרים, וכן כל החולקים על הצדיק האמת ואנשיו הכשרים אמתיים, שזה גם-כן בחינת כפירות, כי באמת הכל אחד, כשמאמינים בהצדיק מאמינים בה' יתברך, כי אי אפשר להאמין בה' יתברך בלא אמונת הצדיק, כמו שכתוב: "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", כי הא בהא תליא. וכל מי שרוצה לחוס על נפשו, להציל נפשו מן השאול תחתיות ומתחתיו, עקר תקונו שישליך באמת שכלו לגמרי כאלו אין לו שום שכל ודעת כלל ויתחזק באמונה שלמה לבד בה' יתברך ובצדיקים האמתיים בתכלית הפשיטות בלי חכמות כלל ואז בודאי בלי ספק יזכה לתקן כל פגמיו, ויזכה לתשובה שלמה אמן.

קלו.

בת עיני ולבבי, שזכה ברחמים ונסים גדולים מאת ה' להרגיש ולהאמין בהצדיק האמת היחיד בעולם שהוא אב הרחמים והחכמים וראש לכל בחירי צדיקיא יחידי הדורות, וחושב וחותר במסירות ביגיעות עצומות מקרב לב בוער ולוהט כגחלת אש, לגדל ולפאר ולפרסם בכל העולם את שם הצדיק האמת שהוא הבעל הבית של העולם, הוא החן והפאר וההדור והיפי של כל העולם כלו, שכל עקר הגאולה שעתידי להתגלות על-ידי משיח צדקנו לעתיד על-ידו, ותקון העולם תלוי בו.

עקר התגברות השטן, הוא מחמת שהעלים מאתנו את הצדיק האמת.

"בראשית לעיני כל ישראל" תורה ס"ז לקוטי תניינא, פרסום שם הצדיק, ועין בלקוטי הלכות:

ארח חיים, ט' באב ושאר תעניות, הלכה ג'.

ארח חיים, לולב ואתרוג הלכה א'.

ארח חיים, חנכה הלכה ד'.

חֲשׂוֹן מִשְׁפָּט חֶלֶק א', חֲלוּקֵת שְׁתַּפְּיִן, הֶלְכָה ה'.

חֲשׂוֹן מִשְׁפָּט חֶלֶק א', מִצְרָנוֹת הֶלְכָה ד'.

חֲשׂוֹן מִשְׁפָּט חֶלֶק א', מִתְנַה הֶלְכָה ג'.

חֲשׂוֹן מִשְׁפָּט חֶלֶק ב', נִזְקֵי מָמוֹן הֶלְכָה ג'.

יֹרֵה דְעָה חֶלֶק א', בָּשָׂר וְחֶלֶב, הֶלְכָה ב'.

יֹרֵה דְעָה חֶלֶק ב', מְזוּזָה הֶלְכָה ב'.

קלז.

לְכָבוֹד עֵינֵי וְלִבִּי, הֶחֱבִיב כָּבוֹן לִפְנֵי ה' עַל גְּדֹל חֲבָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, וְגִזֹר עָלָיו
וּבַחַר אוֹתוֹ מֵעַת תַּחֲלֵת הַנִּזְיוֹתוֹ בְּבִטּוֹן אִמּוֹ לְהִיּוֹת וְכוּ'... כְּדִי שְׂיִפְתַּח עֵינֵיהֶם
וְלִבָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂיִרְאוּ אֶת אֹר הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הַגָּנוּז וְצָפוֹן וְטָמוֹן, הַמְאִיר
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

הַסְטָרָא אַחֲרָא רוּצָה חֶס וְשְׁלוֹם לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת אֹר אֱלֹקוֹתוֹ
יִתְבַרֵךְ לְגַמְרֵי.

כָּל עֵקֶר קִנְיָנוֹ וְהַתְגַּרְוֹתוֹ שֶׁל קַלְפַּת עַמְלֵק הוּא לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֹר
הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת שֵׁם ה'.

יֵשׁ מְאוּרֵי אֹר וְיֵשׁ מְאוּרֵי אֵשׁ וְזֶה לְעֵמֶת זֶה, כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרִין מְאוּרֵי אֹר אֲזִי
נִכְנָעִין מְאוּרֵי אֵשׁ, וְכֵן לְהַפְּדָ חֶס וְשְׁלוֹם, כְּשֶׁנִּסְתַּלְקִין מְאוּרֵי אֹר אֲזִי
מִתְגַּבְּרִין מְאוּרֵי אֵשׁ חֶס וְשְׁלוֹם, וְזֶה בְּחִינַת חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וּמְאוּרֵי
אֹר בְּחִינַת אֹר הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וּמְאוּרֵי אֵשׁ בְּחִינַת מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר
שְׂאִין בָּהֶם שֵׁם ה' כָּלֵל.

דַּע אַחֵי, כִּי יֵשׁ צַדִּיק אֲמֵתִי שֶׁהוּא הַהַדּוּר וְהַיְפִי וְהַפָּאָר וְהַחוֹן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם
כְּלוּ, וְכִשְׁזָה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַיְפִי וְהַפָּאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם נִתְפָּרְסָם וְנִתְגַּדֵּל
בְּעוֹלָם אֲזִי נִפְתָּחִים הָעֵינִים שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁכָּל מִי שֶׁנִּכְלָל בְּזֶה הַחוֹן הָאֲמֵת
שֶׁל זֶה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַחוֹן וְהַיְפִי שֶׁל הָעוֹלָם, דְּהִינּוּ שְׂמִתְקָרֵב אֵלָיו וְנִכְלָל
בוֹ, נִפְתָּחִין עֵינָיו וְיִכּוֹל לְרְאוֹת וְלְהַסְתַּכֵּל בְּעַצְמוֹ עַל כָּל הַמַּדּוֹת אִיךָ הוּא
אוֹחוֹז בָּהֶם, וְגַם יִכּוֹל לְרְאוֹת וְלְהַסְתַּכֵּל בְּגִדְלַת ה' וְלְהַסְתַּכֵּל בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי
שְׂנִיפְתָּחוֹ עֵינָיו עַל-יְדֵי הַתְגַּלוֹת הַפָּאָר שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת. וְכִשְׁזָה הַצַּדִּיק

נתגלה ונתגדל ונתפרסם בעולם ויש לו שם גדול בעולם, אזי נתגדל שמו
יתברך, וכך מה שנתגדל יותר שם הצדיק - נתגדל יותר שמו יתברך
כביכול. וכשנתגלה הפאר והיפי של הצדיק האמת ונתגדל שמו, שזה
הגדלת שמו יתברך כביכול, שעל-ידי זה נעשין המחין וכח הראות
ונפתחין העינים של ישראל. וזה 'בראשית', אותיות ראש בית, בחינת
הבעל הבית, כי זה הצדיק הוא הבעל הבית של העולם שהוא משגיח על
העולם ומחזק בדקי הבית כי תקון העולם הוא על-ידי זה. וזהו
'בראשית', אותיות ראשית בית, לעיני כל ישראל, הינו הצדיק הנ"ל
שהוא הפאר של העולם שעל-ידו נפתחין עיני כל ישראל. אבל יש חס
ושלום להפך ממש, כשמתגברים ונתגדליו המפרסמים של שקר שעל-ידי
זה נתעלם שם ה' חס ושלום וכו'.

העקר הוא הצדיק האמת שהוא הפאר והחן והיפי של כל העולם כלו,
בחינת "יפה נוף משוש כל הארץ".

קלח.

לכבוד חמדת לבי, המתגעגע מאד אחר הבעטלר הנורא בעל כתפים
רחבים הנושא אותנו מכל מקומותינו לבחינת למעלה מן המקום, ונצל
מאבי אבות הטמאה שהיא המינות ואמונות כזביות של השקרנים
הרודפים אחר כבוד וגאון, ולוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את
נפשות ישראל מהצדיק האמת הרועה האמתי שהוא מקור ושרש חיותם
וישועתם לדורי דורות לנצח, ועל-ידי זה הם גורמים כל הכפירות וכך
הצרות שבא על ישראל, שזהו עוון פלילי מאד יותר מכל עברות החמורות
שבתורה. אבל סוף סוף יגמר הצדיק את שלו, מה שהתחיל לתקן כל
העולם בתכלית השלמות כמו שהבטיח לנו ואמר: "גמתי ואגמר, נצחתי
ואנצח". שלום, ברכה וכל טוב.

אשריד שקשרת את לבך להצדיק ונצלת מאבי אבות הטמאה של המינות
ואמונות כזביות של השקרנים ועזי פנים הרודפים אחר כבוד וגאון
ולוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את ישראל ממקור ושרש חיותם
שהוא הצדיק הרועה האמתי שמקבץ נדחי ישראל ומקרבים לה' יתברך,
שעל-ידי זה הם גורמים כל הכפירות והצרות שבא על ישראל ומעכבים
את הגאולה, וכל הגזרות הם הגורמים והם גרמו את החשך ואפלה של
האמונה הקדושה ועל-ידם התגבר הכפירה וכל הגזרות והצרות והשוואה
של היטלר עמלק ימח שמו.

קלט.

מחמד עיני ולפי הנעים, ה' עזוז וגבור יהיה מעוזך ויחזק לבבך בכל עז ותעצומות להמשיך על עצמך הארה מהשיר העליון החדש של הצדיק האמת שיתער לעתיד על-ידי משיח צדקנו, שהוא שרש וחיות הכל, והוא מקור כל השמחות ועל-גדו נעשים גרים ובעלי תשובה.

הנגון והשיר העליון, 'לקוטי תפלות': מב, מט, נד, סד, קלח, חלק ב' : ח.

משיח, 'לקוטי תפלות': ב, ג, טו, טז, סו, פ, פא, קיב, קמב. חלק ב' : א, ב, כו, מב.

קמ.

ידיד לבי הנעים, הצומח ממעיני החכמה של הצדיק האמת, אור חדש ומצחצח שממרק ומצחצח העינים לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות הטמאה והשקר של המינות ופמונות כזביות המחשיכים העינים ומחריבים העולם, ולכנס בהיכל החכמה העליונה והשכל האמת.

מי שרוצה לחוס על חייו האמתיים באמת אזי הוא צריך להתחזק בכל כח לשמור עצמו מאד מהשקר והזהמא המשוטטים בעולם, ולהיות חזק ואמיץ וגבור חיל מאד לא להכניע את עצמו כנגד המונעים מלהתקרב להצדיק, בפרט נגד הבעלי גאון שהם בחינת המון, שהם החכמים בעיניהם הרוצים להרחיקנו מהצדיק האמת, כמו שכתוב: "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה".

קמא.

לכבוד מחמד עיני, אשריך שזכית להאמין בהצדיק האמת אב החכמים וראש מבחר האמת מבחירי צדיקי, הסתוים הנסתר והנעלם בתכלית ההעלם, שמבטל שרש הרע והקלפה הכי חזקה עמקה וקשה מאד בחינת המן עמלק.

אין להעריך לתאר ולשער את גדל השמחה וענג נפשי והחיות דקדושה שקבלתי ממכתבך שהאיר את עיני דעתי ולבבי באור נפלא ונורא מאד, גם עדין חקוק בלבי גדל השמחה והאהבה של יום הפורים, בראותי כי תהלה לאל אהבת אמת והאחדות שבינינו הוא בשלמות ולא נפגם כלל. ה' ירחם שנזכה להוסיף להתראות תמיד באהבה אפלו ממרחק, ולשמע דברי אמת ולשתות מים חיים צוננים הנוזלים ממקור החכמה והחסד המטהר מכל הטמאות.

בפורים עוסקים להכניע הרוח סערה רוח הטמאה הנמשך מבחינת הרב דקלפה, ולהגביר ולהמשיך בחינת הרוח חיים דקדושה הנמשך מהצדיק האמת שעל-ידו נשלמין כל החסרונות ונתכפרים כל העוונות.

רבוננו של עולם, מחיה מתים, רחם עלינו והחינו וקיימנו וקדשנו וטהרנו מטמאת מת שהוא אבי אבות הטמאה שהם הרהורי נאוף שהתגברו והתפשטו בעולם מאד עד אשר "טבענו בין מצלה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו". זכנו בכח קדשת פורים שנזכה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת הפרה אדמה תמימה שהיא בחינת הארת הצדיק האמת לטהרנו באמת מטמאת מת, ועזרנו והושיענו לקיים המצוות של פורים בקדושה ובשמחה גדולה כל-כך עד שנזכה על-ידי זה להיות נזהרים באמת ממשוהו חמץ בפסח ולקיים כל המצוות הנוראות של פסח בקדושה גדולה ובשמחה נוראה ועצומה. ואזכה בכח הצדיק האמת לגרש ולבטל ממני ומכל ישראל קלפת המן עמלק ימח שמו, ולהמשיך קדשת הנס והישועה של פורים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

קמב.

אחי יקירי נפשי ולבי, שקשר עצמו באהבה עצומה אל הצדיק הגבור ובעל כח גדול המוריד ומשפיל עצמו מאד לכל הרחוקים מאד מאד בעצם קלקולם הגדול, לכל מקום אשר הם שם, ומכלה ומבטל תקף הרע שלהם בשרשו ומגלה ומברר הטוב שנסתר בהם, ומחפץ עצם הרע לטוב גמור ומחזירם למוטב ומקרבים לה' יתברך.

מכתבך קבלתי היום והיה לי לנחת גדול, ולעת עתה צריכין לבקש מה' יתברך שיעזרנו לצום תענית אסתר כראוי ולצעק ולזעק ולהתפלל כראוי ולשפך לבנו כמים נוכח פני ה' עדי נזפה שיעננו ויעזרנו וישוענו ישועות שלמות מהרה, עד נזפה לקבל ימי הפורים בשמחה רבה כראוי, ואיך שהוא תהלה לאל יש לנו במה לשמח יש ויש תהלה לאל חי, מה שהבדילנו מן התועים בכל הבחינות. בכל יום אברךך על זה, מלא רחמים. וה' יתברך ישמח אותך ואותנו בשמחת פורים, נגילה ונשמחה בישועתו.

רבונו של עולם, אדון הנפלאות עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור, הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו, רחם עלינו ברחמיך הרבים ותעזר לנו בישועתך ונפלאותיך הנוראות שנזפה לקבל ולקיים את ימי הפורים הקדושים כראוי, שנזפה לקיים כל המצוות הקדושות הנוהגות בפורים בקדשה גדולה בשמחה ובטוב לבב בגילה ורנה בדיצה וחדוה רבה ועצומה מאד.

רבונו של עולם, כבר גלית אַזְנֵינו שְׁכַל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ כָּל־עַשִׂים וְנִתְגַּלִּים וּמְאִירִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן, וְאַנּוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁי פוֹרִים וְכָל הַיָּמִים טוֹבִים וְהָאֵרֶת הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ אִזְּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּכָל דּוֹר וּבְכָל אָדָם וּבְכָל בְּפִרְטִיּוֹת, וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, לְמַדְנִי וְהוֹרִינִי וְחַנּוּנִי וְזַכְּנִי שְׁאַזְכֶּה לְשִׁמְחַת פּוֹרִים בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, שְׁאַזְכֶּה לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ בְּיַמֵּי הַפּוֹרִים הַקְּדוּשִׁים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּשִׁמְחָה שְׂאִין לָהּ קֶץ עַד שְׁאַזְכֶּה עַל-יְדֵי הַשִּׁמְחָה וְהַקְּדוּשָׁה שֶׁל פּוֹרִים לְהַמְשִׁיךְ עָלַי אֹר הַצְּדִיק שֶׁמְטַהֵר מִטְּמֵאת מֵת. יְהִיו לְרַצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתרחם עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנזפה לשמח מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, ונזפה לקיים מצוות קריאת המגלה בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה, ונזפה להתבונן גדל עצם הנס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה, ונזפה לקיים מצוות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים ומצוות סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה, ונזפה לקיים מצוות השכרות של פורים. ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתייה והשכרות של פורים כלל לא בגוף ולא בנפש, ולא יזיק שום אדם ולא שום דבר על-ידי השכרות, רק נזפה על-ידי השכרות של פורים לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת הצדיק אשר אין דגמתה בכל השנה. ואזפה להיות שמח בכל לב ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמתית באפן שיהיה לך לנחת ולרצון. ותקבל שעשועים גדולים משתיתנו ושמחותינו בפורים הקדוש, ונזפה גם עתה בכל שנה ושנה להניס הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקר ולבטל מאתנו קלפת הקן עמלק וזהמתו הגדולה

וּלְמַחֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, וּלְטַהַר עֲצָמָנוּ מִזְהָמָתוֹ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה
גְּדוֹלָה וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁת מְרֻדְכִי וְאַסְתֵּר. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׂמֵחַת
פְּוֵרִים עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה לְשִׂמְחַת תְּמִיד בְּדָבָר בְּשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ רַבָּה בְּאַמֶּת, וְעַל-
יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְקִדְשָׁת וְטַהֲרַת הַפָּרָה אֲדָמָה וּלְקִדְשָׁת פֶּסַח בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְיִקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׂפָתוֹב "כִּי בּוֹ יִשְׂמַח לְבָנוּ כִּי בְשֵׁם
קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ", יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

קמג.

מִחֲמַד לְבִי וְעֵינַי, שֶׁנִּקְלַע וְנִשְׁזַר בְּרִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת הָאֵהָבָה אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת
הָעוֹסֵק בְּכָל דּוֹר תְּמִיד לְגִיר גָּרִים וּלְקָרֵב כָּל הָרְחוּקִים וּלְקַבֵּץ כָּל הַנִּדְחִים
לֵה' יִתְבָּרַךְ בְּכַח חֲכָמָתוֹ וְעֲצוּתוֹ הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת.

הַיּוֹם זָכִיתִי לְהִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרָה טוֹבָה, אֲשֶׁר קִיַּמְתָּ הַמְצוּוֹת שֶׁל חַג הַפֶּסַח
הַקְּדוֹשׁ בְּכַשְׁרוֹת וְדִיצוֹת. ה' יִרְחַם עָלֶיךָ וְיִוְשִׁיעֶךָ שְׂתִזְכָּה לִידַע מִכַּחַד
הַגְּדוֹל לְאִין שְׁעוֹר, שְׂיֵשׁ לָךְ פֶּחַ לְהִתְעוֹרֵר וּלְהִתְגַּבֵּר מֵעַתָּה לְקַיֵּם כָּל הַתּוֹרָה
וְהַמְצוּוֹת בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה כְּרָאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכִּינֵי לְקַבֵּל קִדְשָׁת חַג הַפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ בְּזִמְנֵנוּ בְּשְׁלָמוֹת.
וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּכָל יְמֵי הַפֶּסַח הַקְּדוֹשִׁים מֵאֲסוּר אֲכִילַת חֵמֶץ אֲפֵלוּ בְּמִשְׁהוֹ,
וְתִזְכִּינֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת אֲכִילַת מִצָּה בְּפֶסַח בְּקִדְשָׁהּ גְּדוֹלָה, וְעַל-יְדֵי זֶה נִזְכָּה
לְקַבֵּל הַמּוֹחִין הַקְּדוֹשִׁים הַמְּאִירִים אֶז. וּבְכַח הַזֶּה תִּזְכְּנוּ לְשָׁמֵר הַמּוֹחִין
וְהַמְחַשְׁבָּה שְׁלֵי בְּקִדְשָׁהּ גְּדוֹלָה בְּכָל יְמֵי הַשָּׁנָה לְעוֹלָם, וְלֹא אֶתֶן מְקוֹם
לְשׁוֹם מְחַשְׁבָּה חִיצוֹנָה כְּלָל לְבִטְלָהּ, מִכָּל שֶׁכֵּן לְשׁוֹם מְחַשְׁבָּה רְעָה וְהִרְהוּר
רַע חֵס וְשָׁלוֹם לְכַנֵּס בְּמַחֵי וְדַעְתֵּי אֲפֵלוּ כְּרָגַע קֶלָה, וְלֹא אֶכְנֵס עִם פְּתוּיֵי
יְצָרֵי הָרַע בְּשׁוֹם טוֹעֵן וְנִטְעֵן כְּלָל, רַק אֶזְכָּה לְהִתְגַּבֵּר עַל יְצָרֵי תְּמִיד וּלְגַבֵּר
עַל כָּל מִינֵי מְחַשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּלְגַרְשָׁם וּלְהִרְחִיקָם מִמּוֹחֵי וּלְבִטְלָם בְּבִטּוֹל
גְּמוּר, בְּאִפְן שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם נְגִיעָה וְאַחִיזָה בְּמַחֵי וּמְחַשְׁבֹתֵי אֲפֵלוּ
בְּמִשְׁהוֹ. וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת בְּכָלֵל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים דְּעִבְדִּין מִצּוֹתָא וּמְרִיבָה
בְּסִטְרֵין אַחֲרֵין דְּלֹא יִתְקַרְבוּ לְמִשְׁכָּנָא דְּקִדְשָׁהּ (מִתּוֹךְ הַשְּׂמֵטוֹת לְסַפֵּר
'לְקוּיֵי תַפְלוֹתֵי מֵרַב מְעַנְדִּיל מְטַשְׁעֵרוֹנוֹבִיץ).

קמד.

לְכָבוֹד רְחִימָא דְנִפְשָׁאֵי, הִתְבִּיב בְּעֵינַי ה' כְּבוֹן יַחִיד כְּבוֹן יְקִיר מְצַד גְּדֹל תִּקְוָה
תְּאַוְתּוֹ שְׁמֵתְאַוְהָ אֶל הַמְּנַהֵיג הַחֲכָם שְׁמֵקֶבֶץ כָּל הַנְּדָחִים וּמְחַזְרֵם לְהוֹ
וּלְתוֹרָתוֹ. שְׁלוֹם וְכָל טוֹב.

מֵאֵד רַבִּים וּגְדוֹלִים מַעֲשָׂיו וּפְעֻלָּיו אֲשֶׁר הִכִּין בְּשִׁבְלֵנוּ לְהַחְיֹתֵנוּ כְּהִיּוֹם
הַזֶּה, אֲשֶׁר פָּעַל וְהִכִּין לָנוּ וּלְכָל הַדּוֹרוֹת וְהַמְצִיא לָנוּ אוֹצְרוֹת שֶׁל אֱמוּנָה
וְדַעַת לְבַל נִמוּט לְעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּא וְיִשְׁתַּוְּמַם יִבְהַל וְיִחַרַד כָּל מִי
שְׂרוּאָה הַמְּרָאָה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אוֹר הַחֲדָשׁ וְהַפְּלֵא נוֹרָא הַזֶּה עַד אֵין
סוּף וְאֵין תְּכֵלִית, הַמְּחַיֶּה וּמְקַיֵּם אוֹתָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמָתוֹ בַּדּוֹר הַזֶּה לְדוֹרֵי
דוֹרוֹת, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר.

ה' יְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּתְהַפֵּךְ הַיְרִידָה לְתֵכֵלִית הַעֲלִיָּה וְנִזְכָּה
לְהַדְפִּיס עוֹד סְפָרִים הַרְבֵּה, לְעוֹרֵר לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַמְּנַהֵיג הָאֱמֵת נַחַל
נוֹבֵעַ.

קמה.

לְכָבוֹד שְׁמֵחַת לְבִי, אֲשֶׁר שָׁזַר וְדָבַק עִצְמוֹ בְּאֱמֵת לְהַצְדִּיק הָאֱמֵת, בַּעַל
הַנְּפִלְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת עַד אֵין חֵקֶר, לְרַפְּאוֹת וּלְהַחְיֹת אוֹתָנוּ תְּמִיד בְּכָל
עַת בְּכָל דּוֹר, בְּזָכוֹתָו וְכַחוֹ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וּמְשִׁיךְ עָלֵיךְ ה' רַפּוּאָה בְּשִׁלְמוֹת
וְתִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּתַפְאֵרַת הַתְּגִלוֹת הָאֱמֵת הָאֱמֵתִי.

אֶהוּבִי אַחִי נִפְשִׁי וּלְבָבִי, אֲשֶׁר נָעַם אֶהֱבֵתְךָ תִּקְוֵעַ וְקַבּוּעַ בְּלִבִּי תְּמִיד בְּאֱמֵת,
בְּגֹדֶל עֲנוּתְנוּתְךָ בְּטַחְתִּי לְפָתַח פִּי וּלְדַבֵּר לְפָנֶיךָ דְּבָרֵי אֱמֵת שֶׁבְּלִבִּי. עֲמִדְתִּי
מְרַעֵיד וּמְשִׁתּוֹמֵם וְצִירִים וְחַבְלֵי יָדָה אַחְזוּנִי, מִהַשְׁמוּעָה לֹא טוֹבָה שְׂאֵתָה
נִמְצָא בְּבֵית הַחוּלִים, הוֹמָה לְבִי עַל צַעֲרְךָ וְכֹאֲבֶךָ. צַר לִי עָלֶיךָ אַחִי חֲבִיבִי
כְּנִפְשִׁי. לְבִי בְּטוּחַ בְּחֶסֶדְךָ הַשֵּׁם וְנִפְלְאוֹתָיו, כִּי בּוֹדָאֵי יְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיִּרְפָּא אוֹתְךָ מְהֵרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשְּׂמִים, רַפּוּאָת הַנְּפִשׁ
וְרַפּוּאָת הַגּוּף. וְכַחוֹ הַגְּדוֹל הַנִּשְׁגָּב וְהַנּוֹרָא שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה רַבָּנוּ נִנְחַם נַחְמָנוּ מֵאוֹמוֹ, יַעֲמֹד לָךְ וּלְבֵיתְךָ לְמַחְסֵה וּלְמִגְן
לְנַפְחַ.

דַּע, כִּי הַיְלִד פְּלֵא שְׁלָנוּ 'אֲבִי הַנַּחֲלִי' כְּבָר עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת גְּדוֹלוֹת בְּעוֹלָם, וְעַתִּיד
לְהִיּוֹת חֲבִיב וְחָשׁוּב בַּדּוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ. וְדַע, כִּי הַרְבֵּה מְקַרְבִּים
בַּחוּרֵי חֲמֵד חֲדָשִׁים הַמְּצַיְנִים בְּתוֹרָה, וּגְדוֹלֵי תוֹרָה הַכִּי מְצַיְנִים, וְגַם

אָנְשִׁים רְחוּקִים מְאֹד, נִתְקַרְבוּ לְרַבְּנוּ ז"ל בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל עַל-יְדֵי הַסֵּפֶר
הַקְּדוֹשׁ 'אָבִי הַנַּחֲלִי' הַקּוֹרֵא וּמַחְרִיד מִגְּלַה מִי הָאִישׁ הַחֶפֶץ חַיִּים וְתוֹרָה
יִקְשֶׁר עֲצָמוֹ אֶל הַנַּחֲלִי נוֹבֵעַ מִקּוֹר הַכְּמָה.

ה' יֵאָרִיךְ יְמֵיךָ וַיַּחֲזֶק לְבָבְךָ וַיַּגְדִּיל דַּעְתְּךָ וַיַּעוֹרְרֶךָ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְחֹשֶׁב
וְלַחֲשֶׁק לְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָנוֹת הָאֱמֶתִי, לְהָאִיר עֵינֵיהֶם בְּאוֹר
הָאוֹרוֹת הַחֲדָשׁ הַמְּאִיר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ מִיָּמֵי קֶדֶם,
וְלְהִיטִיב מְטוֹבוֹ לְכָל הָעוֹלָם, שְׂכָלָם צְרִיכִים לִיהְנוֹת מִתּוֹרָתוֹ אֲשֶׁר חַיּוֹת
וְתַקּוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת תְּלוּיִים בּוֹ.

יִשְׂרָאֵל דָּב אֹדְסָר

מִחֲבֵר 'אָבִי הַנַּחֲלִי'

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם.

בְּרוּךְ הַנוֹתֵן לַיַּעֲף כַּח

וּלְאִין אוֹנִים עֲצָמָה יִרְבֶּה :

ונתחזק

חזק

חזק